

دیاری بو پاران

دیوانی شیعی
کاکه نه حمدهدی موفتی زاده

دیاری بو یاران

دیوانی شیعی کاک نه حمه دی موفتی زاده

مه کته ب قورئانی کوردستان

زستانی ۱۳۸۶ ک.ه

ریکه وتی ۱۴۲۹ ک.م

ناسنامه:

- ❖ ناوی کتیب: ..... دیاری بو یاران (دیوانی شیعر)
- ❖ نووسەر: ..... ئەحمەدی موفتی زاده
- ❖ ویراستار: ..... ب. محەمەد روژمان
- ❖ هه‌له‌گری: ..... م. ئەبولمحه‌مه‌دی، ئەحمەد س‌اله‌حی
- ❖ به‌دواداچوون و ناسانکاری: ..... عەبدو‌لا شەریفی
- ❖ پیتچین و رازاندنه‌وه: ..... جەمال، ه. قەوامی
- ❖ سەرپەرشتیار: ..... حەسەن ئەمین
- ❖ سەرپەرشتی چاپ و ب‌لا‌کردنه‌وه: ..... مەکتەب قورئانی کوردستان
- ❖ ئەژمار: ..... ٥٠٠٠ دانه
- ❖ نۆبه‌ی چاپ: ..... یه‌که‌م - زستان ١٣٨٦

✓ ناو نیشانی ئەلکترونیکی:

www.islamkurd.com
www.moftizadeh.com
[email:rahema_maktab@yahoo.com](mailto:rahema_maktab@yahoo.com)

فیرست

پیشہ کی ..... آ

نیشتمان:

مافی نیشتمان ۲

دہفتہری یہ کہم:

- ۱- خہ یال قہورسانی ٲ تارامو بیدن ۵
- ۲- چہن وہ شہن پەردہی دؤری وہ لادان ۵
- ۳- دٲسان برینی کونی دەرؤن کہوتہ ژان و چل ۶
- ۴- لٲت تی ٲ ئە گہم ئەی ماری ۷
- ۵- نہک و اچی ٲنہ زینانہن ۷
- ۶- بوٲ ناخلہ تیٲم بہ پایی ٲ لہ سہر لیوی قہورہوہ ۱۴
- ۷- ئەم گشتہ ہەر گہ ئەی شیلین لہ توٲس ۱۴
- ۸- کہوتہ نہ بہینمان چہن کہش و چہن کوٲ ۱۵
- ۹- خوٲ بوٲ خہ یانہت نہ بوٲمہ پیٲرہو ۱۵
- ۱۰- ریگہی سہر راست سہختہ و دلنیا ۱۶
- ۱۱- ژبان تیٲر پەرہ ۱۶
- ۱۲- داری بہر داری؟ تیٲر بہر پهل بہ ۱۶
- ۱۳- ہاوار بوٲ توٲ ۱۷
- ۱۴- سا خویاہ! ۱۷
- ۱۵- وزہنی ٲ شہیتان ۱۷
- ۱۶- ہہزاران تاوان ۱۷
- ۱۷- ہہر چہن قورعان زانیش بی ۱۸
- ۱۸- ہہوانہی عیلمی نہک زانای دینی ۱۸
- ۱۹- صوزی کہ دہمت بوٲ بہ ۱۸
- ۲۰- گوی و چاوو دہمی کہ ۱۹
- ۲۱- ئەم ہہمگہ خہ تا لہ بوٲ دو سی ٲوژی ژبان! ۱۹
- ۲۲- ئەی میوانداری بہ رہحم و رہحمہت ۱۹
- ۲۳- گہر ہہر لہوہرہو پوٲلہ ۲۰
- ۲۴- دلی بوٲ داماو نہ فرچیتہوہ ۲۰
- ۲۵- رزگار بی کا کہ! رزگارت کردم ۲۰
- ۲۶- کاتی موٲیاری ئەم و ئەو ئە کہم ۲۱
- ۲۷- وہختاری تیٲم: «ستغفراللہ» ۲۱

- ۲۸- ماشه‌للا کوکی ۲۱
- ۲۹- نمی مهمکی صهت دایکی دلقرچاو..... ۲۱
- ۳۰- ئەمی ئاخەر تو خوا دلّی هه‌زاران؟..... ۲۲
- ۳۱- که‌رو زانا..... ۲۲
- ۳۲- برّی تیّفکره له دلّ هه‌زاران..... ۲۴
- ۳۳- کالّی به قسه‌ی تالّی..... ۲۴
- ۳۴- دنیای به تهنی..... ۲۵
- ۳۵- دلّ کاتی دلّه..... ۲۵
- ۳۶- له باتی رّسخه‌ن به‌مو به‌و..... ۲۵
- ۳۷- ئەو رۆژه پهرده لا ئەدری..... ۲۵
- ۳۸- به خوا لایق نیت پیت بیژن: حه‌یوان..... ۲۶
- ۳۹- هه‌مول مه‌ده خه‌لکی عه‌بیار که‌ی..... ۲۷
- ۴۰- له سه‌ر خوه‌ت کلاو ئەچی..... ۲۷
- ۴۱- ده‌س له ده‌عیه هه‌لگره..... ۲۷
- ۴۲- دلّ به‌ره‌و هه‌وه‌س..... ۲۸
- ۴۳- نالّه‌ی دلّ..... ۲۸
- ۴۴- رۆژگی بوّ ده‌مه‌سه‌ی نه‌فسی چلیس..... ۲۸
- ۴۵- نه‌ختی برّوا بوّ..... ۳۰
- ۴۶- سالانی ته‌مه‌ن..... ۳۱
- ۴۷- هه‌ر نه‌ختالیکی به‌ش هه‌زاریکه..... ۳۱
- ۴۸- ریشی گه‌نم‌و جوت بوّچه ئەتاشی؟..... ۳۱
- ۴۹- که بوّ سوژده ئەچم..... ۳۲
- ۵۰- کاتی دلّ ویله بوّ ئەم لاو ئەو لا..... ۳۲
- ۵۱- بوّ ئەتورشینی؟..... ۳۲
- ۵۲- آنچنان راه «فاستقم» برویم..... ۳۳
- ۵۳- رۆژی له رۆژان..... ۳۵
- ۵۴- تروسکی له کوچی ره‌حمه‌ت..... ۴۶
- ۵۵- سه‌لواتی خوشتر..... ۴۹
- ۵۶- ئاخ بوّ دلّیکی ساق..... ۴۹
- ۵۷- کوپر ئەو کوپره..... ۵۰
- ۵۸- ئەمی خوایه!..... ۵۰
- ۵۹- هه‌ر یادی تون..... ۵۰
- ۶۰- ئاخ بوّ نه‌فسیکی..... ۵۰
- ۶۱- گیل گه‌وجه..... ۵۱

- ۶۲- خوايه! له دهس دل^۷..... ۵۱
- ۶۳- باخه نه مامه ۵۱
- ۶۴- مزگانی، یاران! ۵۳
- ۶۵- ديسان هيلالی مانگی ته کان كهوته بانهواز ۵۳
- ۶۶- به شه ره خاوهنی زهوی^۸..... ۵۵
- ۶۷- نه كهی^۹; كلا بچی! ۵۵
- ۶۸- وا دياره كه ئيكسیری عومره كه م ۵۵
- ۶۹- بروانه بو دو مالی^{۱۰} ۵۶
- ۷۰- كه من مردم، چ خه مه ۵۶
- ۷۱- ئازیزی برای! نه كهی^{۱۱} ۵۷

دهفتەری دوهم:

- ۱- ریگه‌ی سه‌ر راس (سرودی منالان)^{۱۲}..... ۶۱
- ۲- ۶۱
- ۳- مامه‌له‌ی له خه‌سار ۶۲
- ۴- چهفته ره‌فت ۶۲
- ۵- كه لاهه پووش ۶۲
- ۶- خو خونجانن ۶۲
- ۷- په‌سا مه‌خه ۶۳
- ۸- جوتیاری به فام به ۶۳
- ۹- ئاوریکی تو^{۱۳} ۶۳
- ۱۰- بو پیشوازی تو^{۱۴} ۶۴
- ۱۱- شیرى خودا ۶۴
- ۱۲- من چیم هه‌یه؟ ۶۴
- ۱۳- ئاسیاو به نوره ۶۵
- ۱۴- شه‌رمه‌زار ۶۵
- ۱۵- وه‌لامی تفی له شه‌یتان ۶۵
- ۱۶- سه‌ری سر داخه ۶۶
- ۱۷- فرسه‌تی ژین (کونه چال)^{۱۵} ۶۶
- ۱۸- ژینت داشوره ۶۶
- ۱۹- نه‌نگه ژینی وه‌ك حه‌یوان ۶۷
- ۲۱- دوژمن مه‌كه شه‌و له بان ۷۱
- ۲۲- تا توله چه‌مینه‌وه‌ی هه‌یه توله^{۱۶} ۷۱
- ۲۳- به چی^{۱۷} خو هه‌ل ته‌کیشی ۷۲
- ۲۴- ده‌عیه مه‌فروشه ۷۳

- ۲۵- خو خوارتر بگره..... ۷۳
- ۲۶- گرو گال چه ته؟!..... ۷۳
- ۲۷- «به دو عای کتک باران ناواری»..... ۷۳
- ۲۸- ری راس و دورسی خزمهت..... ۷۴
- ۲۹- گه و جی حه سود..... ۷۵
- ۳۰- ئامان له درو!..... ۷۵
- ۳۱- مه یلانه ملهت خهوی لی کهوی..... ۷۵
- ۳۲- دل به ههوشهت خهوش مه که..... ۷۵
- ۳۳- عالمی گهن بی تو وه زهن ناوی..... ۷۶
- ۳۴- مالی ههر کووی ئه که ئهتو..... ۷۶
- ۳۵- میراتی فره..... ۷۶
- ۳۶- «له تهر ئه خوه ئیت و...»..... ۷۶
- ۳۷- لایی تو بی که ئهتو..... ۷۷
- ۳۸- گیانم گاو گهر دونی ریت..... ۷۷
- ۳۹- له باره قه لا و ناسزا گهری..... ۷۷
- ۴۰- له پا که وتو..... ۷۷
- ۴۱- دل کز مه به..... ۷۷
- ۴۲- کارت به قسه ی خه لک نه بی..... ۷۸
- ۴۳- سه رشوری ههوا و هه وهس مه به..... ۷۸
- ۴۴- که لینی گور یچه..... ۸۷
- ۴۶- مهردم مه که وه لوئی..... ۷۸
- ۴۷- تایه ی نادبار..... ۷۹
- ۴۹- به هاری شهص و چوار..... ۷۹
- ۵۰- رابردوی خوت له بی بی..... ۷۹
- ۵۱- خوت هاودهن که له ته ک... .. ۸۰
- ۵۲- سه ر کز مه به..... ۸۰
- ۵۳- بو ئه تور شینی؟..... ۸۰
- ۵۴- تامی کو لی دل..... ۸۰
- ۵۵- عه قلی گز ئیر!..... ۸۱
- ۵۶- نه که ی دلت بلهرزی..... ۸۲
- ۵۷- که مال نه و..... ۸۲
- ۵۸- شه مالی به هاراوی..... ۸۳
- ۵۹- وراوه ی خه وتو رایه رین..... ۸۳
- ۶۰- هیوا ی سو ماییکی خوایی..... ۸۳

- ۶۱- افتخار محضر «وجهت» ۸۳
- ۶۲- کهی وهک یه کن ...؟ ۸۴
- ۶۳- نه برینه بالآت ۸۴
- ۶۴- که سم! ۸۴
- ۶۵- دؤ جوره باور ۸۴
- ۶۶- دلی به ئیمان ۸۵
- ۶۷- دلی ئیمان پی گه ئیو ۸۵
- ۶۸- زائینی وه بی ئیمان ۸۶
- ۶۹- گیانه وریا به ۸۶
- ۷۰- کهی موسولمان ئه بی؟ ۸۷
- ۷۱- پوچهل ۸۸
- ۷۲- وهک دایکی ۸۸
- ۷۳- له وتن نه هانگ ۸۸
- ۷۴- «نو کاو» ۹۰
- ۷۵- دگانت تیژ مه که ۹۰
- ۷۶- کام «خوهت»؟ ۹۰
- ۷۷- چون بخوی؟ ۹۰
- ۷۸- کام نو که ری کام؟ ۹۱
- ۷۹- ئیمانی دل ۹۱
- ۸۰- زور کار به چی زور داره؟ ۹۱
- ۸۱- چه پکی صه لوات ۹۲
- ۸۲- ژبانی مال و خیزان ۹۵
- ۸۳- اسراف و تذبیر ۹۶
- دواره کی (۸۳- چاوره مه قه ی دنیا ۹۷
- ۸۴- به رهو دوا!! ۹۷
- ۸۵- ژیری و ئیمان ۹۷
- ۸۶- به حه ساوی دؤ دؤ چوار ۹۸
- ۸۷- تاماز رویی خوشتره ۹۸
- ۸۸- له سه رمه سستی خوشتر ۹۸
- ۸۹- باره کتیو ۹۹
- ۹۰- امید تبی ۹۹
- ۹۱- خز فیرست ۹۹
- ۹۲- ئوخه ی لهو خه مه ۹۹
- ۹۳- دل ارزشمند ۱۰۰

- ۹۴- هەر دلی ماوه.....
- ۹۵- چ تو، چ میکروبی!.....
- ۹۶- کوا موسولمان وا ئه بی.....
- ۹۷- کاسه که لی!.....
- ۹۸- بی ودمی هه ناسه بی.....
- ۹۹- بهرزه زا گیای تونیه.....
- ۱۰۰- «ایاک نعبد»ت.....
- ۱۰۱- هەر ئاواته.....
- ۱۰۲- به «دگل».....
- ۱۰۳- خوایی له تو جوانه.....
- ۱۰۴- نه زانی و سپله بی.....
- ۱۰۵- بی سه قامی اطاعه تی دوژمن.....
- ۱۰۶- ئاخ بو راپه رینی.....
- ۱۰۷- تاویکت به فیرو نه چی.....
- ۱۰۸- زائینی بی تی گه یین.....
- ۱۰۹- ئاخ بو قامی.....
- ۱۱۰- نیشانه ی ئیمان.....
- ۱۱۱- هه زار گیانم له ریت.....
- ۱۱۲- وه ک قومومه.....
- ۱۱۳- ئاخ بو دلی.....
- ۱۱۴- مه وه هه مالی شه یتان.....
- ۱۱۵- زه حمهت که متر، خزمهت زورتر.....
- ۱۱۶- به رهو کام لای؟.....
- ۱۱۷- خزمهت که به خه لک.....
- ۱۱۸- ژیا نی بی سم و دم.....
- ۱۱۹- خو ت به هه وا مه فرو شه.....
- ۱۲۰- باروبنه ت له هه وا نه بی.....
- ۱۲۱- ئه ی دنیا ی بی وه فا!.....
- ۱۲۲- ئه ی دنیا نه هه ئیت و نه ئیت.....
- ۱۲۳- گهر پهروه رش و.....
- ۱۲۴- با مه که خو ت و.....
- ۱۲۵- هه رچی بو وه ختی خو ی.....
- ۱۲۶- خوزگه م به نزیک.....
- ۱۲۷- کولیتی هه شار.....

- ۱۲۸- نیعمه‌تی پر زهره ۱۱۰
- ۱۲۸- (دواره کی) دارالہوی ۱۱۱
- ۱۲۹- سی پرسیار ۱۱۱
- ۱۳۰- برّو بهانہ پارہ ناکا ۱۱۴
- ۱۳۱- بزن بر موج شب ۱۱۵
- ۱۳۲- تو خود سرچشمہ آب حیاتی ۱۱۶
- ۱۳۳- خوت چاوکہی ئاوی ژبانی ۱۱۶
- ۱۳۴- توقع له خو زور ۱۱۶
- ۱۳۵- ناخوہ شینی دل گرانه ۱۱۶
- ۱۳۶- خلہ تان و له شون هه وهس چؤن ۱۱۷
- ۱۳۷- دوستایه تی ناکهس ۱۱۸
- ۱۳۸- کریوہی ههوا ۱۱۸
- ۱۳۹- ئاروفتنن مه غار ۱۱۹

دهفتہری سیہم:

- ۱۴۰- دل، دلی خوت ۱۲۳
- ۱۴۱- مہدہ دم نہفسه وه ۱۲۳
- ۱۴۲- نہفست ویل مه که ۱۲۳
- ۱۴۳- بهره وه نہفست مہدہ ۱۲۴
- ۱۴۴- به چه قولمی ۱۲۴
- ۱۴۵- رازی دزه کان ۱۲۴
- ۱۴۶- مہبه دلکهن ۱۲۶
- ۱۴۷- چہنی گہرہ لاوژہ؟ ۱۲۶
- ۱۴۸- مالی کہمو باش ۱۲۶
- ۱۴۹- حلق راگرہ ۱۲۷
- ۱۵۰- به فلسی، گہنجی ۱۲۷
- ۱۵۱- به دم نہفسه وه دان ۱۲۷
- ۱۵۲- پہله مه که ۱۲۸
- ۱۵۳- خو به خهون و خه بالی مہ دورینه ۱۲۹
- ۱۵۴- پیت سه یر نہبی ۱۳۰
- ۱۵۵- داخیکی هہر تازہ ۱۳۰
- ۱۵۶- غرور خود باختگان ۱۳۲
- ۱۵۷- کہی ئینسانی؟ ۱۳۲
- ۱۵۸- چہمہ را ۱۳۲
- ۱۵۹- لافاوی داخ ۱۳۳

- ۱۶۰ - نرخی ره فِیق..... ۱۳۵
- ۱۶۱ - تا دهستی به دلسوزی^..... ۱۳۶
- ۱۶۲ - تامی انفرادی^..... ۱۳۶
- ۱۶۳ - تاوی^ خهوی زینگ..... ۱۳۶
- ۱۶۴ - ئامان له ههوهس ماقوولی^..... ۱۳۷
- ۱۶۵ - ئیکسیری گهوره..... ۱۳۷
- ۱۶۶ - قافلله ی خه مان..... ۱۴۵
- ۱۶۷ - ملقی^ مهنی^ به خوتهوه..... ۱۴۶
- ۱۶۸ - «پاو»..... ۱۴۷
- ۱۶۹ - تقي داماو مه گره دل^..... ۱۴۸
- ۱۷۰ - سی^ زیان..... ۱۴۸
- ۱۷۱ - ئاخ خه لکی هه ژار..... ۱۵۵
- ۱۷۲ - شوکرانه بژیریت..... ۱۵۵
- ۱۷۳ - دوات بوړم دنیا..... ۱۵۵
- ۱۷۴ - مه پری له دوی گورگ!..... ۱۵۶
- ۱۷۵ - کاورا دره..... ۱۵۶
- ۱۷۶ - کامتان دژترن؟..... ۱۵۶
- ۱۷۸ - هه م ژیر هه م ئازا..... ۱۵۷
- ۱۷۹ - یوم اختیار..... ۱۵۷
- ۱۸۰ - دهسه برای شهیتان..... ۱۵۷
- ۱۸۱ - مه بکهره ته پو توژ..... ۱۵۷
- ۱۸۲ - کوله که..... ۱۵۸
- ۱۸۳ - له سه ره بهری^ صوزی^ ناترسی؟..... ۱۵۸
- ۱۸۴ - دعوت افطار..... ۱۵۸
- ۱۸۵ - «أقلل من الدنيا»..... ۱۵۸
- ۱۸۶ - ...خوته و غیره تت..... ۱۵۹
- ۱۸۷ - دو نیشانه ی ئیمان..... ۱۵۹
- ۱۸۸ - بنازم به «به لآ»..... ۱۵۹
- ۱۸۹ - له په لک بی به رتر..... ۱۶۰
- ۱۹۰ - چرکه ی سه عات..... ۱۶۰
- ۱۹۱ - خو وه ده وال مه که..... ۱۶۰
- ۱۹۲ - ژیواری ئاسان..... ۱۶۱
- ۱۹۳ - ئاخ له کلا چوُن!..... ۱۶۱
- ۱۹۴ - دیاری ی بو یاران..... ۱۶۲

- ۱۹۵- ره‌جمو خزمهت به خه‌لک ۱۶۳
- ۱۹۶- شوان به ۱۶۳
- ۱۹۷- چرا لرزی از حرف مردم؟ ۱۶۳
- ۱۹۸- ئه‌گهر وئستت له خوته ۱۶۴
- ۱۹۹- منهت بزانه ۱۶۴
- ۲۰۰- یاریه‌ی زالم مه‌ده ۱۶۴
- ۲۰۱- چاوه‌روانی دل ۱۶۷
- ۲۰۲- ره‌حمه‌تی به‌لا ۱۶۷
- ۲۰۳- باورت نه‌بی ۱۷۱
- ۲۰۴- ئه‌ی خاوه‌ن ره‌حمهت ۱۷۱
- ۲۰۵- مه‌به هاوتای تاوانبار ۱۷۱
- ۲۰۶- دل‌ره‌ق ئیم ۱۷۲
- ۲۰۷- «اقبال» و ته‌نی ۱۷۲
- ۲۰۸- ده‌سبر: دژمنی ئه‌صلی ۱۷۳
- ۲۰۹- باری باره‌قه‌لا ۱۷۳
- ۲۱۰- بری باوه‌ژن ۱۷۳
- ۲۱۱- ئیمانی له تی‌گه‌یین ۱۷۸

ده‌فته‌ری چواره‌م:

- ۲۱۲- ئه‌گهر بو خه‌لکته ۱۸۱
- ۲۱۳- چون شهرم ناکه‌ی؟! ۱۸۱
- ۲۱۴- دل‌ت دی؟ ۱۸۱
- ۲۱۵- خاسی زیاد بگا، قه‌دری نازانی؟! ۱۸۱
- ۲۱۶- به‌شی خه‌لکه؛ مه‌یریزه ۱۸۲
- دواره‌کی ۲۱۶- چون سهرت دیتنه خوار؟ ۱۸۲
- ۲۱۷- گیانی «وه‌سیه‌تنامه» ۱۸۲
- ۲۱۸- ئه‌ی باره‌قه‌لا! ۱۹۸
- ۲۱۹- سفره‌ی رهمه‌زان ۱۹۸
- ۲۲۰- ئیشتبا ئه‌که‌ی ۲۰۰
- ۲۲۱- ههر سهر له سهر گلی ته‌نیا؟! ۲۰۰
- ۲۲۲- به‌راسی، زور چکوله‌ی ۲۰۱
- ۲۲۳- ناخ له عه‌قلی ریگه‌شیواو ۲۰۱
- ۲۲۴- بو کیتنه؟ ۲۰۲
- ۲۲۵- دژمن مه‌خه چه‌پله‌ریزان ۲۰۲
- ۲۲۶- فهرقتان چیه؟ ۲۰۳

- ۲۲۷- کیٰ خاوهنی دلّه؟..... ۲۰۳
- ۲۲۸- پهړوی به زین مه که ۲۰۴
- ۲۲۹- کوردستانی جوانم..... ۲۰۵
- ۲۳۰- هاوار له دههول بون!..... ۲۰۶
- ۲۳۱- گیانه کهم ههژار!..... ۲۰۶
- ۲۳۲- قوربانی حوسهینت بم..... ۲۰۶
- ۲۳۳- جیاوازی مه خه ناو خیزان..... ۲۰۷
- ۲۳۴- نهوئته برا شهیتان..... ۲۰۷
- ۲۳۵- سامی بهنده گیت..... ۲۰۸
- ۲۳۶- خه لاتی ئاوات بو تو ئاسانه..... ۲۰۸
- ۲۳۷- دل، کامه یه؟..... ۲۰۹
- ۲۳۸- که ی تی گه یین، به کاره؟..... ۲۰۹
- ۲۳۹- «التحیات لله»..... ۲۱۰
- ۲۴۰- چی ئه کا زاری وه بی دل..... ۲۱۱
- ۲۴۱- خویه! ئه زانم: چهن ناقابلیم..... ۲۱۱
- ۲۴۲- ههر وه ئیته: «فی اهله مسرورا»..... ۲۱۲
- ۲۴۳- هاوار له داهاتوی ههوه س!..... ۲۱۲
- ۲۴۴- که ی له تامی «السلام» ئه گه ی؟..... ۲۱۲
- ۲۴۵- نویزو سه لامیکی تام هه میشه ی..... ۲۱۲
- ۲۴۶- که ی لایقهن سه لامی من؟..... ۲۱۳
- ۲۴۷- چهن خویشییرینی هه ژار!..... ۲۱۳
- ۲۴۸- کچم! خوت و غیره تت..... ۲۱۴
- ۲۴۹- دلّت چون دی؟..... ۲۱۴
- ۲۵۰- چ ره حمه تیکی فداتم..... ۲۱۵
- ۲۵۱- پیم سهیره!..... ۲۱۵
- ۲۵۲- له خو دهرنه چی..... ۲۱۵
- ۲۵۳- دنیا پرده بازه..... ۲۱۵
- ۲۵۴- بیگری، مشتیکه..... ۲۱۶
- ۲۵۵- چون دلّت بروایی ئه دا:..... ۲۱۶
- ۲۵۶- چ ئه تکاته ئینسان؟..... ۲۱۶
- ۲۵۷- ئیفتخار!!..... ۲۱۶

مه ولؤنامه:

- ۲۱۹- چهن تی بینی سه بارهت به مه ولؤنامه..... ۲۱۹
- ۲۲۰- سه ره تای مه ولؤنامه..... ۲۲۰

- چهن باسی کولی... ۲۲۱.....
- ماجرای قوربانی، فہقیر کہوتنی عبدالمطلب و رازی اسمعیل و عبدالله و، سہرئہ نجامی قوربانی!..... ۲۲۴
- غزہ لہی ۳: دلخوشی...؛ وہ مہرگی عبدالله..... ۲۲۶
- غزہ لہی ۶: کوچی دوابی عبدالمطلب..... ۲۳۱
- غزہ لہی ۸: گہشتنی لاویک ہہر لہو ریگاوه..... ۲۳۹

بہ یتی «لانسار»:

- بہ یتی: «لانسار» (۱)..... ۲۵۷
- «ہای!..! خالو پریوگار! ← بہ ہاوالانمہو، قوربانی ریتہم ← بہ لاگہردانی خاکی بہریتہم» (۲)..... ۲۵۹
- «ئہی خالو پریوگار! داخوم خوا بی کا ← بہو دہم و نوفوسہ پاکہ ← پریگام، روشن کہ یتہوہ؟» (۳)..... ۲۶۱
- «ہہی خالو پریوگار! بہ قوربانت ہم ← سہر دہ لیلہی پریوگارانہی دلسوزی و راسی!» (۴)..... ۲۶۵
- «ہای خالو پریوگار! کوچ و کاروانی ژیان ← ژیانہان لہ بیہر نہماوہ» (۵)..... ۲۶۷
- «ہای خالو پریوگار! پریگہ نازانہم! دہردت لہ گیانہم» (۶)..... ۲۶۸
- «ہای خالو پریوگار! سہرم، سہرگہردی خوت و پریگاتہ ← ری لی شیواوم!» (۷)..... ۲۷۰

بہ من باز گویند:

- بمن باز گویند..... ۲۷۵

وشہ نامہ:

- مانای وشہ کان..... ۲۸۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی کاک حه سەنی ئە مینی له سەر شیعەرە کانی کاک ئە حمەد:

ئە هی نیوی تو باشترینی نیوان   بو ئە ووهل و ئاخرو بو نیوان
 هەر بویه به نیوت پی ئە کم دەست   چون بی ئە مه ناگه یین به مه بهست

سپاس بو به دپهینهرو دانەری ههستی، خولقینهری گشت بلندو پهستی، به خشر به مروف بو نیشانان، ئاواتی دەر وون و ویستو ههستی، ئە زمان و بهیان و بینوس و تینوس، تا بیژی و بنوسی رازی ههستی، پاشانیش سلاوی شیایوی شان، بو نوینگه و روانگه یی، ئینسانی، بو ئە و کەسه و خودای ده بیژی: تو ره حمهت و خیری، بو هه موانی: تو ئە و کەسه ی و، خوو خده ی جوان، وه ک ته خته و ئە تویش وای له بانی. ئە مجاریش سلاو بو ئە وانه ی، پاشان و له پیش ئە ویش، به جوانی، بی فیل و دروو خو نیشانان، بی فریوو گزه و بی خله تان، وه ک ئە و به هه مو هیزو توانا، هه ستاؤن له گو ره پانی مانا، بو خزمهت و بو نه جاتی خه لکان، بی ناسینی ماندوی و وچان دان، به زمان، به قه له م، به مال، به له شیان، دهر بین له زنجیر گیان و له شیان، زنجیری نه زانی، جا نه توانی، گوم بی شه وو دەر کهوی به یانی.

خوینه رانی به ریز! سلاوی ئە و خودایه له ئیوه ئیش. داوای لیده کم یارمه تیمان بدات و بیخاته دلمانه وه: که هه مومان، تیکرا به دوی حه قدا بگه رین، له خو په رستی و وه ک خو په رستی که ده بنه هو ی نزمی و پهستی، بمان پاریزی ت، ئاخ، بیجگه له خو ی بو په رستن، هه رچی و هه ر کهس بی ت هه ر وه ک خو مان وایه.

پاش ئە مانه، ئە مه ی ده خریته بهر چاو: پیشه کی که بو چهن چه پکه هونراوه یه ک له خواناسیک و دین ناسیک، له کاتی ئازمون دان و خو تاقیکردنه وه ی: هه ر ئە و به خواو گه وره زائین و دانان، هه ر ئە م به یاساو بهر نامه ناسین و بهر یوه بردنا، تاقیکردنه وه ییک بو ماوه ی ده سالی ره به ق و پتر له هه شت سالی به تاقی ته نیا! و له تاریخانه ی به ندیخانه دا، له حال و وه عیکدا که زور کات شه وو پوژو وهرزه کانی سال، بو ی

یه کسان و نادیاره، هه‌روا که خووی له دو به‌یتی^۱ ئەم هونراوانه‌یدا به‌م راسته‌قینه
ئامازه ده‌کات و ده‌لی:

ئێژن له‌ ده‌ر به‌هه‌اره، به‌هه‌اری شه‌صت و چاره
یا‌خوا بگه‌ی به‌هه‌اری ئەو مه‌ردمه‌ هه‌ه‌زاره

واته: خه‌لکی ده‌لین: ئیستا که به‌هه‌اری سالی ۶۴ ه، ئە‌گینا له‌م شوینه‌دا که منی تێدام،
به‌هه‌ارو جستان و وه‌رزه‌کانی دی فه‌رقیان نیه‌!

ئەم که‌له‌ پیاوه‌ بلیمه‌ته‌ واته‌ کاکه‌ ئە‌حمه‌دی موفتی‌زاده له‌م ماوه‌ی ده‌ ساله‌دا
بیجگه‌ له‌ چه‌ندین نامه‌و نامیلکه‌ بو‌ به‌رپوه‌ به‌رانی ئەو کاته‌ی مه‌کته‌بی قورئان و یاران و
قوتابیان، چوار ده‌فته‌ری شی‌عرو مه‌ولودنامه‌ییکی هونیه‌وه‌وه‌ داویه‌ته‌ ده‌ری،
هه‌روه‌هاچه‌پکی په‌خشان‌یه‌ به‌وینه‌ی هونراوه‌ به‌ناوی: به‌یتی «لانسار» که‌ گه‌نجینه‌ییکن
له‌وه‌ی پپووسته‌ بو‌ موسولمانانی کوردو گه‌لی کورد، بو‌یه‌یش بیجگه‌ له‌ چه‌ند به‌سته‌ی
که‌م، هه‌مو هونراوه‌کانی به‌ زمانی شیرینی کوردی هونیه‌وه‌وه‌.

به‌ پپی باوه‌رو بو‌چوونی کاکه‌ ئە‌حمه‌د: یاساو به‌نامه‌ی دینی ئیسلام بو‌ مروف بریتیه
له‌م چوار به‌شه‌: یه‌که‌م: بیرو باوه‌ر (عقیده)، دوهمه‌م: بو‌ چوون (بینش و طرز تفکر)،
سپه‌هم: خووخده (اخلاق)، چواره‌م: گفته‌و کرده‌وه‌ی دینی (اعمال و احکام)، جابه‌م
باوه‌روه‌ ده‌ستی داوه‌ته‌ قه‌له‌م و به‌ شی‌عرو په‌خشان، تیگه‌یین و به‌ باش زانینی خووی
نوسیوه‌و ئاراسته‌ی هاو دین و هاو‌ه‌گه‌زه‌کانی کردوه‌. بو‌ وینه‌: له‌ بواری باوه‌ردا که
لوتکه‌که‌ی یه‌کتا په‌رستی (توحید)ه، وه‌ به‌روبویشی وه‌ک یه‌ک بو‌نی مادی و مه‌عنه‌وی
هوگرانی ئەم باوه‌ره‌یه‌ (ئهمه‌ په‌یوه‌ندی به‌ به‌شی دوهمه‌وه‌یه) ده‌لی:

ته‌نیا ئە‌گه‌ر له‌ دو‌که‌لیمه‌ی دینی تو، گه‌لم
خوا هه‌ر یه‌کیکه‌، ملکزی لای غه‌یری خوا مه‌بن
سه‌باره‌ت به‌ به‌شی دوهمه‌میش ده‌لی:

ئاخ له‌عنه‌تی خوا له‌ نه‌زمی، دینی
له‌ لایی، خه‌لکی ملکزو هه‌زار
نه‌زمی «طبقات» پرجوا ئە‌وینی:
لای‌تر «اتراف» له‌ته‌ک «استکبار»^۳

۱- ژماره ۴۹

۲- ده‌فته‌ری ۳، ژماره‌ی ۱۵۹- لا‌فاوی داخ -

۳- دو به‌یتی ئاخ‌ری «داخ‌یکی هه‌رتازه» ژماره‌ی ۱۵۵

يا بو بهشى سپهه‌م ده‌لى:

ره‌زاي خوايش له سهر ئه‌خلاقى جوانه
به‌ره‌و پرېگه‌ى خوا يا لاي شه‌يتانه^۱

شه‌يتان هه‌زئه‌كا فيزنو موون بى^۲
جا سى و دوى دل خوه‌ت بكه: ئاره‌زوت

هه‌روه‌ها له‌م باره‌وه ده‌لى:

خوشه‌ويئسى خواو هه‌ركه‌ انسانيه
چاكه‌ى خوت زورى، به‌كه‌م بزانه
سه‌رمايه‌ى به‌رزى^۳ هه‌ر دو ژيانه^۴

گيانه‌ پي‌ت خوشه‌ موسولمانى^۵ بى^۶
خاسى^۷ خه‌لك نه‌ختى، به‌ فره‌ بگره
توقه‌ له‌ خو زور، له‌ مه‌ردم كه‌م

سه‌باره‌ت به‌ به‌شى چواره‌ميش ده‌لى:

به‌ ده‌م به‌ قه‌له‌م به‌ هه‌ئاو به‌ مال^۸
به‌ره‌و خوشه‌به‌ختى^۹ ئه‌م مال و ئه‌و مال^{۱۰}
خوش بى^{۱۱} چش با هه‌ر دنياى بى^{۱۲} تال^{۱۳}

چاو‌م تي‌كو‌شه‌ خزمه‌ت كه‌ى به‌ خه‌لك^{۱۴}
باشتر له‌ گشتى: وه‌ پرېگه‌ خستن^{۱۵}
دو دنياى خه‌لكو هه‌تا هه‌تاى خوت^{۱۶}

ئهم به‌رپزه، دايكه‌ ده‌ردانى ده‌رده‌كانى مرو‌ف به‌ «استكبار» (خوبه‌زل زانين) و
«اتراف» (خوش رابواردن) ده‌زاني، جا له‌ به‌ر ئه‌مه‌ له‌ هونراوه‌و په‌خشان و وتاره‌كانيدا به
تيرو ته‌سه‌لى زه‌ره‌رو زياني ئه‌م دو ئافه‌ته‌ به‌ وردى و توندى به‌ر چاو ده‌خات، بو وپنه،
ده‌لى:

نه‌زمى «طبقات» رچوا ئه‌ويئى:
لاى تر «اتراف» له‌ته‌ك «استكبار»^{۱۷}

ئاخ له‌عه‌ته‌ى خوا له‌ نه‌زمى، دئنى^{۱۸}
له‌ لايى، خه‌لكى ملكزو هه‌زار^{۱۹}

هه‌ر وه‌ها له‌م بابته‌وه ده‌لى:

هه‌وه‌س ما قوئى^{۲۰} نه‌كه‌ويه شوينت
به‌لان بى^{۲۱} هه‌واى ما قوئى، كالن
ئه‌نيته‌ به‌رت، چ خاس چ خراو
استكبار، اتراف دامه‌رزى^{۲۲} پايه‌ى

ئامانه‌ گيانه‌ ده‌سه‌مه‌ داوينت
به‌لى^{۲۳} «اسراف و تبذير» خوينتالن
هه‌واى زله‌ بوون، پى ژيئى به‌ر چاو
كه‌م هه‌ل ئه‌كه‌وى وه‌ بى^{۲۴} سه‌رمايه‌ى

له‌ زور شوينيشدا روده‌كاته‌ مرو‌ف به‌ گشتى و، باوه‌رداران به‌ تاييه‌تى و هانيان ده‌دات
بو به‌رامبه‌ر بوون له‌ گه‌ل سته‌م و سته‌م كاران دا، بووپنه، ده‌لى:

۱- ژماره‌ى ۱۱۶

۲- ژماره‌ى ۱۳۴

۳- ژماره‌ى ۱۱۷

۴- دو به‌يتى ئاخري «داخيكى هه‌رتازه» ژماره‌ى ۱۵۵

تا زلمی هه بییتو تانه داریکو کزی
رۆت خووش بی و دل له کول زمان پر هاوار

یا دهلی:

ئه هر که تی ئیمان له دلیکا بی
یه ک: به خه لک نه خسوس هه زار، محبت
ئه هر که سی دایمه له نوویزو پوژو
یا تی نه گه یوه که: ئیسلام چیه
موسولمانیه که ی نه گرساوه و کال
ئیمانی سوکه هه ره وه ک که ره پو

هه ره له بواره دا دهلی:

گه ره په یه روهی دینی، گیانی کاکه ی
پیم سه یه که بان و خوار هه بی و تووش

گه ره بی دهنگو بی خه می مه لی انسانم
ئه و ساکه به خوت بلی «موسولمان» گیانم

ئه گه ره ئیمان بی بی دؤ به رنابی
یه کتر: به رامبه ره زور کاران غیره ت
له ئه و دؤ به ره ی ئیمان بی به ش بو
یا به شی باشی له ئیمان نیه
هه ره وه سه ماله رملینه ی منال
«ناقا یمتره له ئیمانی جو»

پییت سه یه نه بی که وای له به ندا
به ن بی له خه می خه وو ژمه ندا

به راستی ئه م هونراوانه خه زینه ییکن له باسی که م وینه ی باوه رو بو چون و خو
خه و و ته و ره فتاری مروقانه و، ئایینی ئینسان که ره به ئینسان، ئه وئیش حاسان و زورئیش
به وردی، به زمانی جوان و شیرینی کوردی.

لیره دا چه ند روون کردنه وه سه بارت به م ئاسه واره به نرخه، به پیویست ده زانم:
یه که م: بو کاکه ئه حمهد که ده ی توانی به زمانه کانی فارسی و عه ره بی له پله و
را ده ییکی زور به زردا بنوسی، وه به م کاره هه م زور تر ناوبانگ ده رکات و هه میش گوی
گرو خوینه ری پتری هه بی، که چی هاتوه به زمانی کوردی نویویه تی و دواوه؟ که به
داخه وه نه هه ره عه ره بو فارسه کان، ته نانه ت زور به ی کورده کانی ولاتی خویشمان به
باشی لی تی ناگه ن و روی خووشی پی نیشان ناده ن!

دوهه م: بو! ئه م مه به سه ته بایه خدارانه ی به هه وئینه وه و شیعر ده برپوه و راگه یانده و؟ له
کاتی که دا ده زانین که گو ره پانی په خشان زور هه راوترو بهر بلاوتره له هی هونراوه،
وه خاوه ن مه به سه ت و په یام، به م چه شنه، ئاسان ترو زوتر، وه تیرو ته سه ل تر ده توانی
مه به سه ت و په یامه که ی ده بری و راگه یینی.

۱- ژماره ی ۷۰

۲- ژماره ی ۱۸۷

۳- ژماره ۱۵۴

سپهه‌م: له‌م شیعرانه‌دا هه‌ندی شیوازی نوسینی جیاواز له شیوازی نوسینی به بره‌وی کوردی ده‌یینین وه‌ک: دانانی بزویئیک له چه‌شنی (۸) له سه‌ر هه‌ندی پیتی «واو» و «یی». یا وه‌ک: نوسینی پیتته‌کانی «ص» و «ط» که له شیوازی کوردی نوسینی به بره‌ودا نایندرین. یا وه‌ک: دانانی ئەم جه‌غزه (ه) چکۆله له جیگه‌ی نوخته‌ی نوون له پری شویندا. هه‌روه‌ها وه‌ک: دانانی بزوینی (۷) له سه‌رپیتی «دال».

له وه‌لامی پرسپاری یه‌که‌م دا ده‌بی بلیین: راستیه‌که‌ی ئەمه‌یه که کاکه ئەحمه‌د پتر له خووی و ئاسه‌واری، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌ی و زمانه‌ زکماکه‌که‌ی به لایه‌وه به نرخو له به‌ر چاو بوه، جا بویه بو خزمه‌ت به‌مانه بوی ئاسان بوه که له ناوو شوهرتی خووی چاوپوشی بکات، ته‌نانه‌ت له حاللی بوون و که‌لک وهر‌گرتنی کاتی، زه‌مانی خووی له ئامۆزگاریه‌کانی و مه‌به‌سته به‌نرخه‌کانیشی، ئەونده‌ زمانه نه‌ته‌وه‌که‌ی به لایه‌وه بایه‌خدار بوه که ئەبیین له هونراوه‌کانیدا له وشه‌کانی زوربه‌ی زاراوه جووربه‌جووره‌کانی ئەم زمانه که‌لکی وهر‌گرتوه، وه‌ک: وشه‌کانی زاراوه‌ی هه‌ورامی، موکوریانی، سنه‌یی، کرماشانی، ته‌نانه‌ت لوپی و بادینانیش.

زوری‌ک له پارچه‌ شیعره‌کانی، وان له‌سه‌ر لوتکه‌ی به‌رزنی ده‌رپینی ئەم خوشه‌ویستیه‌ی گه‌ل و نیشتمان و نه‌ته‌وه‌و زمان‌دا، وه‌ک پارچه‌ شیعره‌کانی «نیشتمان»، «چه‌پکی سه‌لوات^۱»، «لا فاوی داخ^۲» وه «کوردستانی جوانم^۳»، که به‌راستی له تاریفی کورد و کوردستان و ده‌رپینی نیشتمان په‌روه‌ریدا که‌م وینه‌ن.

بو ئەوه‌یش ده‌ربخاو به‌سه‌لمینی^۴ که ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەم هوکارانه نه‌بایی که ئاماژه‌بان پی‌کرا، باش و ئاسان ده‌یتوانی به زمانه‌کانی به بره‌وی وڵاتی گچکه‌مان ئیران و وڵاتی گه‌وره‌و پان و به‌رینمان ئیسلام بدوی و بنوسی و به‌وینته‌وه، سه‌رنجی خوینه‌رانی به‌رپز راده‌کیشم به‌ره‌و ده‌یان وتاری تومار کراوو نامه‌و کتیبی نوسراو به زمانه‌ی فارسی و پارچه‌ شیعره‌کانی (آنچنان راه «فاستقم» برویم^۵) وه ژماره‌کانی ۹۰، ۹۱، ۹۳ و ۱۹۷، به زمانه‌ی فارسی، وه «یوم اختیار^۶» به زمانه‌ی عه‌ره‌بی، که به‌راستی گشتیان له نه‌وعی خویندا که‌م وینه‌ن.

له وه‌لامی پرسپاری دۆهه‌میش دا: (بو مه‌به‌سته‌کانی به شیعر وتوه) ده‌بی بلیین: راستیه‌که‌ی ئەمه‌یه که‌له‌و بارودۆخه‌ی که ئەوی تیدا بوه واته به‌ندیخانه‌کانی

۱- ژماره‌ی ۸۱

۲- ژماره‌ی ۱۰۹

۳- ژماره‌ی ۲۳۱

۴- ژماره‌ی ۵۲

۵- ژماره‌ی ۱۷۹

«کومه پته ی موشته ره ک»، «قزل حه سار» و «ته وین»، ته ویش له دهیه کانی شه صت و سهره تای حه فتادا که به داخه وه هیچ قانون و یاساییکی ئیسلامی و ئینسانی به سهر ئه و به ندیخانانه دا حاکم نه بو، نویسی کتیب له و شوینانه دا به شیوه ی په خشان _ که دیاره شیکردنه وه ی زور پتری پیویسته له هونراوه و، بهر چاوتریشه بو هیرش کردنه سهری! _ وه هیشتنه وه ی لای خو ی تا ته واو بوون و پاشان دانه دهره وه ی له به ندیخانه، ده توانین بلیین: له شتانی محال و حه سته م و نه کراو بوه. کاکه ته حمه د خو ی زور جار ده ی گه رانده وه بو مان: که له به ندیخانه، پیشه کی (مقدمه ی) کم بو ته فسیری قورئان به زمانی فارسی نویسی زور به نرخ و پیویست بو، که به داخه وه له گو یزانه وه م دا له به ندیکه وه بو به ندیکه ی دی _ بی پرس و مه صله حه ت!! _ ناو شت و مه که کم گه رابوون و دهریان هینا بو، بردیان، هه رچی پیم وتن، نه یان داوه!!؟. ده یوت: جار یکیان گویم لی بو مه لاییکی شیعه له ده نگ و ره نگی تارانوه: ته و باسه ی ده کرد، ورد بو مه وه زانیم که نوسراوه که ی منه، خوشحال بووم، وتم: باشه، خو هه ر که لکی لی وه ره ده گیری.

هه لبه ت خو ی له نه واری ژماره (۲۵۷) دا، وه برای شه هیدیشمان کاکه فاروقی فه رسادیش سه باره ت به هو کاره کانی دیکه ی تم کاره دواون، که سیک حه ز بکات ده توانی له و باسو دوانه ی ته وانش سهر بدات.

سه باره ت به دانانی بزوینی له چه شنی (۸) یش له سه ره پیتته کانی «و» و «ی» ده توانین بلیین: ته مه تاییه تمه ندی کاکه ته حمه ده و کردویه به دروشمی ته و «و» و «ی» یانه ی که ده کیشرین و له شیوازی کوردی نویسن دا دو «و» و دو «ی» ده نوسری یا خه تیکی ئاوا (-) راست له سه ریان ده کیشری وه ک وشه کانی «دوور» و «دیین»، که کاکه ته حمه د هاتوه له جیاتی دو «و» و دو «ی»، یا خه ت نویسن له سه ریان، بزوینی (۸) ی کردوه به دروشم بو یان، که به راستی ته گه ر به وردی پروانین بو ی، تی ده گه ین که زور به جیگه و جیگه ی سه رنجه، چونکه ئاوا «و» و «ی» یک له کاتی وتیاندا لیوو گه رو وه کو شیوه و ته نگی بزوینی هه شت (۸) لیده که ن. بیجگه له مه یش خو کورتی وشه و وته، جوانترو پاراوتره له دریز بیان.

سه باره ت به پیتته کانی «ص» و «ط» یش له نوسراوه کوردیه کانی کاکه ته حمه دا ده بی بلیین: به بوچونی تم پیاوه زاناو وردیننه: زمانی کوردی ته واو تیرو ته سه له، که هه ر پیتیکی به ده نگیک دا ده ناسریت، به واته ییکی دی: هه ر پیتیکی ده نگی تاییه تی خو ی هه یه، به چه شنیک ته گه ر مروقیکی غه یره کورد، ریزمان و پیتناسی کوردی فی ر بی، به وردی و بی له نگی و کم و کو ری ده توانی پیتته کانی تم زمانه له ناو وشه کاندا به

زماندا بینیتو بیلی، هه‌روا که پیتی «هی» دروشمی سه‌ره (فتحه)یه، وه پیتی «و»ی ئاواله دروشمی بوره (ضمه)یه، وه پیتی «ی»ی ئاواله دروشمی ژیره (کسره)یه. جا بهم بوچونه زانایانه‌وه روانیویه‌ته هه‌ندی وشه‌وه دیویه‌تی ددان‌نان (تلفظ) به هه‌ندی پیت له‌واندا له گهل دهنگه که یاندا یه‌ک ناکه‌ون و پیکه‌وه ناخوینن، بو وینه: پیتی «س» له وشه‌کانی «سالح»، «سه‌لوات» و «سه‌د»دا که به توژی تی‌پامان و ورد بو‌نه‌وه به باشی دهر ده‌که‌وی که: دهنگه که یان گه‌وره‌و پر به دهمن (مطبق)ن، که چی پیته‌کان نازکو باریکن (منخفض)ن. هه‌روه‌ها پیتی «ط» له وشه‌پیکه‌ی وه‌ک: «ته‌لا» و «ته‌لاق»دا، که هه‌ر ئه‌و عه‌یب و نات‌ه‌واوییه‌ی هه‌یه که له پیتی «س»دا به جیگه‌ی «ص» هه‌بو.

دانانی جه‌غزی (ه) چکوله‌یش له جیگه‌ی نوخته‌ی پیتی «ن» و «گ» که به یه‌ک بگهن، ئه‌ویش هه‌ر له ئیشه‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی کاکه ئه‌حمه‌ده که به‌راستی زور جیگه‌ی سه‌رنج و چاو لی برپینه، چونکه له ئاوا جیگه‌پیکدا دهنگه که نه‌ده‌نگی «ن» و نه‌ده‌نگی «گ»ه، به‌لکه شتیکی له به‌ینی ئه‌و دو پیته‌دایه، وه‌ک له وشه‌کانی: «بانگ» و «مانگ» و «ده‌نگ»دا، که دهنگی دؤ پیتی ئاخریان دهنگی ته‌واوی «ن» و «گ» نیه، که وابی زور به جیگه‌یه که پیتی تاییه‌ت به‌وده‌نگه تاییه‌تیه، دابندریت، جا به وردبو‌نه‌وه له دروشمی جه‌غزی (ه) چکوله‌و جیگه‌ی لی هاتنه دهره‌وه‌ی له زاردا بومان دهرده‌که‌وی که ئه‌و دروشمه له گهل ئه‌و دهنگه‌دا زور یه‌ک ده‌که‌ون.

دانانی دروشمی (۷)یش له سه‌ر پیتی «د» وه‌ک له وشه‌ی «ئه‌حمه‌د» و «مه‌حمود» دا له زاراوه‌ی سه‌قزو بانه‌و سنه‌و سولیمانی و زوربه‌ی ناوچه‌کانی دی کوردستانی گه‌وره‌ی خوشه‌ویستا، ئه‌مه‌یش هه‌ر له چه‌شنی نون و گافه‌که‌یه، که دهنگی له نیوان دهنگی «د» و «ی» دایه، که‌وابی شیاوه ئه‌و دهنگیشه پیتی تاییه‌تی خو‌ی هه‌بی، جا چونکه له زاراوه‌ی مه‌بابادو ده‌ورو به‌ریدا هه‌ر به دنگی دال ده‌خوینرته‌وه کاکه ئه‌حمه‌د هه‌ر ئه‌و پیتیه‌ی (د) بو‌داناه به‌لام به دروشمی هه‌وته‌وه (۷) که له‌سه‌ری بنوسری.

به‌لی! ئه‌مه ئه‌و رو‌نکردنه‌وه‌و، وه‌لامی پرسیاره‌کان سه‌باره‌ت به‌و پیتانه له‌م هونراوانه‌ی کاکه ئه‌حمه‌دا که ئاماژه‌یان پی‌کرا، ئه‌ویش زور به کورتی.

ئه‌مه‌یش کورته‌پیکه‌ی دی له ژباننامه‌ی ئه‌و پیاوه زانا کورده موسولمانه به‌رپزه،
-خوای گه‌وره‌و میهره‌بان لپی رازی بیته‌و بی به‌خشی-:

کاکه ئه‌حمه‌دی موفتی‌زاده له مانگی به‌همه‌نی سالی ۱۳۱۱ی کوچی، هه‌تاویدا له شاری سنه، له بنه‌ماله‌پیکه‌ی ئایینی و خاوه‌ن زانیاریدا به‌ناوی بنه‌ماله‌ی موفتی هاتوته دنیا، ناوی باوکی مه‌لا مه‌حمودی موفتی کوری علامه مه‌لا عه‌بدو‌لای دشه‌بیه،

ماموستا مهلا عهبدو لا خه لکی دسه ی لای شاری پاوه بوه، که له وپوه هاتوته شاری سنه لهوی سه قام گیر بوه، ئەم به پزیه ساله کانی فه قییه تی له ناوچه کانی کوردستانی ئیران و عیراق دا رابواردوه، پاشان ده بیته یه کی که له زانایانی گهوره و ناوداری کاتی خو ی له کورده واریدا، ههنده زاناییکی شیواو ده بیته که به ناو «علامه ی دسه یی» ناوبانگ پهیدا ده کاتو له سنه ده بیته دهرس بیژی (مدرس) مزگه وتی جامععه «دارالإحسان» ی سنه و موفتی کوردستانی. ئەم بیاوه به پزیه شهش کوپی هه بوه که گشتیان زانو به ناوبانگی کاتو ولاتی خو یان بوون، کوپی گهوره ی، ماموستا مهلا مهحمودی باوکی کاکه ئەحمده بوه که له هه مو زاناییه کانی دهستی بالای هه بوه، به تاییهت له فقهو اصول الفقهو فلسفه دا، هیشتا باوکی ماوه بوه به موفتی و حاکم شه رع ی کوردستان و یه کی که له ئوستادانی فیهی شافیهی زانستگای تاران.

پنج کوره که ی دی ماموستای دسه یی بریتی بوون له م که سایه تیانه:

۱- ماموستا مهلا محهمه د رهشید که زاناییکی گهوره بووه له شاری به یروتی لوبنان کوچی دوا ی کردوه.

۲- ماموستا مهلا خالیدی موفتی، موفتی و حاکم شه رع ی ره سمی کوردستان تا سالی ۱۳۵۵.

۳- ماموستا مهلا محهمه دی موهری، به ناوبانگ به برهان الإسلام که دهرس بیژو ماموستای «حقوق و ادبیات» عه رب بوه له زانستگای ئەستامبولی تورکیه.

۴- دوکتور محهمه د سدی موفتی زاده، دوکترای ئیلاهیات و ماموستای زمانی کوردی له زانستگای تاران، ماوه ییکیش له به شی کوردی رادوی تاران دا دهرس ده لیت.

۵- دوکتور عبه دورچه مانی موفتی زاده که زور مروقیکی دلپاک و پیاوچاک بو. کاکه ئەحمده هه ر له مندالیدا زور زیره کو لی هاتو بوه، به راده ییکی وا که کم کتییی دهرسی تا ناخر خویندوه، له گهل ئەمه یشدا هه ر به موتالای خو ی توانویه تی ئەو کتیبانه له راده ییکی سه ره وه دا به دهرس بلتیه وه. ئەو هه ر له حوجره خنجیله فه قیرانه _ به لام پر له پیت و به ره کهت و زائینه _ کانی ئەو کاته ی کوردستان دا دهرسی خویندوه، له شاره کانی سنه، مه ریوان، بیاره، سلیمانی و... به و چه شنه که پیره کان لیان ده گیراوه: هه ر له کاتی مندالی و گهنجیه وه بیرو باوه ری ئازادی خوازی و به رامبه ری وبستی بوه. له و کاته دا له کوردستان دا هه ر حیزبی دیموکراتی کوردستان تیکوشان و جولانه وه ی وای بوه که بو کورد هه ول بدات و دژی دینی ئیسلام و دابونه ریتی پاک و خاوینی له میژینه ی

کورد هواریش نه بیټ، هەر بهم بۆنه وه زیاد له رابه‌ری هه‌میشه‌ی ئه‌م حیزبه زۆربه‌ی لی پسرراونی خواره‌ویش هەر له زانایان و مامۆستایانی دینی پیک هاتوه، جا بویه کاکه ئه‌حمه‌دی نازادی خا‌زوه‌ی دین په‌روه‌ریش ده‌بیته ئه‌ندامی چالاکی ئه‌م حیزبه، سه‌ره‌نجام له‌ سالی ۱۳۴۱ی کوچی، هه‌تاوی دا به‌ تۆمه‌تی ئه‌ندام بوون له‌و حیزبه‌دا، ده‌گیریت و ده‌خریته به‌ندیخانه، تۆمه‌ت له‌و، ئه‌م دو خاله‌ ده‌بیټ:

۱- لی پسرراوی لقی حیزبی دیموکراتی کوردستان له‌ تاران.

۲- لی پسرراوی په‌یوه‌ندی نیوان حیزبی دیموکراتی ئیران و تورکیا.

پاش ماوه‌ییک له‌ زینداندای به‌م ئاکامه‌ ده‌گات: که‌ رزگاری گه‌لی کورد له‌ ژیر چه‌پوکی، به‌ش خوراوی، ماف ژیرپی‌خراوی و زه‌بۆن و لاواز کراوی، به‌ بی ئیمان و باوه‌ری دینی به‌ ده‌ست نای و سه‌رناگری، که‌سانیک ده‌توانن حاسان و بی‌ترسان بچنه‌ ئه‌و مه‌یدانه‌وه‌و مال و گیان فیدا کهن که‌: خاترجه‌م بن ئه‌گه‌ر به‌م ئاوانه‌یش نه‌گه‌ن و بمرن زه‌ره‌ر ناکهن، یا ئه‌گه‌ر گه‌یشتن و گه‌ل و ولاتیان رزگار کردو ده‌ستیان به‌ ده‌می خویان گه‌یی و هی‌زیان په‌یدا کرد، له‌ ماف‌خۆران و داگیر‌که‌رانی پیشو خراپ‌تر نابن و ناکهن، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئاوا باوه‌ری نه‌بی، به‌ وته‌ی خودی کاکه‌ ئه‌حمه‌د:

گورگیکی ناسراو ته‌فرو تۆتابو بو‌گورگیکی تر سه‌ر ئه‌خه‌وینن

ئه‌و له‌ کتیپی «درباره‌ی کوردستان» دا که‌ دوا‌ی سه‌ر که‌وتنی شو‌رشی خه‌لکی موسو‌لمانی ئیران نویویه‌تی، ده‌لی: «ته‌نیا هو‌ی چاره‌ په‌شیه‌کانی موسو‌لمانان دۆر که‌وته‌وه‌یان له‌ قورئان بو، ئیستا که‌یش ته‌نیا هو‌کاری هو‌شیار بوونه‌وه‌و به‌خته‌وه‌ری و رزگاری موسو‌لمانان، وه‌ نه‌جاتیان له‌ به‌ندو زنجیری کو‌یله‌یی دنیاخۆران و داوه‌کانی خه‌لتان‌دیان، هەر گه‌رانه‌وه‌یانه‌ بۆلای قورئان، بی‌جگه‌ له‌مه‌ ریگه‌ییکی دروست و سه‌ر راست، نه‌!»

پاش ماوه‌ییک کاکه‌ ئه‌حمه‌د له‌ به‌ندیخانه‌ دێته‌ ده‌ری و ئه‌مجار له‌ سالی ۱۳۴۲ی، کوچی، هه‌تاوی دا هه‌ول و تیکۆشانی دینی و نه‌ته‌وايه‌تی خو‌ی بو‌ رزگاری راسته‌قینه‌ی گه‌له‌که‌ی له‌ مزگه‌وتی سه‌ید مسته‌فای سنه‌وه - که‌ ئیستایش یه‌کیک له‌ پیگه‌کانی «مه‌کته‌بی قورئانی کوردستان» ه‌ ده‌ست پی‌ ده‌کات.

کاکه‌ ئه‌حمه‌د دۆزنی هی‌ناوه، ژنی هه‌وه‌لی ناوی حه‌سیبه‌خانم‌بو، هی‌شتا فه‌قی بوه‌ دایکی که‌ خوشکه‌زای خو‌ی بوه، بو‌ی خواسته‌وه، به‌لام زۆری پی‌ ناچی ده‌رده‌که‌وی که‌

۱- به‌یاننامه‌ی بره‌ری ۵۹/۴/۳۱. بو‌ خوشکو برابانی هاو‌ری، لاپه‌ره‌ی ۲۸۲ - چاپی ۲

بابه تی یه ک نین و بو یه ک نابن، جا له بهر ئه مه، کاکه ئه حمهد که لهو کاته دا له عیراق
 دهرس ده خوینی ههر ئه مه ده کاته بیانوو خیزانی و خزمانی تیده گه یینی که دریزه دان بهم
 ژن و میردیه سودی نیه و ئه ناتوانی لهم بارودوخه دا خیزانی به خته وهر کات و بیات به
 ریوه و بی هه سینیه وه، ئیدی به ره زامه ندیه وه لیک جیا ده بنه وه، ئه م خانمه دوایی شو
 ده کاته وه ههر ئه مسال زور نیه که له شاری سنه کوچی دوایی کرد - خوای میهره بان
 بی به خشیت - ژنی دوه می ناوی خه جیجه (خدیجه) ی موته دی بوه، کچی حاجی
 رهحمانا غای موته دی بوکان. حاجی رهحمانا غایش که سایه تییکی زانیاری ئایینی بوه
 که ئه و کاته له گه ل باوکی کاکه ئه حمهد له تاران، له زانستگا، ماموستای فیهی
 مه زه بی ئیمام شافعی ده بن، رفیقی حاجی رهحمانا غا له گه ل بابی کاکه ئه حمهد و
 وریایی و لی هاتوبی کاکه ئه حمهدیش هانی ده دا که بیکاته زاوای خوئی، ئه م وه صله ته
 پیک دیته و خه جیجه خاتوون ده توانی به لی بوردویی و ره زامه ندی به ژبانی ساده و به
 قه ناعه ته وه، له قولایی دلای هاوسه ره که ییدا جیگه ی خوئی بکاته وه. کاکه ئه حمهد زور
 کات به خیر و خوشه ویستی و ره زامه ندیه وه یادی لی ده کرد، به تایهت له م بابته وه که
 ئه و کچی بنه ماله ییکی زور ده وله مه ندو خوش رابویر بوه که چی له گه ل ئه وه یشدا که
 له ده سالی کوتایی ژیانیدا، کاکه ئه حمهد له بواری مایه وه له زاده به دهر نه دارو ناته با
 بو، هیچ کاتیک ئاهوناله و گازنده ی نه کردوه، ته نانته له لای ماله باوکه
 ده وله مه نده که یه شیه وه نه ی در کاندوه. ئه م خاتونه به پرزه له سالی ۱۳۵۰ی، کوچی،
 هه تاوی له دنیای بی بنیا مالوایی ده کات و هاوسه ره دل پر له ئاوات و خوشه ویستیه که ی
 له گه ل ته نیا کوره که یاندا به ناوی حه مه ژبان به جی دیلیت - خوای میهره بان
 بی به خشیت - کاکه ئه حمهد پاش ئه م ئیدی ژنی نه هیناوه ته وه.

هه ندی له و ئیش و کارانه ی کاکه ئه حمهد پیی هه ستاوه بریتی بوون له مانه:

دهرس وتن له مه دره سه ی دینی مزگه وتی «دارالإحسان» ی سنه، ههر له ساله کانی
 گه نجی دا، پاشان چوته تاران و له ده فته ریکی ئه سنادو ئه ملاک دا کاری کردوه،
 ماوه ییکیش له زانستگای تاران به شی زانیاری دینی دهرسی وتوه، له رادوی تاران و
 کوردستانیش دا کاری کردوه، پاش به جی هیشتنی تاران له سالی ۱۳۴۲ داو گه رانه وه ی
 بو ولاته که ی: کوردستان، یه ک، دوسالیکیش له دیکانی «زاخه» و «به رده ره ش» ی سه ر
 به شاری دیوانده ره خه ریکی کاری کشت و کال بوه. سی، چوار سال پیش راپه رینیش تا
 ئه و کاته له گه ل چه ند که سی دی شه ریکه ی هاوبه شی دروست کردنی خانوبه ره و پردو

لوله کیشی ئاو، به ناوی «ئهمانیه»، وه پری ده خهن، که من خوم له کو تایی سالی ۵۵ سهره تایی ۵۶ دا کارم تیدا کردوه.

له ساله کانی ۹- ۱۳۵۵ به شیوهی ره سمی و یاسایی حاکی شه رعی کوردستان بو، که هه لبه ت تا کو تایی سالی ۱۳۵۷ و سهر که وتنی راپه رینی خه لکه کانی ئیران خو ی توانی به ریوه به ری ئهم کاره بی، که هه مو ئه و ماوه منیش هه لسور پنه ری ده فته ری مه حکمه می شه رع بو م، پاش سهر که وتنی راپه رین تا کاتی هه جره ت و کوچ کردن له سنه وه بو کرماشان له پاییزی ۱۳۵۸ د، به حو کمی ده می و نوسینی کاکه ئه حمه د خو ی، من و چه ند ماموستای دیکه ی ئایینی - ههر ماوه ییک به کیکمان به جیگه ی کاکه ئه حمه د - ئهم کاره مان ده کرد. دوای کوچی دوایی حاجی ماموستا مه لا خالیدی مامی، کاکه ئه حمه د له گه ل حاکم شه رعی دا بو به موفتی کوردستانیش که تا له دنیا ده رچو نی ئهم پله ی ههر به رده وام بو، به لام له به ر نه بو نی خو ی له کوردستاندا و له به رده ستی خه لکی دا، له بر واری ۱۳۵۹/۱۱/۴ ی ک، هه دا له وه لامی داخوازی ره سمی دادگوسته ری کوردستان دا سه باره ت به ئیش و کاری حاکم شه رعی و گیروده یی خه لک له م بابه ته وه، کاکه ئه حمه د به نوسینی نامه ییک بو ئه و ئیداره ئهم ئه رکه یان له ئه ستو ی خو کرده وه و خسته یانه سهر شانی ئهم ره به نه، که ئه مه بو ه هو کاری هه ل خراندن و دزایه تی دوستانی، زور پتر له دوژمنانی، سه باره ت به منی بی سوچ له م بابه ته وه!!! بو باشتر رو ن بونه وه پیویسته لیره دا ئامازه به م راسته قینه بکه یین: که پله و ئه رکی حاکم شه رعی له ناوچه کانی سوننی مه زه به بی ئیراندا به گشتی، وه له کوردستاندا به تاییه تی ده گه رپه ته وه بو ده یان یا ده توانین بلیین: سه دان سال له مه و پیش، بو وه لام دانه وه و چاره سهر کردنی پرسیارو ته نگ و چه له مه کانی په یوه ندارو تاییه ت به مه زه به بی خه لکی سونه ته وه، له بواره کانی بیرو باوه ره وه بگره تا نا کو کیه کانی نیوان خه لکی و ئه ندامانی بنه مال ه و ژن و میرده کان پیکه وه، که زانایانی ئایینی شیوا بو هه ستان به م ئه رکه، به شیوازی ئاسایی، خه لکی موسولمان تاییین و پیشنیاریان کردوون، حکومه تی کاتیش یا به نوسین یا به بی ده نگه لی کردن و چاو نوقاندن قبولی کردن، زور به ی ئه و که سایه تیانه ی له به ر چاوو به ناوبانگ بو ن به شیوازی دوه م بو ن به حاکم شه رع، بو وینه کاکه ئه حمه د ئاوا بو ه، ئیدی حاکم شه رع ژیرده سه و چاو له به ری حکومه ت و هه یچ که س نه بو ه، ههروه ها په یوه ندیشیان به هه یچ حیزبو ده سه ت و گرو پیکه وه نه بو ه، به لکه بو هه مو خه لک وه ک به ک روانیویانه، مه گه ر به که یه که ییک که خو بان حه زیان له خو زه لیل کردن و ناکه سی کردبی.

ئەمجار زۆر بە کورتی ئاماژە دەکەین بە چالاکی و تیکۆشانه کانی کاکە ئەحمەد لە
 بواری ئایینی دا: هەروا پێشتر وترا: لە سالی ۱۳۴۲ ی ک، هە دا دەستی دایە هەول و
 تیکۆشانی ئیسلامی، کە لەم هەول دانەدا تا سالی ۱۳۵۵ هەر بە تەنیا خوی بوە، کە بە
 وتاردان لە دانیشتنە کانی گشتی مردومردن و مەولودی خویندن و زەماوەندا لە
 مزگەوتە کان و لە مالاندا دەست دەکات بە پوون کردنەوی خەلک لە ئیسلامی
 راستەقینە، وە لە زولم و ستەمی حکومەت و دروو دەلەسە ی زۆربە ی رابەرانی دینی بە
 ناوی ئیسلامەو، بە تايهت لە شاری سنە و مەریوان و دەوروبەریان، کە پای گشتی
 زۆربە ی خەلک بەرەو خوی رادەکیشی، وە لەم ماوە بەدا بەو وتارانەو دانانی کە لاس لە
 مالی خویندا هەندی لاو گەنجی کور و کچیش دەبنە لایەن گری. لە شارە کانی سەقز،
 بوکان، مەریوان، پاو، جوانرۆ، کرماشان و کامیارانیش هەندی کە سایەتی ئازادی خوازو
 زانی دینی و شارەزا لە ئیسلام و دەردی گەلە کەیان دەبنە هوگری کاکە ئەحمەد، کە
 بریکیان دینیته شاری سنە تا بە یارمەتی ئەوان پیگەییکی بتەوی ئایینی و ئازادی
 خوازی دانی و دابمەزینی، سەرەنجام سەرەتا لە بەهاری سالی ۱۳۵۶ دا مەدرەسەییکی
 قورئانی لە شاری مەریوان بنیاد ناو، پاش چەند مانگیک لە شاری سنەیش، کە بەم
 چەشنە هەول و تیکۆشانه تەنیا یە کە ی بو بە ئیشی بە کۆمەل و گشتی. سالی دوایی لە
 شارە کانی سەقزو بوکانیش مەدرەسە ی قورئان دانرا. لەم لایشەو هاکات لە گەل
 راپەرین و خو نیشانان و دەر برینی بیزاری خەلکە کانی دی ئیران، کاکە ئەحمەدیش زۆر
 بە توندی و بتەوی هەر لەو مەدرەسانە ی قورئانەو، خەلکە کانی ماف خوراو و ستەم لی
 کراوی لە میژینه ی کورد و سوننی هەلساندو خستە پیگە بو دەر برینی نارهزایەتی و
 بیزاری. کاکە ئەحمەد بە سی دروشمەو دەستی پی کردو تا مردنیش بەم دروشمانە بە
 ئەمە ک و باوەردار بو. دروشمە کانیش ئەمانە بوون:

۱- نەهیشتنی ستەمی نەتەوا یەتی، ۲- نەهیشتنی ستەمی مەزەبە ی، ۳- نەهیشتنی
 ستەمی چینایەتی. خەلکی پاک و ساخیش! هەرسی دروشمە کەیان زۆر بە لاوہ گرنگ و
 بە نرخ بو، لە ئاکام دا لە کۆتایی سالی ۱۳۵۷ دا راپەرینە کە سەرکەوت، کاکە ئەحمەد زۆر
 بە دلپاکی و چالاکیەو چو بەرەو تا بە رابەرانی کە بۆنە خاوەنی بەرو بوی راپەرینە کە
 بسەلمینی کە: بە سەرئەنجدان و پیادە کردنی ئەم سی دروشمە، - نە بە وتە ی پوچ! -
 هەو ئەن: راپەرینە کە دەبیتە ئیسلامی، دوھەمەن: گەلانی فراوانی جورا و جوری
 نەتەوا یەتی و باوەرێ ئیران (چ ئیسلامی و چ غەیرە ئیسلامی) راپەرینە کە بەھی خو بان
 دەزانن و دلی پی خوش دەکەن و گیان فیدایی بو دەکەن، سیپەمەن: دەبیتە سەر مەشق و

روانگه بو گه لان و موسولمانانی دیکه‌ی دنیايش. به لام به داخه وه هیچکام لهم دروشمانه نه بونه بنه ماو به نامه‌ی یاسا وه لسورانی به پریوه به رانی راپه رین و حکومته که‌ی!! جا بویه کاکه ئه حمده زور به داخ و خهفته و ناهومیدیه وه له یارمه‌تی دانیان دهستی هل گرت و گه راپه وه سهر بارودوخ و جؤلانه وه‌ی پیش راپه رین، که لهم وه لسوکه وتانه داو، به روالهت! بی هیز بون و تیشکانه دا، هه ندیکیش له خزمان و شاگردانی نزدیک و جیگه هیوای، هه روه‌ها بریکیش له یاران و هوگرانی، لی جیا بونه وه به جیان هیشت!! هه ندیک به ئاشکراو هه ندیکیش به نهینی پالیان دا به هیز و حکومته وه هه ندیکیش به راحه‌تی و رابوردن و بی به لاییه وه!.

ئه‌نجا خویشی له گهل هه ندیکی دی له یاران و قوتاییانی راسته‌قینه و به ئه مه‌کی، له پایزی ۱۳۵۸ دا بو هه میشه شاری سنه‌ی خو شه‌ویستی به جی هیشت و چو بو شاری کرماشان. له ماوه‌یه‌دا زوری رهنج کیشا، له لاییکه وه به دهست به پریوه به رانی حکومتی راپه رینه وه، واته هه مان هاوسه‌نگه‌ران و هاویرانی پیش و کاتی راپه رین، له بهر بی ئه مه‌کی و زیان گه یاندن به راپه رینه که وه بهرو بو که‌ی، له لاییکی دیه وه به دهست نزدیکان و شاگردانیکیه وه که زه‌حمه‌تی پیوه کیشا بوون و دل‌ی پی خوش کرد بوون بو ئاوا کاتی سه‌ختی و تاقیکردنه وه‌ییک، که بوچی ئه‌ونده زو له ئازموون رهد بونه وه؟! ده‌بی زور کات ئه م دوه‌بته‌ی دوپاته کردیته وه:

دوست مشمار آنکه در نعمت زند   لاف یاری و برادر خواندگی
دوست آن باشد که گیرد دست دوست   در پریشان حالی و درماندگی

زوری پی نه‌چو که حکومتی ئه و کات، په‌یوه‌ندی پیوه گرت، به ناردنی ئه‌ندامانی له «هیئت حسن نیت» و ئه‌ندامانیکی پایه‌به‌رزیش له موسولمانانی «اخوان المسلمین» و «فلسطین» بو کرماشان، به به‌لین دانی خودمختاری به‌مو هاوریانی ئه‌گه‌ر بگه‌رپته وه بو ناو کارو کایه‌ی رامیاری. به لام به ته‌واو بوئی نویینی «قانون اساسی» _ یاسای بنه‌مایئ _ بو حکومت که خالی بو له‌ناوه‌روکی ئه و سی دروشمه‌ی که ئامازه‌یان پی کرا کاکه ئه حمده تیگه‌یی که ئیدی به کار نایه. له گهل ئه مه‌یشدا _ خوا هه‌لناگری _ ئه‌ونده راپه‌رینه که وه ئیسلام و خه‌لکی ئیران، به تاییه‌تی گه‌لی کوردی به لاه به‌رپزو ئازیز بو، که به‌ینابه‌ین هه‌ر نامه‌ی ئاموزگاری و رینمایی بو به‌پریوه به‌رانی سه‌ره‌وه‌ی و لات ده‌نوسی، وه ک نویینی شی کردنه وه‌ییک به ناوی «تحلیل کلی مسائل کردستان» _ شیکردنه وه‌ی سه‌رجه‌می پیدا ویستیه‌کانی کوردستان _ وه «طرح اصلاح قانون اساسی»: _ پرژه‌ی چاک کردنی یاسای بنه‌مایئ _، له مانگی بانه‌مه‌ری سالی

۱۳۵۹دا بو « بنی صدر»، سه‌روک کوماری ئه و کاته، به‌لام به داخه‌وه ئه مه‌ه‌وله‌یش بی تاکام بو.

هه‌ر له‌م ساله‌دا له‌گه‌ل یارانی راسته‌قینه‌و به‌ئمه‌کی دؤ‌رؤ‌ز له‌شاری کرماشان دانیشن تا سه‌باره‌ت به‌ژيانده‌وه‌و ده‌ست پی‌کردنه‌وه‌ی کارو تیکوشانه‌کانی به‌کومه‌لی مه‌دره‌سه‌ی قورئان ده‌نگ بده‌ن و هه‌لو‌یستی شیاو بگرن، له‌تاکام‌دا له‌گه‌ل گورپینی ناوی مه‌دره‌سه‌ی قورئان به‌«مه‌کته‌بی قورئان» به‌لینیش درا که توندترو به‌پرواترو گهرمتر له‌رابوردو هه‌ول و هه‌لسوران درپژه‌بدری.

له‌سه‌ره‌تای سالی ۱۳۶۰یشدا: «۱۲ و ۱۳ مانگی خاکه‌لیوه» به‌هاودلی و هاوکاری خوالی خوشبو مه‌وله‌وی عه‌بدول‌عه‌زیزی مه‌لازاده‌رابه‌ری خه‌لکی سوننی ناوچه‌ی سیستان و بلوچستان، له‌شاری تارانی پی‌ته‌خت، کورپیکیان له‌زانایانی ئایینی و دلسوزانی خه‌لکی سوننی هه‌مو ناوچه‌کانی ئیران پیک هینا، تا سه‌باره‌ت به‌مافه‌کانی ئه‌و خه‌لکه‌بدوین و ریگه‌ی چاره‌سه‌ریان بو‌بدوزنه‌وه، دوا‌ی دؤ‌شه‌وو رپؤ‌ز دانیشن، شوراپیک به‌ناوی: «شورای مرکزی سنت» به‌کورتی - شمس - پیک هات بو‌شوین کهوتنی ئه‌و مافانه، که ئه‌ندامه‌کانی یازده‌که‌س بؤن له‌زوربه‌ی ناوچه‌کانی خه‌لکی سوننی ئیران.

له‌کاتی‌کدا ناوی «شمس» زور‌زو کهوته‌سه‌ر زاری ئه‌و خه‌لکه‌و بو‌به‌جیگه‌ی هومیدیان، به‌داخه‌وه هه‌ر به‌وراده‌و پتریش بو‌به‌هوی توره‌یی و ئالوزی و به‌رامبه‌ری کردنی حکومه‌ت؟! کاکه‌ئه‌حمه‌د بو‌رؤن کردنه‌وه‌و راگه‌یانندی ئامانجی خو‌ی و هاورپییانی له‌پیک هینانی ئه‌و شورا بانگه‌وازیکی گشتی به‌نوسراوه‌له‌هه‌مو نوینه‌رانی رپؤ‌زنامه‌کان، گو‌قاره‌کان و په‌یام‌نیرانی ناو‌خوو دهره‌وه‌ی ئیران کرد تا له‌دانیشن‌تیکدا له‌هوتیلی له‌تاران به‌ناوی «هتل چه‌ل ستون» باس بکات و بدوی، هه‌روه‌ها به‌پرسیاره‌کان له‌م بابه‌ته‌وه‌وه‌لام بداته‌وه، به‌لام حکومه‌ت له‌م دانیشن‌ته بو‌رؤن کردنه‌وه، به‌رگری کرد. کاکه‌ئه‌حمه‌د له‌و شوینه‌دیاری کراوه‌دا چاوه‌پروانی هه‌وال دهرانی ده‌کرد که مه‌ئمو‌ره‌کانی حکومه‌ت له‌چؤنه‌ناوی که‌سانیکی زور له‌رپؤ‌زنامه‌وانان و هه‌وال‌نیرانی به‌ناو بانگی ناو‌خوو دهره‌وه‌ی ولات که بو‌ئه‌وی، بانگ‌یشتن کرا بؤن به‌رگریان کرد. له‌مه‌سه‌یرتر: هیچکام له‌و په‌یام‌نیرانه‌ئمه‌هه‌واله‌یان نه‌داو ئه‌م په‌یامه‌یان نه‌نارد؟! پریار وا بو که سالی دوا‌یی هه‌ر له‌و رپؤ‌زانه‌دا دوه‌مه‌ئین دانیشن‌تی «شمس» به‌ناوی یه‌که‌مین سالی‌دو، بو‌ئاوردانه‌سه‌رو لی‌کولینه‌وه‌ی ده‌س‌هاتی ئه‌و ساله، له‌شاری کرماشان پیک بیت، به‌لام له‌به‌ر هه‌ره‌شه‌و گو‌ره‌شه‌ی حکومه‌ت و ئالوزی و ناله‌باری بارودوخی رامیاری ئه‌و کاته، ئه‌م دانیشن‌ته کهوته‌مانگی پینجه‌م واته ۱۴ و ۱۵ مرداد پاش پیک هینانی

کوږی به که مین سالیادی «شمس» که د وړوږی خایاند کاکه نه حمه د به تیرو ته سله ی بارودوخی نه و کاته ی ئیران و حوکومه ت و نه وزاع و نه حوالی نه هلی سونه تی ئیران و به تاییه ت کوردستانی هه لسه نگاند، هه روه ها به توندی گازنده و په خنه ی خسته سه دهسه لاتدارانی حوکومه ت. که نه هم هه لویسته توندو تیژانه بارو دوخه که ی هه ندیک گرتتر کرده وه، هه ربویه وړوږی پازده ی گه لاویژ له نویژ ی جومعه ی مزگه وتی جامیعه ی ئیمام شافیعی شاری کرماشان دا دو کهس له نه ندامانی مه کته بی قورئان گیران و له نوژده ی هه ر نه مانگه دا پتر له ده کهس له نه ندامانی مه کته بی قورئانی شاری کامیاران گیران و خرانه به ندیخانه، له برپواری بیستو شه شی هه ر نه مانگه دا (۱۳۶۱/۵/۲۶) تا قمیک له به ریوه به ران و نه ندامانی مه کته بی قورئان له شاری سنه ییش قول به ست کران، که من و برای شه هیدیشمان کاکه فاروقی فه رسادیش له ناو نه مانه دا بوین.

سه ره نجام له برپواری ۱۳۶۱/۶/۸ د، دوحه وتو دوا ی گیرانه کانی سنه، کاکه نه حمه دیش له شاری تاران له مالی خوشکی که خیزانی بابا مه ردوخی وړوچانی بو (خوا له هه مویان خوښ بی) گیراو خرابه به ندیخانه ی هاودینان (!) و یاران و هاوسه نگه رانی وړوږانی بی هیژی و بی دهسه لاتی دهورانی پاشایه تی (!!!).

هه ر له و سال و سه رده مه دا ژماره یکی دی له نه ندامانی مه کته بی قورئان له شاره کانی کرماشان، جوانرو، پاوه، دیوانده ره، مه ریوان، سه قز، بوکان، دیگولان و قوروه گیران و له به ند توند کران. کاکه نه حمه دیش بو ماوه ی ده سال له به ندیخانه کانی «کومه یته ی موشته رک»، «قزل هه سار»، «نه وین» و به ندیخانه کانی نادیارو نه ناسراو! وه ک گه ره کی «فه رمانیه» له تاران، خرابه به ند، پتر له دو سال به بی راگه یاندنی تاوانی یاسایی به خو ی یا که سیکی دی!! وه به بی حوکم، له به ندا بو!، پاشان پینج سال حوکمی زیندانی به سه ردا سه پیندرا، که چی دوا ی نه و پینج ساله ییش پینجی دیش به بی حوکمی یاسایی هه ر له به ندیخانه هیلدر اوه!!!، سی، چوار سالی سه ره تای زیندانی به ته واوی بی چاو پیکه وتن (ملاقات) بو. له به ر له راده به ده ر ناخوشی جیگه، نه بونی پیداویستی ژبان، تاریکی ناو به ند، نه بونی خو ره تاو، وه نه شکه نجه و نازاری که م وینه ی به دهنی و وړوخی، له ساله کانی کو تایی زیندان و ژیانیدا زور به توندی بی هیژو لاواز بو، وه زور نه خو شیشی پیدا پچرا، چنه د ئیسی پشت ملی ده شکی که تا مردن هه ر چاک نه بونه وه و په نجه کیشا، کهس کون تر له گشتی به نه خو شی قرژاله (سرطان) دوچار بو که دوا ی ده سال راگرتن له به ندیخانه دا، له ۱۳۷۱/۵/۱۹ ک.ه. دا

به نهخوښی و لاوازی و دهست داشوږدن له مانی (!!!) له بهندیخانه ناردیانهدهری، بهلام زوړی پی نهچو دواى بهندیخانه، به ناچارى چوه نهخوښخانه، دواى ماوهيک له نهخوښخانهى «تاسيا»ى تاران له ۱۳۷۱/۱۱/۲۰ د پاش تهنيا شهش مانگ له هاتنه دهرهوى له بهندیخانه دلّه پر له ئهوئینو کولهکهى بو ئايین و نهتهوه بهش خوراوو ستم ليکراوهکهى له ليدان و خهم خواردن کهوتو، چوهوه بو لای خولقینهرهکهىو، ئازيزان و يارانى دانىشتوانى سارای پر له خوښى نيوان دو دنيای دؤ جوړه ژيان. پوژى دوايى تهرمه پيروژهکهى هيپراوه بو شارى سنهى خوښهويستى، ههر چند له لايهن دهزگا حکومهتى و ئهمنيهکانى ئهوسهردهمهى کوردستانهوه زور ههول درا بو بهرگرى له پيشوازی و پيزنان له تهرمی ئه و مواهيده شههيده گيان بهخت کهره، بهلام خهلكى ناوچه جوړاوجوړهکانى کوردستان و ئيران به پيشوازی لی کردن و شکويکى شياوو کم وينهوه، له گورستانى شيخ هممه باقر به خاکيان سپارد. روحي شادو ريگه و رى پهوانيشى همميشه بهردهوام.

به دروډهوه بو خوينه ران: حهسهنى ئه مينى له شارى سنه،

۱۳۸۶/۹/۲۸ کوچى، هه تاوى، پيکهوتى پوژى جيژنى پيروژى قوربانى ۱۴۲۸ ی کوچى، مانگى و

۲۸ ی سه رماوه زى ۲۷۰۷ کوردى

نیشتمان

مافی نیشتمان

نیشتمان ئه‌ی خاک و خوئی تو کله‌ی چوانمه

نیشتمان ئه‌ی به‌به‌یانت روشنی ئیمانمه

نیشتمان قوربانی کوستانت دلی پر دهردی من

نیشتمان چه‌یرانی گهرمیت هه‌ناسه‌ی سهردی من

نیشتمان سهرمه‌شقی به‌رزنی هیمه‌ته‌ی گواماری تو

نیشتمان باغاتی فیرده‌وسه‌ی هه‌مو‌گو‌لزاری تو

نیشتمان ئه‌ی شاخ و داخانت ئومیدی دل هه‌مو

نیشتمان ده‌شت و بیابانت به‌هشتی ئاره‌زو

نیشتمان شهرته‌ی که توژی زیت به‌ئهم دنیا نه‌ده‌م

نیشتمان شهرته‌ی که عه‌شقی پاک‌ی تو سهر بانه‌ده‌م

نیشتمان ئه‌ی قینکی قه‌لبم شنه‌ی کوستانه‌که‌ت

نیشتمان ئه‌ی ئاوی ژینم خاکی کوردستانه‌که‌ت

نیشتمان ئیحسانی تو به‌خوینی باو باپیری من

نیشتمان گهر خوینی من پاکه‌و حه‌لاله‌ی شیری من

نیشتمان دایم له‌سهر ئاوانی به‌رزنی ئاوی تو

خاترت جه‌م بی به‌لاگه‌ردانی خاک و ئاوی تو

لاوی کورد ئهر پاکه‌ شیرت هه‌سته‌وه‌ک شیری زیان

رؤله‌که‌ی صولتان سه‌لاحه‌دین نه‌خوی گوئی که‌سان

لاوی کورد خوه‌ت نه‌که‌یتنه‌ داره‌ده‌ستی دوژمنت

دوژمنت نه‌ت باته‌ مه‌یدان بو‌برای خو کوشنت

کورده‌ قه‌ت نه‌نوی به‌لاپه‌ی دوژمنی عه‌یاره‌وه

رهنگ نه‌که‌ی داوینی ناموست به‌لگه‌ی عاره‌وه

ره‌نجی باو باپیری تو ئهم نیشتمانه‌ی دا به‌تو

کورده‌ وریا بی نه‌که‌ی باپیره‌کانت ره‌نجه‌رؤ

کورده‌ دین و نیشتمانه‌ مایه‌ی به‌رزنی زینی تو

ههر بزنی توو نیشتمانت، ههر بزنی ئایینی تو

هه‌سته‌ سا، هه‌روه‌ک تریشه‌ ره‌یشه‌که‌ن که‌ دوژمنت

تا به‌ قیل و گهر له‌ ره‌یشه‌ی دهر نه‌هیناوه‌ بنت

دهفتہ ری یہ کہم

۱- خه یال قه ورسانی ئارامو بیدهن

خه یال قه ورسانی ئارامو بیدهن   سه وزه ی به هاری، له سه ر رَواوه،
زیاره تی باو کم، هی خوم، هی روله م   ئەخاته ریز یه ک له م لاو له و لاوه
واته ی «مه وله وئ» م تیریته و وه بیئر   که له سه ر گلکوی دوسی دای ناوه:

«داخوم سه وزه ی من جه کام هه ردی بو»

«وه فه رش مه جلیس کام هاوفه ردی بو»

وائه مرو نورده ی ئیمه یه تیپه ر   به سه ر مه زاری ئازیزانمانا
روله کان! صوزی ئیوه رائه برن   به بانی قه وری باو باپیرانا
دوسو ئه ولاده ی ئیوه پانه نین   به سه ر سه رتانا رازی بن یا نا

به خوا گیانه که م مه یله یا زوره،

وه ک کورد وته نی: «ئاسیاو وه نوره»

هاوینی 61

۲- چهن وه شه ن به رده ی دوری وه لادان

ئازیزی گیانان! دوری ئازیزان   سه خته ن تالهن نه کوینه ی دوری گیان

چه مانی دله ی جه دوری تارم   چی سیا به ننه ی فه زا بیمارم،
گیانی بی ره مه ق نه روی ژیان زیز   چون گه لای گه لاریزانی پاییز،
به جه مالی نه و گیانپه سه ن ناوه   رۆشن که ره وه زیننه فه رماوه

ئه گه ر تو قه بول فه رماوی، به خوا   گیان پیشکه شه ن پیش پیشه کی نه جوا
ئه ر بیته و بیته و جار جار هه والی   په رسو جه به ننه ی ئاشوفته حالی
کونجی قه فه زی سه رانسه ر مه ینه ت   مه فارونه وه په رانپه ر جه ننه ت
ئاخ چه نی وه شه ن گیانبه خشی گیانان   ئه مرت شه و اوام که رو چراخان

جه گيان نازيز بهيو په رسوم حال   گيان بيحالم بارووه وه حال
 چهن وهشهن په ردهي دورئ وه لادان   وه ديداري گيان صهد گيان ومبا دان

نازيز گيان بويه ر وه زوانی ویمان   بی نه دېم که رد: په نه م واتئ: گيان
 ناخر «يحييکم» نامان عونوانت   نه رنه گيان چيشهن صهد گيان قوربانن

پاييز ٦١

٣- ديسان بريني كوئي دهرؤن كه وته ژان و چل

له شيعريكي زوينگ، سي به يتم له بئر ماوه؛ كه نه و پهنج خشته كيهي خواره وم لي دروس كرد: ههر
 كام له سي تيكي به رگ، به به تيكيه و؛ دو تيكيه تريچ، گشتي، تازه س:

ديسان بريني كوئي دهرؤن كه وته ژان و چل   هه م هاته نئيش و گل وه كو نه وسا كه چاوي دل
 په تروكي بيخودي به وه زه ي نه فسي ماره شل   كنياوه، لي م ژيايه وه داخي گراني زو:

«وه ئ رو كه دور له تو دل كه ي رهنجه روم هه مو»

«عومري خه ساري بو به قوماشي هه ماره پو»

نئستا به داخي نه و دمه، هئستا كه خوزگه مه   وا جي نه مابو دل له گه لي رير نه و دمه
 چهن به رزه فر چه ماني بريئو له سهر چه مه!   به زماني نه و زه مانه يه په لي، چلون نه گردا:

«خوزگا نه تو منت به غولامي قه بول نه كرد»

«نه وسا هه زار شه هه نشه هي گه وره م غولام نه بو»

دل، ساوه به رخي بيخه به ري بو شواني گيان   ريگه ي نيشاني دابو به ره و سهر مله ي ژيان
 گورگي نه دئيو، داويه كه لله ي، هه واي سهران   بوريزي ناوي به رزي به ريزت وه خو نه كه وت:

«چيم وت! ببوره نو كه ري تو چي له چه و ته ره وت»

«شا نو كه ري بي، روي نيه ناوي بخاته رو»

گورگي رواسه كارو، هه واي نه فسي دزه سه ك   وا، به رخيان رهنانو، له پا خستو، داشه ته ك،
 وا، جيگه ما له هو زي ژيان و، نه بيئي: كه ك!   ريگاي شوانه وا له كوي و، نه م له كوي يه! ده ك

كو س كه وته دل! نه ويسته له باتي هه واي سهران

خوا خوايه پاو دهستي له به ندي، بدا ته كان

تو خوا ده خټله خاوهنی ران! باکته تی شوان
 لای ی بکاته وه له منی جیگه ماوه ران
 دل زور نه پوخته بو، فره ناشاره زاو، نه زان
 جی مان و تون رویم له نه فامیو، نه بو زیان
 شه رته شوانه هم که شه، لای ی بکاته وه
 بو گورگو گورگه میش دلم ئاور نه داته وه

پایزی ٦١

٤- لیت تی نه گم نهی ماری ...

نه ی کتکه ده له ی نه فسی پهس ئیترچت نه وی لیم؟
 نه م هم مگه «ته له»، تالی هه وای تو ن که تون و خاو،
 گیرا له قول نه م گشته چه هیشتا به ته مای: هم م
 بخله تمو، بکه م ریگه بران و ری ه، به دن او
 هه رلیم گری ریش، خو که یه دلسوزی نه م و نه و
 لیت تی نه گم نهی ماری سه رو میقنی گور او
 گهر دزده سه کی وه ک تو له داو به رده ی نه م و نه و
 ئازادی و ابی به فدای کی سری ته له و داو

پایزی ٦١

٥- نه ک و اچی ئینه زینانه

هه نی نه ک و اچی ئینه زینانه
 ته م نه دل وارنان ئارامت به رده ن
 نه ک و اچی دوری جه ئازیزانه ن،
 یه خسیری چه ن صه د ئازیزو یاره ن
 یا کولی دله ن په ی دله ی خه مبار
 که په ی ئازیزان ده روئشا هوئنه ن:
 ده نی دو ساخچی و به ره بیئانه ن،
 روژت چون شه وگار ره شوکپ که رده ن
 دیلی بی هه وال رو له ی تا قانه ن،
 هه رچه ن نه به نی ئی شار نه و شاره ن
 هه زاران دایه و بابه و که سو و کار،
 یاگه شان جه کو؟ هه والشان چونه ن؟

باری سهرباری دلّهی کهلشان:
ماوهرو ووه کول قازانی ههناو

تانهی ژه حراوی دژمنه یلشان،
جه کولش نه سرین مه ریژو و نه چاو.

ئینه گرد تالهن وینهی که کوهی مار
به لام تووی دهرؤن په روه ردهی دهردان
عومری و یارده فیشته ر ووه سه خلهت
که مته ر نه باوهش وه تن سهر که رده
چه مان به دؤرنج مهینه تان ره شته
وه مهرگی نه ک چؤن «وه مهرگی سؤرچؤن»
تووی و اردهنی پاسه زؤخاوی
باور ت نه بو مهینه تی عالم
جه ولایشه و خو ویت ئینه ته زانان:
مهینه ت په ی خاتر مله تی هه ژار
جه زای مهینه تی په ی نازیزانه
چه مهی دهردی تو، خه تاکاریتنه

هه ناوکاوان وزو ووه هاوار
ههردهی مال نه کول ژیان سهر گهردان،
— الحمد لله — نه ک نازو نیعمه ت،
پالای غه ریبی نه پابه ر که رده،
ناراوی مهرگی نازیزان چه شته،
به زه جره ووه کوژیا زینه چال بو ن!
چه شته نی تامی پاسه عازاوی،
تاوو نه سرینت باوهرو ووه چه م
مه ردمی زینه مه باوه ئاسان،
به هر هس چه ن بانه ن جه یو به هه زار
چه ن زیاده جه تو می ووه صد خه رمانه ن.
جه دهردی مله ت شه رمه زاریتنه

ناخ هه ی دلّه که ی کوس که وته ی نه فام
چه ن سهر سه ری بو ن چه نی بیحالی
چه نی و یارده ی چه نی نه زانی:

نه جادوی هه واو هه ووهس خاوو خام
چه ن په ری نه فسو شه ی تان هه ممالی
«هه وا» به ر مارو مه ر په شیمانی

به لان دلّه که ی بی تاوان تر و
ئینه ویم بی نی تو م جه را که به رد
که ردیم په ی نه ی هه واو هه ووهس دیل
جا ئیسه به لام په ی بیه ن نازل

وه ناحه ق ته قسیر مه گیرؤن جه تو
په ری نه فسی په س، په سو زه بو ن که رد
په ی داوی شه ی تان په له به سته و زه لیل
تویش ویل و نازا د بیه نی وه دل

ئینه هه کایه ت «إذا ركبوا» ن

مارو ووه سه ر هیل لاریگه ی چه تون

ئېتر نه «بويو»ى نه فسو شهيتانهن

نه «لوهلوه»ى عه قلى ديوانه ن

منيچ وينه ي تو، گوشه ي تهنيايى
ئه سان نه زوانى هه وام بله بل
تهن نه بهن كهوتهن، دم «خاوهن فه رمان»
وه ديلى تهن و ويلى تهن ناسان

بريه نم رسته ي بادى هه وايى
عه قلىش نازاد بى وه ناره زوى دل
بينان؛ دسو پاى دسو پاش به سيان
خىلى گيان نازاد بيىنى ناسان

تو وهختى ياوو به لايى زوردار
ئه وسا «فطرت»ت مهبو وه بيدار
ئېتر په ي دژمن بىرون و دهرؤن
ئه وسا مه ويى: نه نه فسو شهيتان
جوچكه نه ناو گه ل مه كه ران فيران
ئينا كه عومرى ئاغه ييشا كه رد
هه ر له ته ك كشو كشميشى مهبو
به لام به لا هه ن يادگارشان

كه فه زاي ئوميد كه رو كپو تار،
ئه نجا جه دس من ويت كه رى رزگار
مه مه نو مه يان كه كه رات زه بؤن
جه گوره و نازى مه مه نو نيشان
چؤن تانجى خويى نه وهختى شكار
په ي هه ركو دلشان كيشا توشا به رد،
به تهنيا مازا هيچ من و هيچ تو
كه هه ر وهش كه رده ي به لان كارشان

سا ئه رى هه ي «ويم» هه رده ي بينه وا
ئاخر نه زانات كولى دهردان:
جا ئيسه به سيان فه زاي نازادى
چه مانى عه قلىت هه م كريانه وه
نه نه فسو شهيتان نه دژمن نه دوس
ئېتر ئاشكرا مه ويىنى پاسه:
ئانا كه په ييشا به نه بى و چه مال
جا ئينه خه مى عومرى بى كه لكه ن
ته م و مژ جه خوا دؤريه ن دهردت
نه دؤكه ل نه گبه ت پوچى و لاريه ن

خاست كه رد دل داي وه هه واي هه وا!
هه وا داره دس نه فسه ن و شهيتان!
يه خسيئر كه وتهنى نه انفرادى
دلله ي خه و به رده ت چله كيانه وه
ويته نى و دلى له پا كه وته ي لوس
چهن «لا اله الا لله» راسه
گردين چؤن خه يال پوچينى و به تال
جه نه بيه ي خه يرو خزمه ت په ي خه لكه ن
مه ينه تى دلله ي هه ناسه سه ردت
ئاسمانى دهرؤن ماته ميئن بيه ن

وهرنه ئه گهر هيچ دو دلئيت نيهن
ئه ر دلئيانى: خواوهن يارتانهن
ئيتري ئى خه مو ماته مهت چيشه ن؟
خو قه ره ويچت په ي مه بو ئاسان
خو خاس مه زانى: ئه ر ئيزنش نه بو
گه ر گه ره كمش بو: دل دژمن، وه كول
ئيتري چون مهينهت مه كه روت خه مبار؟
مه زانى هه ر چى وه راتان به يو
مه گه ر نه ديهنى تريقه ي زارو
په ي تاوى سه حرا يا ديارى يار

كه: خوا جه شيوه و كه ردهت رازيه ن،
ويلتا مه كه رو ئاگادارتانه ن
خو چيش به ي راتا وه دهسى ويشه ن
هه م په ي ويته هه م په ي مه ردمو ياران
باى سه ره سه رته كان وه گه لا مه دو
ماوه رو په يتا چون بولبول په ي گول
چه نى خه مت بو په ي ره نج و ئازار؟
كه كه رى تاليش بو وه شه ربهت مه بو
جه ئيشى نه روئى خودشه ويسى بو؟
چه ن ئاسان سه خلهت مه كه ران هه موار

به لى يه ته مى پوچى و تاوانه ن
ته ماشاى كو كووى خه تاى ويه رده ن
گه ر په رده ي ته قشير، جه خوا جيات كه رد

پاسه فه زاي دل كر و كپ كه رده ن
جه خه يرى به لا نابئينات كه رده ن
جا به لا ته نيا مهينه ته ن و ده رد

نه ك واچى داخت په ي ئازاديه ن
يه نيه ن خه فهت قه فهسى زينان
ئه رواچى: زينان سه ختو موشكله ن
دلى چه نى خوان، بيژگه خواوه ن
نه راي ره زاي خوا ته ن كيشيو نه به ن
وه جا ماوه رو: كريانش خه لات
ته نه ن ئه مو ئه و كه راش گرفتار
ئه ر ئازاديه ي كه راش له تو پهت
تاريخانه يى دل خه فه و نابار
گه ر واچيش: تالى دلى بو، گاهه ن
ئه ر نه به ره ولای ئازيزى گيانان

جه كر و كپى ئينفراديه ن
ته مى يه خشيرين په ي نه فس و شه يتان
نه ك زينان ته ن، زينانى دلنه ن
مه تاوو تاوى باوه روش وه به ن
هه لاج ئاساي شوكرانه ي خواوه ن،
خه لات ئازادى و ياوو وه ئاوات
كه توفانه ي كيش، وزوش وه هاوار
مه تاوا كه را ئيراده ش نه پهت
چه نى خودشه ويس مه بو وه گولزار
ئاخر ئه ويچ هه ر جه ته م گوناوه ن
گيانى ئازيزان قيبله ي دلسانان،

- چي دلت به رو جه جيلوهي جه مال
 جه دهسكردش گرد، رهنيوهن بيرهن
 رهنجي تهنيائي، يا زينان چيشهن
 گهر راي بانترين نواتي عالم
 راييك به ره و لاي خاوهني گيان بو
 چه مهينهت بنيان كه مهن پهي نازش
 يه په ردهي خهتان پووشان چه ماننت
 كردهوت چه نهت دلته ختي نه سان
 نيتر نه به رات دلنياييت ههن
 ريوگاري نه رانه مه نزل په ريش
 به لي: به لا زور له سهر دل به ردهن،
 پي «نازاديه» فيرويي لواش
 دلي رهنجه رو چه مانواز كه ردهن
 جه ههر لا كو كووي تاوان دهورهش دان
 جا مهنهن سهر سام: چ باسهن جه ولا؟

يا ماتت كه رو جه شيوهي كه مال،
 وستهن نه چولگهي عهدهم زله و دهن - ،
 يا پيشكش كه ردهي مال و گيان چيشهن
 لايق بو و نه نييم هه ناسه و درهه م،
 به ره و مه نزلگاي په يغه مه ران بو،
 «فزت ورب الكعبه» ن پيشوازش
 نه ك بيني اي به ردهي سيا زيناننت
 جه خوشه ويسي خوشه ويسي گيان
 نه خاتر جه مي: مه نزلگات كوگهن
 مه علوم بو، حه قشهن خه مباربو په وييش
 به لان ههر يه خسي هه له ي ويه ردهن
 روشن بيهن چون تاريكي سه و اش
 په ي به مه زلومي ويه ردهش به ردهن
 بينان بينايي نه عه رزو عاسمان
 چي گرد له مپه ره چون به ركه رو را؟

--

توخوا سا دلهي كوس كه وته ي هه زار
 زهره ر ويه ردهت باوه ر وه حه ساو
 نيتر جاريو ته ر نه بيهن زه بون
 عومريوما و يارد ريش بي گورگو ميش
 نه گبه تي بي په ي په ي هه واي تاوي

خاس چي فرسه ته گيره اعتبار:
 نيتر غيره تي: نه گنيوه نه داو
 په ي من يا شه يتان يا نه فسي چه تون
 توخوا چيشماههن حاصل عومري، چيش؟
 چمان بهش نه چير نه دانه و داوي

--

دله خو به خوا به به شگهل خاوهن
 عه قلي كه رنه جاي ويش بو سهر كه ردهن
 چه ني ناسان په ي په لي نه فسي په س
 گه ر ناد دهلش سسه و بي پايه

كاريوهم كه ردهن، جه گرد بيم دل كه ن:
 چه ن زو په ي هه و اداكيشو گه ردهن
 دارگنوش نه دهس بو و داردهس
 جائيد به قسه ي زل كه روش پر ميه

جا عه قلی سهرخیل «قوای ذهنی» هن
 ئیتر باقی چیش مهیو جه دهستان
 نه فسیش خو تاهن «أمار» و سهرکیش
 غهیر جه کولوئی راییک مهنمانو
 پهی نه وهش، خوینتال مه که رو دهرمان
 ئه له شوون لوای رای شهیتان هه روهخت
 هیچکام جه هیزهیل نه به ریا ناوی
 (ههر چه نکه ر هه رکام ر اوکوشه ویشان
 مه ر هه وا که وییش نیه نش پایه
 جا که ر گردین بین وه هامرای هه وا
 وه لیکان هه ر چه ن هه حوالی دهرؤن
 ده خیله ن ئه ی دل گیان به فدات بو
 ده سمه دامانت کاکه دل ئامان
 مه زانی: چرای ر امان هه ر ئاده ن
 ئیسه که «بهلا»: ره حمه تی خواوه ن،
 هاوده ساش گردین بیینی سه رشور
 جه تویش ژیانه و «فطرت» ی خوایی
 هه م چه نی «ئیمان» شه رتت تازه که ر
 ویت ئاسا رای ویت، پاسه گیره به ر
 هه ر چه ن من جه لام جه روئی تو به رده ن
 به لام هه لای تو سه ر راس ته رهنی
 دل وه شیم وه تو ن صه فات به یوه کار

ئه ر ملش لوا په ی هه وانه به ن،
 بیژگه گزیری په ی نه فس و شهیتان
 رام نه کریان و ئاخویه ن په ی ویش،
 هه ر ته قالا شه ن زه ر به تی شانو
 په ی ناپاریزی گیرو په لپو مان
 وزونه لیژی گولوله که ی بهخت،
 په ی پیا په رمان نه به بان تاوی
 گیران، تاوی سه ر بسپاری پیشان
 هه ر جه غه فله ته ن مه گیرو مایه
 دلسوزی «دل» ییش که ران نار هه وا
 پاسه ن، هه لله ی رای دل ویل مه که رو ن:
 هیوام به هیچکام نه مه نه ن مه ر تو
 ده ست جه «ئیمان» به رنه دو دامان
 په ی دنیا و قیامت موشکل گوشاده ن
 شهیتان جه دنیا ی دهرؤن به ر که رده ن،
 عه قلیش خه ریکه ن هه م بووه پسپور،
 مه علوم بی: بوچه ن بادای هه وایی،
 یاری وه فدادار مه ئیوه تا سه ر
 عه قلیش جاریوته ر نه بو ده سه سه ر
 تو یچم پیسه ویم رؤسیا که رده ن
 جه باقی ریکت ر بی باس ته رهنی
 ئه که رنه هاوار به مالم هاوار

تویچ مامه عه قلله ی ریش چه رمه ی سه رعیل
 ئاخر تو ی گه وره بریژی ئاوی
 تو که وا چه رمه ی به ر خیله نی چون

حه یفنیه ن په ی نه فس رای ویت که ری ویل
 ئه لبه ت بوچک پای پیا ئه ساوی
 دژمن گنو وه ل تو گنیش نه شو ن

ئېتىر دەخىلەن نەختى بته و به
 پەي ھەواي پوچى نەفسى ئەممارە
 راسەن: ھەر عەقلى لە خەسارى سا
 چەنى دل، راتا سەرھىل بەردىوہ
 جائەم جار «برا چەنى برا بو»
 ئيوہ ھاودەس بان بەرامبەر شەيتان
 دەخىلەن شەيتان فەن و فيل زانەن
 نەك واچدى: تازە تەماميان كارش
 بو ھەر ھەرمانى جورە راييش ھەن
 پىر ريگەن دنيای دەرونى بى پەي
 چيگە بىچ راي «ترس» و «واھمە» وازەن
 ھەر لا كەردىوہ كوتوپىر كەردە
 راتان مەگىرو كەرو تا بىدەس
 شەيتانىش وينەي بەلان پەي انسان
 ھەنى نەك بازدى دەمش بو دلير
 نەر جە قانۇن خوا ھيچتان نەزاندى
 ھەرچيو جە تامو مەزەي حەق دۇرەن
 راي حەق سەرراسەن، گىرديش عەلەللا
 پەي لاي راسو چەپ ويلنە كەردى راي
 دەخىلەن فيرو با بەرنەشو ھەل
 پەي روژى دنيا ياوو روژاوا

كەم نەرمەلىقەي دەس ئەم و ئەو بە
 سەر مەكە كاول دلى بىچارە
 خەتاي ويەردەت كەرەوہ پاسا
 پەيمان ھامرايى تازە كەردىوہ
 ئېتىر مەر بەلالە لاي خوابو»
 خواو ھنیش يارىە مەياونو پەيتان
 دژمنى قەسەم وارەدي انسانەن
 نە تەنگانەيش ھەم مەدو ديارش
 پەي ھەر خەرمانى بارەباييش ھەن
 چى لا بەر كرىو جە رايى تەر مەي
 ھەوہس «ئازادى» ش پەي ھەربە سازەن
 كوتوپىر ياوو چوُن كوَنە جەردە
 دنەتان مەدو پەي ھەواو ھەوہس
 بتهوئ مارو پەي خاوەن ئيمان
 ھەر، تاشلانا كەرد بو وہ نيرەشير
 خو فەرقى «حەق و ناحەق» مەزاندى
 صەد دەليش بو بەرەو «غورۇر» ھەن
 صەت سەخلەتەيش بو ياوو مەنزلگا
 ئوتوبانىش بان مەلان پەي فەنا
 كاتىوتا زانا ياوامى سەر كەل
 دەيسا غىرەتەي، ئېتىر مالواوا

پايزى ٦١

۶- بۆت ناخله تيم به پايي له سهر ليوي قهوره وه

هه ي گورگه مييشي نه فسي په سي خويپه رسي پييس!

هه رنه ختي بو م خه واندي، ده سي خوت وه شان! ده سا

شه رته به چه ول و قووه تي خوا نو ره گورزي خوم

وات سه رنه وي كه مو له ده مت دم په سا په سا

زانت نه بي پتر له به رت دابكي شني بي

نه تميني باوو داوي خالفان له ده سره سا

ئاخر نه زاني: من سه فه ريم مه نزلم هه يه

نه ك وه ك تو گه رده لولي و عومريكي نارده سا

به شكه م عه مه رديژ نه بي به م تاوه عومروه

بو كه ي كه ره كته ليم كه: له بوت دابخه م په سا

بوت ناخله تيم به پايي له سهر ليوي قهوره وه

بو لاشه مه رده لوكي كه كه وتوته سهر وه سا

زمان 61

7- نه م گشته هه رگه نه ي شيلين له تو س

بو نه م لاو نه ولا ساحيو مال ره تين!

هاوده سي دزو شه ريكي قافلله!

نه ويته شواني له شاني به رخوا!

به م گشته كي ره ي نازيزان و خوم؟!

ئاواينه جي ماو له خيلين له تو س

خوه ت مه گوره ليم خاست نه ناسم

يا خوا بزريي ناوت له شانان

گورگه مي شه كه ي خاوه خله تين!

هه ي زوانبازه ي دم پر هه له و بله!

هاوار! وه ختي دم نه ده يته چه رخوا

بي نه تا! هي شتا ناكه في له دم

نه م گشته هه رگه نه ي شيلين له تو س

ئي سه له گيانم بو يته بلقاسم؟

خوت ليم مه كه ره دلسوزي ياران

زستاني 61

۸- کهوتنه بهینمان چهن کەش و چهن گو

نازیز! تهنی دل دۆر مهنه نه جه گيان
هه لای گهر دلی وه گيان، لایق بو
چهن کەش و سارا چهن سال و دهوران
هیچ نیهن دۆری سالان و مالان
پال بو وه مالان، ههر مهیو ئه لعان

--

وهی وه یانهی دل ئار و فتهی خاپور
خوزگه م وه شاعیر نه کزهی دۆری
کهوتنه بهینمان چهن کەش و چهن گو
به لام گهر نازیز که «یحیی الموتی»
کهی پهنهش گنو بو وه یانهی گيان
گیانش نه ته نیا کاوان کهردهن ژان:
کولول دلهی من ویش جه گيان تاران
کهیفش بو کهر و وه وه هار خهزان

--

ناخ گیانه کهی دل! دلی کو س کهوته
کهوتنه بهینمان چهن کەش و چهن گو
جه دهردی خو کهردهم وه یاد مارو:
مه گهر خوا یاونو بو ی هه ناسه ی تو

زۆسانی ۶۱

۹- خو بو خه یانهت نه بو مه پيشره و

خاوهن ران! ده خیل بهرخی دل ته راس
تو خوا نه م رایچه بم خه وه سه ر ری
ده خیله نه کا ری ده م لی گوم بی
شوانی خوشه وئیس نه مین و دلسوز
راسه: خه تام کرد له راگه لام دا
قهت نه م ویستوه بو زهره ر یا زیان
له بهر حورمه تی شوان و ره حمی خو ت
وا بمخه ره وه سه ر ری جاری تر
والی شیویاگه ریگای رۆژو شهو
بمکه ریوگاری ری ناس و بتهو
که ران کریا سه ر تانهی نه م و نهو،
په شیو کاو، گورگم ده م بلیسیته و
خو بو خه یانهت نه بو مه پيشره و
پشکی ببه م یا بجم به سه رده و
له سه رم دهر که خاویریه تی خه و
سه ر نه که مه بن ده وه نا وه ک که و

زستانی ۶۱

۱۰- ریځه‌ی سهر راست سه‌خته و دُنیا

دلّه! مهنزلگای یاران بانټ ئه‌کا
ها! بو سهر مله فرهت نه‌ماده
ریځه‌ی سهر راست سه‌خته و دُنیا
له خوهت دهرنه‌کا زانین و توانین
هیجی بوئی؛ چه‌یت و چه‌ته‌س خه‌لات خواس
به لادان له‌ری نه‌یانکه‌یته هوئی

به‌لام له ریته گورگو گورگه‌میش
ریک برو هه‌رچهن خوهیچت کردگه کیش
باقی نه‌وه‌لیان نوشه و ئاخر نیش
بیرانه‌وه بی‌ر دهورانه‌که‌ی پیش
بابو خوهت و خه‌لک نه‌بنه نیله و هییش
خوهشی بیگانه و مال ویرانی خویش

زسانی ۶۱

۱۱- زیان تیژپه‌ره

زیان تیژپه‌ره وه‌ک تیسه‌که‌ی تفه‌ن
ها! نه‌یده‌یته سهر به‌گالته و جه‌فه‌ن

زسان ۶۱

۱۲- داری به‌ر داری؟ ئیتر به‌رپه‌ل به

داری بی‌به‌ر به‌و وه‌حه‌سی بو خوت
داری به‌ر داری؟ ئیتر به‌رپه‌ل به
تا ژیری‌ک به‌جی نه‌چنی بارت
نه‌له‌قت نه‌کیشن نه‌په‌ل نه‌خهن بوټ
له‌سه‌رخو وچان له‌سه‌رخو دهرکه
صه‌د گه‌وجو چلیس نه‌ده‌ن ئازارت

زستانی ۶۱

---

۱ - (له خوشی گه‌ری له وچان هه‌ل به) به‌جیگه‌ی مصرع دووم.

۱۳- هاوار بو تو

ئەو رۆژە كە ھەركە بارەكەى، عەرزە ئەكا
مەيدان پىر ئەبى لە گويىزى ئازاى ياران
هاوار بو تو بە گويىزى پوچەل چەبكەى
بارى «بە وەزن گران بە قىمەت ھەرزان»^۱

بەھارى ۶۲

۱۴- سا خوايه!

توى ژىنگى خەتا، جەلا لە روى دل فەوتىن
ھەورى تەمى وردەخەم ھەناسەى دل سىن
سا خوايه! لە ئاگرى مەحەببەت، بە كەرەم
بەردە لە دەرون گرى تەم و ژەن سوتىن

بەھارى ۶۲

۱۵- وزەنى شەيتان

وزەنى شەيتان دەمارو قىزە
خوشگوزە رانىش قەمچى و نە قىزە

بەھار ۶۲

۱۶- ھەزاران تاوان ...

ھەزاران تاوان لە ھەزار لاوہ
وہك قولاپ لە قول پاي دل گىراوہ
دەئە خوايا سا خوت بە بەزەئى خوت
تەكانى بە بەم دلە داماوہ

وہھارى ۶۲

---

۱ - ھەرچەن پوچەل، سوکە، وەلى لە چاو قىمەتەكەى، ھىشتا ھەر قورسە.

۱۷- هه‌رچه‌ن قورعان زانیش بی‌

فلانی! هه‌رچه‌ن قورعان زانیش بی‌
بزانه: ته‌نیا هومه‌ی زانینی
ئه‌ر خوشگوزهران یا به‌ده‌ماری،
له‌ موسولمانی کزونه‌داری.

وه‌هار ۶۲

۱۸- هه‌وانه‌ی عیلمی نه‌ک زانای دینی‌

فلانی! که‌ زور به‌که‌یفو سازی
بزه‌ی ده‌ماخته، ئه‌نوینی ده‌مار
هه‌میثه‌ سه‌رمه‌س له‌ سه‌ر سفره‌ی پر
سمیل با ئه‌ده‌ی پر ده‌عیه‌و غورور
ناپرسی‌ حالی روتو هه‌ژاران
ئا به‌م حاله‌وه‌ هه‌رچه‌ن دانا بی
سی‌ جزمه‌ی قورئان له‌ سینته‌تا بی
له‌ خوه‌ت ده‌رنه‌چی بزانه: چی‌ نی‌
به‌ده‌م و ده‌زگات ئه‌که‌ی شانازی،
له‌ ناو ته‌لاری له‌بارو ته‌یار،
تانه‌ خواردنو تانه‌ پاشاخور،
تل ئه‌خوه‌ی له‌ناو کولور وه‌ کولور،
دلته‌ ناکوتی بو‌ ده‌رده‌داران،
له‌ عیلمی شه‌رعو چه‌دیس زانا بی،
به‌ هه‌رچه‌ن مه‌عناو رازی تیا بی،
هه‌وانه‌ عیلمی نه‌ک زانای دینی‌

به‌هاری ۶۲

۱۹- صۆزی‌ که‌ ده‌مت بو‌ به‌...

ئیمرو له‌ قسه‌ی تالی هه‌والی، تالی
صۆزی‌ که‌ ده‌مت بو‌ به‌ ره‌تانگای میرو
کال کردنه‌وه‌دیت ئه‌ویت و لی‌ هه‌ل‌مالی
لات پوچ و به‌تاله: تی‌شکاوی، زالی

وه‌هاری ۶۲

۲۰- گوی و چاوو دهمی که ...

گوی و چاوو دهمی که صوژی مالی کرمن
دوسویچ له بیان حساو نهکن، گیانی برای!
مهیلانه خهتا بکهن دهخیله با کهی
داماوو کولول نهبی لهبو نهفسو ههواي

بههار ۶۲

۲۱- ئەم هه مگه خهتا له بو دو سی روژی ژیان!؟

تانه، گله، پورخزی، جنیودان، بوختان
ناوئیتکهو تولهکی و خو هه لکیشان،
تی فکره: چه فایه یانه گیانی کاکه ی!
ئەم هه مگه خهتا له بو دو سی روژی ژیان!؟

وههاری ۶۲

۲۲- ئەی میوانداری به رهحم و رهحمهت

ئە ی میوانداری به رهحم و رهحمهت
میوانی سفره ی ره مه زانی تو م
عومری، هه ر ته نیا بو سفره ی ته ن بو
وا په شیمانی عومری به فیرو م
هه ر چه ن له م سفره گش که س به ش ناوا
یه کی نه گژی ی یه ک نه ژیی به چوم
به چاولی گه ری دلپاکان هاتم
وه ک مه له نه زان بی خودی با له گوم
له که لیکه وه به خو کیش کردن
دلای دلمردوی له ژیر مهینه ت کوم،
خوی گه یانه لای سفره ی رهحمهتت
هه ر وه ک له قه راخ ده گاییکا دو م
ئه زانم: بی «دل» ناوی وه هاتن
هاتن، کفته که ی «هات هاته که ی رو م»
به تو، نه ک «زوره بی زات» که ی خوم:
نه که نه دهره و لی داخه ن کولوم
له مه یمانخانه ت، نئه هلی کولول
بکه ره و چاوی دلی رهنجه رو م
له نؤربارانی «لیلۃ القدر»ت

تاوصان ۶۲

۲۳- گەر ھەر لەو ھەر ھو پۆلە

گەر ھەر لەو ھەر ھو، پۆلە، کەر و، خواجە رەبی
زانستی بە بی دلئیکی گەر م و رەحمئین؟
تئفکرە لە چا و توچ مەقامیان بانە؟
«ھەر ھیلئی کہ چەفتە ھەر لە زانایانە»
با بزانی کہ: ھەیان چیه، کی ئینسانە؟^۱

تاوصانی ۶۲

۲۴- دلئ بو داماو نەقرچیتەو

توتە کوڵەیی لە گەر کمانا،
دەلئ توتکدار بردی بو لای خووی
نازانم چوون بو دایکی بریالی
وہک بەچکەکانی، خزمەتی ئە کرد پی

— —

دلئ بو داماو نەقرچیتەو
پی دلخوش مەبە ئەو دەل نیہ
مەزلووم ھاوار کاو، ئەو دانەچلەکی،
قەزای ئەو دەلە ی صەد جار لی کہوی

ھاوئینی ۶۲

۲۵- رزگار بی کاکە! رزگارت کردم

لە سەر بەر مالا چا و قوچا و مل لار
ئاخرئین فرتە ی نەزمی نەفسی ھەول:
ئەژنەوم لە دوای ھەر دوعا و ویردم،
رزگار بی کاکە! رزگارت کردم

ھاوئین ۶۲

۱ - بری جار بە جی یە کہ: بری قاعیدەو فانوئی «عروض و قوافی» (وہک بری فانوئی جورجوری تر ھەر کام لە جیہی خویا) تیک درئ، وہک: ھەوای «رباعی» بو شیعری تر، یا «ایطاء»، یا ... .

۲۶- کاتی مۆچیارى ئەم و ئەو ئەكەم

کاتی مۆچیارى ئەم و ئەو ئەكەم   به وانە وا خوّم لیان بیوازم،
دەن شەیتان له گویم دەن ئەداتەوه: ئەلحەق ئافەرەم هاوتای فەنبازم

هاوینی ۶۲

۲۷- وهختاری ئیژم: «استغفرالله»

وهختاری ئیژم: «استغفرالله»،   كه چی نه فسم بو دنیا نه مرئی،
تریقهی تانه و رشحه نی شهیتان   وهخته پهردهی گوپی دلم بدرئی

تاوصانی ۶۲

۲۸- ماشه لالا کوکی

ماشه لالا کوکی، سازی، ته یاری   ئەلحەق کویرایی چاوی نه یاری
به لام رۆله گیان! نەر بو ئەم و ئەو   ئەژئی، وه ویلکه ی. تاپلووی. شیعار ی

هاوینی ۶۲

۲۹- نمی مه مکی صهت دایکی دلقرچاو

ماشه لالا جوانه دهزگاو میزانت   ماشینت، فەرشت، له دەر تا بانت
ئەلحەق کالای جوان لایق بالاته   ههزار ماشه لالا له سفره و خوانت

— —

ئەوئەو و صهده ئەونهی تریش ههزار جار   بو داخی دلی بری دنیا دار
به موارهکت بی، به لام نه ختیکیش   ورده وه به بوریشه و تاو تووی کار

— —

هەر ئه‌ونه له ئه‌و نازو نيعمه‌ته
له ده‌خلى و لات هەر كه‌س بئكه‌وى
له تو‌ جه‌لاله‌و، به راس‌ه‌ق خوه‌ته،
كه‌ر بى‌ خه‌تايش بى‌، باقى نه‌گبه‌ته

كو‌ بو‌ده‌سه‌وه وه‌ك تـك تـك باران
نمى مه‌مكى صه‌ت داىكى دل‌قرچاو
له ده‌سره‌نج، يا خو‌ه‌قى هه‌ژاران،
تئكه‌ى ده‌م كورپه‌ى برسى، هه‌ژاران
هاوئىنى ٦٢

٣٠- ئه‌ى ئاخ‌ر تو‌ خوا دل‌ى هه‌ژاران؟

رو‌لهم! ماشه‌لا ده‌قو مي‌زان‌ت
خوم له ئه‌حوالى جاهيلى نه‌زان
باشه! با بي‌ژين دي‌قه بو‌ئه‌ش‌راف
جوان و له‌باره به‌ دل‌ى ياران
ئه‌زانم، موارك بى‌ لي‌ت صه‌ت جاران
ئه‌ى ئاخ‌ر تو‌ خوا دل‌ى هه‌ژاران؟
تاوصانى ٦٢

٣١- كه‌رو زانا

كه‌رسواري زانا وتيه كه‌ره‌كه‌ى:
له پرله زانا كه‌ره هاته‌ زوان
من چه‌ت پى‌ ئي‌زم، بي‌ژه: به‌ سه‌ر چاو
به‌ دل‌ى پره‌و بانى لى‌ كرد! هاو!
گيانى خوت تاوى ده‌عيه وه‌لانى
تيفكره‌ بزا: له‌ من و تو‌ كام
له‌ كو‌لى «كه‌رى شه‌يتان» بي‌ره‌ خوار
حه‌قيه بفروشى به‌وياكه‌ ده‌مار؟
من كه‌رم ناو خوه‌م ها به‌ خومه‌وه
چه، چه‌ خراوه تو‌خنى ناكه‌وم
تا ئيسه به‌ خوه‌م نه‌وتگه: «ئينسان»
كار خوه‌يچم نه‌كه‌م ري‌كو پي‌كو جوان
وه‌لى تو‌ - قوربان ده‌عيه‌ى زلت بم -
چورتيش نايشمي‌رى، كارى نابارت

ههروا بروانه بو نزيك، نه دؤر: خو قرمانى كرد دؤكه ل سگارت

--

من نه گهر جارى هاوبه نى نه وعم دژمنى، چتيا، دابر كا كاو جو،
نه ر پيم بكريى ريشه ي ده رتيرم هيچيش نه توانم دلم نه قرچى بو

--

وهلى بزا: تو، له توخمى انسان چه زلم نه چى، دانه چله كى جارى؟!
به بى عه ده وى نه وى: داخوم خوت زلمى، نه ديوى جارى، هه ژارى؟!

--

ههر دؤر بو نه چين: من و باره كه م - به تون له وه يچه چهن بارى قورسه!،
هه زاران به لگه ي گه رو زلمى توين من نايژم، تو خوت له دلت پرسه

--

مالت به گه رو ناحه قى جور جور نيا يه كه و، ئيتر ئيسه تى ئاغه ي
ولانت پريه له روت و برسى بزا: جارى بهش هه ژارى نه ده ي

--

نه و نه نه زانى ههر مال جه مه و كه ي جارى نايژى: جا نه م گشته بو كه ي
به زوان خودم ئيژم: هه ركه سه ر بيړى به ره و ناخورت، هاوار وه جه سه ي

--

ئيتر نه وه هيچ په ر تا په ر دنيا ئيتر نه وه له زلم و زورى به دكاران
وه عه زيه ت و برسيه تى، له به شه ر له هه ر لا نه مري روژى هه زاران

--

چه تو نه صلنه ي ميشيك ناتگه زى ههر نايژى: مه گهر وان چهن و من چه م؟
وهلى من حاليم: هه ژار «انسان» ن ئيتر بو جه نابعالى چه عه رز كه م!

--

زوتر خاوه نم هه ژارى بو، خوه ي له بارا ياربه ي نه دام جار جارى
چه تو تيته بان نه م باره قورسه م! به خوا بو عالم وه يته سه ربارى

--

سا دوغایک نه که م تویش بیژه ئامین
هه م بوخوت خاسه هه م بو خاس و عام:
قه زای که ریکی ژیری له سه ر پی
له هه زار زانای لاری و نه فام

— —

سه رت نایشینم له مه زیاتر
هاوریکه ئین توخوا مهیگره دل چه موت
مهیشفه رمو: یارو که ره، نافامی
دهرده دلی بو وتم یا نه م وت

تاوصانی ۶۲

۳۲- بری تیفکره له دل هه ژاران

ساون که ستوری و شامپوی فه ره نی
له ناو ته لارا لاره ی بالآت تی
به تورومبیل خوت نه چیته خیابان
وه زوسان که رم و تاوصان فینک وهک
له ناو کارخانه و یه خه چالتا ههس
بو ی چزه ی که واو کزه ی پیازداخ
لیت موباره ک بی نه مه گشت و وهک
وهلی گیانه که م بری تیفکره
نه وهیته حمام
وهک شور نه مام
یا بو شاره و شار،
هه میشه به هار
له کولیاگو کال
نه چی مال و مال
نه مه هه ژاران
له دل هه ژاران

تاوصان ۶۲

۳۳- کالی به قسه ی تالی

کالی به قسه ی تالی دلت ییشینی
لی توره نه بیته و لیوی لی نه کروژی
نازیزی برای! سوی نه له زاری نه یار
دهنگه، نه له دم تو که قسه ی پی بیژی

تاوصانی ۶۲

۱ - قسه وتن: تهوهین کردن.

۳۴- دنیای به تهنی

رَوَلَهْم! دو- سی تاوه عومری تیژیهر، ئامان   نه ک بتخله تیئی ئه م ژیانهی له ره وهن
دنیای به تهنی وه ک گه مهیه و کایه کلی   پر کرنی ئاو دس و که لاکی بو گهن

تاوصان ۶۲

۳۵- دل کاتی دله...

سه یقه ل ده دلت به روحمو، خه م بو داماو   تا ئایه نه بی جه مالی حهق بنویئی
دل کاتی دله له خه م خه مار پر زامه   شمشال، دلی، کون کون نه بی، نانالیئی

تاوصانی ۶۲

۳۶- له باتی رَشخه ن به م و بهو

گیانه! له باتی رَشخه ن به م و بهو   ههول به: با عهیی خوت بیی دهرمان
صوژی که رازگه ل که فته دهره وه   له لای خه لک نه بی رسواو، په شییمان

تاوصانی ۶۲

۳۷- نه و روژه په رده لا ئه دری

هه رده م به چه رخ و ناوی نه م و نه و خراو بکه   وایزا: به لای نه زانه وه، به م کاره خاس ئه بی
نه و روژه په رده لا ئه دری راز نه که ونه ده   تاله که چه ت به مه ردم ئه وت، واینه دهریچی

تاوصانی ۶۲

۳۸- به خوا لایق نیت پیت بیژن: حه یوان

شه وو روژ خه ریک که یفخوهشی خودتی
 چه بو سازتر بوئن هه ر اویتژ ته که ی
 له برسائمه مرن روژی هه زاران
 بو کورپه ی برسی ی، مه مک ی بی شیره
 ده سخالی تیته و بو مال نیواره
 هاونه وعت چهنی مهینه تیان زوره
 چهنی خوه راسیان هه مهینه ته و دهر د
 چهن به مه زلومیل نافات ته کری ی
 وه هه زاران جور عازاو ته دریین
 چهن گه وره و بوچک نازیه تبار نه بن

یاروکه سه رمهس نازو نیعمه تی
 سفرهت وایر له اویتژ ته که ی
 گوی ناده ی: چونه وه زعی هه زاران
 چونه دلی ته و دایکه فه قیره
 چونه حالی ته و باوکه نه داره
 گوی ناده ی: بنیا پر زلم و زوره
 له ره شو سپی له سور و له زهر د
 گوی ناده ی: چهنی به شیان ته خوری ی
 چهنی نای ناحه ق زهنجیر ته کری ی
 چهنی به زه جرو شکه نجه ته چن

— —

داناچله کی بو دهر دی نه داران،
 نه حالی باو کو دایکیان نه برسی،
 نه دهر دی یه خسیر له ژیر شه لالاخا،
 نه ناله ی مه زلوم، داد ته چله کینی،
 ده یسا توخوا خودت ناومه نه ئینسان
 بو حه یوانی تر برسی و بی گور،
 له سه ر خوینه که ی، نه یکه نه گاقور،
 کامتان خاوه نی فامو ویجدانن؟

تویی بی خه می بو خه م خه مباران
 نه گریان هه زار منالی برسی
 نه زهر دی هه ژار له ره نجو داخا
 نه گاله ی زالم که سام نه نوینی
 به خوا لایق نیت پیت بیژن: حه یوان
 حه یوانی لا با سه ر له سه ر ئاخور
 گا، که یه کیکیان دهر بچی له کور
 توخوا ئینساف به: کامتان ئینسانن؟

هاوینی ۶۲

۳۹- هه‌ول مه‌ده خه‌لکی عه‌یبار که‌ی

گیانه! هه‌ول مه‌ده خه‌لکی عه‌یبار که‌ی
 بوئه‌وه‌ی، عه‌یبار خوه‌ت بکه‌ی پاسا
 نه‌یینی: دهر‌دت گرانت‌ر بوه
 نه‌و روژه مو دهر‌تیرن له ماسا
 به سه‌رمه‌شقی خه‌لک له باری خاسا
 قازانجی صوژیت له‌وایه: ببی

هاوینی ۶۲

۴۰- له سه‌ر خوه‌ت کلاو نه‌چی

یارو! به ناوو نیتکه نیانت به مه‌ردما
 نه خوشه‌ویس نه‌وئیتو نه عه‌یبار له‌ناو نه‌چی
 نه‌و روژه نوخسه‌که‌ت پی‌نه‌که‌ی، تی‌نه‌که‌ی: نه‌خه‌یر
 ته‌نیا زهره‌ر نه‌که‌ئیتو له سه‌ر خوه‌ت کلاو نه‌چی

هاوینی ۶۲

۴۱- ده‌س له ده‌عیه هه‌لگره

گیانی کاکه‌ی! ده‌س له ده‌عیه هه‌لگره
 یه‌ک سه‌رت، «منها خلقناکم» له پاش
 جا به سه‌ر خا‌کا که دوینیته‌و سویت
 خوت به سه‌ر خوت‌ا خه‌ریکی فیژنه‌که‌ی!
 چه‌ن له قورنانا سوخون هه‌س، تی‌فکری
 مال‌و میزان، ده‌سته‌لات، زلین، هونه‌ر
 نیعمه‌تی دنیا دو تاوه‌چاوه‌که‌م!
 که‌ر له نیعمه‌ت، به‌هره، ژیرانه‌به‌ری
 خو‌نوینی‌و فیژه بو شه‌یتان ر‌کیف
 باری خاکو خول، ده‌مار هه‌ل‌ناگری
 به‌ینی، هه‌م خولی‌و، «تعودون» بیج سه‌ری
 پوز‌چ مه‌عنایی نه‌دا؟! هه‌ر خوت‌بری
 بو له غه‌زبیژنی، ری‌یه‌ی لی‌نابری
 بیته‌ده‌ر یه‌کسه‌ر، سه‌ری موسته‌کییری
 زور، له باری، نه‌بنه‌هو‌ی دهر‌دیسه‌ری
 حه‌یفه‌وابی‌پی‌ی، له ری‌بجیه‌ده‌ری
 نیعمه‌ته: دهر‌ده‌له‌ریت‌ئه‌ر دهر‌به‌ری
 دوژمنت ماتل‌ه‌لیکه: مه‌یده‌ری

ګەر هه مو دنیات هه بی، بهر هت چیه؟
 پاش ئه وهش: خا کو خوه لیکو؛ ناخری:
 سا ده خیلت بم نه که ی در چی له خو
 عومری ئه م دنیا ده میکه و هیچی دی
 ورده ئیسقانی کو کاسولکه ی سه ری
 باری ده عیهت، چه سره ته و مهینه تګه ری
 عیره تی نه گریته مالی تا سه ری
 دایمه، قوربانی ده می ئه کری، ئه ری؟!

هاوینی ۶۲

۴۲- دل به ره و هه وه سی

رو به ره و قیله و، دل به ره و هه وه سی
 دیته گویم ده نگی نه فسی نیگه ران:
 له ته ک سلّامی ناخر رکاعهت
 مه منونم یار و له لای لایه کهت

تاوصان ۶۲

۴۳- ناله ی دل

که به ناواتګه ل دورو دریژه و
 ناله ی دل دلی به رد ئه کاته ئاو:
 جار جاری نیژم: «یا قیوم! یا حی!»
 توخوا بو شهیتان، بو زه بونم ئه که ی؟

هاوینی ۶۲

۴۴- روژگی بو ده مبه سی نه فسی چلیس

ئه ز قه زاروژی هه وه سی دای له سه رم:
 راسه که ی: نه که په چی هه رچی نار هواس
 روژگی بو ده مبه سی نه فسی چلیس
 به لکه لادانی له ته نیا چلپو لیس

--

وه ک ئه لین: «بو تازه گه نجان، نار هزو
 سه یر نیه ئه نار هزو ی سه یری بکا
 عه یب نیه»، جوانی قه دیمیچ جار به جار
 وه ک هه وای سه ره رزه شاخان بو بنار!

--

بهر له بهربان هاته دلما: دا تو خوا
«هل أتی» تا هاته بهرچاوم، دلّم

با به قورئان بشکنم زوانی به مور
دلنیا بو: روژگم بو جوری جور

پيخوهري بهرچای و چيشتی نيمه روم
ناني گه نميش له تافتون و له واش

حازرو ناماده بو بهربان هه بو
من بليم بهش يه ک ژه من، تو بيژه دو

چاوو دهم، سه رگه رمی قورئان بو، له پر
دل له سي و دودا که: چی بکه م چی نه که م؟

هات تهق و پوقی گه رانی سه تلی شام
گه يمه نايه ی باسی «إطعامی طعام»

کاری وائهم نايه ته باسی نه کا،
جان هه ر پيمان، مه دینه س، مه نزلی

زور سه ری داوه له زومره ی «سابقين»
«هل أتی»، وينه يکی به رزی، هه لچين:

ماجه را و ابو که: جاری دو گولی
باوکی خوینشیرینی زناي خوشه وئیس

باخی پیروزی ريساله ت که و تنه جی
بو شه فايان نه زری کرد: روژو گری

دایکی دلسوزیش که بو ی دهر که وت: عهلی
جاریه یکیش بو له مالینا نه ویش

وا خه یالکی هه، چاوی لی بری
که و ته شوینی نه زره که ی فاته مه و عهلی

نه و پیاوه گه وره، کوشتن «عبد و د»
مالی بو بهربان، له وه ی میلاکی که ن

دهر سیه بو قاره مانی و گه وره تی
وهک له زه رق و بهر قی ژین روته و په تی

چو له کاورایی چکی جوی گرته قهرز
دای له دس هارو، به یاریه ی جاریه

کیژی ئازیزو به ریزی پیغه مه ر،
سی کولیره ی پی گه یان بو سی نه فه ر

سه ر له نیواره ی هه ژاری هاته بهر
شیری شیران بردی بو ی، به ربانه که ی

دهر کی مالی ده وله مه ندانی هه ژار
خوهیچی بو شه و مایه وه بی داژیار

تاوی تر دهنگی له درگا هاته گوی: من هه تیویکم که نیمه شیوی شهو
فاتمه ی سه ربه رزی باری ژین نهویش شیوی خوئی، هاورد و بردی دایه نهو

چهن دهقیقه یکی که دهنگی بانگی کرد: دؤر ولاتیکم نه سیر برسی و فه قیر
جاریه ی شاگردی ژیری فاتمه ییش چو به شی به ربانگی خوئی، دایه نه سیر

کاتی نه م باسه م به بیرا تی په ری کاروباری روژگی خوم هه ل سه نان
دو فله قانی دو نه نوسم هاتو وا نیشته ناو چاوم که نه سرینمی رژان

تی گه ییشتم: هاتنی نهو سوهرته جی ی له خو درچون و نوقلانه نه بو
نه م سه فه ر هه ر جو مله یی وه ک تانه یی بو موسولمانی هه له ی وه ک من نه چو

وه ک هه زاران جاری تر، موچاریه که ی پیری روشن بیری ژیرم هاته بییر:
«کار پاکان را قیاس از خود مگیر گر چه باشد در نوشتن شیر شیر».

هاوینی ۶۲

۴۵- نه ختی برؤا بو...

نه ختی برؤا بو دهسته ی دوژمنی پیغه مبه ران و رابه رانی دین
تیتیه به رچاوت سه رو میقنی «مستکبران» و مهسته «مترفین»

گه وره ی نه نبیایش بری جار له ناو که وشکه ن یا له خوار خه لکه و نهوینی
شمشیر له سه ر ران، ریزه ول و ناو له بان خاکه وه له سه ر داوینی

پیشره وی به شه ر، زیاتر، له م دهسته ژین به خشه بو ن یا له و دهسه قوشه
توش نه قشه ی هه ر دو ریت له به ردهسته برؤا به ره وه هه ر لایی پیت خوشه

وهلی^۷ ئهونهیچه بزانه: به شه ر
دهوره ی دهشتی «کی^۷ له کی^۷» چوه سه ر
خو^۷ که متر نیه له گیای به هار
خراوو خاس گهل گش ئه گهینه شار

--

شاری^۷ که «هر که هر که» نه مینی^۷
به دهعیه ی سه ربار دائه نه وینی^۷
که «خافضة رافعه» ئه وه:
خاکی^۷ ی زه حمه تکیش به رز ئه کاته وه

--

جا گیانی کاکه ی! باست بو^۷ ناکه م
خوه شتم گه ره که ئیژم هه ولی^۷ به م
به هبهه بکه ئیتو دم بته قینی^۷
صوزی^۷ نوخشه هات با دانه مینی^۷

تاوصانی ۶۲

۴۶- سالانی ته مه ن

سالانی ته مه ن گه یینه دهوری په نجا
ئه ی خوایه له من دؤر نیه کرمولیش بی^۷
باریکی گرانی پوچه لم پیکه وه نا
ئاسانه له تویش که بو^۷م بکه ئته ئازا

تاوصانی ۶۲

۴۷- هه ر نه ختالیکی به ش هه ژاریکه

هه ر نه ختالیکی به ش هه ژاریکه
ده ی جا گیانه که م مه گه ر دؤر له تو^۷
ئه و نه خته چیشته وا له کیسی ئه ده ی^۷
دوشمن به شه ری؟! بوچی^۷ وا ئه که ی^۷!

هاوئین ۶۲

۴۸- ریشی گه نم و جوت بوچه ئه تاشی؟

ددانی^۷ دؤرنجی پییری^۷ دای رزنی^۷
تازه به ده رمان چه رمگ ناویته و

رېښى گهنم و جوت بوچه نه تاشى؟ قيافه ي پيرى له بئر ناچيټه و

تاوصانى ٦٢

٤٩- كه يو سوژده نه چم

به م همگه كلابونه كه يو سوژده نه چم هه ستي هه مو ماته: نامه كه ي بهنده گيه؟!
سيلولى تهنم له ته و قى سهر تا بهرى پى سهريان سرته مينى: نئير نه م نه زمه چيه؟!

هاوئىنى ٦٢

٥٠- كاتى دل ويله بو نه م لاو نه ولا

له ته ك قاله قال «وجهت وجهى» م كاتى دل ويله بو نه م لاو نه ولا
ورته ي تان و پوى تهنم نه ژنه وم: ئاخر خه جالته بكيشه كاورا!

هاوئىنى ٦٢

٥١- بو نه تور شينى؟

له كارى دنياو نازو نيعمه تى، تو زى تيفكرى باش نهوى حالى:
ههر كايه كلئ و ته ته به خى يه هر تاوى ئاوا بوئى له سهر حالى
بو كايه كلئ و ته ته به خى، جا بو نه ي تور شينى؟ مه گهر مندالى؟!

هاوئىنى ٦٢

۵۲- آنچنان راه «فاستقم» برویم

دوست چون خواست: پرده‌ای از غیب در مکانی که مهرها تابند	بگشاید بروی ملک وجود طاقت آفتاب ناب نبود
نوری اندر حجاب «خلق» بود از شعاعی ز «امر»، جمله جبال	آنچه خورشیدها پذیرایند گرد گردند و ناتوان آیند
سوخت طور از تجلیی زین دست (گر چه با سوختن از آن تابش	آنچنان شهره جهان گردید توتیا بهر دیدگان گردید)
تاب آن قلب را بنام کان لیک از بهره جلوه‌ای دیگر	کان نه، خورشید نور حق گردید نور اندر «کلام» در پیچید
از خلال حروف پرتوکی صاف و روشن کند همه‌ی ظلمات	بر دل نور جوی بنماید بگسلد بند زنگ بزاید
تا رسد «روح نور» در «دل نور» چون مکان زین مقام هم واماند	نبض هستی ز نظم دیگر شد «لیله»‌ای از زمان مقدر شد
بعد، از آن فیض شام قدری نیز گر که همّت بود، شعاعی، بر	رشحه‌ای پخش گشت در ماهی دل صاحب‌دلی، رسد گاهی
ای نگارنده‌ی مکان و زمان خالق ارض و باری افلاک	آفریننده‌ی ممات و حیات رافع نور و واضع ظلمات
بندگان به بند ظلمتها	همه ز اعمال خود گرفتاریم

آفریدیم عنکبوتی بیست   حال، کرم اسیر در تاریم

-- --

آنچه رفتیم پر خطا رفتیم   بسی از کرده ناروا کردیم
هر چه درک و توانمان دادی   همه آشفته با هوا کردیم

-- --

گر چه از نادرست رفتن راه   مانده بر جای و جای کرده رهیم
در زوایای قلب داشته‌ایم   آرزو تا که جان بره بنهیم

-- --

اینک از رفته، سخت آشفته   و از خطا شرمسار و، دل پژمان
بر در میهمان‌سرای صیام   آمده‌ستیم امید در غفران

-- --

گر چه واماندگان وادی نفس   نه سزاییم وادی جان را
بر کناری ز راه راه‌روان   چشم داریم رحم رحمان را

-- --

نور باران لیلۃ القدری   نسزد بر تن دل مرده
لیک از رحمت امید روا است   زنده سازی قلوب افسرده

-- --

بر چراغانی کلام منیر   باز کن تار دیدگان هوی
بر طفیلی و شان سفره نور   از کرم پرتوی بدار روا

-- --

بر مشقات راه و، شرم خطا   رحمت ای اهل رحمت و احسان
قطره نوری ز چشمه انوار   بر کویر قلوب تار افشان

-- --

آنچنان راه «فاس‌تقم» برویم   دل محبوب را رضا افتد
بر وی و آل وی درود و سلام   تا رضا بر ره قضا افتد

رمضان ۴۰۳ - تابستان ۶۲

۵۳- روژی له روژان

له شه قام «سعدی» له شاری تاران،
 له شه رای گه رما زور بی تاقهت بوم
 که له ئەو به رهو به رهو خوار ئەچو،
 دەوری داوهو چەن ئوتول ماتل بون
 وهک «تولبر برای سه وه ته چن» ما
 له بهر سه فه وه ره د بو به رهو ژور
 هاته خوار له ته ک ژنی وهک خوهی قرت
 ئەتوت مولکیانه دنیاو روژگار
 بو حالی نه بو ئاواتی بو،
 ناوی، جمکوت بو له ته ته به خی
 بیژم: پری بو له «ئه سپاو بازی»
 له داخ تاقمی، خوهی، «زانا» ناو ناوه
 له دەس ده سه یی له خوه نه وارن
 ریشهی چه درده در بیرن له بن،
 له هه رباره وه مایه ی نه گبه تن
 قسه ی زلز لو ئە داو ئە تواره
 به سه ر مه ردما ده مار بفروشن
 خوهیان ئە نوینن له ناوی گه لا،
 به «فکر روئاک» ناو خوهیان ئە وهن
 له داخی بری «گه وجی خوه نه وار»:
 له گه ل ده شته که ل گه لیش له شیوی
 که له لای درده، دردی گرانه

روژی له روژان له جاری جارن
 له ناو سه ف، ماتل ئوتوبوس خهت بوم
 له پر ماشینیك - پیم کادیلاک بو -
 له سه ر خهت سپی به کویری قانون
 زله ی خه لک هه لسا، ئە سه ره ییش له ولا
 خاوهن ماشینی به ده عیه وه مه غرور
 چەن هه ناو له ژور نیمه وه رای گرت
 قرتییک تیکه ل ده مارو ئە تواری
 ماشین که له بهر جوانی رهنگو رو
 بو ژیریچ وه بوه بو رچیاگ یه خی
 یا - باکه ی بریک نه ون نارازی -
 ناخ دیسان زامیکترم کولیاوه
 توخوا دهس مه دن له دردم یاران
 خوه نه وار ئە شی ده وای ملهت بن
 چه فره یکیان به لای میله تن
 ته نیا خه یریان بو مه ردم بیچاره
 خوه شتر بخوه ون و باشتر بیوشن
 چ له وانه وا به ناوی «مه لا»
 چ له وانه ناز له سه ر خه لک ئە که ن
 چەن جوانه هاوار ماموسا هه ژار
 هه ر کوردی خوهندی، به پیت و ئیوی
 هه مو باریکی ژیان له مانه

۱ - ئەصلی به یته شیعه که ی ماموستا هه ژار ئاوا به:

ئهو ده شته که لیکو گه ل له شیوی

هه ر کوردی که خویندی پیت و ئیوی

مهسه له ن: بز زوانی بهسه زوان
 بریک با دهرخه ن که: خوهنه وارن
 که فتن له هه زار که لیمه ی جوان جوان
 هه روا وهک «ته ته به خی» که ی خو مان
 تاک، میش، داگرسیان، گر یان، شیوی شه و
 وه ویلکه، هیجوی یا که ی: خوار مهنی -
 بهر قلیان - یا که ی: به ردل -، چه مهن یا
 چیمهن، بانجیله، کوژیا گه وه، ر او
 هه زاران تریش وهک نه مانه ههن
 بریک به فیرو له بیرو و بریا،
 خاسه: وهختی خو ی، که لیمه هینان
 دهسکاری «فه ره ن» به بهر نامه ی دین
 نهک له نای ناحق: ههر زوان روتانن:
 له بهر نه توارو بو خونوانن
 نیمه منال بوین، له شاری خو مان
 ئیسه منال گهل سنه، له وانه
 له «کوچه!» گه لا بگه ره، بز ا:
 هینه کان خوه مان بو گنه سه قاتی
 بازو، مه گه زو، روشن بو ن، له گهل
 گهلله و، عه روسهک، خواستگاری، یا ن
 ئیسته خرو چه مهن، بالکون، شکار، یا
 بیژم بو روله م: چه نو چه نه های تر

له مانه چه ی دی زهره رو زیان!
 له ناو مه ردما جیان، دیارن،
 وشه ی غهیره یان له جی یان رزان
 بز ا چه نی تر له م جو ره گوران:
 جه ر بادهر، ههنوین، ران، هه روا بیته و:
 باوانی، ماره بران، عه رزبه نی:^۱
 چه سیل، گه ر دهوره ی زهریف نه چنیا
 زوران، ده موچاو، کریوه، لافاو
 که بی تاوان و ناحق بو گنه به ن
 بریک له جی یان گه دایی کریا.
 له لهق یا نه وهلق له مزوان یا نه وزوان
 گه شه ی، پی نه داو نه یکا خوینشیرین
 له قویوی فه ره نه خو یی سو تانن
 یا وهک بری تر: له بهر دل دژمن^۲
 ئاوانه باو بو ن له «کوچی و کولان»
 وا زوان خوه یان به بو گن بیگانه
 چ وشه گه لی پر نه که ن فه زا
 وشه گهل خواره و هاتون له باتی:
 سو تیان و، شامو، پیچ گوشتی و عه سه ل،
 جه هاز، صوبحانه - پاش عه قدکونان -
 کوشتی و سو رهت، کولاک، سهیل، هه روا
 هه روا، که هه روا بو نه سه جیگر.

۱ - نه صلله که ی، «ته زبه نی» که ده وشه ی کرمانجی: «ته ز» + «به نی» ه یانی: من بهنده؛ وه «ته کیه که لام» یکه له سه ره تایی باسه وه، یا دوا ی به شی له قسه وه بو دادانی به شیکی تر، نه بیژنی.
 ۲ - باس له باره ی نه وان به یچه وه، وا له بهر دل دژمن - چه خوه یان چه ههروهک مه بیمون، لاسایی رهفتار خه یان به تکار گه لیان کردو پته و - به باری تر، زوان کوردی یان روتانه و، دوا ی چه ن به یی تر.

ئەمە، کار تا قىمى بېگانە پەرەس
وا خوەى ھەل ئەخا ملەت بېچارە
خوئى بو بېدئى و بېگانە لە خوئىش
ئەمان وەك «كاسەى گەر مەر لە ئاش»
كاريان، پەھلە وئى و ئەتاتوركيە

لەمان خراوتر، تا قىمى تر ھەس،
لە خوەى بزاني نەك وەك غەوارە
دليان بەرەو دۆر ئەيانكاتە كئيش
بە فەن ئەكئيشن ملەت بەرەو پاش
ئەونە نەوى، زور لە پاليا نيه

بو ئەو ە رازى مەبەس دەر كەوى
كاتى لەت لەت بو و لات عثمانى
نەك بە زور دژمن، ھەر بەو خەلكانە
كە عالەم ئىسلام ئىتر بى دەس بو
بە جارى كئيشاى استعمار تەرەس
جا ئىستعمار - يا بە زوان «ئەوانگەل»:
چ بەر لەو شەرە، چ پاشان، چەن جوړ
تا گر لە ھەستى ميللەنگەل بەر بەرن
چتى بمىنى بى بەرگەو زلە
ھەتا داگئيركەر بى ترس و خەيال
ھو كۆمەت بكا بى وتو وئيرە
(ئەو دەورە، رۇس و فەرانسە و ئىئىس
دەولەت ئىمريكاي قريپە لى كەفتگ
خوە لاسە: دۆژمن بە ھەر چى رىگەس
تائە و تەكانە كەوتە سەر زەوئىن
لە ناو چى بە دەس دەسەگەل مزدور
(نەك ھەر رۆژھەلات، گشتمان ئەزائىن
دەسەيى بە ناو «تجدد»، لە ناو
ھەر ئەونە نەختى بەرەو ئىسلام بى
ئەمان مەعمور بۆن بە زور و كوشتار
(ھەر وەك دەسەگەل ماترياليستى
ئەم دەسە بە دەس چەن كەس كەفتەكار

تماشا يىكى مېژ و مان ئەوى:
لە دواى يەكە مئىن شەرى جەھانى،
ئىسە داگئيركەر سواری سەريانە،
بەلكە رۆژھەلات گشتى لە دەس چو،
بە سەر سەرانسەر رۆژھەلاتا دەس.
ئىمپرياليزم! - بو بە ھەرى لە ھەل،
دەسەى، رازانەو: زوركارو بى زور
چە ماىەى ھىزە لە دەسيان دەر كەن
وەك باپر و شكەو شەلە مئىن كەلە
ولات تالان كا مە حال وە مە حال
ماشەللا ملەت، پيشرەفتە و ژئيرە!
سەر دەسە بۆن بو ئىستىعمارى پئس
ھىشتا سىر بو وەك ئەزئىھاي خەفتگ)
كوشاى رۆژھەلات بكا تە ژئير دەس
بە دەس چەن كەسى وەك جەمالەدئىن،
ولات دابمىرى ھەر لە خوار تا ژور
وە حال ئيفرئيقا و ئىمريكاي لاتئىن)
خەلكا، ھەر چتى بە رەواجەو باو،
لە ناوى بوەن، «غربى» بئنە جى
ناوى نەيئىن لە دئىن و دئىنار
بە ناو نازادى يا كومۇنىستى)
وەك رضاخان و ئەتاتوركى ھار.

دهسه یکش به ناو بهرنامه ی خوایی
له رۆژه هه لاتا دینی رهواج با
(حه تمه ن بیستوته: به فه حشای ته نیا
چه دوشمن، نه میه به که م نه زانی
تا نه وانه وا وریاس «فطرت» یان
دینی له ندهنی و رۆسی، به ن بیان
یانی: له جیگه ی ئاوی ژیاننا
دینی خوئی کوژ بو دوزمن بیوه ی

له چه شنی بابی یا وه ک به هایی،
«فحشا» بیریت و «جهاد» هه رام کا
ئه نده لوس له دهس میلیه تی سنیا
«تحريم جهاد» ی، زیاد کرد له بانی
بی دین ناتوانن رازی بن له ژیان،
که به ئاغه گه ل نه گه یینی زیان!
هه لاهه ل بکه ن وه قورگیاننا!
که ته حریم شه ره بانترین پایه ی

دهسه ی تر به ناو «ژیر» و «رونا کبیر»
راسه و کریاوه له گیانی میلیه ت
تا نه وانه وا قیت و قوته شن
به هه وای «رۆشنفکری»، خاویان که ن
جا یا ئاشکرا قول له دین هه لکه ن

چلکاوخوهر ده رمال^۱ استعماری پیر،
له وانتر زورتر وه ره هه م ونه گبه ت
به ناو بی ناوک کوکو دلخوهرشن،
له ریگه ی ئه صلی ئیسلام لایان به ن
یا وه ک موورد بیده ن له تان و پوی به ن

داگیر کار داوگه ل فره ی خسته کار
دهسه یی خوینریژ ملهورو چه تون
ئه وتر به ناو دین، بو گیان باقی خه لک
ئه ر که سی، لینگ نه وی بو لایی

به لام ئه م سیه زورتر کریان بار
بو گیان مه ردمی نه به ز یا زه بون
له خه لک بسینن هه چتی به که لک
ئه ویاکه ی تر، بو بیژی لای لایی

جا لیره باسه له دهسه ی سیه هه م
بروانه بزا: به ناو رۆشنییر
به ره و داگیرکه ر دلیان ئه کوتی

بو زیدی وه ره هه م بو بیدی به ره هه م:
چه ن هه ن له هه ر لا له جوان و له پیر،
کوتی بو ئه م لا بو ئه و لا کوتی

۱ - ده رمال له کورده واری جارانا، به ده ربار (با: دارالحکومه) ئه وئیرا؛ وه ک ده رمالی ئه رده لان له شاری سنه، که رضاشا، دوا ی تالان کردن، ویرانی کرد و؛ باشگای ئه فسه رانی له جیگه یا کرده وه.

به‌لی: ئیسه رۆس، ته‌زاری نیه به‌لی: ئورؤپای غه‌ربی که م ده‌سه جا چ فه‌رقی هه‌س بو داگیرکراو بو قوله پایی برئیندار گازه یا: به‌لی: رۆس و ئیمریکا جار جار وه‌لی له ترسی یه‌کترا ناچار بوئه‌وه قه‌پی زیاتر بسینن هه‌رتا بکریی دنیا به‌ش نه‌که‌ن نه‌گه‌ر گه‌لیکیش نه‌وی دیل و رام ده‌س وه ده‌س یه‌که‌وه نه‌ده‌ن له گیانی پی لار نه‌که‌ن بار لی لیژ نه‌که‌ن جی برؤا بو حالی خه‌لکی فه‌له‌ستین: چون له گلاوه استعمار ته‌ره‌س چون استعماری رۆسی سوور، له پیش بو کوچاندنی سه‌هیوتیسته‌کان: چلون له مه‌کووی به‌ ناوی «ملل» تا فه‌له‌ستینی وه‌یلان که‌ن و، دیل چون بو «پاراستن اسرائیل»، وه ده‌وه هه‌روا تی‌فکره‌ بزا: ئه‌م به‌ینه چلون له‌بنه‌وه، راس و چه‌پ، وه‌ک یه‌ک جا ئه‌ر غه‌ریگه‌ل بو بنکه‌ی خوه‌یان بو یاریه‌ی بنکه‌ی رۆژاوا ئه‌دا دو ده‌لیل هه‌س، یه‌ک: باج وه دژمن دان برؤا بو حالی میله‌ت بزانه: چون بوئه‌سه‌ربار له سه‌ر «هاوسا مال» چه ده‌میچ نه‌ده‌ن له «حقوق به‌شه‌ر»!

به‌لام کاری، هه‌ر ئیستیماریه وه‌لی هاوده‌سه‌ی ئیمریکای په‌سه نه‌م لا یا نه‌ولا نه‌م ناو یا نه‌و ناو؟ چ فه‌رقی نه‌کا: بو‌ره یا بازه؟ نه‌مرن له یه‌ک وه‌ک دو سه‌گی هه‌ر سازشیان هه‌یه له بو ئیستیمار ناویرن له یه‌ک شه‌ر هه‌ل‌گر سینن هه‌ر لایش هه‌ول نه‌ده‌ن فره‌تر بو‌هن گه‌ره‌کی بی مل‌نه‌دا وه هیچ‌کام، به‌گش جو‌ری تال نه‌که‌ن ژبانی جا نه‌خسوس گه‌لی که موسولمان بی چون ده‌می لیان کردگه‌سه‌وه زه‌وین بو گیان نه‌مانه بو‌گنه‌سه‌ه هاوده‌س استعماری ره‌ش که‌وته کی‌شه‌کیش بنکه‌یی ساز که‌ن دژی موسولمان به‌ر له غه‌ربی گه‌ل که‌وته په‌له په‌ل له جیگه‌یانان دانین «اسرائیل» ده‌رچو، ته‌نانه‌ت له به‌ر ئیئلیسه‌وه چه‌ن شه‌ری جو‌ر جو‌ر قه‌وماوه له‌ینه له مله‌ت دژن و بو دژمن کو‌مه‌ک داکوکی نه‌که‌ن، ئه‌ی رۆسی «پاپان» ئاشکراو په‌نه‌ان لی نادا هه‌دا؟ یه‌کتر دژمنی له ته‌ک موسولمان چلون بی خانه‌وه لانه‌وه وه‌یلانه نه‌م چول بو نه‌و چول نه‌میال بو نه‌و یال به‌شه‌ر خو‌رانی دنیا داگیرکهر

خوٲ حوڪوٲمهٲگهل هاوسايش ههركاميٲ
وهك كورد وتهنيٲ: ناوارهي بيكهس
له بيستاريٲ، ناچار بهوو بهم
به راسيٲ، دوٲمو قهرهچيٲ داماو
روٲزيان باشتره له روٲٲ نهمانه
كهس ناتورشيٲنيٲ ناو چاويٲ لياٲان
نه دوٲمنگه لن قهٲلو عاميان كه ن

ههر روٲٲيٲ نهٲهن له گيانيان زاميٲ
«دوسگهل وايه ههس، دٲٲمني بوٲچهس؟!»
ٲيٲٲن: «به سميلٲ مهردانهٲ قهسه م!»
كه تهواو سهريان ماوه بيٲ كلاو،
له هه رلا بيخهن، وهك مالٲ خواهانه
مه گهر بيٲٲم چه ناحاليٲ ونه زان
نه دوٲسو براي دروٲزنو گهن.

نهٲبهٲ نهٲ نهوان يا باقيٲ ٲوٲمهٲ
ههر دوٲ ٲيستيعمار نهٲبون ريٲشه كه ن
حهٲمه ن، خه وه رتهس له روٲمو ٲيران

موسولمان بوان نهك خويٲريٲ ونه گبهٲ
نهك له مالمانا ساز كا بنكه ي پهن
كاتيٲ كه مدهسيٲو كه ميٲ موسولمان.

خولاسه: بزا چوٲن سيٲو پهنج ساله
چوٲن ولات خواهان لياٲان هه رانه

خهٲكي فهله سٲٲين ٲيانيان تاله
زوٲرت ره دليان له شيان پر زامه

يا دور بوٲي نه چيٲن برٲوا بوٲ ٲيران
چوٲن ٲيمريكاو روٲس ههوليان دا زوٲريٲ
(ته نانهٲ چيٲنيس كه تازه نهلعان
ٲيسه يچه، دواي انقلاب، ديسان
چوٲن بوٲنه سه يهك به نه قشه ي جوٲر جوٲر
تا هه لمه قوت كه ن هه ميسان ولات

كاتيٲ ميلهٲهٲي موسولمان هه لسان،
تا نه زمي شاييٲ راگرن به جوٲريٲ!
سه ر تيٲريٲه ناو سه رگهل بوٲ تالان!
روٲسو نه مريكاو دزگهل هاوده سيان،
لاييٲ به كه لهك لاييكيش به زور،
نهٲم شيٲري نهفت و نهٲو گازو شيٲلات

نهٲغه رهن: دهسه ي به ناو روٲشن بيٲر
بريٲيٲ ٲاشكرا به ربوٲنه گيان ديٲن
بيكه نهه كاريٲ به فيٲلو دروٲو
تا كه ي وهك ناٲاتوركو ره زاشا

كرياكنه مه عمور به ناو «زاناو، ٲير»،
بريٲيٲ به پيٲچو قه مچو داو ته نين،
ٲوٲمهٲ له ٲيسلام دورهو كه ويٲٲوٲو
بكه ن له فه ره نهٲ ٲيسلاميٲ حاشا

ههول^۱ بهن له تورکي^۲ و فارسیا: هه رچی^۳
 نه مه نه قشهی^۴؛ یه کی^۵ تر: نو سین^۶
 وه ک خودمان ئیزین: هه به مه، یه کسه ر
 پینه و بیانک نه یان ما ئه سه ر
 ئاخر ئه گه ر له م کیشه و گیره یه
 نه کری^۷ نه و کاره که زوانی کوردی^۸
 بو تورکی^۹ و فارسیش بکری^{۱۰} به و جو ره

هه بی^{۱۱} که لیمه ی عه ره بی^{۱۲} ده رچی^{۱۳}.
 بگو رن، وه چی^{۱۴}؟ وه شیوه ی لاتین!
 «کله شی ره که، کلکی، که فته ده ر»
 بو به «ده ن مه لاو سه ره ی نیره که ر».
 مه به سیان «سه ره و بو ره و ژیره» یه،
 بو بی^{۱۵} ئیشکال^{۱۶} بو ن رینوسی^{۱۷}، کردی،
 که بی^{۱۸} زه ره ره و؛ قازانجی، زوره.

له ناو کوردیچا، هاومه به سگه ل وان
 به کری^{۱۹} گئیراوان که وتن وه ته لاش
 نه مان به ره کس نه و خودنه واره کان
 نه وان. وشه گه ل کوردی^{۲۰} په تی^{۲۱} یان
 نه یان وت: کوردی^{۲۲}، عه بیی فره ی هه س:
 باشیش تی فکری^{۲۳}، کاریان یه ک کاره:
 جا نه و له پوچی^{۲۴} پی^{۲۵} وایه: نه ر خو ی
 نه میچ یی^{۲۶} له سه ر مه یلی دا گئیر کار
 ئاخر هه ر نیه زوانیکی ته ری ک
 هه ر چتی^{۲۷} هه ر چه ن له زوانی بی دی^{۲۸}
 به شه ریش، نه گه ر باش تی فکری^{۲۹}، هه ر
 ملله تی^{۳۰} نه گه ر به راس زانا بی^{۳۱}
 عه ره ب و به نی^{۳۲} ئیسرائیل، به خوین
 چه هیشتا «عبری» و «عربی» هیچ کام
 کاری وا وه سه کورد ئیژی^{۳۳}: «کاورا
 ئاخر نه زانی^{۳۴}: کار حوکومه تگه ل
 ئی ئیسی^{۳۵}، نه گه ر فه رانسه ی لانی^{۳۶}

به ره و روژاوا گیان نه ی قو ران
 زوری سه ره سه ری^{۳۷} و سه تحیش و مه لاش!
 که زوتر وتمان، خو یان «داته کان»^{۳۸}
 له خو ر^{۳۹} له ناو نه بر دو نه مان،
 پر له که لیمه ی زوانی بی گانه س
 رو تاندنه وه ی زوانی بی چاره
 هاورهن غهیره کا، ئیفتخاره بو ی
 به شکه داکوتی^{۴۰} ریشه ی ئیستیعمار
 له وشه ی زوانگه ل چ دو ر چ نزیک
 هه ر بو به هی^{۴۱} «خه لک» نه ویته زی دی^{۴۲}
 به هاو کاریه نه بن وه به شه ر
 به وشه ی زوانگه ل هاوسه ر که م نابی^{۴۳}
 یه کتر تینون و تیغ له یه ک نه سوین،
 هه ول^{۴۴} ناده ن وشه ی یه ک بکه ن حه رام
 له قین هاوسا مال^{۴۵}، خو هی، تر و نه کا^{۴۶}
 جیاس له حه ساو زوان و مله تگه ل
 هیچه، خو هی وه هاوسه ر که م نازانی^{۴۷}

۱ - له ریشه ی «داته کاندن» نه ک «ته کان دان».

عەرەبیش، ھەر چەن زوانی گەورەییە
جا بری یانی که جوان تی ناگەن که: زوان
یا ھەندی «حەدیث»، چوئە، جار جارە

وشە ی زوانگەلی کە ی تیا ھەییە
یانی چی، پیا ن سەیرە کە: قورئان
وشە ی غەیرەیان تیا دیارە

گیانە وریا بی ئا بەم قسانە
«زوان» یانی: ئەو ھەر لە رابردو
(بیزگە بری باس کە ناچار وایە
ئەلبەت دەسکاری بو فەرھەنگو زوان
یانی: بە و ریگە ئیسلام کردیەو
نەک بە «خوری بو ئیستیمار رستن»
شەری «فاشیستی» ھینانە ناو زوان
وشە ی لاوھیش کە پیوئیس بو، زوان،

بیگانە لە خوت نە کەن بیگانە
خەلک پی دوئون، نەک بری، ھەمو
زوانی لە زوانی گشتی جیاہ
لازمە، بەلام بە شیوہیی جوان
نەک لە گیان ملەت بیئتە ھەو
بەشەر لە یە کتر بیگانە خستن
وشە گەل لە گیان یە کترین ھان دان
گەشە پی ئەداو ئە ی کا رەساو جوان

بە ھەر حال تا قمی بە کری گراو

لە گەل زور کە سی سەلیقە شیواو،

۱ - وابزانم زوتر لەبارە ی «عرف» (فەرھەنگ) و، دەسکاری کردنیەو، باسما ن کردوی.

بو لایی تریج ئاوری و دەئین:
وا وتما ن خوەیان لە خەلک وەلا نا،
«کوردی» چە؟! بە راس عەرەبیا خن بو
سەیران یان «قسە» یان «خوا خوەشت کا»:
دەک ژەقنەمۆت لی بەم ئیشە لئا!
وہک «سو پاس» ە کە ی تا قمی ئەو دەورە

توخوا قسە یکیش با بو دز بکەئین
دەسە ییک ھەر لەو تا قمە «زانائ!»
قسەیان بە ناو «قسە کردن» بو
مەسەل: ئەیان وت لە جی «سەحرا» (یا:
«لیافەت!»، «کلام»، «سلمک الله»
ئەویج «لیافەت»، بە لامی گەورە!

کە ھەر بو ئەتوار لە مەردم تەلن
یەکی بەو جوړە و یەکی بەم جوړە!

یا نەبچە ھەر لەو تا قمە ی ھەو لئ
ئەئوئە ھەس: شیوہ بو ئەتوار زوړە

بە ھەر جوړی ھەر زەرەر زوانە
چ تا قمی چلکاو خوری ئیستعمار
ئەویش نەک بە لاش، بە کوئی منەت!
بە راس، راس کاربان وەسە پاسەو پاس!

بە ھەر حال کاری گشتیان «زیان»
چ ھەر دؤ دەسە تا قمی «ئەتوار»
گش ھەر زوان ئە کەن نابارو، قەرەت
نەخسوس دؤ دەسە ی «لیافەت و سو پاس»

ھەزاری قوربان تا قە عەوامی.

زاننا کلاچی یان نە فامی

هەر وهک یاروهکان باسیان کهوته بهر:
 جوړی تر دهسیان وهناو زوان برد
 ئەوان غهیرهیان رزانه ناو زوان
 وتیان: عه ره بی، زوانی بیگانهس
 دیسان «کلکه که» کهفته دهر، ناکا!
 وهک «یاسای چهئیز»^۱ له باتی قانون
 «پرو پاگه نده» له جی ته بلیغات،
 کوچک بکولنی! بوگه تا بوگه
 ئەمانه هاتن (بهشکه بولنه په ن)
 (ئه ویش نهک «جهان»، «جیهان» ی نابار
 یا: وهک، هیئایان له جی دین، «ئاین»!

بو خو نوانن خو له مهردم کهر،
 بو تالان کوردی کهوتنه دهبو برد
 ئەمانیش وه ناو: غهیره وه لانان،
 نایه لی کوردی، پاک بیت و یه کدهس^۱
 ئەهی بو له زوانگه له دی بی قه ی ناکا!
 «میرسی و سوپاس!!» له جیایی مه منون
 چه بیژم به سه زوانمانا چه هات!
 دنیاى مللهت کورد ههر «دنیا» بوگه
 «گیتی و جیهان!!» یان داو «دنیا» یان سه ن
 وهک له جی «سپاس»، «سوپاس» و ئەتوار!
 یانی: کورد بکه ن له دنیاو له دین

دلسوزیش ههس بو نوسین ناچاره
 چونکه وای فامی خوهنه وار گه لیان
 نهر گه رهکت بی: وه خوینن باست
 ئەشی سنیالی خوین تال و نابار

که ویته شوین ئەم ئەداو ئەتواره
 شیوان و، دلیان بری له گه لیان
 بهشکه م تی بگه ن دو قسه ی خاست
 ببریته بالای نوسراوهت، ناچار!

به راس، دلسوزی و غیره تی زوری
 ههر «باو»^۲ گه ن بولی له هه راده ی
 نه خسوس دهسه یی به ناو «روشنبیر»
 چونکه ئەمانه به قسه ی نهسته ق
 ئەشی هه ول بهیت و چشکه ییت و بهتو ن

ئەوی له گشتی دهست داشوری،
 زوان و ولانت له گه ن پاکه و که ی
 ددانی ئومیدیان لی کردبی گیر!
 له خه لک ئەشیونن چه ناحه قه و حه ق
 له «جاچکه خوه شه ی دهم ئەمانه» بو ن

۱ - بگه ربه بو لایه ره ی پیشو.

۲ - «یاسا»، له زوان کوردی دا، جی گردگه و بوته خوی، به لان نهک به ته نیا، به لکه به شو ن وشه ی، «رهم» دا (رهم و یاسا):
 ئەویش به مه عنای رهوشی عومومی نهک «قانون».

۳ - «باو» لیره، له جی «عورف و فرههنگ»، به کار براوه.

جا گیانه وه نیه هه کوردی هه ژار
یا: وه نیه دوردی خونه واری لار
ئه م په رو ئه و په ر دنیا به پاوه:
نه ختی و رده و بی خاس خاس دیاره:
که سی «زانا» بی وه بی «تی گه یین»
ئه ر خه روار خه روار «زلتین» بی جه م
هه رچی ته شکیلات «جاسوسی» بنیاس
هه ر کارخانه بی ناهه ت دوروسکه ر
یا له هه ر لای هه لگرسی شه ری
ئه ر به «تی گه یین» دلی زانایان،
نه وه یشو مه بو ن نه دزده سه ک بو ن

کولول بی له دهس بری خونه وار
هه ر ئه مانه بی یا صه ت یا هه زار
پر له زلمو زور له ناحه ساوه
«هه ر هیلی لاره له خونه وار!»
گه لی گه نتره له جه نه ل نشین
«ئیمان» نه و، ئه کری بو یته وه ره هه م
له هه ر لا بیسات ئیستیعمار به ریاس،
یا هه ر ده زگایی گه وره ی غاره تگه ر،
گه رگه ره ی وه دهس زانا ئه گه ری
به تین بوایه تا پله ی «ئیمان»،
زلمو زوریان راو ئه نیا توناو تون.

حه ک! له باس خوه مان چه ن دؤر که فنی نه و!
بیژم چه! هه ر بو زامی دهس مه وه

بو به «حه کایه ت هه زارو یه کشه و!»
هه زار زامی تر ده م ئه کاته وه.

به هه ر حال، ویل که یین ئه م به ره و ژوره
له ره دیف پشته و، منالی ته نیا
منالی په ن - شه ش - ساله ی جوانکله

بچینه وه لای ماشینه سو ره:
بی خه م و خه یال، بو خودی ئه شنیا
رؤح سوکو مه عسو م پا کو خنجیله

لیره، با ئه وه ییش بیژین: روله گیان!
به لی، خوینتاله نه زمی بان و خوار
به لام خو یه کی وه ک ئه و مناله
نه ک هه ر منالگه ل، گه وره ییش بری هه ن
خوه یان نه لارن، نه گر انفر و ش
به لام، یه کی وا، ئه ر پوز بفر و شی
بو خودی بی هه رچی سه روه ت و ماله

نه رژیته دلت قین له بی تاوان
یه کی کوکو ساز، یه ک کزو هه ژار،
بی خه تاس، وه زعی به شه ر خوینتاله
باوه، کردونی کوکو دهوله مه ن
نه به یه توله مالخوه ر نه ملله تفر و ش
دلی بو خه لکی داماو نه خرو شی،
ئه وساله لای خواو، ژیر که ل خوینتاله

به‌لی؛ ژنو شوئی ماشئیندار، عانی
پر له وهوئیکه و ته‌ته‌به‌خی بو

هاتنه خوار، یه کراس چونه دوکانی،
له ناو دوکانا فره‌یکیان پی چو

له پالی پایه‌ی دوکانا دو کور
ته‌مه‌نیان هه‌روا شه‌ش‌ه‌و سالی بو
ئه‌مانیش یه‌کجار جوان و خوئیشیئین
شرو پی خاوس شیرزو شیواو
له زوری ته‌می «فه‌قر» ی له ناو چو
له لاوه، سه‌یری دوکانیان ئه‌کرد
نه‌یش ئه‌هاتن بو به‌رانبه‌ر دوکان
جار جاریش تیشکی روانیان ئه‌چو
تاو تاویش ئه‌بون ماتو، ماق ئه‌مان
جار جار یخ‌خه‌یال، وائیه‌انی برد
جار جار، به‌ته‌کان، له‌جی هه‌له‌ئسه‌ان
به‌قنچکانه‌و؛ ده‌سی گچکه‌و جوان
زیاتر، تماشای منال ناو ماشئین
ئه‌ی‌پرسی نگای ماتو بی ده‌نگیان:
بو ئه‌مان ئین وه‌ک یاروی ناو ئوتول
ئه‌ی‌زانی مروی توژی دل زیندو:
منیش له‌په‌نای روانینی ئه‌وان
کورپه‌ی ناو ئوتول، وه‌تیری به‌رچاو
جار جار ده‌میکی بوی ئه‌برد بیواز
له‌دوای چهن جار ئه‌م سه‌رو ئه‌و سه‌ر

دلی راکیشام ئه‌حوالیان، له‌پر.
به‌لام کزوک وه‌ک پی‌ری دلمردو
وه‌لی له‌ژاری هه‌ژاری، که‌م تین
سه‌ر کولمی ناسک له‌به‌ر تاو سو‌تاو
کالی و ته‌رچکی منالی گوم بو
به‌لام ده‌سیان بو هیچی نه‌ده‌برد
سه‌یر که‌ن. دیار بو: ترساندبو‌نیان
به‌ره‌و دوکان و هه‌رچی تیا بو
هه‌ناسه‌ی سه‌ردیان به‌ردی ئه‌ته‌زان
ده‌سیان با ئه‌داو «دئید دئید» یان ئه‌کرد!
دائه‌تیشتنه‌و جار جار بی‌ته‌کان،
له‌ژیر چناکه، کزو به‌سته‌زوان
هوشی ئه‌بردن ئه‌ی کردن غه‌مگین
چی‌ه‌ ده‌لیلی گونای بی ره‌نگیان؟
وه‌ره‌نگو بو‌شناخ به‌پوشه‌ن پاپیل؟
دلی بو‌چکیان بوچی بی تین بو
چاو یکم به‌ره‌و ناو ماشئین خشان
وه‌ده‌سیه‌وه‌ بو سیویکی پاراو
هیچ نه‌ت ئه‌زانی: گازه، یانه‌ناز؟
نه‌ختی که‌لی کرد، په‌رتی کرده‌در

له‌جوکه‌ی قه‌راخ شه‌قامانه‌تاو

به‌ره‌و خوار ئه‌چو بو‌گه‌نی ره‌شاو

دانیشتوانی لاژوروی تاران
جا ئەو ئاوه تا بو خوارتر ئەچی،
ئەنجا به و ئاوه له جهنوبی شار

ئەشون شمه کی دۆکان و مالان؛
هەر چلکترو بوگه نتر ئەبی.
گشتیکیان ئەشون مه ردمی هه ژار

سیو تلیرهو بو بو ناو جوگه له
هه رچی خه م بنیاس له دلیان ده رچو
له م به رو له و بهر جوگه وه وه غار
ئاخری، یه کی له شیره کوران
به حالی، بو خوی گازیکی لی گرد
به روانینی پر خوه شه ویسی و ناز،
دای وه «مه حه بهت»، جه لاو ئیعتیار

دو کورپه ی ئازیژ هه لسان وه په له
ئەت وت دنیای وان، هه ر ئەو سیوه بو!
له ته ک سیفه کا ئەچو ن به ره و خوار
ساوی لاکه لی له ده س ئاو فران
ئەنجا به ره و لای دم هاوالی برد.
«ئاوی حه یات» یان ئەدا نوره گاز!
بزه گه ل جوانتر له خونچه ی وه هار

چه ت بو بیژم له و مه نزه ره، ئەوسات
ئەونه ئە زانم: بی خه وه ر له هه ر
لایی داماوی و خه فه ت هه ژاران
دلمی، هی نا کول؛ کولی هه ناوم
له ته ک فرمیسکا، زوان که وته گه ران:
له کول کلپه ی دل، ده نگی هاته ده ر:

چه گه لم ئەدی و، به دلا ئەهات!
ره سم و یاسایی، روژ ره شی به شه ر:
لایی سه رمه سته له خوشی هاران،
بو به ئەسرین و، رژیا له چاوم
به قوربانتان بم روله گیانه کان!
تف له قانون و به رنامه ی به شه ر

زهمه زانی ۴۰۳، هاوینی ۶۲

۵۴- تروسکی له کوچی زه حمه ت

رو جیاری روژگاری نه جاتی لیو به باران
ئازیژی خواو به مننه، هه تاوی روژی روژره ش
تاوی ئومیدی تاله لارو ناله باران
ئینی نلی بی ئین، گلینکه ی چاوی زه خساو

هه ل پیچی به زمی خواهن ده ماران
هه ل گیری ئالای تاله ی ده واران،

بو و شڪه دهستی به حتی داماو، به خته باران
 بو ته ختو به حتی چینی خوینمژ، توفو لافاو
 ریواری چول و قاقریکه کلپه باران
 له دواي زیارده سال ته قلاو رمنج و زوخاو
 له و دهشته گربارانه دا، صدیقی دلپاک
 نه و تاقه یاری کوچ و غاره، پاک نه وهی بو
 جاری به دلپاها توخوا، خوی عه رزو ناسمان!
 داخوم چلون رجوا نه ویی: خوشه و هیست
 وا بو نه جاتی بهنده گانت، خوت نه زانی:
 تامو مه زهی خوشی و وچانی، بو نه ماوه
 نه م چهن شه وو روژه، له دهستی وشکو برژاو
 چهن روژه ری، ههر رمل و توژه، بی رهن و بو
 واماندو و تینک، له ته ک ته نیا هه والی
 دهورو به ریش دوژمن قه سای قه س، وه ک سه گی هار
 ناشاره زا چهن سه خته ریواری که ویری
 نه شوینی ریگی، نه دهنگی ریواری
 داخوم له یثرب، چونه حالی هاورینی
 دهوریا هه مؤ نه شرافی اوس و خزرچو جو
 نه و دوژمنانه یچ و له ظلم و زور ته یارن
 دهرمنج و خوینی خه لکی داماو، که ملهور
 ناسوده نه ی بویرن له کوئشکو باخو بیسان
 خوراکو شه ربهت و له بهر ده میان گ جو ری

وهستی «إخاء» ی داراو نه داران.
 جو تیاری مه زرای به حتی هه ژاران.
 دای نا له ری دین تا که وته سه ر خاک؛
 زور به ی شه وی، شه ونویژه وچان دان،
 ههر داخو دهرده خوشی ژیانی،
 ناوو گیاو دار تا کار نه کا چاو،
 هینچ لا له دوسی ناگا هه والی!
 غهیری گه لی وه ک سه گ بو نه چیری!
 خو یچیان کزو رو ت بی تاقه نانی؛
 سه ر مه ست و زور دار خاوه ن ده مارن،
 ته نیا له که یفو به زمه وچانیان

ياری وهفادار، داخو خه م، له دلی بهبار بو
رييواری ئازيزيش - خوهمو ئازيزه کانم
ناکاو بهشی چوار ئايهتی سوږه ی «محمد(ص)»
تاک بو له مالی غهيبه وه چهن دهرکی رهحمهت
ئه ی خوشه ويسي خوا! له مانه ی دوژمنی تو
وا خوټو يارانت، له زوربان دهر به دهر بو
مه روا، ده می، ظالم به خویانا ئه نازن
یا، خوټو يارانت، کزو بی دهسته لاتن
که ی وه ک یه کن دوی وا، که یه کيان دلنیاو ريک
ئه روا به ريگه ی بی هله و سه رراسی خوادا
یه کتر، قسه و رهفتارو بی ری، خونمایه
گشتی خه یانهت بو دو روژی عومری دنیا
بروانه: صوژی، ئیوه گهل، سهر به رزو ئازاد
زورداری خوینمز، تی شکاوو، ته فرو توتان
بانتر له وهش: دوسوی، له دهورانی قیامهت
وانه ی، له بهر ری خواجه، برسی و کهیل و تینون
جی یان، به هه شتی پر له جوگه ی جوړه ئاوی
شیری، مه یی، ریواله هه نوینی، که هه رگیز
قوربانی ريگه ی - غه مبار دیار بو
بو قهلبی پاکو روئناکی احمد: (ص)
زوردار تريچ، بو ن وه ک په رو ه بو سو
ئاواره که وتون بی رهنگو نازن
هه رچهن له ريی دان هه ر دهر دو رنجیک
دیلو ئه سیږی بادئی هه وایی؟
رهنجو ته لاشیان بی بارو بهر باد!
تا خه لکی داماو دهر یین له ناو پهت،
نه ی چه شتوه لیوی نه ی دیوه چاوی؟

داری همو میوهیکی لی یه و، به خششی خوا
 که ی وهک نه وهن، وا، مالی، ناگرینه و؛ له جی ناو
 له و موژده، چونه سوژده، خو رو مانگی نه نوهر
 «الله اکبر» یان، مه لایکه ی، خسته «تکبیر». سا، تا قیامت «الله اکبر»

تا پیکه نی گولی به فوی شنه ی به یانان
 له کاوی کو سالان و عه و دالان و شاهو
 سه لواتی دل سینتر له قاسپه ی هه فته وانان
 له بو ی هه ناسه ی و هر که مه ر، بو پیشکه شی تو
 نه ی گیانی انسان، بهندی دلی گیان!

بایزی ۶۲

۵۵- سه لواتی خوشتر ...

سه لواتی خوشتر له ورته ی کانی
 له نه زمی دلی دایه بو کورپه ی
 بو ویلی له ناو چولی بی ناوا
 بو دی، فرته ی دل تا قانه ی ساوا،

سه لواتی خوشتر له زله ی یاران
 بو دیلی که یلی دوری نازیزان
 سه لواتی باستر له هه رچی خاسه
 هه ر بهر به یان و سه ر له نیواران
 له پر برژینه ناو «انفرادی»
 دهرو دهرون چول له هیزو شادی،
 له هه رچی جوانه و، خوشه و، خوینشیرین
 پیشکه ش به خزمهت ره سولی نه مین.

زوسانی ۶۲

۵۶- ناخ بو دلیکی ساق ...

ناخ بو دلیکی ساق و وریاو ژیر
 ری خیر و شه ری، لی نه شیوا بی

هەرچی لار ئەچم، لامدا لە ریگەم ئەریش سەرراس چۆم، ئەویش بەولا بی

زستانی ٦٢

٥٧- کور ئەو کورە

کور ئەو کورە، وانەفسی پەس، هەرچەن زۆری بو تیری، تەکانی نادا
نە زۆری زالم نە بلیسە ی نەوس ناتوانی بستی لە ریگە ی لادا

جستانی ٦٢

٥٨- ئەی خوایه!

ئە ی خوایه! وەختە دلیم بێتە دەر بو دلی، دلی بە لای منەو بی
لە هەر لا چە هات، نەگرتتە باوەش هەر تاوی بەرەو صەت لا دەرئەچی

زسان ٦٢

٥٩- هەر یادێ تۆن

هەر یادێ تۆن و هەرچی بارەو تۆن یادەو باقی تر، باری سەربارە

زسانی ٦٢ لە انفرادی بیمارستان «اوین»، لە حالی لە بەینی مەرگ و ژيانا.

٦٠- ئاخ بو نەفسیکی ...

ئاخ بو نەفسیکی بی هەلپەو ئارام ژەمەن هەر چی هات، بێتو وەسەرچی
با شامیکه واو، هەر بو ی بی، کەچی شیوی، وە نان و مەرەبا دەرچی!

زسانی ٦٢

۶۱- گیل گهوجه

گیل گهوجه! ساؤن له زک خوهت مه ده

بیمارستانی «اوین» و نیمرو؟!

زۆسان ۶۲

۶۲- خواجه! له دهس دل

خواجه! له دهس دل، دلم هاتگه تهن
بی سهره و بهر هی هه ر وه ک که لاه
مالی، ویران بی بوگه ره په لگه
ره په لگه ی هه ر چی خاس و خراوه

سا خوت ناسایی مال ته کینی که
نه مینی شوینی جر و جانه وهر
مه کو ی شه یاتین، به زمی بشیوی
ره ن زور بیریت و گهن بجیته دهر

تو خوا سا ئیتر با وهس بو خاویم
هه ر تو م په ی مه نی و هه ر چی باره و تو
با خوه شه و یسیت له مالی دلما
هه ر کفته که ی ویم «انفرادی» بو

زۆسانی ۶۲

۶۳- باخه نه مامه

خوایا! نه ی که سی مه ردمی هه ژار!
ئاگا له دلی دلسوزی بیدهس!
نه و خه لکه، بیکهس که وتون و؛ ناراس
به که رو، به زور لیان بوگنه کهس

خوایا! به دل نه و باو که نه داره
برسی نه ی بویری ژمه ن بو ژمه ن
روله ی تا قانه ی، نه خوشه و دوختور
ئیژی: گ ژمی، که واوی پی به ن

خواجه! به دل نه و دایکه برسیه
مه قاش پلیکی لی هه ل ناکه نی
روله ی بهر مه مکه ی له سه ر باوه شی
له برسیه تیا گیانی دهر نه چی

خوایه به دل ٚه و کریکارانه
له هودهیکی عماره تیکا
کولانه یکیان ههس له گو شه یکه وه،
که مال ٚه و او بو، فه رمون دهره وه

--

خوایه! به دل ٚه و منالانه
دلخویشن: دایکو باوکی ماندویان
هه ر به ئیمروژو صوزی ٚه ی بویرن
ئاخری، چیشتیان له دهر بو تیرن

--

خوایه! به دلی ریواری ٚه نیا
ته و او وه ته نی، کولانه جنی ٚه
ناکس له کس و یارانی تاران
«کوسالانی لی ٚه به تاران»

--

ٚه ی خوایه! به دل ٚه و هه تیوانه
له هه ژاری، کس، لو تیکیان پیا
رؤت و، پاپه تی و، برسین و بیکهس
نایری، له خه لکی خاکپه رسی پهس

--

ٚه ی خوایه به دل ٚه بیکه سی ٚه اکاو
له بهر ئیتریسی خه لکی دنیا دوس
هه ر دهری ٚه که ن رو له هه ر لانه کات
منال مه عسو میش په لی بو ٚه خات

--

خوایا به به ختی خه لکی ٚه خه تیگ
ته مو مژیان پی هه وری ره حمه ته
له شوینی خه ون خه یالان ره تاو
گه نکاویان له لایانی نان و ئاو

--

خوایا! به هه ژاری مه ردمی ٚه ه ژار
«چون بی، با وا بی»، یا له بی هیزی ٚه
چرای ئیقبالیان وه ک زوسان، سه رده
یا نه نازانن دهر دیان چ دهرده

--

خوایا! به مه زلومی ته وای به شه ر
شه یاتی تی ژین زالن له سه ریان
له هه ر لا دیلن، سه ر لی شیواون
ٚه مان وه ک مالات، ٚه وان قه ساون

--

خوایا! به «قدر» ی مانی ره مه زان
به وه ی، سه رچاوه ی نورت خه لات کرد
به خه لاتی نور: قورئانی پیروز
ته نیا پیشره وی ریزانی دلسوز

--

بگه‌ی فریای ئه‌و «باخه نه‌مامه»
له هه‌ر ئافاتی خۆت بی‌پاریزه
ناومه‌و ناتوانم بیگه‌ینم وه به‌ر
تا شین کا وشکان کولۆلی به‌شهر
ژمه‌زان ٤٠٤ - جۆزه‌ردان ٦٣

٦٤- مزگانی، یاران!

مزگانی، یاران! رآخرا دیسان
تاری پارهی دل وه ئاواز ئاورد
سفرهی ئیکسیری، دیو که‌رو ئینسان
هه‌لآله‌ی هیلال مانگی ره‌مه‌زان
ئامان، فرسه‌ته‌ن نه‌ سفرهی خوایی
به‌زمی خه‌وه‌ری‌و، کره‌ خه‌وی شه‌و
دلی ژهن گيرته به‌ینه سه‌یقه‌ل دان
ویل که‌ین، له‌ مانا، کوکترن حه‌یوان
ژیانى ته‌نیا بو‌نیازی ته‌ن
گوم که‌رو گيانی چون ئینسان ژیان
نه‌ختی برسیه‌تی‌و، دل وریایی شه‌و
نزیکمان که‌رو وه گوم که‌رده‌ی گيان
ده‌خيله نه‌ک جه‌م کریووه سفره‌و
ئیمه‌یچ مه‌نمیوه بی‌به‌ش چون جاران
ژمه‌زانی ٤٠٤ - جۆزه‌ردانی ٦٣

٦٥- دیسان هیلالی مانگی ته‌کان که‌وته بانه‌واز

دیسان هیلالی مانگی ته‌کان که‌وته بانه‌واز
رآکه ژیان به‌ فیروکه‌ی خوانی عه‌یش و ناز!
ئه‌و خاوه‌نه‌ت که‌ خوانی ته‌نی، خسته‌ دهره‌ست
سفرهی ژیانى گیانتی ئه‌م جاره کرکه‌ ساز
تا ئیسه‌ گوایه‌ چومه‌ بو‌ئه‌و لایه‌ چه‌ن که‌ری
خاکم وه سه‌ر، که‌ هئچی نه‌بو‌ بیژکه‌ تی‌په‌ری
هئوام که‌لی بریبوه ئه‌م جاره ریم که‌وی
له‌م نوره‌ سفره‌، ریم بکه‌ویته‌ که‌لی، په‌ری

هاوار له به خته که ی له خه تاو نار هوا ره شم

داخم وه بو: نیه له دهر و نیکی گهش به شم

ئه م نوره یه له باتی دهر و ن بیته تانی تن

وهک دل، که نه فت و بی ره ن و هیز که وتوه له شم

— —

خوایه! قه بوله: لایقی ئاواتی بی حه ساو

ههر وهک خه یال پلاوه به گالیکی وشکه جاو

جاوی: دهر و نی کاو لو ئاواتی شه و چرا

بیجوله لاشه ییکه که دهر بیته ریزی ناو

— —

هیشتا که شه رته خوایه ئومیدم له دس نه دم

لاله و تکام وه پیش خه م، داوینی بهر نه دم

«لا تقنطوا»: فرشته که ی نازاده یی و نه جات

بی نه م دله م دهر یینی له چالی گوناح و خه م

— —

خوایه! به «قدر» ی نه و شه وه، روژ بی بزهی، شه وه

به و نوره وا کلیلی نه جاتی به شه ر به وه

به و هاوریه، به نه و دله نوری خه لات کرا

داوی هه له و خه تام له قول و قاچی دل که وه

— —

نور هیکی تر که مانگی هه لاله ی نه جات هه لات

دل هیزی بی بگه یته په نای سفره که ی خه لات

چوری، تکی له ئاوی حه یاتی وه بهر که وی

نازیزه کانمو خو م له کلایی نه جات بدات

ژمه زمان ۴۰۴

۶۶- به شه ره خاوه نی زهوی

بروانه، ئاشکراس: به شه ره خاوه نی زهوی
به و حالیه ئه ویش که ئه وینیتو ئه ژنه وی:
ههندی، رواسی زول و، بریکی که گورگی در
باقی «به هائیمی» چ نه زان و چ سه ر نه وی
تویش گیانه که م! به راسی ئه گهر که ویه شوینی دین
ئینسان ئه بیتو، بو به شه ریش عینی شوان ئه وی
دانسقه که ی زه وینی! نه که ی ببیه بز و مه ر
یا وه ک رواس و گورگو، وه گیان بز و مه ر که وی
ز مه زانی ۴۰۴

۶۷- نه که ی: کلا بچی!

مال و بساتی جو رو، به لیژاوه به سته پؤل
حه تمه ن له لات پفه به بری در کو قامه وه
صهت سالی نویژی سوننهت و فه ریش، هه مؤ فدی
رکعاتی، سوژدهیی، به بری تین و تامه وه
ئه مما به ئه م به هانه یه نه ی که ی: کلا بچی!
چون بو هه ده ف، خوه شه، به قول و قاچی زامه وه
ز مه زانی ۴۰۴

۶۸- وا دیاره که ئیکسیری عومره که م

هاواره! وا دیاره که ئیکسیری عومره که م
زوری روئوه، ماوه ته وه در فه تیگی که م

خاوهن که رهم! که رهمی نه کا، به وکه مه چلون

نه و گشته پیسه کرده ویه م، پاکه وه بکه م؟

زهمه زانی ۴۰۴

۶۹- بر وانه بو دو مالی ...

پیته خوشه تی بگه ی: بهر هکته چونه، یانی چی؟

بر وانه بو دو مالی ته نکده ست و، ده وله مه ن

نه م بی گله و، نکه و، قره، خو جوان و خوینشرین

نه و پر له ئوفو، دهر دو، شهرو، پر له عهیب و پهن

زهمه زانی ۴۰۴

۷۰- که من مردم، چ خه مه

پلاوو گوشتی سفرهم زور بو، که م بو؟

خراوو خاس، نه یارو یار، نه م و نه و؟

خو ه شو ناخوش، له ته ک یاران و ته نیا؟

که من مردم، چ خه مه: هه م بو، نه م بو

چ خه مه: چون بکه ن باسم له دوره و

چ خه م: چون تی په ری دو روژی دنیا

له نازاو، پوچ و کرمی، چیم له باره؟

نه وه نده ی، مه تله به: باسی چ دابی؟

که من مردم، نه وه ن بو من به کاره:

که سی جاری له زیندانی کرابی،

که نی یا باشی، کار و اتیت و نه مری

خراوو خاسی مالی خوت له بیتر چی!

فرو فیلی نیه وه ک کاری دنیا

ته لیککی ناکری بستی له خو دهر

تفاقی، شتمه کی، نه ک شیک و نه ک گهن

به لاشه، بان له تون: حه یوان و «شعبان»

به مه ردم، جوان و به رزه و بوئی پایت

که سم! وریا به که م عومری، به عه مری

نه که ی: بوت بیته نه صلی، باسی ناوری

نه وی دهم دادگاهی گه وره چنیا

خراوو خاسی نه عمالی دهر و ژور

به لی ته کلیفه کاری بو شه نه ی ته ن

وه لی خو ته ن ته نا نات کاته ئینسان

به هر گه شیانه وه ی گیانه و، به خزمه ت

به دایکو و باوکو لای سهرتر، به خیزان
به گویره ی «دایره ی مه سئولیه ت» خوٲ
هه تا هه ولی نه جاتی نه وعی ئینسان

به خزم و دوٲو چی ٲه والٲ و هاوسان
ریه ی کیٲشاهه: نه صلی «أقربین» بوٲ
وه لیکان میله ته خوٲ بهر له هه موان

به لام گیانی برای! نه ونهش بزانه:
بناغه و پایه هه رته نیا «ره زای خوا»س
له هر جه غزی له مه سئولیه تا هه ی
به دی هیئانی به رپرسی، به شه رتی
له بوٲ خوٲو کهس و کاریش و بوٲ خه لک
دنا مه علوم نیه: هه ولٲ و ته قالات
له بوٲ خه لکیش نه بیته مهینه تی تر
ده خله سهر له خوٲو خه لک نه شیونی
له بیتر بی که بوٲ هات کاتی کوچی

«وه زیفه» ی تو نه - نه ک پایه - نه مانه
که خوٲی، ئیشانی دای ری ریکو سهر راس
ره زای خوی گهر له سهر بوٲ کرزی لاده ی
له سهر نه و رییشه بی؛ خوٲ جوان وه به رتی
به ههر نه و شه رته هه ولت بهر نه داو که لک
نه بیته نه گبه ت و، نه بریته بالات
نه کا دردیان گرانتتر، ناله بارتر
له جی درمان، نه توٲش دردان بریونی
به ته نیا: خوٲی و، چیت کردو، بوٲ چی

زه مه زانی ۱۴۰۴

۷۱- ئازیزی برای! نه که ی

ئازیزی برای! نه که ی: به خواستی
نه ک کاتی مه لی گیانت هه لفری

ته ن و، مال و حال دنیا بسره وی
کز و بی دانه و هیلانسه که وی

جوژه ردانی ۶۳ - زه مه زانی ۴۰۴

دهفتہ ری دوهہم

۱- ریگه‌ی سهر راس (سرودی منان)

یاران جه من له و سه حرایه
 هاوتای نیه له م دنیا یه
 نازیز وه خو که وه ئا دهی
 ریگه‌ی سهر راس بگره ها دهی
 له هیچ مه لیه ندی نه گرسی
 له خوش و تاله نه پرسی
 نه نکینی: ریگا که م دوره
 بو وهی عه قلی سواره، سوره:
 له وی میوانی خوا گیانی
 جیگه‌ی ناوا ههر و چانی

چ سه حراییی له باس نایه
 خاوه نی بانگیشتن خویه
 کرژو کول خوتی بو بادهی
 له هیلی راس و چه پ لادهی
 له درک و دالان نه ترسی
 هه رچه ن توتیت بیت و برسی
 مردن، ناخرین سنوره
 هه روه که له ژور بوئه و ژوره
 له خزمهت پیغه مبه رانی
 هه مو دنیا به قوربانی

زۆسانی ۶۳

۱- یاران: ۱- حسن اولتک رفیقا. ۲- هاوریه شههیده کانمان

سه حرا: سهیرانگا هم له بهر خوشی، هم له بهر ئه وه، تا سه ر نیه. چونکه دهورانی بهرزخ، تا قیامهته. دهلیلی بهههشتی بهرزخ: اللدین تتوقاهم الملائكة طیبین یقولون سلام علیکم ادخلوا... (۳۲/نحل) دهلیلی جهانمی بهرزخیش: أغرقوا فأدخلوا ناراً... (نوح/۲۵) وه...

له باس نایه: فلا تعلم نفس... وه... (سجده/۱۷)

خاوه نی بانگیشتن خویه: سار عوا... وه... (آل عمران/۱۳۳)

بادریاگ: نازای تون و تۆل.

له هیلی راس و چه پ لادهی: و لا تتبعوا السبل... (انعام/۱۵۳)

له هیچ مه لیه ندی نه گرسی: وه ک ئه وانه که رضوا... واطمئنا... (یونس/۷)

له درک و دالان نه ترسی: ← نایه تگه لی «جهاد» و مه عانی خود که لیمه که.
 هه رچه ن توتیت بیت و برسی: ←

ریگا که م: تا قیامهت

مردن، ناخرین سنوره: بو ئه وه بهر له قیامهت، هه رته ک، بریان له م دنیا، فهوری چا و ئه که یتهو له بهههشتی بهرزخا.
 له وی: له بهههشتی بهرزخا.

میوانی: چونکه تا قیامهته. بهس وه سه میوانی. ئه نجا بهههشتی قیامهت «دارالقرار» و «دارالمقامه» س

له خزمهت پیغه مبه رانی: اولتک مع التبیین... (نساء/۶۹)

هه مو دنیا به قوربانی: چونکه: و ما الحیوة الدنیا فی الآخرة، الا متاع. (رعد/۲۶)

۳- مامه‌له‌ی له خه‌سار

گور‌ی ته‌مه‌ن بوه سفتاحی کو‌ت و زنجیری^۱ هه‌تا قول و ملی دل‌لی‌پرا ته‌وژم و ته‌کان
 نه‌گا ته‌وژمی^۲ وه فریا، وه‌عومری بی‌هیزی^۳ چلون دهرینی، خوا! بی‌ته‌کانی گهنجی له‌کان^۴

۴- چه‌فته ره‌فت

به‌م هه‌مگه باری قورسی خه‌تاو چه‌فته ره‌فته‌وه^۱ چون کور و کول‌ه‌وار نه‌بی کولی دلی کولول^۲
 ناوی حه‌یاتی ره‌حمه‌تی تو مه‌ر هه‌ناسه‌یی^۳ باته گه‌رو‌ی وشکی دلی نوقمی کول‌ه‌خول^۴

۵- که‌لامه پو‌ش

رابردو نه‌گه‌ر له خو‌په‌سه‌ندی تی گه‌ئ^۱ لی وردوه بی، ته‌واوی لاشی، خوه‌رمیه
 خودخواهی نه‌گه‌ر نه‌بی، قسه‌و کردوه، راس^۲ وه‌ک باسی که‌لامه پو‌شه‌که‌ی ده‌شته‌که‌یه^۳

۶- خو‌خونجانن

هه‌رتا رواله‌تو دلی، باشتر بخونجی^۱ زورتر کلاسی دهرسی، قوتوئی نه‌گا ته‌یار
 سا شه‌رمی سپله‌یی، دهر و ژورت گرینه‌به‌ر^۲ تا روشنی له رو‌جنی نویژت که‌ویته کار^۳

۱- گوری ته‌مه‌ن: عومری گهنجی.

عومری بی‌هیزی: عومری پی‌ری و نه‌خوه‌شی.

گهنجی له‌کان: دلی که‌دل بی، به‌راسی، گهنجه، نه‌ویش، چ گهنجی. گونا و خه‌تاگه‌لیش، وه‌نه نه‌و گشته کوچک و خاکه که بان گهنج دانه‌پو‌شین.

۲- کوله‌خول: ۱- دل نه‌گه‌ر کار نه‌گا، له‌ناو به‌ده‌نا - که‌وه باری خوه‌ل به‌کول دل‌ه‌وه - نوقم نه‌وی. ۲- دنیا به‌هه‌رجی نیعمه‌تگه‌ل ما‌دی‌یه‌وه، وه‌سه کولی خاک و خوه‌ل که‌دلگه‌ل گرفتاری، له‌ته‌کان نه‌خا.

۳- له «تایه‌ی نادیار»، باسی کراوه.

۴- رابردو نه‌گه‌ر له خو‌په‌سه‌ندی تی گه‌ئ: چو‌نکه: تا باش حالی نه‌بی که: خو‌په‌سه‌نی، چ نه‌گه‌تیکه‌و، خوت له زنجیری، نازاد نه‌که‌ئ، به‌عه‌بیه و خه‌تاگه‌ل خوه‌ت، په‌ی ناوه‌ئ.

۵- دهر: رو. ژور: دهر و ژور.

سا شه‌رمی سپله‌یی، دهر و ژورت گرینه‌به‌ر: روی قسه‌م، له‌ته‌ک خوه‌مایه (نه‌ک هه‌ر لیره، له‌هه‌رجی باسگه‌ل به‌م جو‌را هه‌س).

نویژ: نویژ، باشترین وه‌سیله‌ی یادی خواس که‌وه‌سه رو‌جنی‌ک به‌ره‌و روشنایی ره‌حمه‌تی خوا. جا وه‌ختی، نویژ، نویژ بو، نه‌و رو‌جنه نه‌که‌فیه‌ی کار و؛ نه‌وسا نه‌و نویژه «ته‌هی عن الفحشاء...» (عنکبوت/۴۵) وه نه‌وسا «تطمئن القلوب» (رعد/۲۸).

۷- په سا مه خه

تاوی تیفکره: چوڼ به تاو هاتن و چوڼ
 هه رواسه؛ دسا په سا مه خه بو له زه وال^۱
 نه و گشته خوشو ناخوښه وهک تاوو خه یال

۸- جو تباری به فام به

نیا وهکو تاو تیتو به تاو تی نه په ری^۱
 جو تباری به فام به: تووی نیای خوښه ویش
 ئامانه نه که ی به تاوی خو بفر وشی^۲
 پیژینه خاکو بو بهری تیکو شی^۳

۹- ئاوریکي تو

نم له دوینی په شیوه نه و له سو^۱
 ناخ که که مته رخه می و خلیسکانی
 گیانکه کم ئاوریکي تو پاسای
 من خه می هیچ و پوچی ئیسامه
 دوینی نه ئیسه پاوه نی پامه
 دویکه مو ئیسه مو له مه و لامه^۳

زمنان ۶۳

۱ - تیفکره: یی له «تیفکره» وهک دودانه یی، نه و پوری.

تاو: تاو باران

۲ - تاوی: ئان + تاو باران

۳ - دوینی: روژی «ته قدر»

سو: داهاتوی ته عین کراوی له نه زه له وه

من خه می هیچ و پوچی ئیسامه: چونکه: نه ته قدر وابوه که چون بم؛ وه نه نوسیاگه که حتمن، جه زام چون بی. ئیسه
 هه ساوه که «تختیار» ههس و؛ هه رچونی بم، جه زای صوزیم، به پای نه وه نه بی. پهس له باتی؛ خه م بو «ته قدری
 نه زه لی» یا «سه رویشی مه حتم» - که خوا، هیچکامی، دانه سه پاندوه به سه ر ئینسانا - خه م نه وه به جیگهس که: ئیسه،
 وا رفت نه که م، نه ویته هو ی زه رری ئیسه و صوزیم.

دوینی: وهک نه وانه که: «... لهم اعمال...» (مؤمنون/۶۳) و «...ران علی...» (مطفین/۱۴) موسولمانیش خه تای زوری بو یی، فره سه خته
 بتوانی به ره و خاسی، ته کان با. نم «دوینی»، نه وه سه.

گیانکه کم ئاوریکي تو پاسای دویکه م و ئیسه م و له مه و لامه: «و لو انهم اذ... واستغفر لهم الرسول...» (نساء/۶۴) و «ان

صلوتک سکن لهم» (توبه/۱۰۳) ربویه تیشمان ههس که: سه لوات و سه لامی، به کار بی، خوا، نه ی گه نی. جا خو زگه به به ختی نه وه و،

پیغمبه ری خو شه وئیس نه مری «...فحیو...» ی، بو ئیتاعهت بکا!

۱۰- بۆپشوازی تۆ

گەر لهبۆپشوازی مئولئىكى گه ودهى خوشه وئس
ههول ئەدەن بېره و به ره و جاو جۆل و دەزگا جور ئەكەن
من له بۆپشوازی تۆى نازى زله و ماقول شكين
كاوله يكي انفراديم هەن بى ئاوهندو ره وەن^۱

۱۱- شېرى خودا

ئەتۆى شېرى خودا ئەژنوئشكىنى دىوى خودخواهى
چيه دئلى هه وايى گيانه كه م سه ره رزو گه ودهى كهئ
سه رم سه رگه ردى وا جبريل ئەبېته ياوه رى لاي خواى
به خەلك ئەشى ئەتۆ عيساى دوا رهى بى به شارەت بهئ^۲

۱۲- من چيم هه يه؟

ماقول كهل ئەر به پى دەم و دەسگای به زه رق و به رق
ملقى وه خو وه نين و ئەم و ئەه و وه سه ر بكه ن
من چيم هه يه په سه ندى زله ي زۆرو زير شكين
مه رگيانى دئلى لاشى له كپخانه يى له به ن

۱۳- ئاسيا و به نۆره

مه ردم مه ده به ر تانه و توله كى
ئەر باش تيفكرى خوت عه ييت زۆره

۱ - ماقول شكين: هەر له ئاشكرابونى «لا إله إلا الله» هە، تا سه رشۆر كه وتنى زله گهل، عانى: «سپهزم...» (قمر/ ۴۵)

۲ - دئلى هه وايى: چۆنكه: «و ما أصابك من سيئة، فمن نفسك» (نساء/ ۷۹) وه....

لهبەرا تانەو تەشەر له خۆت بە ۱
وەك كورد وتەنی: ئاسیاو بە نۆرە

۱۴- شەرمەزار

پاخستگی پہلی ورە بردوی کەلی هەوا
رێ رێکی خوا لە کوی و خلیسکی هەوا جەکو
ئە ی شەرمەزاری لای توو خۆم، خۆم کردەووم
بو خزمەتم بە دینی خۆم و بەندەکانی توو

۱۵- وەلامی تفی له شەیتان

خنکاو بی نکە ی گەنکاو ی زقی هەووس
تو چی و لە شوینی ریکەبران ریکە کەوتنی
جواوی تفی کەنەفتی له شەیتان، تەکانی دام:
ئە ی تف له خۆت کە کەوتیە شوون هیللی دوژمنی

زستانی ۶۳

۱۶- سەری سړ داخه

رۆی زەردی شەرمەزاری له «وجەت و جەهی» یا
داخە سەری سرت له خەمی هێچ و پوچیا
چون رۆت هەیه هەلینی هەله ی هیللی هەوللی لارا!
بە حری کەرەم کەوتیە کەرەم بەشکە لیت هەزار!

۱ - ئاسیاو بە نۆرە: نۆرە ی خوەت بو: دۆژینەوہی عەیب و، لەناوبردنی، ها لەبەر گ کەسیکەو.
۲- خلیسکی هەوا: ریکە ی هەوا، بەراسی خلیسکە نەک ریکە، وەسە: «شفا جرف هار...» (توبە/۱۰۹).
ئە ی شەرمەزاری لای توو خۆم کردەووم بو خزمەتم بە دینی خۆم و بەندەکانی توو:
ماجرا ی بە غەلەت بە کار بردن دوژوین بە «مائو»، نەتیجە تالە کە ی تان ژنەفتگە، ئەوہ نمونە ییکە له خزمەتم!
۳- تفی کەنەفتی له شەیتان: لەبەر «ما أصابک من سیئة فمن نفسک» (نساء/۷۹) هەس، کە حەزرتی ایوب له دوعایا ئیژی: «إني
مسنی الشیطان...» (ص/۴۱).

هیللی دوژمنی: «و قال الشیطان لَمَا قَضَى الْأَمْرُ...» (ابراهیم/۲۲).

۱۷- فرسه‌تی ژین (کونه چال)

هه‌رکه‌سی بۆ باری کاروباری خوئی
بیته‌وه لای کونه چالی پاری خوئی
لایقی توله‌و سزای پاش مردنی
مردنیش نه‌ی زوبه‌زؤ ناقت چنی
خوت مه‌ده ته‌قسیرو یه‌خسیرئ گونا
حیفه‌ بیه‌ نه‌سپه‌ره‌ی تیری گونا
شوینی زلمو، عه‌زیه‌تی مه‌ردم که‌وی
بۆ خه‌یانه‌تکه‌ر به‌ مه‌ردم دانه‌وی^{۲۷}

ئه‌و ده‌مه‌ی نه‌سپه‌رده‌یان کردیت و چون
چون نه‌بی حالت که گیانی خوشه‌ویس
که‌ر خراوه‌ت زور نه‌بویت و نه‌بی
چونه‌ بترنجیته ته‌نگی بی‌ته‌کان
گیانه‌که‌م تا گیان له‌به‌رته گیانی خوت
فرسه‌تی ژین حیفه‌ فیرو تی‌په‌ری
مه‌رگی ناخافل له‌ ریس نه‌یلی دلت
عومری دنیا نه‌ونه‌ نایینی سهرت

۱- هه‌له‌ی هه‌لی هه‌ولی لاز: زیگه‌ی هه‌وه‌س و شه‌یتان، ریگه‌ نیه. هه‌ر خه‌تیکه‌ کورت و بی‌سه‌رئه‌نجام، که‌ ئه‌و سه‌ره‌که‌ی و ئه‌وپه‌ره‌که‌ی، تا کاتی مردن نه‌چی و نه‌بریته‌وه. جا چه‌نی داخه: له‌ شوینیکه‌وه‌هه‌ بچی، که‌ له‌ کوتوپرا ئه‌ویش وه‌ختی که‌ تازه‌ ئیتر کاری ناکری، دوا‌یی بیته‌و کویره‌وه‌هه‌ بۆ تۆیش به‌ لیو په‌رتگای مه‌رگه‌وه‌هه‌ بی! ئه‌ی هاوار له‌و حه‌سره‌ته‌وه‌ له‌و په‌شیمانی‌یه!

۲- ...بیته‌وه‌ لای ک ۱- و نه‌ چالی پاری خوئی: ژنه‌فتگتانه‌ که‌: له‌م جو‌ره‌، جار‌جار پای که‌فتگه‌ (فتواییکمان بۆ له‌ باره‌ی «نه‌سپه‌رده‌ کردن دوا‌ی یه‌قین به‌ مردن» که‌ ئه‌صلی پرسپاره‌که‌ی، له‌م باره‌وه‌ بۆ).

چونه‌ بترنجیته ته‌نگی بی‌ته‌کان: بریک خوشبه‌خت، هه‌ر ته‌نیا به‌ به‌لای دنیا. پاکه‌و ئه‌ون.
خوت مه‌ده ته‌قسیرو یه‌خسیرئ گونا: به‌شه‌ر وا ئه‌زانی: خراوی‌گه‌لی که‌ ئه‌ی کا، بۆ خوه‌یه‌ له‌ حال‌کا، «شروا به‌ آنسه‌م»

(بقره/۱۰۲)!

حیفه‌ بیه‌ نه‌سپه‌ره‌ی تیری گونا: نازانم: له‌ عیلمی به‌لاغه‌تا، چه‌ی پی‌ئین: لیره‌ هه‌م وه‌ئیه‌ نه‌سپه‌ره‌ی بیل‌و، هه‌م وه‌ئیه‌، نیشانه‌ یا قه‌لخان تیر.

مه‌رگی ناخافل: ناگری ئایه‌ی ۴۰ «أنبیاء»، هه‌ی وه‌ختی مه‌رگه‌. فره‌بیک‌تریش، هه‌روا. وه‌ک «ولو تری: إذا الظالمون...» (انعام/۹۳)

خه‌یانه‌تکه‌ر به‌ مه‌ردم: که‌سی که‌ «أكرم غنیا لغناه»، وه‌زعی ئه‌وه‌سه‌، بیره‌ دیار ئه‌وه‌ که‌: سه‌ردانه‌ونی بۆ خاینی له‌به‌ر «غنا»ی، یا قودره‌تی!!

۱۸- ژيانت داشوره

گیانه چ خهتات هه بی چ نه تبی^۱   مالی زه بنت له خوینی خه لکه
داشوره له چلکو زوخ ژیانت   تا توبه وو داچله کان به که لکه^۱

زسانی ۶۳

۱۹- نهنگه ژینی وهک حیوان

خوشه وئیستم خوشکم برام روله^۱   عه شقی ده زگا و خوان که سنه بو انسان
دهس له عیش و نوش هه لگره نهنگه   ژینی وهک حیوان بو موسولمانان

چون دلت بروایی نه دا سازکه^۱   مال و ده زگای جوان پر دهق و میزان
صه د هه زار کورپه ی ناسکی ساوا   ژیره خه ریان خاک یا شره ی نمناک

چون نه وینی رجاوا بکه^۱ بو سه^۱   خوانی ره ناور ره خوشه وئیسان ده ن
چه نده دایکی روله نه خوش ماتن   بو دو تیکه ی خاو یا نه چوری ناو؟

چون دلت بی بو بهر یه خه و ده ست   ته لیزین که ی گول له م چل و له و چل
هه ل ودرینی صه د گول له سه^۱ کوئی   دایکی دل سو تاو، برسیه تی هه رتاو

خو ژیان لای تو نه ک دو سی روزه^۱   تا ته نی هه ول به ی عیش و نوشی که ی
خولپه رستی په ست نه کا نه تکا   تا له ته ک حیوان هاو پله و هاوشان

تو نه زانی: ریوار ی و نا کاو   چول نه که ی کوئی بو قه لای صوزیت

۱- خوینی خه لک: خوین هیز نه داته خه لک. کار نه که نو، له حاصلی کاریان، که م یا فره، به ریگه گه لی که کومهل دای نی اگه (: باو) وه تو خوت، خه تاییکت نیه؛ یا به زورو، فهن و فیلی خوت، تپته لای تو، تا نه ویتنه خاوه نی «مالی زه بن» (نه ک هه زه بن؛ هه رچی له «ناوه راس» زیاتر بو، هه ر واسه).

تا توبه و داچله کان به که لکه: چونکه: داچله کانی سه ره مه رگ ئیتر کاری نا کا. چونکه: «لن یو خر...» (منافقون/۱۱).

بو که ویلی لیت جوان نیه ویل کهی^۱   خه لکی ژین فیرو، پاشه روژی خو^۲

گهر پیارسهی خو به ریه کاکیشان   ژینی میکروب تا ههنگو دعبای وا
فاصله‌ی هیشتا زورتره زوری^۳   گهر بنوری بو ژینی هه ن تا تو^۴

گش له هه رلاوه تینه هاودهنگی^۵   کاکه لی، گورگی بو یه کیکیان بی^۶
چون نه پرسه تو له و گ مه زلومه   گهر له انسانی، ئیژی نازانی؟

فه رز بکهین ده زگاو خشلو زه رقو به رق   دور له روت و ابیت بان بوا باییت
گیانه که م جار جار نه ختی ژیرانه   ژینی داماوان بینه به رچاوان

مال له نه نازی ناوه راس زورتر   با وه کو و ابی باو به تو ی دابی^۷
تیکه بی^۸ هه ر شت هیلمه بی^۹ فه رشت   هی نه داریکه به ش هه ژاریکه

سا و هره یا نه یژین موسولمانین   یا به پای نیمان چون نه لی قورئان
بی ن له به ر خاتر دین و داماوان   ری خوداپیوین ری کو راس پر تین

خو نه زانی: دینیش له بو خه لکه   تانه مینی^{۱۰} لار، ژینی بان و خوار
تو نه گهر دیلی پوزو خوشی بی^{۱۱}   بو به شه ر، کاری باری سه رباری

به ره لستی نه فسه جیهادی تو ش   نه ک شلو جار جار: وه ک له ته ک خونکار
ژه حری نه فس «استکبار و اتراف»^{۱۲}   یانی: فیزوناز، خوان و ده زگای ساز

توی مه سی خوشی و ده عیه زل، خو یچت   زالمی ئیتر جا بلیین که متر
زه حمه تت بو خوته نه بو مه رد م   چه ن ته قالاش به ی، خوش به کوشتن ده ی

-----

۱ - نه گهر هه ر له باری غه ریزیه وه تماشا که بین.

تا به ئهو دو دهرده گرفتاری
بوچه چهس دهر دو نه گبه تی زالم
پوچه گیانی من شهر له تهک دژمن
زهرقو به رقی ژین، خو به زل زانین

گیانه کهم یا مهیژه موسولمانم
دل به تین و گهش که به عه شقی خوا
یا نه گهر ئیژی ریکو راس بیژی
پیغه مبه ر، قورئان، عه شقی داماوان

دینی تو ره حمه و؛ هه ولی رزگاری
توی له داوی خو روت هه یه بیژی:
بو هه ژارانسه بو نه دارانسه
من موسولمانم نه هلی ئیمانم

پیشه وای گه ورهت گش به ئاوات بو
راخه ری باشی وهک چه سیری زه
مالی پیشکesh کهن هه ر له گهن تا رهن
گو شه یی مالی، باقیه که ی خالی

له شکری ساز بو جهنگی استعمار
فه رشی خول و نانی له سه ر داوین
ماچئه کاته و ریش دهستی زه حمه تکیش
وهک چه مال و شوان وهک کریکاران

گهر به ئاواتی خوشه ویسی لای
باری عه یش و نوش باری فیژوپوز
خواو محمد ص- بی، بی خه فهت بمری
جوان و ژیرانه هه لگه ره و دانسه

تو له کوئی و کاتی گیانه لا چاکان
نه روهکی به رده ی نه فس و شهیتان هه ر
بینه پیشوازت بینه ها و رازت
هه لقونی بو خوهت بی خه می ئومهت

ئه و ده مه ی کو بو نه و خراوو خاس
گهر له حاله پیغه مبه ری ئازیژ
ژینی خوشی پار بی به ژاری مار،
ناره زاو تال بی یا په شیو حال بی

زسانی ۶۳

۱ - ژینی وهک چه یوان: چه یوان نه گهر هه ر خه ریکی خزمه تی ته نه ئیرای، له سه ر نیه. بو ئینسان نه نگه وایی.

تېكە ۲- ۋېرەخەريان...: رەنگە ھەر لە تەنیا كوردستانى خوەمانا، ھەزاران نمونەى وا بوى.

تېكە ۳- ... چۆرى ئاۋ: ئاگاڭ لە فرە جېگەى ۋەك ئىفرىقا ھەس.

تېكە ۵- ... دو سى رۆژە: تۆ ئەزانى: دىنيا تەنیا بگارىكە.

تا لە تەك ھەيوان...: «كالا نعام، بل ھم اھل»: (اعراف/۱۷۹)

تېكە ۶- چۆل ئەكەى كۆلپت...: ھەم جىسمى ئىمرو ھەم دىناى ئىمرو، عېرەتېە، ۋەك كۆلپت. ۋەلى جىسمى قىيامەت ۋەلى قىيامەت (نەك بەرزەخ) ۋەسە قەلا لەچاۋ كۆلپت.

تېكە ۷- بو كەۋىلى، ژىن قېرو، پاشەۋۆزى خو. چوار چت، لە دەسرس ھەر كەسپكا ھەس: ۱- دىناى خوەت ۲- قىيامەت خوەت ۳- دىناى خەلك ۴- قىيامەت خەلك. ئەگەر ھەر ئەۋەلەكەت پى موهىم بى «ۋەك ئەوانە وا رضا بالحيوة الدنيا» (بوس/۷) ئەو سىيانەكە ۋىل ئەكەى (ئەنجا شەرمەزارى خوەت و نارەزايى خوا، خەلىقى تەلاشتە، چۆنكە - بەتەۋى و نەتەۋى - لە كوتۇپرا، بەدەنىشتە و تەۋاۋ مال و سەرۋەت جېتلى). ئەگەر ئەو سىيانەكە پى موهىم ۋى، ئەگونجى ئەۋەلەكەت، تەق و لەق بى. (ئەنجا، دلخەشى و سەربەرزى ھەمىشەى خوەت لە سەرمەرگەۋەو، رەزاي خوات ۋەگىرتى ۋەك ئەوانەكە: «تتوفاھ الملائكة طبيين، يقولون»: (نحل/۳۲)

تېكە ۷- گەر بنۆزى بو ژىنى ھەن تاتو: ئەگەر ھەر لەبەرەى ماددى و غەرىزەۋە تماش كەين.

تېكە ۹- دۇر لە رۆت ۋاىت بان ۋاىت: چۆنكە:

بە پى جەل ۋەبەرگ، نرخی، ئەگۆزى بارەبەرى گەن باگىنى قوشە.

ئەگەر نە، قىيەت انسان لەكۆى قىيەت مال دىنيا لەكۆى!

تېكە ۱۰- مال ئەنەزى ناۋەرأس: نوسىاگ ۋەنەۋارگەلىكمان لەم بارەۋە ھەس.

تېكە ۱۱- بەپاى: پى، يا معيار و رى و رەوش.

بىن لەبەر خاتر دىن ۋ دامان: بو: ۱- رەزاي خواۋ رەفاقەتى خاسان ۋ سەربەرزى خوەشى ھەمىشەى خوەمان ۲ و ۳ خوەشى دىناۋ قىيامەت خەلك، چەنى ئاسانە، چەنى مامەلەى پرفايەبىكە: تەنیا تاۋى خوەشى دىنا دانبان! بەرأس: «فاستبشروا...»: (توبە/۱۱۱). ياخوا، خوەشەۋىسەكان! ئەم مامەلە ژىرانە، بوئىتە قىيەت گىشتمان ۋ باقى خەلكىش بو رزگار تەۋاۋى بەشەر.

تېكە ۱۲- خو ئەزانى: دىنىش لە بو خەلكە: «للناس» فرە جار لە قورئانا ئەۋبىنى. لە جۋاۋ برى قسەى ئىحساساتى يا كە ئىزى: گىشت فداى دىن، ئەشى ھەر ئەۋە بىزى، وا لە دۋاى شىعار جارار «پلىس» ھو ئەمان ۋت. بەلى: تا ئەو ئەنازە لازم بى، بىشە فداى دىن، تا دامەرزىت ۋ باقى تر رزگار كا.

تېكە ۱۲- تا نەمىنى لار (فردى)، ژىنى بان ۋ خوار (اجتماعى): نەمانى لار، بە اصلاخى فرد: نەمانى بان ۋ خوار، - ماڭى ۋ معنوى - بە اصلاخى كۆمەل.

پۆز: معنوى. خوشى: مادى. كارى: يانى: ۋەك.

تېكە ۱۳- ... دەزگاي ساز: يانى: بانتر لە ناۋەرأس.

تېكە ۱۵- ... خو بە زل زاتىن: كە خوەبچت، گرفتارىانى.

تېكە ۱۹- فەرشى خۆل ۋ نانى سەر داۋىن ۋەك ھەمال ۋ شۋان ۋەك كرپكاران: تەنانەت لەو ۋەختىشا كە لەشكرى، ئامادە ئەبۇن بو شەر لەتەك ئىستىعمارى رۆما.

تېكە ۲۰- بارى عىشى ۋ نۆش: يانى: ئەو جۆرە ژيانە: (ئەم بارو ئەو بار).

بارى فېز ۋ پۆز: «ساء لەم يوم القىامة حملا!»: (طه/۱۰۱) «ألا ساء ما يزرون!»: (انعام/۳۱)

ھەلگەرە ۋ دانە: بېچەرەۋە لای ۋە (ۋەك: سرفەرە سىنى ھەلگەردن).

تېكە ۲۱- ... بىنە پېشۋازت: ھەم مەلايكە، ھەم ئىنسانگەل خاس. بو پېشۋاز مەلايكە: «الذین تتوفاهم الملائكة تا ئاخ»: (نحل/۳۲). جا ھاتن جەماعت مەلايكە، بو ئەو ئىحترام ۋ پېشۋازەسە (پېچەۋانەى ئەۋانە، وا: بو تەحقىرو عازاۋیانە). بو پېشۋاز موسولمانگەل خاسىش: «... مع التبیین و...» (نساء/۶۹). پەۋجى ئەفەرەموى: «مع»، چۆنكە ھەر لەم ھەياتىشا، ھان لە تەكبانو(۱): ئەم رەفاقەتە، ھەر نارېتەۋە. جا ئەم «شھادە»، پەردەبىكە نایەلى، خوەمان ئاگامان لى بى. لەتەك مردین پەردەى شەھادە، لائەچپت ۋ،

۲۱- دوزمن مه که شهو له بان

نه گهر انسانی و دلسوزی انسان
 وهها به ئیمان هاوریت ته یار که
 وانه زانی: گهر ئازاریکی دی
 له کیسی چوه. بزانی: هه رچهن
 نه و هه به جهزای خزمهتی نهگا
 دنیا بوئه بهد دانان ئاسانه

دژمن له مهردم مه که شهو له بان
 پی گشتی نه بی دؤ روژی ژیان
 یا تیکچو نه زمی دهزگا و سفره و خوان،
 ته قیالی، رزگار نه کا هه ژاران،
 زورتر له تو می به هه زار خه رمان
 به لان به به لاش، هه رزانه و گران^۱

۲۲- تا توله چه مینه وهی هه یه توله

رولم نه که ویتته توخنی پیسی
 تا جوان و منالی هووشی خو ت بی:

تا توله له لات نه بیتته شه ربه ت
 جاری نه که وی به دی له قه رخه ت

- - - -

که م که م، به که سن گرو ئه بی دل
 که سن و په سنی، له لایه کیکه

هه ل مه گره به ره و خراوه هه نگاو
 بی بهش له دو چاوی تی گه یین ماو

- - - -

ژیانی شیرین و سه به رزانه ده ره که فیت. یاخوا به قسمه تمان بی. ده لیل تریش، فره ههس: هانتی «فادخلی فی عبادی» له بهراو؛ له وهه دوا «وادخلی جنتی» بو ئه وهه سه که: له ته که ئازادبونی گیان: «ارجعی إلی ربک»: (آیات ۲۷ الی ۳۰ فجر)، نه گه یته ناو جه ماعه ت «عبادی» (: پشواز کاران)؛ جا پاشان له ته که ئه وانا به ره و به هه شتی به رزه خه ئه روا.

(۱) - **حه تهنه ئه زانی:** نه وه له ته کا بو نیچه ههروه که نه وه، له م دنیا یجا ئیژین: فلانه کهس، هاله ته که - مه سه له ن: - مه که ته ب قور ئانا، یا هاله ته که فلانه هه ره که تا، یا له ته که فلانه ره هه را، به و مه عنا نیه که: بیس و چوار سه عاته، له جیه یکا، به یه که و بن. له نامه ی جواو «سی پرسیار» یشا، باس مان کردگه له باره ی رابته په یا کردن نه هل به رزه خه وه له ته که خه لکا.

تیکه ی ۲۲- پار: دنیا. نار هه زاو تال بی: نه گهر فره خراو بی که پی ناخوش بی: تو له ناو په یزه و انیا بی. ... یا په شیو حال بی: نه گهر نه وه خراو نه وی که قینی لیت بی. وه لی، بو خه مت و گرفتاریت، خه مبار بی.

۱ - ... **شه و له بان:** یه کی له ئیشتبا گه ل گه وه ره گه ل، ترساندن بی جیکه ی مناله. جاران منالیان به «شه و له بان» نه ترسان. شه و له بان، کینایه س له «بان گلین». یانی: ترساندن به چتی که: نه صل بو نه که ی، راسه (نه که وه که چنگه ل خه یالی). وه لی، ناو یکیان بو تاشیه که سامداره، نه گهر نه هیجی لی نای. نه گهر مه رد می ش نه خه لته ن و نه ترسین، زالم و زور دار گه ل - هه رچهن ناوو زواله تیان، وه سه «شه و له بان» و سام داره و نه کری منالی لی بترسنی - وه لی فره هیج و پوچن.

نه و هه به جهزای خزمه تی نه گا: به شه رتی: ۱- نیه تی، پاک بی ۲- تا ته توانی، بکوشی ری هی خوا له هه ره مه سه له ییکا بدو زیته وه و، له ینه وه بجی.

کاتی^۶ که دو چاوی «معرفت» خهوت
کهوجی^۶ له مرو^۶ ئه بی^۶ به ژیری^۶
تا توله^۶ چه مینه وهی هیه توله^۶
که م توله^۶ ئه چه میته وه به پی ری^۶

— — — —

هر ئه ونه مرو^۶ به گهن گرو^۶ بو^۶
خوی گوره وشاره خوی^۶ ئه گو^۶شی^۶
دو که ل^۶ ئه کری^۶ به پول^۶ و ئه ی خوا^۶
وه ک بوئی^۶ به هه شتی^۶ هه ل^۶ بلو^۶شی^۶

— — — —

دل^۶ خهوت، به شهر وه هایه لی^۶ ی^۶
ئاواتی زینانی خوی^۶ بخوازی^۶
ده زگای له حقی هه تیوو داماو^۶
ساز کاتو که چی^۶ به خو^۶ بنازی^۶

—————

۲۳- به چی^۶ خو^۶ هه ل^۶ ئه کیشی^۶

پرکیشی^۶ ئه که ی^۶: خو^۶ هه ل^۶ بکیشی^۶
که بهش هه زاران روتو برسیه^۶
به پول^۶ و جلو سفره و دیواخان^۶
هه رچه ن خویشتی^۶ بی^۶ خه تاو تاوان^۶

—————

۱ - توله: به معنای وه ک ناراوو ژه قنه ئیژی.

تا جوان و منالی: زه فاقهت، له منالا، که هیشتا تهجره بهی خاسگهل و خراوگه لی نیه، فره تر کار ته کا.
تیکه ی ۲- بی بهش له دو چاوی تی گه یین ماو: ته نانهت ته گونجی وای لی بی: خاس، به خراو بزانیته و، به خراو یگه لی، بنازی! هه ر له زالمو زوردارگهل زل و بچکه و بیگه ره تا ته گه یته ورده گرانجانگهل و تا ته گه یته جوانی که سگار ته نیته لای دهمیه وه بو فیز!

تیکه ی ۳- که م توله^۶ ئه چه میته وه به پی ری^۶
یا

تیکه ی ۵- ئاواتی زینانی خوی^۶ بخوازی^۶: ئاوات ته خوازی بو مالی^۶ فره تر، یا مه قامی بانتر، به لام: له ناحه ساوو بو ناحه ساوا! به راسی، «کسراب... او کظلمات فی بحر لچی یغشاه موج، من فوقه موج، من فوقه سحاب: ظلمات بعضها فوق بعض!» (آیه ۳۹ و ۴۰ نور) ته گونجی: کاورا له به حری وایشه، نه جاتی بی. ته ماما نه له مهرگ (ناخری حه تمی بو به حری حه یات) نه جاتی ته ویتو، نه له نه تیجه ی شه پول و تارکی گهل خراو یگهل خوه ی.

۲ - هه رچه ن خویشتی^۶ بی: ته گه ر به بو نه ی باوه وه بی.

۲۴- دوعیه مه فروشه

به پی^۱ جل و به رگ، نرخ، نه گور^۲
باره به ری گهن بارگینی قوشه
روله م تو^۳ ئاوا خوت له دهق داوه
نه گهر پی^۴ ناچی^۵ دوعیه مه فروشه

۲۵- خو خوارتر بگره

له ره حمه تی خواو به زه حمه تی خه^۱ک
ئه گهر انسانی بوگی به انسان
جا ئه گهر ژيرو نمه ک شناس بی^۲
خو خوارتر نه گری^۳ هه رچهن بچی بان

۲۶- گروگال چهته؟!

شاعیر! گروگال چهته وهک منال^۱
هه لکه وهک شه مال^۲ بیکه گاله گال^۳
گورگهل هه زاران رانگهل بی^۴ هه وال^۵
هیچ ناکا سرته و بوله، بیکه قال^۶

۲۷- «به دوعای کتک باران ناواری»

دوعای که مزاتو که مته رخه م پوچه: هانای بی^۱ هورته و به ره ی جوئیاری^۲
به ئاوات راسه و ناوی^۳ باری لار «به دوعای کتک باران ناواری»^۴

---

۱ - دوعای پیغه مه ران - ص - به وجوره قورئان نه گهر ئیتته وه سه رمه شقه بو موسولمانی دلسوزی خه لک.
که م ذات: ترسه نوک. که م تهر خه م: که م لیاقه ت و ته قالا.
هانا: داوای یاریه کردن، استغاثه.

۲۸- رَى رَاسِو دُورسى خزمەت

گەرەكتە مەردەم دەم نەتە قىنن
 بەھبە نەكەن بۇ ناراوى دەرۇن
 لە دەردى عەقلۇ دل، ئاگايان كە
 لە بەرا بنكەى دژمن لە دەرۇن
 بەرمالۇ بەرمالۇ دەر مالۇ دەر مالۇ

بۇ فىلۇ درۇ گوى نەتە كىنن
 بۇ ئافەتى فام سەر نەلە قىنن
 وایان تەكان بە خوۋ وەشە كىنن
 تىك دەن و پایەى باش برۇخىنن
 پاش تەكاندىنى ژۇر ھەل تە كىنن

دوژمنانى دەر نەوچەى شەيتانن
 ئەر لە ژۇر مەكوى شەياتىن تىك دەئ
 دوژمنانى دەر لەتەلە تىشت كەن

لە بەرابنكەى خوۋى بشىوینن
 لەسەرت زالۇ زوردار نەمىنن،
 ناتوانن: سەرت پى دانە وىنن

وانەبى، دىنايش ژىروبان بکەن
 گورگىكى ناسراو تە فرو تۇنا بو
 ئەش بى: ئاخىرى، لە ترس یا تە ماع
 ھىچكام لە وانەش نەبو، ھەر خوتان
 بىدەس، دەرۇنى، وەدەر ناکەوى
 لە غەت و نافات ئىسەت لە زوردار
 چ عەقلە ئىسە ھەل كەئ ئاگرى
 بکە وئىتە سەر ژىانى، مردى

ھەر لە نای ناحەق خوۋ ئەرەتینن
 بو گورگىكى تر سەر ئەخە وىنن
 دەسى تەسلىم بو دژمن ھەلینن
 عەھدو پەيمانى خوتان ئەشكىنن
 دەرۇنتان كاتى دەسچون ئەنوینن
 خەلك ئەنجا لەسەر خوتى ئەرژینن
 صوزى خەلك لە خوت ھەلى گرسینن
 لە تۇنى زلمو زورت خزینن

۱ - بەیتی ۱و۲: تەزویر. بەیتی ۳ مصراع ۱- ئاگایان كە: يتلوا عليكم آياتنا: (بقره/۱۵۱)

بەیتی ۳ و ۴ و ۵ مصراع ۲- يركيكم: (بقره/۱۵۱). بەیتی ۵ مصراع ۲- تەكاندىنى ژۇر: جھاد اكبر

بەیتی ۶ مصراع ۲- بنكەى خوۋى: كە ھالە دەرۇنا.

بەیتی ۱۰ مصراع ۲- بو گورگىكى تر سەر ئەخە وىنن: خلتیان بە تەزویر.

... بەیتی ۱۱ مصراع ۲- دەسى تەسلىم بو دژمن ھەلینن: خاوبۇن بو زەر و زور.

بەیتی ۱۲ مصراع ۱- تەزكیە نەبوگ، بى قىتوارە.

بەیتی ۱۳ مصراع ۲- كاتى دەسچون ئەنوینن: إذا تولى، سعى فى الارض... (بقره/۲۰۵).

بەیتی ۱۵ مصراع ۲- صوزى خەلك لە خوت ھەلى گرسینن: ئەو، دىنا بى!

بەیتی ۱۶ مصراع ۲- تۇن: جەھنم كە «مشوى الظالمين (آل عمران/۱۱۵) و مشوى المتكبرين» (نحل/۲۹). لە تۇنى زلم و زورت

خزینن: ئەو، بىچە، قىامەتت بى!

۲۹- گهوجی، جهسود

ئه م همگه نیعمهت مادی و مهعنهوی
له ته و او عالم، جهسودی ئه وهی
تاوان کهسی و له ناو گشتا چهس؟
خوا رژاندویه بو خاس و خراو
به خزم و ئاشنای دهسدار یا خوژشناو
مه ر هه ر نژیکی توی چکوله ی خاو

زمان ۶۳

۳۰- ئامان له درو!

لهتهک به درو گرو بو مرو
لادان له راسی بو درو، زوره
له خویچی ئه شیوی ری راس و درو
تهنانهت به قه: له چاو تا برو

۳۱- مهیلانه ملهت خهوی لی کهوی

ئه ر خوت له زومره ی ئینسان ئه زانی
مهیلانه ملهت خهوی لی کهوی
به خاوهن فامو ئیمان ئه زانی،
به «گورگه شهوی گورگانه شهوی»

۳۲- دل به هوشهت خوش مه که

مه خلهته گه ر له هوشهت و به دروت
واقعیت به وانه ناگوری
تاوی سه رسام بمینم و گم بم
توی ئه گورییت و باوری مه ردم

۱ - ... ری راس و درو: کاری «رین» (کلا بل ران علی...): (مظفین/۱۴) له هه ر مهسه له ییکا، وابه.

۲ - «گورگه شهوی گورگانه شهوی»: قسه ییکا، رازویژگه ل، دوا ی ته و او بو ئن رازه که یان، به هه واییکی خاوی خه وهاوهر، بو خیالگه لی ئیژن تا ئیتر بجه ون.

۳ - توی ئه گورییت: خراو ئه وی

توی ئه گورییت و، باوری مه ردم: نیسه به به تو. چۆنکه ئه گه ر تاوی، باور ت پی بکه ن، ئاخری، ده رئه که فی که دروت کردگه. ئه نجا ئیتر مه ردم، باوریان پی نامینی.

۳۳- عالهمی گهن بی تو وه زهن ناوی

له هه وهس، باسی کهس مه که به خراو   چ له خاصو رهنی چ به د ناوی
 عالهمی گهن بی تو وه زهن نابی   «به دهمی صه د، به حر گلاو ناوی»^۱

۳۴- مالمی ههر کوئی نه که ئته و

مالمی کوئی ناکه ئته وه ههر کوئی نه که ئته و ئا خری
 نه گبه تی خیزان و مشقولن مه یی بو خوت ئه بی^۲

۳۵- میراتی فره

ئه و ماله ههر به هه لپه وه زوری نه که ئی چیه   نه گبه ت به دوی خودتایه به لاس بو ژن و منال
 میراتی زور بگاته کهسان که م ئه بی نه بی^۲   بو یان به هوئی وه بالی وه کو بو مروچه بال

۳۶- «له تهر نه خوه ئیت و...»

سه رمهس لئه و تلور نه که فی   «له تهر نه خوه ئیت و له وشک نه خه فی»
 توخوا ئه ر ئه وه ت پی زینده گیه   فه رقی میکرو بی له ته ک تو چیه؟^۲

---

۱ - له هه وهس...: نه ک ئه و جوړگه له که له رۆی وه زئیفه وه بی، که شهرخ، روشنیانی کردگه سه و.
 عالهمی گهن بی...: ریشهو ئه نگیزه ی ئه صلی ئه و جوړه گوناگه له، هه وله بو ئه وه: کاوارا، به خاس بزنان! یانی: زهینی مهردم، بگیریی به عه بیی که سگه لیکه و، تا عه بیی ئه م دیار نه وی!
 ۲ - «له تهر نه خوه ئیت و له وشک نه خه فی»: عیباره ئیکه بو کینایه له خوشگوزهرانی. «له وشک...»: له جیگه و پێخه ف وشکا.

۳۷- لایى تۆبى كەيتەو

چى خاس و خراوه گشتى خزمەت كەن پىم   ھەرچى زلو ماقولە بشيىن دەسو و پىم
باخاتى بەھەشتى بى نە سىلولى جىم   گشتى بە فداى لايى نەتو كەيتەو ھوليم

۳۸- گيانم گاوگەردۇنى ريت

كولەيكى كولول و كەيلى كوللى نەوھجى   لەم كاولة خستويە كلابۇنى لە پى
گيانم لەبەرى پىت بە گاوگەردۇن بى   كەى لايقە وەك تويى ھەوالى پرسى

۳۹- لە بارەقەلاو ناسزاگەرى

ئازىز ئەگەر سەعادەتى خەلكت نەوى بەراس   كارت نەوى بە بارەقەلاو ناسزا لە خەلك
ھەر نەختى دل ببەستى بە نافات و ئافەرەم   بارت ئەيىتە قوشە لە خوت و بەلا لە خەلك

۴۰- لە پا كەوتو

بەم قول و قاچى قەلبى قەلبەو كوا   ھىزى رويىن بەرەو ئەمە و لامە

۴۱- دل كز مەبە

ھەروا كەسى بە دۇكەل و چت وا گرو ئەبى   ھەلدى لە موچيارى و دەرمانى اعتياد
خەلكيش ئەبى كە دلبنى ناجورو گەن بين   پى كز مەبە نەكەن كە لە ھەولت بە چاكە ياد

---

۱ - كارت نەوى بە... يانى: لە لايەن خەلكەو.

بارت ئەيىتە قوشە لە خوت: چۈنكە مايبە كەى، ريبە. ... بەلا لە خەلك: چۈنكە لەباتى رى خوا، خەلكت خستوتە سەر زيگەى ھەوا.

۴۲- کارت به قسه‌ی خه‌لک نه‌بی^۶

گهر خیری خوت و خه‌لکت نه‌وی گمانه‌که‌م نه‌بی^۶

کارت به باری باره‌قه‌لاو ناسزانه‌بی^۶

۴۳- سه‌رشوړی هه‌واو هه‌وه‌سی مه‌به

نارنیزی برای نه‌گهر وه‌راس خوت خوشه‌ی نه‌وی^۶ وریا به وه‌ها ری‌بکه‌ پیت هه‌ل‌نه‌که‌وی^۶
سه‌رشوړی هه‌واو هه‌وه‌سی مه‌به مردن هات صد سالی ژیان وه‌سه‌ خه‌یالیک و خه‌وی^۶

زوسانی ۶۳

۴۴- که‌لینی گورچیچه

به‌م باری ژیانی نیسه‌وه‌ گهر نه‌کری^۶ تی‌گه‌ی که‌ چلونه‌ خوش و ناخوشی سوی^۶
تی‌فکره‌ که‌ هیچ نه‌بی^۶ دوا‌ی نه‌سپه‌رده وه‌ک هه‌بوه‌ دواره‌ گیان وه‌ته‌رمت بکه‌وی^۶

— —

هاوار که‌ که‌لینی ته‌نگی گورچیچه‌ نه‌جی^۶ هه‌ول و په‌له‌قاژده‌یه‌و نه‌ جی‌ هاواری^۶
به‌و حاله‌وه‌ چهن سعات ژیان، لیت ناکا صه‌ت سالی هه‌واو هه‌وه‌سی وه‌ژه‌حری ماری^۶

۴۶- مه‌ردم مه‌که‌ وه‌ لو‌تی^۶

ته‌قلنیت وه‌ خه‌لک، تماشاچی‌گه‌ل^۶ نه‌کاته‌ لو‌تی^۶ و خوه‌یشت وه‌ مه‌یمون^۶
وه‌تو‌نیش له‌ خوت بکه‌ین، خه‌لکی^۶، وه‌ک دزده‌سه‌ک شه‌یتان مه‌کیشه‌ وه‌تون^۶

---

۱ ... نه‌گهر وه‌راس خوت خوشه‌ی نه‌وی: له‌ یه‌کی^۶ له‌ دو نامه‌ عومومیه‌که‌ی نه‌م به‌ینا، به‌یونه‌ی باسی «مه‌حه‌په‌ت» هه‌، بری^۶ له‌

فهرقی خو خوش‌ویستی خاس و خراو، باس کراوه.

صه‌د سالی ژیان وه‌سه‌ خه‌یالیک و خه‌وی: إن لبتم إلیا قلیلا (اسراء/۵۲).

۴۷- تایه‌ی نادیار

پیغه مبه‌ری خوشه‌وئیس و چهن یاری
پیویسته که سوختی، وشکه‌لی بیینن
یارانی له چولگه شاره‌زا وتیان:
ئه و رابه‌ری چول و شاری رازانه
به و گفته گیان گه شینه واتش: یاران
هه‌ریه ک کهسه مان بچی به‌ره و شوینی
پاش زور و که می گه رانه‌وه، هیچکس
پوشه‌ل که وه‌کو کرا به دس هاتو
که سن و په‌سنی دهر و ن و کومه‌ل ناس
انسان که به‌سه‌ر سه‌ری تماشکا
تی فکری له کرده‌وه‌ی دهر و ژوری
ئه‌وسا که له‌وه‌ی که هه‌ر له چاو نایه

۴۹- به‌هاری شه‌ص و چوار

ئیژن له‌ده‌ر به‌هاره
یاخوا بگه‌ی به‌هاری
به‌هاری شه‌صت و چاره
ئه و مه‌رده‌مه هه‌ژاره

۵۰- رابردوی خوت له‌بیر بی

خاکی هه‌بو؛ له تو نه‌بو باسی نه‌زور نه‌که‌م
هه‌ر ئه و بره‌ت له‌بیر بی له «سبحان ربی»
هه‌ر هاتی هاتی هاتی هه‌تا بوئیه ئاوه‌له‌م
رمنگه له چاوی دل بره‌وی له‌م زویله‌ ته‌م^۱

۱ - ... نه زور نه‌که‌م: ... لم یکن شیئاً مذکوراً: (انسان/۱)

... هه‌تا بوئیه ئاوه‌له‌م: «هو اعلم بکم إذ أنشأکم...»: (نجم/۳۰) «فإننا خلقناکم من تراب، ثم...»: (حج/۵)

زویله‌ ته‌م: ته‌می زویلی‌ته‌ن، یا مال و ته‌عملوقاتی دنیا، چاوی دل دانه‌پوشی. پاش بیردان به به‌سه‌ره‌هات، بری مه‌عنای «ربانیت» مان بو ژوشن ئه‌کاته‌وه‌و، هیج و پوچی خومان، تیریت به‌رچاومان. جا ئه‌و وه‌خته ته‌می زویلی هه‌م «غه‌فله‌ت» هه‌م خودخاهی، له چاوی دل نه‌ره‌وی.

۵۱- خوت هاودهن که له تهک ...

تی فکره نان ویوی ته نو، عالم چ باس نه که ن
هاودهن که ژیره خوت له ته کی خوت و عالم ما
زور ادعایکی گوره یه «ایاک نعبد» ت
دلپر مه به به چنگه زویلی له پر نه ما^۱

۵۲- سهر کز مه به

«ایاک نعبد» ت له کوی و، بو دو چنگه گل
فرته و ته پینی نه و دله بچکوله گیانه که م
سه رکز مه به به نازی ته ن و تو زو پوزی ته م
صو زی نه ماوه چنگه زویلی نه له نه له م^۲

۵۳- بو نه تور شینی؟

گیانه که م ناوچاو بو نه تور شینی
بو به سهر خه لکا هه بیه ت نه نوینی
سه وای کاسو لکه ی چه م و کاسه ی سهر
بووه ره تانگای جرو جانه وهر

به هاری ۶۴

۵۴- نامی کولی دل

نه ر گیانی ده ر و ن بشکو فیته وه
به نی دل له گل نه به سریته وه
نه زانی: گه لی له زه تی وا هه ن
فره خوشترن له لنتی ته ن

۱ - ... عالم چ باس نه که ن: گشتی، یسح...

دلپر مه به: خه مبار مه به نه گهر له پر مالی دنیات فهوتا. دلت پر نه بی له عه شقی ته ن و دنیا که - نه ونه ت زانی - له پر نه ما.
به چنگه زویلی: ۱- دلت نه تانخی به خوش ویستنی چنه زویلی له ش، که - نه ونه ت زانی: - له پر مردن هات، له ش نه ما بو ت. ۲-
نه گهر ته عه لوقاتی دنیا، که چنگه زویلی که، کوتوپر له به ی چو، دلت پر نه بی له خه فه ت.

۲ - ... دو چنگه گل: چنی، لاشه ت و؛ چنی، مالی دنیات.

فرته و ته پینی...: فرته بو دمس که فتن و، ته پین بو: ترسی له ده سچون یا خه فه تی دوا ی فهوتیان.

سه رکز مه به: بو ته مین یا پاراستن یا له ده سچون، به خه فه ت یا به زیلله ت.

توز و پوزی: زهرق و به رقی وه ک خو باندن و فیز. ته م: دنیا.

به واته‌ی زانای دهرسی تی‌گه‌یئین: «له پلاوو گوشت خوشتره زانین»^۱
خوزگم به‌وه وانه‌گا به‌و مهنزل^۲ تام ناوینی^۳ وهک تامی کولی^۴ دل

۵۵- عه‌قلی گزیر!

گهر به زانین و ده‌سته‌لات وهات لی بی^۱
هه‌لفری بو سهریران و پیارسه به‌ره و کاکیشان
کایه و هه‌لماتان بکه‌ی به گه‌لاویژو مانگو خود،
ئه‌گهر به سحری زوان و قه‌له‌مت، بکیشیته ژیر رکیف
گیان له ریگه‌ت، سهر له ژیر پیت دانین، نه‌ک ههر مله‌تی، ته‌واوی به‌شهر،
ئه‌گهر به فی‌ل و ته‌له‌که‌و که‌له‌ک، نیله‌تون بکه‌ی^۲
له مل هه‌زاران به ده‌سه‌لاتی ناودارو زانا
ته‌سلیمی فه‌رمانت بن له به‌رامبه‌رت بخه‌وین سهر،
وه‌لی دل و میشتکت ههر به‌ته‌نیا
بو که‌یف و هه‌واو هه‌وه‌سی ههر خوت
خه‌مت نه‌بی دانه‌چله‌کی دلت
بو هه‌زاران دایکو باوکی نسکو ناهمی^۳
به‌هاواری پول پولی یه‌خسیران
له خو دهرچو نه‌خو به ژیر و خاوه‌ن فام دانه
بزانه: «له پاییزا جو‌جه‌له ئه‌ژمیرن»
له‌سهر جه‌ز گهنم نه‌پیون

۱ - مهرحومی حاجی زهمان ئاغای مه‌تدی ئه‌یگه‌پانه‌وه که: جاری له مه‌جلیسیکا نزیکه وه‌ختی نان، باسیکی عیلمی داتی. زاناییکی گه‌وره و چهن که‌سی همه‌چه‌شنه له‌وی ئه‌بن. نان دانه‌نری‌تو، زانا له ته‌ک تی‌گه‌ییوی خه‌ریکی باس ئه‌بن. صدیق ناوی، گه‌ره‌کی ئه‌وی ده‌م له باسه‌که با. کاورای زانا ئیژی: روله صدیق گیان! پلاوو گوشت بخو. زاناوو زانین دوس، ههر خه‌ریکی باسن و خه‌لکیش خه‌ریکی خواردن. دواي روشن بونه‌وه‌ی مه‌سه‌له، زانا، به‌گوپه‌ره تی‌گه‌ییوه‌که ئه‌لی: کاکه فلان [حه‌یفی، نه‌ناوی ئه‌وم له بیر ماوه‌وه نه‌ناوی زاناکه] «زانین له پلاوو گوشت خوشتره نه!».

۲ - فره خوشترن له لدتی ته‌ن: وه‌ک له‌زه‌تی دل که زوتریش، ئیشاره‌بی‌کمان پی کرد: له «تامازرویی خوشتره بو دل له تامی قهن». جا له‌زه‌تی ههم زانین و ههم تی‌گه‌یئین، بو دله نه‌ک بو خودی زه‌هن. ئیره جیگه‌ی شی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م باسگه‌له نیه. ... وه‌ک تامی کولی دل: چونه‌ک: کولی دله، دل ناماده ئه‌کا بو تامی یه‌کجار گه‌وره. (ئیکسیری گه‌وره، بری، مه‌به‌س روشن نه‌کاته‌وه)

«قول رهش و چه رمگ له وهخت بگارا
 نه که ویتنه دهر».
 عه قل نه وهیه: وهختی نوخسه خه رمانت گه وره بی، هوشهت پر دان بی
 نه که چاوی حه سرهت له خه رمانی خه لک
 بخی نسکو ناهمی دهسته نه ژنو و
 په کهر سهر له بهر.
 عه قلی بتکاته حه یوانیکی سهر بریاگ
 بهتا تاوی تر له مهنجه لت خا
 نه و عه قله عه قل نه گزیری گه و جی هه واو هه وهسه.
 تی هه لده له مالی گیان بیکه دهر.^۱

به هاری ۶۴

۵۶- نه که ی دلت بله رزی ...

له دوینی و سوی نه هلی دنیا له دنیا   بفری، چنی خول نه بیینی و قوتار
 ده خیله نه که ی بو چنی خول له بهر خول   بله رزی دلت یا سهرت بیته خوار

۵۷- که مال نه و ...

به ئیمان و فامین و ته قوایه قه درت   شتی تر له شون وانیهه قشمه تی
 که مال نه و، جه مال و، گور و، مال و، زانین   گولی سهر سه ریوانه نه ک بخله تی

۱ - سطر ۳... مانگ و خوهر: مه بهس، «ته سخیر» ه.

سطر ۱۵ و ۱۷- «له پاییزا جوجه له نه ژمیرن» «قول رهش و چه رمگ له وهخت بگارا نه که ویتنه دهر»: مهسه له گه لی کورد
 سطر ۲۰- با له قول کریاگ: وهختی گه ره کیانه پوس حه یوانی سهر بریاگ بکه نن، له قولیه وه، کونایی نه که نن و پفی تی نه که نن که ناسان
 جیا بویتنه و. جا چونکه: نه و وهخته، حه یوان، زله تر نه داته چا، «با له قول کریاگ» نه ویتنه کینا به له مه غروری له خوده رچوی خو وه زل
 زان.

۵۸- شەمالی بەھار اوۋ

شەمالی بەھار اوۋ ھەناسەى ئەتوۋن ئىسەيش   لە ئەم چوۋلە زستان بردوا تاوو تىنى ھەن
ھەمۇلا بە سەريا خاکی مردو پزابو تو   جمو جوۋلى ژىنت خستەوہ زیارەتانی تەن

۵۹- وراوہى خەوتوۋ زاہەرىن

بەم پوچپە لەم چىنى ئەلفازە، گەلى   پىر فايەترە ھەراى گروگالى منال
راپەرنە خواپە بەم وراوانە لە خەو   ھەم خومو ھەمىش خەلکی خەوالوۋى بىجال

۶۰- ھىواى سومايىكى خواپى

مەل و مورى لەناو ھىلانە خەوتوۋ   ئەيان کا شەوقى شوۋلەى شەم شەوارە
خوایا خوت بە بەم پىرشنگە سوما   بە قەلبى خومو ئەم خەلکە ھەزارە

۶۱- افتخار محضر «وجہت»

خود افتخار محضر «وجہت» ام دەى   ورنە چو من کجا و چىن بارگە کجا
وہم از تخيل سعة خلق ناتوان   سبحان وصف من فطر الارض والسما.

---

۱ - وراوانە: ئەکرى، وراوہ، قسەگەلى چاک بن. کەوابى ئەم شىعرانە، بە بۆنەى نىسبەتبان لە من، وراوہن و بى کەلک، نە لە زاتى خوہيانا.

ھەم خومو ھەمىش خەلکی خەوالوۋى بىجال: ھەل ئەکەوى کە وراوہى بە دەن بەرز، ھەم خاوەن وراوہ، خەوہرەو کاتو ھەم خەلک تىرش.

۶۲- کهی وهک بهکن...؟

نوڤڙی بهناوی کار ئه کری کهینی یی به کار
کهی وهک بهکن ئه دای وه زئفه و دیاری یار
خوایا شنوی عیبادتی بانتر له ئه شته های
لاوی ژهمه ن بگردگی تامازوی هه ژار

۶۳- نه بریتته بالات...

لیت موبارهک بی ده زگا و مال ناو مال
سفره و خوان ئوتول چه ن دهسه سیپال
به لام به و شه رته نه بریتته بالات
«خوه شگوزهرانی و خواردن وهک مالات»

۶۴- کهسم!...

کهسم قورخ و تهرخانه و مال و مه زرای دل
فداتم هه ناسهت تاو تووی ژیان پرژین
ئهوی بو ته کانی زیاره تان ناریدی یاخوا
به دهنگت بکا ئه م چول و چولگه گیان پرژین

۶۵- دو جوره باور

دو دهسه ن باور یه کی دینی یه کی هه ر خول ئه پیوی
حالی ئه و هه ر وهک نه مامیکه و ئه میش وهک وشکه چیوی
ئه و به خزمهت به ره ئه داو هه ر هه ل ئه دا تا خوا بزانی
گیان له گیانی ئه م بکه ئ هه ر خو یه ئه ر نه شک و نه سیوی
تا له زور بون بی وه سیله ی باوری دینی، به انسان
ری وه فاو ری خوشه وئسی و راسی و پاکی ئه پیوی
باوری مادی که کارکا بیوه فایی و دلره قی و گهر
زیاد ئه کا تا بو مرو نهیلی مه گه ر رهنگیک و نیوی

---

۱ - «خوه شگوزهرانی و خواردن وهک مالات»: «والدین کفروا، یتمتعون و یاکلون کما تأکل الأنعام»: (محمد/۱۲)

ئەو دەمەى ھەركام بە ئەخلاقى لە وینەى خوڤى تەياربو

ئەو ئەكا انسان بە انسان و ئەمیش ئەى كاتە ديوى

چوارپەلى باور له قوردا بو، تماشا كه له ھەر لا

كەس لە كەس ھاوړى له ھاوړى دەرد ئەچىژى سەم ئەپى وى

ئەوئە ئيران و عىراق و رۇس و ئەفغان و، ھەمۇلا

وہزعى وای ديوہ بە ئامیژەى پەلى كيوى ئەمیوى

بو دلى پاراوى ئىمانى ھەوالى، يارى غارى

خوشە ژەحرى ئەژدەھا شىرئین خەوى ئازىز نەشىوى

۶۶- دلى به ئيمان

دل كه ئىمانى گەيشتى نەونە مامىكە سەرى
ھەربە عەرزا ريشە دائەكوتى سەرى ھەر ھەل ئەچى
باورى پيوانە زور زور بى، بە چاوەى ئاوى ژين
سس ئەبى پايەو بئىچەى كوئشكى دەر ناکا وەچى

۶۷- دلى ئيمان پى گەئيو

دلى گيانى لە ئيمان پى بگا دارىكى بەردارە
ھەتا كارى لە گەل كەى دارو باغى تازە ئەروينى
بە شاقول و تراز كوئشكى خەوہرنەق سازكە لافاوى
گرى بو مى كە لى دا شوينەوارى ليوہ نامينى

۱ - ئەو بە خزمەت بەرئەداو ھەر ھەل ئەدا تا خوا بزانی: ... كسجەرە طیبە ... (ابراھیم/ ۲۴)

گیان لە گيانى ئەم بکەى ھەر خوڤە...: ... كسجەرە خبیثە: (ابراھیم/ ۲۶)

باورى مادى كه كاركا... ← وا بزائم: نەوارىكمان ھەس بەناو «مادىگىرى فکرى و اخلاقى»
ئەو دەمەى ھەركام بە ئەخلاقى... ← كه باسە لەبارەى: ھاودەئ بون يا نەبۇنى ئەخلاق لەتەك فکرا.

۶۸- زائینی وه بی ئیمان

هه رچهنده زائین سه ركهوى ئیمانی دینی گهر نهبی

هه ر وهك ئه بیینی باری زلمو زورو گهر کرتر ئه بی

بروانه بو په ر تا په ری دنیا ئه بیینی: خوینه وار

مایه ی کولولی و نه گه تن بو خه لکی دئی کولله وار

۶۹- گیانه وریا به ...

لیت نه کا عه قل و دلت بی تین و کاس
«هه ر ئه وه ندهت پی هه بی وادیته دین»
خشپه یی په وکانی ئه ی کا گوی قولاخ.
تا که سیلول و گیاو خاوه ن ژیان،
هی هه ساره ی بی حه ساوو مانگو خو،
چونه ناکا کاری خشکی بو که ری؟!
قول ئه کاته فول حه ساو دهر دی له دهس.

گیانه وریا به وراوه ی خولشناس
وه خته حه یوانیش بخاته پی که نین:
«هه ر له خورا» پوچه هه تتا بو ولخ
هه ر له ده زگاگه ل ئه توم تا عنصران
سهیری سهیری دورو گه وروه جور به جور
بو مرویی خو به زانا زان ئه ری
وایه باوی وه سو هسه و داوی هه وهس

«ئه م قسانه کونه نو بی بایه قن»
کونه بو نیان بو نیه، هه ر نوبه رهن
هه ر وه نه: ویستو، خدهو، وهك نان و ناو...

نه خله تی به قسه ی ئه وانه ناحه قن:
زوری حوکی عه قل و، ویستی قه لبو، نه ن
«اولیات» ناکه ون هه ر گیز له باو

له و «له خورا» وتنه، خورایی تره
هه ر چه نی قه دری به ره و بانتر بچی،
رو به دنیا ی تی که بیینی «عه قل» ئه چی
هه ر له خوت تی فکره تا بو ت دهر که وی
چی ئه بیینی؟ جسمی ته نیا نه ک حه یات
پوس ئه بیینی و مایچه نه ک زات و قه وه ت
نایه: دین و بیستن و هیزی به یان

«نه» له هه ر چی نادیارئ بی فره
ئه صله نی له م عاله مه ی دا هه ر شتی
به و ئه نازه ش بوردی «حس» لی کول ئه بی
ئه ر له لات ئه م باسه باش رو شن نه وی
باش تماشا که له سه رته و تا که پات
یا له شان و بال و قول و دهستی خوه ت
قه ت وه به ر چاوت، له چاوو گوی و زمان

ههروهه با بوانترو بانتر بچو
دهه هه تا اواتو بيزان و هه دهه
تا نه گه يته عه قلو نيمان، چهن هه زار
گيانه به و گش نادياره په ي نه بهه،
شوينه واره، شايه ته بونيان نه دا.

تا ولاتي ويستو، حالو، خولقو خو
تا كه علمو قامو، وجدانو، شه رهه
بوئي جور جور ههن هه مو هه ناديار
چون وهبي ديتن له بونيان تي نه گهه؟
خوتو عالمه شوينه وار نين بو خودا؟!

به و نه فامه پال به «مجهول» هو نه نه ي
نه ونه خوي پي شماره زاو دانشقه بي
«ابن راوندی» ش نه خوشي خوي رهس
نه و حديثانه كه باسي ميكروبن
«چون له ژيري تاقه نينو كي ته نه ي
له و كه سانه ي ناحق و حهق ليك نه دهه
بون كه گوي شل كهه بن يه خسيرو رام
بو منالي نيسه هه روهك «ور» وههاس

مامري كولياگ حهقي ههس پي كه نه ي:
هه ر شتي خوي پي نه زاني پي نه بي!!
واي نه زاني نه ونه خوهي نه يزاني ههس:
نه و نه ياني دايه بهر تانه و خوسن:
گيان له بهر نه زي؟! نه ويش نه كه يه كه چه نه ي!
دل به دهه ري «سه ره ري بون» توش نه كهه،
بو قسه ي وا فهيله سو فيكي نه فام.
باسي واي وا فهيله سو في خوا نههاس

به م هه لئانه ههن نيسه ش خوي سهه
ههس كه له م چه شنه «پروپوچ» مان نه لي
ژيره گيان تو شه رته ناگاي خوت هه بي

چي نه بين يا نه زانن «نفي» نه كهه
ياني: وينا كاكله داري پو چه لي
به م قسانه ناشكرات لي ون نه بي

خوا په نامان باتو لامان باله دهس

سه ره ري بون و، نه فامينو، هه وهس

۷۰- كه ي موسولمان نه بي؟

تا زلمي هه بيتتو تا نه داريكو كزي
رؤت خوش بي و دل له كول زمان پرهاوار

كه ر بي دهه و بي خه مي، مه لي انسانم
نه وساكه به خوت بلي «موسولمان» گيانم

۱ - گيانه وريا به وراوهي خو شناس: ...و لم يرد إلا الحياة الدنيا* ذلك مبلغهم من العلم: (نجم/۲۹ و ۳۰)

۷۱- پوچھل

ئەي پوچھلە ادعای ئیمانی چەتە   ئەو گشتە گرفتارن و توھەولی خوەتە
تا خەلکی خەمئین هەبن بە تەنیا خود خوا   «فی اهلہ مسروراً» ن و دل بی خەفەتە ۱

۷۲- وەک دایکی...

ئازیزی برای هەتا گرفتاری هەبی   وەک دایکی بەروحمو ژئیر بە رۆلەي نەخوەشە
ئەخوا ئەخەوی کایە ئەکا پی ئەکەنی   ئاواتی و هەولی، هەر وەشی رۆلە کەشە

۷۳- لە وتن نەهانگ

لەخوا بە زیاد بی نیعمەتی باشە بەیان بەلان
ئەونەش بزانه: زور مەبەسان نایەنە بەیان
وەک تامی حال و بالی مروی خاومنی دلی
یا هی بزەي منالی لە کوئش دایکی میهرەبان
یا داخی دایکو بابەیی رەحمین و دەس تەنک
بو جەرگی ماتی تامی خوەشی یا شتیکی جوان
داخی کەنیشکە عازەوی دل پاکو پیر ئومید
بی بەش لە بوئی گەورەیی هاوارنو ریگەزان
یا ئافرەتی، دلی، بەهەزاران ئومیدەوہ
داوہ بە بی بەزەیکی ژیان کەر لە ژن بە ژان
یا هی منالە بی بەشە نازی دلی ئەلی:
بوچی ئەمن وەهامو منالانی تر وەهان

---

۱ - «فی اهلہ مسروراً» (انشقاق/۱۳) ن و دل بی خەفەتە: لە تیکەي ۷۲ دا، نەختی ئەم مەبەسە، رۆشن کریاگەسەو.

يا دؤ دلی به گیان و به دل کۆ کو دئیلی یه ک
 خه لکیش هه له ی رۆاله تی وه ک باسی شاو شوان
 يا وه ک له پالی سفره ی بیرهمی دهوله مه ن
 حالی پشینله ییکی به هیوای دو ریزمنان
 دهردی ولأخی، باری، له پای خستوه که چی
 مالدار ی بی به زه و به ته مالی نه وی ره تان
 يا وه ک دلی بچۆکی خه فه تباری کورپه یی
 ماته له ماله دهوله مه نان و منالی وان
 يا حالی دئیلی چاله ره شیکی ولاتی خه لک
 بی به ش له دهنگی رهنگی، له یاری له نیشتمان
 شاگردی توش و توره وه سایه که سی نیه
 جاری بلی، بری وه کو انسان به لاله گیان
 يا وه ک قوته و جریکه و فرته ی مه لیچکی
 یانی: بزانه خوشتم نه وی هاولفی ژیان
 پیروی به شه وق و نازه وه مندالی پی گه یان
 لای سپله گه ل نه ویسته وه سه کوئه زی که وان
 حالی که سی له وان هیه ناگاو تی نه گا
 بی ری و شوینی هه لمه ت و باسی دسو زمان
 حالی نه وه ی نه زانی: نه وه نده ی که تی نه گا
 وه ک یه ک ترؤسکه یه له هه ساره و له ئاسمان
 نه ی خوا دلی خه لات که به خو م و عه زیزگه لم
 تی بگاتو، کول بداتو، له مردو بخا ته کان^۱

۱ - بهیتی ۱۱ - پیروی به شه وق و نازه وه مندالی پی گه یاند لای سپله گه ل نه ویسته وه سه کوئه زی که وان.

۷۴- «نوکاو»

کاکه هه ژار گیان کاتی^۱ که ئەهتوت: «نوکاو»، پیم سەیر بو^۲ ناوی^۱ فیر نابی^۱
به شهەر عهیبی خو^۱ی ئەو^۱نه ناوی^۱نی ئیسه تی^۱ ئەگه م نوکاو یانی^۱ چی^۱

۷۵- دگانت تیژ مه که

ئهو دلهت وا ومخته بو^۱ دنیا دهري^۱ ئاخري، دنیا دهري تیري^۱ هولول^۱
وا ددانت تیژ مه که بو^۱ خول^۱ و خاک سهورکه صوزی^۱ خوت^۱ ئەو^۱یته خاکو خول^۱

۷۶- کام «خوهت»؟

«خوهت» دوانی، خوهتی^۱ که کهیفت بی^۱ مه رگه، جه ژنی له دایکبو^۱نی ئەو
خوهتی^۱ تر خویری^۱ خوت و خالی^۱ که دؤ روزهو هه رای ئەو^۱ریتی^۱ه
جا خوهت و غیرهتت که بو^۱ خوهتی^۱ پوچ خوهتی^۱ ئازات له قور^۱ نه به سنیته^۱ و^۱

۷۷- چون بخوی؟

مه گهر تو^۱ دژمنی خوت و خوهراکی برژنیته زکت تا ورگت ئیشی^۱
له دهردی تیری^۱ ئەمر^۱ و گهر نه زانی سوی^۱ گیانت مه زه و تامی ئەچی^۱شی^۱
له وهن بو^۱ سلامه تی^۱ پیویسته زورتر مه خو^۱ هه رچه ن ئەوهندهی باله می^۱شی^۱
موسولمان بهر له برسی^۱ بو^۱نی ناخوا له خواردن بهرله تی^۱ری^۱ دهس ئەکی^۱شی^۱
ئه گهر وهک پیشره وانمان بی^۱ خوهراکمان له زور^۱ دهردان یه کی^۱کمان نایه پی^۱شی^۱

---

۱ - قور: به دهن یا دنیا.

۲ - سوی گیانت مه زه و تامی ئەچی^۱شی^۱: نهخو^۱شی^۱ (ئه گهر «سوی»، دنیا بی): یا په شیمان^۱ (ئه گهر «سوی»، قیامهت بی): یا هه رتکیان.

۷۸- کام نوکهری کام؟

نه ختالی به فکری «خوت» و خه لکیش به که سم
 چه ن هه ر ملوموشی زک وه کو مشکو کتک
 سی ودوی دلی خوت بکه و له خو مه علوم که:
 سک نوکهری توپه یا نه تووی نوکهری سک^۱

۷۹- ئیمانی دل

ئیمانی دله که تام ئهدات و گرو گور
 ئیمانی به چورت و که ز هه رایه و مژو ته م
 بو ئه و له بزهی گولی هه زار تاو ئه شن
 «حه ف دول و کوناو ریوی» هه ر گچله له نه م^۲

۸۰- زورکار به چی زورداره؟

گیانه به حوکی «سنت و کتاب»
 چی له عه زایه له ناوو له رو
 به شه ر هاوشانن له یه ک دایکو باب
 بو بنیاده مه هه مو بو هه مو
 به ریوه نه بری نه و فه رمانی خوا؟

— — —

ئه ی خوشک ئه ی برای زلم لی کراو
 دئه کیشی بو ناحه ساو گه رده ن
 له و لایچه و واچی: «خوا پاسه ش که رده ن»!
 چو ن سواره له سه ر مه ردمی هه ژار؟

۱ - نوکهری سک: که سی، فره زکن و چلیس بی، ئیژن: نوکهر زکیه. له حالیکا به راسی، دوژمن زکیه. چونکه له بهر نهوسنی، زیاتر له وه
 وا مه عده و روده، دهره قه تی بی، نه خواو؛ به و کاره عه زیه تیان نه کاو، نه وپته بایس نه خوه شی یان. پهس، ئیستلاحی وه ک «نوکهر زک» یا
 «زک ئاغه» وهختی دروسه، که «زک» به مه عنای «نهوس» بگرین.

۲ - ئیمانی به چورت و گه ز...: ئیمانی زیهن نه وهسه که: «لقد علمت...» (اسراء/ ۱۰۲) یا «و کانوا مستبصرین»: (عنکبوت/ ۳۸) یا «... واستیقنتها

أنفهم»: (نمل/ ۱۴)

بو ئه و له بزهی گولی هه زار تاو ئه شن: نه حوال منالی زیهن نه پشکوؤتو. له ته ک زانایی بیدل: (دل له کار که وتو) هه ل سه ئگیه.

زالم گهل به زور خویانه زالن؟ مهردم کوترن ئه وانیش دالن؟
نه، هر به مهردم زورکار زورداره به زور مهردمه دم زالم هاره

مهسهله، گهلی دهردی گرانه بری ئه بنه دار بو دهسی زورکار
زه لکیش له ترس یا نه بو تمه ن خه لکیش له فیلی دهسبر ئه بن کاس
(ئه لبهت وایش ئه بی گهلی، کهم یا زور به هه رحال، خه لکی کزی بی ئه نوا
خوا کردو مانی به فامین ته یار قانونیشی وا داناو بو مان:
چه تو به یاریه یا هه ر بیده نی یاخوا وابی ئیمانمان پرتین

که ریشه ی گشتیش کزی ئیماننه بو سه ر هه ر که سی که بکا هوار
هه ن بیده ن هه ن یاریه ی زور ئه دن بی به ر له عه قلی حه ق و ناحه ق ناس
هه ر له خه تیان بچه یاریه ی زور له خو گله که ن نه له کاری خوا
له ته ک فامینیش، ویست و اختیار هاوشانو، ژوار وه ک یه ک بن انسان
بو سواری زورکار ئه ویه وزه نی بو بیژگه له خوا سه ر نه خه ویین^۱

۸۱- چه پکی سه لوات

چه ن جوانه کورسان و دیمه ن به هارانی
چه ن خوشه قاسپه ی به ر روژو نسا رانی
سه لواتی دلگرت، لای خواوه پیشکesh بو
پیغه مبه ری ئازیز بو ئال و یارانی

بو ده سه جه می (له دوای هه ر تیکه ییک)

۱ - به شه ر هاوشانن له یه ک دایک و باب: ثایهت و ریوایهت فرهس.

چی له عه رزایه له ناو و له رو بو بنیاده مه هه مو بو هه مو: ... ما فی الأرض جمیعاً: (بقره/۲۹) (زوتر، مه عنامان روژشنه و کردگه).
«فه م فه سوا»: (نحل/۷۱) و «فأنتم فه سوا»: (روم/۲۸). ته م دو ثایه ته، ته فسیریان گه ره که. وه لی ئه گه ر هه ر بی ر به نه ئه وه که:
هه ر تک جومله، «خبری» ن، مه به ستان بو روژشن ئه ویته و.

به ریوه ئه بری ئه و فه رمانی خوا؟ «ته م» و «ئه و» ی ئیشاره، بری جار، «ه» ئه نو سیته ئاخه «مدخول» ه که یانه و، وه ک: ته م ماله، ته و
شاره. بری جار، نا، وه ک: کور، ئه و کور بو، که... یا: ته م شارو ئه وشار. ته وزیج، بو ئیبه ناوی (بری جاریش (له له هجه ی سنه) له بهر ئه وه
ئاخه وشه بی، «ئه لف» بی، «ه» ناهینری).

دیسان له کوردستان به زمی به هارانه
به زمی مهلو مووری دهشتو بنارانه
بینه و به ره ی کابان نازی په چه و کوټان
هوړته و به ره ی جوټیار ئاوازی ئارانه

— — —

دیسان شنه ی عهتری شه و بو له ئیواران
کاتی شه مال ئه شنه ی بوئی هه ناسه ی شه و
دیسان گزه و فیتوئی پول پولی گاونی
شانوک و موسیقای کوچی و هه سارانه

— — —

چه ن جوانه هه لقونیان به رغه له شیوو دول
تیکه ل یه حه و گدگد منداله دیهاتی
گورانی و هوړه و هیران و بالوره
پر دهشت و سهیرانگای دیهاتو شارانه

— — —

کایه ی منال خشلی کولان و به رمالان
فرکه ی مه لان ملوینکی به رمله ی کووسار
له ولا کزه و صوزی شمشال و بلویره
له م لاه هه ل تیقانی هه رزه کارانه

— — —

هه م که و ته سه ر ئاشتی ئاسمان له ته ک عه رزا
له جیه ی هه ناسه ی مه رگ ئاوی ژیان ئه رژی
له ولاوه پییری شاخ له م لا جحیلی باخ
میوانی هه و رانه پییشوازی بارانه

— —

شاخ و بنار په‌یمانی عه‌شَق ئه‌بوژئین:

هه‌دیه‌ی بنار بوئی شه‌وبو له‌بو شاخان

سه‌وقاتی که‌ل بو داوین ده‌نگی قاسپه‌ی که‌و

شاتر شه‌مال رازداری رازدارانه

— —

هاژه‌ی شه‌تاوی شاخ ورته‌ی زنه‌ی پامیرگ

ئه‌لحه‌ق دلی صه‌د دل سه‌رسامو چه‌یرانی

چه‌ن خو‌شه مه‌سناو تا ماماتگه‌ی ئاویه‌ر

هه‌رچه‌ن که‌ چه‌ن ساله‌ بی‌ده‌نگی یاران‌ه

— —

به‌خوا وه‌ته‌ن خو‌شی، خوا جوانی خولقانی

یاخوا خوه‌تو خه‌لکت ئازادو رزگار بن

له‌و گشته‌ ده‌ردانه له‌و هه‌مگه‌ داوانه

له‌و دینفرۆشانی بو پۆل ته‌یارانه

— —

به‌خوا وه‌ته‌ن بو خو‌تو خه‌لکی مه‌زلۆمت

که‌یله‌ دلم ئه‌مما هیچم له‌ ده‌س نایه

دل‌ه‌ر به‌ تاسه‌ی خو‌تو رو‌لته‌هه‌رچه‌ن

گوایه‌ له‌ داوینی ئه‌لبورزی تاران‌ه

— —

یارانی ده‌ر ئه‌کری لیک کو‌وه‌بن جار‌جار

مال‌و، که‌ژو سارای فه‌صلی وه‌هاران که‌ن

به‌م چه‌پکه‌ سه‌لواته‌ عه‌تراژنو ئاوا

وا بزانی ئیستا که‌ش هه‌ر جاری جارانه‌؟

— — —

خوایا ئهوی دهم کهس ناگا وه فریای کهس

موری سه عادهت بی ئه م کوری سه لواته

نامه ی عمه ل مور کا بو خودم و یارانم

بو هر که دلسوزی برسی و هه ژارانه

وه هاری ٦٤

٨٢- ژبانی مال و خیزان

به دهن بی نان و ئاو ناوی وه لیکن

نه تاوی دهم که ران: که فیکو، پاشان

خوهر اکت جوان و خوش بی باشه؛ ئه ماما

پتر فایه ی خوهر اکی سوری ئه که یته و

بزانه: ئه صلی داو دهرمانه پاریز

له چه ورو، ترشو شیرین نوشی گیانت

چ عه قلیکه گه ده ی خو هر بئاخنی

ئه ونده فایه باییت نوشی گیانت

به زور جاوینی که م، زور داخ یا سارد

بناغه ی سلامه تیت دانه، ئه گهر ههر

که مه یچ و دهرس و باییش فهرزه بو مال

مه که کاری له بهر ئه رک و جزو بز

نه وایش دهرچی له مال قاقاو تریکه
له مالی پورخزی و، ناکوکی و، جلف

۸۳- اسراف و تبذیر

گیانه که کی کاکه ی هه رچهنیش دهس بات
یانی: گوی نه دهی، هه رچی که وته گئیر،
له تو جوان نیه «خواردن وهک مالآت»
له خاس و خراو «اسراف و تبذیر»

«اسراف» نسییه و، زوره دهرجه ی
یه که م نه وهیه که زورتر له وه
دوهم له دهخل و خه رجا گوی نه دهی
سیه م شیوانن نه نازه و میزان:
چوارهم لادانه له هه ناوه پاس
هه رکهس به گویره ی مه سئولیه ت خودی
پیویسته بخوی یا بخویته وه
خه رجا خوت زورتر له دهرامه د که ی
دهس دریزی بو حه قی خاو خیزان
لای خوار کومه لته و لای سه ریش دنیاس

«تبذیر» یش یانی: نیعمه ت له دهس دان
وهک رژتن خورا ک بو دهر یا سه ر خوان

جا نه گه ر اسراف کاری هه یوانه
«مبذّر» ئیتر بر اشه ی تانه

گیانه وه زیفه ی تو یه گیان دانان
دهی جا تو له کوی و زیانه خورو یی
بو خوشبه ختی و خوشی هه ژاران
یا زکه رو یی و سفره گورو یی^۲

۱ - تیکه ی ۲- خوه راکت جوان و خوش بی. باشه؛ نه ماما: یانی: بهه رحال. الحکم لله.
تیکه ی ۳- بزانه: نه صلی داو دهرمانه پاریز: المعدة باب الداء و الحمیه رأس الدواء. به لام و ابی له مه ولات لی نه کا تال: نکه ی دنیا و
په شیمانئ قیامه ت. تیکه ی ۵- نه خواردن، وهک له سه ریه ک سه رد و گه رمان: زیوا به تگه ل.
تیکه ی ۶- گه مه یج و...: یانی: وهک خواردن.
۲ - «خواردن وهک مالآت»: ... و یا کلون کما تأکل الأنعام: (محمد/۱۲)
به یته ۸ مصراع ۲- وهک رژتن...: باسیکمان بو به ناو «پاشاخور»
به یته ۹ مصراع ۲- «مبذّر» ئیتر بر اشه ی تانه: إن المبذّرین...: (سراء/۲۷) چوتکه: دژمنی سه رناسی به شه ر، شه ی تانه و؛ دیاره هه ژا کاته
زه رهران له به شه ر. جا که سی به «تبذیر» زه ره ر با له به شه ر، وهسه شه ی تان و نه و یته برای.
به یته ۱۱ مصراع ۱- زیانه خورو یی: ته بزیر.
به یته ۱۱ مصراع ۲- ... و سفره گورو یی: که سی و، دیاره نیه له خه م هه ژا رگه له.

دواړه کی) ۸۳- چاورمه قه ی دنیا

ئهی چاورمه قه و ماق ماوی دنیا   بهنی دل، بهنی دنیا ی بی بنیا
ها ئه ونه ت زانی باروبنه ی ژین   له م کاروانسه را ناکاو هه ل کنیا

۸۴- به ره و دوا؟!

چوار په لی دلی له قور چه قیوت   به ته کانی دهرینه، کاروانی
بارگینی عومت به ره و پیش نه روا   تو ی خاو به ره و پاش تا که ی نه روا نی

۸۵- ژیری و ئیمان

نه خوینده واری ژیر به تی گه ییوی   نه خوینده واری دل له قور چه قیوی
فامت، نه گه له خو خه ره ی به زانین   به ختی گولو له یه له لیو نشیوی
بو چیته زانینی هدیث و قورعان   تو ی بو زویل وه ک کوردی دو نه دیوی
شه یبانه سواری ملته دای نه ونی   بو دسپری، یا ملهوریکی خیوی
ئیمان هه بی نابی له ته ک زلیکا   مه حبه ته ی هه ته له ته ک هه تیوی

۱ - اقتباس از یک رباعی «ملا شاه بدخشی»، کیهان فرهنگی، شماره ۵، سال ۱۳۶۴، صفحه ۳۹.

۲ - ... وه ک کوردی دو نه دیوی: هم مه سه له، بو دو مه عنا ئیژنی. یه کی: چتی سه یرو سه موره بی وه ک ئیژن: «کوسه ی ریش پان» دؤ: تامازروبی و زور پیخوش بون. دياره: همر له زوهه، کورد، بهوه مه شهؤر بوه که: خواهی دی له دو. مهرحومی بابامه ردؤخی روحانی، له لاپه ره ی ۱۹ و ۲۰ می جه لدی یه کی «مشاهیر کرد»، له شه رحه حالی شاعیر و ناوداریکی هه زار سالی له مه وه بهری کوردا - که بری شیعی فارسی لی به جی ماهه - شیعیکی لی تیری که پاش چونه وه له «بخارا» وه بو «له و گهر» بو وه ژیری بوخاری نوسیه. به یتیکی شیعه که، نه مه یه:

بخارا خوشتره از لوگر، خداوندا همیدانی ولیکن کرد نشکيبید از دوع بیابانی.

به قسه ی برایکی نه فغانی، ئیسه «له و گهر» شاریکه له جه نوبی شهرقی نه فغانستانا.

ئیمان هه بی نابی له ته ک زلیکا   مه حبه ته ی هه ته له ته ک هه تیوی: أدلة علی المؤمنین أعرّة علی الکافرین: (مانده/۵۴)، هه زار لهقی

لی جیا نه ویته وه، که یه کیکیان نه وه سه.

۸۶- به حەساوی دۆ دۆ چوار

ئەچیتتە ۱ پراو بوۋ كەوریشكى، كەوى
 چەنى مانىھتى، برسىۋ توئى بۇن
 چەنى كىشانی گەرماو سەرمايى
 تەنانت گونجان بەرەو بۇن لە تاش
 ئەمانە ھەموار ئەكەئ بوۋ پراوى
 دەئ جا گيانەكەم كئاو خوەت قازئ:
 بوۋ ئەو ھەلەكى مەزلۇم ۋ ھەزار
 بوۋ ئەو ھەمەرت نەچى بە فېرو
 بوۋ ئەو ھەببىھ رەفېقى پاكەن
 ئەر بوۋ ئەو ھەموە عومرى دەردو داخ
 ھەموار كەئ، بەپای حەساو دۆ دۆ چوار

ئەویش ۋەگىرت كەوى، نەكەوى
 چەن لەتر، دېك ۋە پاو دەسا چۇن
 جارجارىش شكیان سەر، دەسى، پايى
 سەرتاپای عەنام بى پراش پراش
 يا بوۋ رەفاقەت يا خوئشى تاوى
 بوۋ ئەو ھە كە خوات لى بى رازئ،
 رزگار كەئ لە پرى رەنجى لە خەسار،
 بوۋ ئەو ھەھەشت كەوئتە دەستو،
 صوزئ بگەئتە مەنزلگای چاكەن،
 يا تفو تانە يا زەجرەو ھەو داخ،
 بەھرەت لا نادا لە يەك بە ھەزار؟^۱

۸۷- تامازروئى خوئشترە

دل پر ئەداو پەلپن ۋ كەمبەرگە بى نەبى
 ئاوات كە زۇ نەھات نە كز بەو نە نائوميد

مەزلۇمە بى پەتان ۋ تەكان بەچكە دەولەمەن
 تامازروئى خوئشترە بوۋ دل لە تامى قەن^۲

۸۸- لە سەر مەستى خوئشترە

دوۋعات كە زۇ قەبۇل نەبو، كز مەبە، كزەى
 ئاواتى گەرە خوئشى بەدئ بى بچۇك ئەبى

ئوميدو چاوەنورئ لە سەر مەستى خوئشترە
 قەلبى بە ھوئشترە كە بەجوشو خوروشترە^۳

۱ - بەيتى ۳ مصراع ۲- سەر: «سەر» يەككە، لەبەر ئەو، عەلامەتى «وہجدەت»ى، گەرەك نىہ (وہك دەس يا پا).

بەيتى ۷ مصراع ۲- رزگار كەئ لەرى رەنجى لە خەسار: ھەر جۆرە ژيانى، بېزگە لەو ۋا لەسەر رىھى خوا بى.

۲ - دل پر ئەداو پەلپن ۋ كەمبەرگە بى، نەبى: دل ۋا، ھەرنەبى. چۇنكە باييس ھەزار كولوئى ۋ پەستى ۋ نەگەتە.

ئاوات كە زۇ نەھات: «سەكتە مەلئح»

تامازروئى خوئشترە بوۋ دل لە تامى قەن: دل ۋ نەفس، ھەركام، جۆرە لەزەتگەل تاوئەتىيان ھەس. تام قەن بوۋ نەفس، چۇنە، تام

تامازروئى بوۋ دل، خوئشترە لەو.

۳ - دوۋعات كە زۇ قەبۇل: سەكتە مەلئح.

۸۹- باره کتیو

فهرقی، گهلی گهلی ههیه زئین له تی گهیین زئین نه بی نه گیانو بیهستی به خو له وه
علمی که خزمهت و هه وهست زیادو کهم نه کا هیچ پی مهنازه باره کتیوه به کو له وه^۱

۹۰- امید تبی

رهروان در سوز و راز و ناز سوز ما به امید تبی زان آتشم
واصلان در منزل مستی انس ما به حسرت جرعه ای کی سرکشیم

۹۱- خزپرست

آن دل که قدر غم نشناسد غمین مباد خمره ی شراب آب سکندر نشین مباد
ارج حیات جان چه شناسد خزپرست بر خاک، کیمیای سعادت نگین مباد^۲

۹۲- ئوخه ی له و خه مه

ئوخه ی له و خه مه خه می له خه سار ئه کاته به فری شه مالی به هار
چه دهردی دنیاس دات نه چله کنی وه ک تکی فرمیسی منالی هه ژار

---

۱ - عیلمی که خزمهت و هه وهست زیاد و کهم نه کا: «لف و نشر مرتب»

باره کتیوه: مثل الذین حملوا التوراة...: (جمعه/ه)

۲ - قدر غم: ئه و خه مه، وا ورده خه م، مه خفه و ئه کا: (خه می له خه سار ئه کاته به فری شه مالی به هار).

غمین مباد: چونکه، خه می وا، سه ره سری به و، ته کان ناخاته خاوه نی و، له باتی، خیر، زه ره ری هه س.

ارج حیات: حه یاتی ته نیا ته ن، به خوش رابواردن و، گوی به خاس و خراوو، دهردی مه رد م نه دانه. وه لی حه یاتی گیان، به «محبّت» و

دلسوزی بو خه لکه: که: وه بی ناسین و، مه سئولیه تناسی و ته قالا بو نه مانی خراوه و، هاتنی خاسه، نابی.

۹۳- دل ارزشمند

بر دل که نیست لانهٔ قدسی غم مناز
بر غیر درد رهگذران نردغم مباح
من دوست با وفای تو ای غم ندیده‌ام
بر خاکباز باز نشد راز پاکباز^۱

۹۴- هەر دلی ماوه

گهلی له یلی و مه جنون هاتن چون
هەر دلی ماوه و خیله که ی مه جنون

۹۵- چ تو، چ میکروبی!

گەر هەر له هه ولی کوکو خوشبونی ژیانی
ده‌عبای‌تریش هەر وان چ میکروبی چ فیلی^۲
پیټ به‌رنه‌خوا به‌خوا له‌به‌ر چاوی مروی ژیر
- لای کهم - که روگا پیټس له تو ن هیللی دو هیللی^{۲۷}

---

۱ - بر غیر درد: دهردی ههم معنه‌وی و ههم مادی.

نرد غم مباح: له‌باتی خهم بو مال و ده‌سه‌لات و شتی واه غهم بو خه‌لکی به‌جی‌یه که ریبوارن و؛ که‌چی، ته‌گەر داچله‌کان: (انذار) نه‌بی، وه‌ک ته‌وه عومریان ههمیشه‌یی بی، دل ته‌به‌ستن به دنیا؛ تا ته‌نازی، که ته‌گونجی: هەر بو دنیا، ناحه‌ساو بکه‌ن، که: لای کهمی، زهره‌ره له عومری بی‌پرا‌نه‌وه‌ی خوه‌ی.

... تو ای غم ندیده‌ام: خهمی حه‌ساوی، ده‌ست به‌رنادا، لیټ جیا نایینه‌وه، تا سه‌ربه‌رزت نه‌کاو نه‌ت‌گه‌یینه‌وه خوه‌شبه‌ختی و نه‌ت‌گه‌یینه‌وه لای خاسان. ده‌ی چه‌ی ته‌م دنیا، ئاوا، به‌ وه‌فاس؟

۲ - لای کهم - که روگا پیټس له تو ن هیللی دو هیللی: بل هم اصل چونکه: ته‌گەر وایی، ۱- هەر بو ئیمروتی و، خهمی صوزی خوه‌ت نیه، ۲- گوی له خاس و خراوو، له وه‌زعی خه‌لک ئاده‌ی. ده‌ی‌جا، بو ته‌و جو‌ره ژیا‌نه، که‌روگا، ئازاترن. چونکه تو - ته‌گەر له فکری عومری ههمیشه‌یی تا نه‌وی - لای کهم هەر فکری داهاتوی ته‌م دنیا، یا - لای کهم - ژه‌می‌ترت هه‌س، یا ماله‌که‌ت بو زمسان ته‌یار نه‌که‌ی. ده‌ی خو که‌روگا، ته‌وه‌پجیا‌نه‌ی نه‌!

۹۶- کوا موسولمان وا ئه بی

کاکه لی توخوا که تو هه ولی نه دهی دینی خدا
بی نه جات با بهنده گانی دیل و بی ئینی خدا،
چونه پرکیشی نه که یت و خو موسولمان ناو نه نی
پهیره وی په یغه مبه ر و پابهندی ئائینی خدا؟^۱

۹۷- کاسه که لی!

ئه م ده فره زه ننگه که دلم خوشه یانی دل
نه ک کاسه کوئه کاسه که لیکی به تو زو گل
ناخ بو گری له داخی خه می مه ردمی کو لول
تا له و هه مو تعلقه پوچه ی بکاته کل

۹۸- بی ودمی هه ناسه یی

زانینت نه گه ر له شانی به حران شان با   سیحری قسه ت ئه ر تانه له صه د سه حبان با
بی ودمی هه ناسه یی که تامی گیان با   با هه ر بقونیت و سه ر له بن هه وران با

---

۱ - پهیره وی په یغه مبه رو پابهندی ئائینی خدا: و ما لکم لا تقاتلون...؟! (نساء/۷۵)

ئه م ده فره زه ننگه: زه نگی خه تاو تاوان
... کاسه که لیکی...: دلی که نه یتوانیوی «فطریات» خوهی رابگری، وهسه کاسه که لی، که ئه و ئه نازه وائه شی، راناگری.
ناخ بو گری له داخی خه می مه ردمی کو لول: له «ئیکسیری گه وره» دا، باس کریاگه له ته ئسیری خوش وئستی هه ژاران.
تا له و هه مو تعلقه پوچه ی بکاته کل: به راسی، ئه گه ر گری وا به ربیته دل، نه بکاته کل، هه رچی نازاله، گشتی نه سوئتی.

٩٩- بهرزه زای گیای تونیه

نه فسی چه لک به هه لپهیه هه رتا له خوانی خو ل
دل هه رچی هه و لی هه و لی هه بی باور ت نه بی
ریبوار ی سه خته وان ی که له ی سه لتی پی نه وی
توی میرگه وان ی شل بهرزه زای گیای نه بی

١٠٠- «ایاک نعبد» ت ...

ری پابه رانی ریبری نازای پچه شکین بو دیلی خو ل و کایه کلی که ی نه بی به بی
دل لاده وه ک مله له مل و موشی خاک و خو ل «ایاک نعبد» ت به قسه ی سه سه ری نه بی

١٠١- هه ر ئاواته

ئه م گشته دو که ل و ته پ و توزی هه و او هه و هس!
دل ماوه بی هه ناسه و سو مای چه م و گه رو
گیانی، ته کانی لای توه وه گه ر نه بی نیه
«ایاک نعبد» م مه گه ر ئاوات و ئاره زو

---

١ - دل هه رچی هه و لی: اضطراب و تعجیل. هه و لی هه بی: ته لاش و کوشش

... بهرزه که ی گیای نه بی: «جهاد» یانی: قه بولی سه ختی و دهردیسه ر.

٢ - مل و موشی خاک و خو ل: نه گونجی ئه م وشه له یه ک خستنی دو که لیمه ی «مله» ی کوردی هه ورامی و، «موش» ی فارسی، دروس کرابی بو گه یاندنی مه عنای ئه و حاله ته که مشک هه سی بو خواره مه نی - له م جو ره ته رکبیه هه س له کوردی دا وه ک وشه ی «گوی قولاخ».

٣ - دل ماوه بی هه ناسه و سو مای چه م و گه رو: چاوی دل، بی سو ما ماوه و؛ گه روی دل، بی هه ناسه.

۱۰۲- به «دگل»...»...

به «دگل دگل دانت پی نه دهم»
نأمانه له گیان مهردم بهر نهوی
صوژی خو زورکار ناگاته فریات
که نه سپه ردهیان کردی سهر نهوی^۱

۱۰۳- خوایی له تو جوانه

یا ره ب له تووه جوانه خوایی وها که من
به ندهیکی هیچ و پوچ و گهن و ناسپاسی توّم
خوّم زوالم و ناحه قیّم له حه قی خوّم نواندو وا
هیوامه رّوحمی تو قهرهوی کاته وه له بوّم^۲

۱۰۴- نه زانی و سپلهیی

خو وایه بوّت: نه گهر له وه بو خوّت شه ره گه ری
شو کرت نه کاو به چاکه جه زات پی نه داته وه
تی فکره: چهن نه زانی و چهن سپلهیی نهوی
تو بی و بیچی داوی کولولی به پاته وه^۳

---

۱ - به «دگل دگل دانت پی نه دهم»: منالگهل، وهخت کایه ی نابارو زآلمانهی «که له شیره شه ری»، به کله شیره که ی خوه یان نهوت، بو
نه وه بهری به نه گیان هاو به نی نهوعی خوئی!

۲ - ... به ندهیکی هیچ و پوچ و گهن و ناسپاسی توّم: له موناجاتی هه زره تی شافعی دا هه به:

إلهی! لاین جلت و جمّت خطیبتی فعفوک من ذنبی أجلّ و اوسع.

له «مفاتیح الجنان»، شیعری که نهو به یته ی تایه، به هی هه زره تی علی س - دانه نی. به لام ناشکراس که وانیه، چونکه له نیوه به یتیکا هه به:
لهی! بحق المصطفی و ابن عمّه...

هیوامه رّوحمی تو قهرهوی کاته وه له بوّم: قل: یا عبادی الذّین اُسرفوا علی انفسهم! لا تقنطوا من رحمة الله... (زمر/۵۳) + و
یکفر عنکم من...: (بقره/۲۷۱) + ... فأولئک یدلل الله... (فرقان/۷۰)

۳ - شو کرت نه کاو به چاکه جه زات پی نه داته وه: إنه غفور شکور: (فاطر/۳۰) + و لتجزینّ الذّین صبروا...: (نحل/۹۶)

... داوی کولولی به پاته وه! چونکه: علیها ما اکتسبت: (بقره/۲۸۶). جا نهو وه خته، خوی بهو هه مگه ره حمه ته وه، له خوهت، نارازی
نه که ی.

۱۰۵- بی سه قامی اطاعتی دوژمن

زلمت که لی بچی له نه گروئسی زالمی

بو توله خو خوه راس و خهوت لی حه رام ئه بی

هیچ دوژمنی هه زار یه کی نه فست شه پری نیه

چونه له شوینی نه مری، دلت بی سه قام ئه بی

به هار ۶۴

۱۰۶- ئاخ بو راپه رینی

یا ورت هی یی گرو گالی

ئاخ بو ده نی یا شمشالی

برژینیت هه دهر تو ز کالی

له ئاگری دل و دهر و ن

له که فتگی بگری بالی

له خه و راپه رنی خه فتگی

بو ئه هلی هه وال هاوالی

رچه ی چهن ساله بشکی نی

یا بیریت هه حال بیحالی

دهر مان کا دهر دی هاودهر دی

دهم ته قینان قالمه قالی

حاشا له بو هه ر به خبه خی

۱۰۷- تاویکت به فیرو نه چی

بو باشان چونه چهن خوش و جوانه،

پوله م نه گه ر باش بزانی قیامهت

له لات قیمه تی له ملیون بانه

ته نیا تاویکت بر وابه فیرو

۱ - نه گروئسی: موخالی «خوه شه ویس». خوه راس: ناسایش و نارامش.

هیچ دوژمنی هه زار یه کی نه فست شه ری نیه: دژمنگه ل تر، نه وه توانیان دنیات لی تال کهن، ده ئه نه فست - نه گه ر دنیا یچت تال

نه کا - خو قیامهت تال نه کا. خو مه علومه: دنیا، هه زار یه کی قیامهت نیه.

۱۰۸- زائینی بی تی گه یین

هاوار له زائین وهبی تی گه یین   ده ریایی وهبی چورپی ئاوی ژین
ئه ره هوری ره حمهت پالفته ی نه کا   مه زرا نابودو ئیسقا زیاد نه کا

۱۰۹- ئاخ بو فامی

ئاخ بو وا فامی تی بگا ئاسان   له قسه ی دوس و باسی خواناسان
له حال منالی فه قیرو هه ژار   له داخی دایکو باوکانی نه دار
له دل شاگردی وه ستایی دل ره ق   كهس فریای ناگا وه دوه قسه ی حه ق
له دلی بیكار كه وتویکی پییر   دلسوزی له ناو خه لکی نه زان گئیر

۱۱۰- نیشانه ی ئیمان ...

چاوه كه م له ته ك خیزانی مالا   ناوچا و مهیره یه ك ره مه تورشینه
نیشانه ی ئیمان روی خوه شه؛ ئاگر   له خو و خیزان هه ل مه گرسینه

۱۱۱- هه زار گیانم له ریت

ئه گه ر ودمی هه ناسه ی تو نه بایه   ئه من چی بوم مه گه ر هه ر خوا بزانی
له تو وه گه ئوه سه رمایه ی حه یاتم   تر و سكه یکی ده رو ن تامی ژیانی
له من بو من له من فره زو نزیكتر   هه زار گیانم له ریت ئه ر بو نه گیانی

---

۱ - هاوار له زائین وهبی تی گه یین: «علم لا ینفع».

۲ - ...؛ ئاگر له خو و خیزان هه ل مه گرسینه: به ناوچا و تال کردن، ناکوکی و، شهرو، قین و، خه فته ته كه ویته ناومال؛ كه ئه وه ئاگر یكه بو خوه تو و خیزانت له دنیا دا، ئه نجا به و ره فتاره ناباره، زلم ته كه ی له خیزان و؛ ئاگر ی قیامهت له خو هه ل ته گرسینی. ئه یج گونجی؛ خیزانیشت له قین توا، بکهونه سه ربار فره جور له خراوی و ناموسولمانی، كه ته وانیش، بهم جوره بییری بو جهه نم.

۱۱۲- وهک قومقومه

ئەر سهرنه كهوى له خاكى بى گيان
يا دهرنه كهوى له تووى تهلهى نان
وهك قومقومه سهر هه لینه دانه
وهرزش بكه تا ئه وئته «شعبان»^۱
به هارى ٦٤

۱۱۳- ناخ بو دلى

ناخ بو دلى پر له خوشه وئسى
بگاره بداله بگار «بوچى»^۲
بو بى گيان ژيان هئچى بى و پوچى^۲
«بو عافيه ته كهى، ئاو نه خواته وه»

۱۱۴- مه وه حه مالى شه يتان

به پورخزى و به ناوچاوى تال
ژيان تال ئه وى له خيزانى مال
شه يتانى پى خوشه خيزان ناكوک بن
گيانه بو شه يتان مه وه وه حه مال

۱ - ئەر سهرنه كهوى له خاكى بى گيان: یرفع الله الذین... (مجادله/ ۱۱)

يا دهرنه كهوى له تووى تهلهى نان: پايه و بنچينهى «نازاده بى» ئه وه سه: له ناو تهلهى ماده په رستى، بيته دهره، چونكه تا وهختى ماده په رستى بى، ههر نه گونجى، خو بفروشى له هه ليكا. جا ئيتن: تو چهو، نازاده بى چه! ههرچى بايش بكه ئته خوت (بو: پاساكردى په ستى خوروشى!)

«شعبان»: شعبان بى مخ.

۲ - بگاره بدا له بگار «بوچى»: «بوچى»، كارى عه قله. حالى «غهرئزه» و «دل»، بو به شهرو حه يونات، بى «بوچى» هه رچه ن ته كرى، دوئين له ده ليلگه ل په يابونى. يانى: گياندارى، برسى ئه بى، يا به چكه ي خوهى، ئه حوبىنى، بى ئه وه: بىرى، لى بكانه وه. جا ته كرى، ئيمه له باره ي ده ليل ئه و حالگه له و، باس بكه ين.

«بو عافيه ته كهى، ئاو ناخواته وه»: كاورا ئاوى خوارده و. وتيان: عافيه ت بى. وتى: وه لا، كاكه، بو «عافيه ته كهى، ئاوم، نه خوارده و. ههر تونيم بو. ناخ بو مه حه به تىكى گهره ي وا، كه كارى، به سهر هيچ مامه له و خاس و خراو پكه و نه وى! ئه صلن بى «گيانى ئينسانى» - كه به و مه حه به ته په يا ئه وى ژيان به پوچى بزانى.

بى گيان ژيان: «بى گيان ژيان» يا «ژيان وه بى گيان».

هئچى بى و پوچى: وهك ئه وانه وا ته واوى ته قالا يان، ههر بو دنيا به (: ضل سعيهم...): (كهف/ ۱۴۰) جا چ گوم بونى، له وه خراوتر، كه:

ههر مردى، ههر چيكت كردو، هه بو، هه مو بو به هئچ!

۱۱۵- زه‌حمهت که‌متر، خزمهت زورتر

گیانه تی‌کوشه له ته‌ک مه‌ردما   زه‌حمهت که‌متر و خزمهت زورتر که‌ئ
ته‌نیا به فایه‌ی زورتر گه‌یاندن   به پله‌ی به‌رزی «خیرالنّاس» نه‌گه‌ئ^۱

۱۱۶- به‌ره و کام لای؟

شه‌یتان چه‌ز نه‌کا فی‌زن و مو‌ن بی‌   ره‌زای خوایش له‌سه‌ر نه‌خالقی جوانه
جا سی‌ودوی دل‌ خوت بکه: ئاره‌زوت   به‌ره و ریگه‌ی خوا یا لای شه‌یتانه

۱۱۷- خزمهت که به‌خه‌لک

چاوم تیکوشه خزمهت که‌ئ به‌خه‌لک   به‌دهم به‌قه‌لام به‌هناو به‌مال^۲
باشتر له‌گشتی: وه‌ریگه‌خستن   به‌ره و خوشبه‌ختی نه‌مال و نه‌ومال^۲
دو دنیا‌ی خه‌لک و هه‌تا هه‌تای خوت   خوش بی‌چش با‌هه‌ر بنیات بی‌تال^۲

---

۱ - «خیرالنّاس» «خیرالنّاس أنفعهم للنّاس»: حه‌دیت. جا، خزمه‌تی به‌پی‌و به‌نه‌نازه‌ی ده‌سه‌لات، که‌نه‌کری. جور‌جور بی‌یا که‌مو زیاد بی‌.

۲ - به‌ره و خوشبه‌ختی نه‌مال و نه‌ومال: هه‌رچه‌ن هه‌رچی خزمه‌ته، هه‌ر باشه. به‌لام هیچ‌کام ناو‌ینه «خستنه‌سه‌ر ریگه‌ی خوه‌شبه‌ختی» چۆنکه‌هه‌م له‌گشتی گه‌وره‌تره‌و؛ هه‌م سه‌مه‌ری، هه‌ر نابری‌ته‌و. به‌لام نه‌که‌ئ نه‌م حه‌قیقه‌ته‌بکه‌یته‌بیانکی بو‌لادان له‌خزمه‌ت‌گه‌ل بو‌چک و لازم. چۆنکه‌بری وه‌خت کاریکی چکۆله‌بو‌خیر، یا لادانی شه‌ر له‌که‌سی، نه‌گونجی له‌لای خوا یه‌کجار خوینشیری‌نت کا.

دو دنیا‌ی خه‌لک و هه‌تا هه‌تای خوت خوش بی‌: وه‌ختی تو له‌و ریگه‌وه‌تیکوشی‌و، حه‌ساو‌یش تیکوشی، ئیتر نه‌گه‌ر نه‌تیجه‌دنیا‌یی به‌که‌یچی نه‌وینی، مامه‌له‌که‌ت، هه‌ر به‌ره‌نده‌س.

۱۱۸- ژيانی بی سم و دم

ژيانی دنيا تاويکله دهخیل له کيسی نه دهی به عه زیهت مهردم
له بینه و به رهو له جاو جول گه ری ژيان خوشره وهبی سم و دم

۱۱۹- خوت به ههوا مه فروشه

گیانه به ههوا دهخیله خو نه فروشی دهس نایه خسار نه بی له نهو سه و دایه
له سویش بگه ری، نه تو گه لی مایهت هه ن هیجان نیه وهک ههوا، ههواو بی مایه

۱۲۰- باروبنهت له ههوا نه بی

باروبنهت له مهیل و ههوا کووه بی سبی دهستت له بن ههوانه ی خالیوه ده رنه چی
عومری دو روژه فرسه ته دوباره کی نیه دلسوزی خو به با به کلاچون هه دهر نه چی

۱۲۱- نهی دنیای بی وه فا!

نه ی دنیه خولت له ناش نه کا نه ی دنيا بو هیچکه وهفات نیه ته کا نه ی دنيا
وهک خهون و خه یالیکی ده می هه یت و یتت گه وج نهو کهسه دل پیت خوه شه کا نه ی دنيا

۱۲۲- نهی دنيا نه هه یت و نه یت

نه ی دینه نه تو چیت که نه هه یت و نه یتت هه ردهم له ره نی دوینی و نیسه و صور یت

---

۱ - له بینه و به رهو له جاو جول گه ری: نه رک و دهر دیسه ری به ریوه بردنی چتی زیادتی و ته شریفاتی، بیژگه: پوزو، مایه تی، عومر خه سارپون، چه ی ههس؟

۲ - له سویش بگه ری، نه تو گه لی مایهت هه ن: بوچه عومرت نه که یته سهرو کار چتی به که لک، نه ک ههوا؟

خوزگه م به وه دائه نى نه بونى بو بون پى رهنجى خه ساره زه رقو به رقى كوليت^۱

۱۲۳- گهر پهروه رشو ...

نه و کاته مه لوتکه بوى، له بيچوى هه رچى
بيکاره ترو نه زانتر و که متر بوى
گهر پهروه رشو هيدايه تى نه بوايه
هه نکاوى به ره و به ره و بان نه چوى^۲

۱۲۴- با مه که خوتو ...

ساوهى له تنوکه ناوه کهى دوپى و پير
وا با مه که خوت و نه ونه ناز مه فروشه
خزمه تيان کردى تا گه بيته ئيره
انسان به نه توش له خزمه تان تیکوشه^۳

۱۲۵- هه رچى بو وه ختى خوى

هه رچى ههيه له وه ختى خوديا بايه قى ههيه
دنياو که ويلى ويل که له «وجهت وجهى»
خوزگه م به وه له کاتى حضورا له هه رچى ههس
بيژگه له خوشه ويسى هه ساوى نه کا جيا^۴

۱ - خوزگه م به وه دائه نى نه بونى بو بون: چونکه: بونى نه م دنيا، نه وهسه که نه زانى که: هه ر بهر له مردنیش، وهسه نه بون، به لام بونى قيامهت، لهى الحيوان: (عنكبوت/۶۴).

پى رهنجى خه ساره زه رق و به رقى كوليت: راوچى تاوى له كوليتا دائه نيشى بو راو. ئيتر خوهى مانگ ناکا بو رازانه وهى كوليته که. دهى خو صه د ساليش عومرى دنيا، له چاو عومرى بي پايانى به شهر، له تاوه کهى ناو كوليته کهيش که متره.

۲ - گهر پهروه رشو: پهروه رشى به شهرو، هه ر سى جوړه هيدايه ته فيترى به کهى خوا.

۳ - ... تنوکه ناوه کهى دوپى و پير: من نطفة: (عبس/۱۹). خلق من الماء بشرًا: (فرقان/۵۴)

انسان به نه توش له خزمه تان تیکوشه: جا هه رچى ئينسانتر بى، خزمهت، فره تر نه ويتهو.

۴ - دنياو که ويلى... هه رچى له مالو، شمه کى دنيا ت هه بى، هه ر وهسه که ويلىک بهو خروپيستا کهوه، هاتيا. که ويل: خانه باخ.

۱۲۶- خوزگه م به سوجهی ...

خوزگه م به وه له سیوه ری «وجهت وجهی»^۱

تاوی له تاوی ئاگری دنیا هسایه وه

خوزگه م به سوجهی نه و کسه وا وانزیکئیهی^۲

جی بو مه لایکهیش نه مینی به لایه وه^۱

۱۲۷- کولیتی هشار

چیه دنیا و دهم و دهزگا و بساتی که ویلیکه له هاوینه هه واری^۲

به خوا ژیرانه تر تی بفری پیت^۲ نه بیته عهینی کولیتی هشاری^۲

۱۲۸- نیعمه تی پر زهره

به زیاد نه بی نه و نیعمه ته پی لی م شیوی:

مشتی خوولی دوی و سویم وه بی تاوو تین

دو بانتری نیعمه تان که عه قل و عیلن

با بکه یته خوهت و بیان بنازی، که وجین^۳

به هاری ۶۴

۱ - له تاوی: گرو بلیسه

خوزگه م به سوجهی نه و کسه وا وانزیک نه بی: چونکه: أقرب ما یكون العبد...

۲ - مهرخومی کاک نه حمه دی نه یافهت، نه و شیعری، له بهر کردو بو نه وه: وهختی حوکمی ئیعدامی، پی نه دن و ئیزن: وهسه تنامهت بنوسه، له ناو وه صیه تنامه که یا بیئوسی. باسی نه و کاک نه حمه دهم کردگه بو بری له یاران، که: چون، دوی بهینی، دلیکی گهرم و پرعاتفه ی په یا کردو.

۳ - دو بانتری نیعمه تان که عه قل و عیلن: دیاره که: «ئیمان» بانترین نیعمه ته. وهلی قسه له نیعمه تگه لیکه که بگوتجی بینه هو ی با له خو کردن. ته قوایش ههر له عه قل و عیلن، یه کجار بانتره. وهلی نه ویش له و چه شنه نیعمه ته سه ر لی شیوینه نیه.

با بکه یته خوهت و بیان بنازی، که وجین: نه و دو نیعمه ته گه وره، وهختی باشن فایهت پی بگه بنن. ده بجا نه گهر بات کرده خوت، دیاره: زهره رت لی نه دن. نه و وه خته: عه قل: گه وجیه! عیلن: گه وجی به!

(دواره کی) ۱۲۸ - دارُ الهوی

حَبِيبِي لِقَلْبِ الْعَيْنِ تَنْبُضُ بِالْهُوَى
بِكُمْ كَمْ اَتَى الْحَيْرَانَ لِلْحَقِّ رَحْمَةً
وَبِالْحُبِّ رُوحُ الْقَلْبِ فِي وَكْرِهَا تَجْرِي
رَسَالَتِكَ الْكُبْرَى بَلَّغْتَ كَمَالَهَا
فَرَحْمَةً رَبِّ الْعَالَمِينَ كَمَا تَدْرِي
اِذَا لَمْ تَلِقَ عَيْنَ التَّوْحَى بِقُدُومِكُمْ
وَلَكِنْ تُدْرِي «قَطْبًا» هُدَى الْكَبْرِ الْفَطْرِ
فَدَارُ الْهُوَى قَرَّتْ عَلَيَّ الْحُبُّ وَالْقَدْرِ

تاوصانی ۶۴

۱۲۹ - سیّ پرسیار

تَهْنِي لِي هَلْ جُنَيْتِي بَيْتَهُ سَهْرَ حَالٍ،
بِه تَامُو تَيْنِ بَه جِي نَائِي عِيَادَهت
لَه باتي خَه م كه: بو ئاواو وه هايه
سِرْجِيكي دَلْت بَه، چِي تِيايه.
قَوْمَارِي ژِيئَه نَه ك خُو بَخْلَه تِيئِي
په ياكه راسْتَه قِيئَه سِي وَه رَامَان
لَه هه وُلِي پاشه رُوژَه يا هه لَه ي گل؟
بِه مَانَه ن ژِيئِي بَايه قَدَارُو بِي كَه لَك.
بِه تُوْن عَالَم م گِرْفَتَار بُوْن و مَاتَل،
بِه نَه خْتِي بَان و خَوَار تُوْزِي فَرَه و كَه م
نِيه بِيژْگَه جَم و جُوْل و رَوَالَهت)
دَه جَا چُوْن دِيْقَنَه كَه ي گَه رِيوْت نَه لِيوِي
خَه يَالِي خَاوِي خَانُوْچَكَه ي مَنَالَه

بِه نَه و نَه حَوَالَه وه هه رْچَه ن بَه نَاو بِي
تَه گَه ر بِي هه ر نَه نُوْسْت بِيْلَه كَانِي
لَه نَه م دُنْيَايه تَه نِيَا خُوَدت حَه سَاو بِي،
كَه سِي نَه نَازِي زَانِيئِنْت نَه زَانِي،
لَه پِشْتِي هه و رَه وه خُوهر بِيئِيه خَوَارِي،
وَه كُو بَارَان دِرَاوْت لِي بِيَارِي

له حاس زور و كه لافهت عوج و روسه م
 وها خو جوان و دهن خوش بي نه يوسف
 له بهر جواني قسه ت، ون بي له ناوان
 له فيل و ورديا كارت وها بي
 به ناو بان بي به ناوي باوك و باوا
 - به لام هر توكليني نويزو روژو
 له بهر سفره ت نهوي بي ناوي حاتم
 و هكو مندالي و سه رگه رمي خولي
 له ناو ري سازو خاوه ن جاو جولي
 كه صوزي باي نه جهل بي بت وهريني
 كه نيته خواره خاپوره قيامه ت
 له نويزو روژگي كرمول و پوچه ل
 له دنيا نازو نيعمه ت هر چي جورتر
 كه ري و سه رمه نزي هه ول و ته قالات
 له جه غزي دهوره گيراو، كوم وكوپي

له بي هي زي و له ري زي ليك بينن دم،
 ديارى دا، نه داوودت ببى لف،
 هه والي سيسه رو ن خه نسوا حه سان،
 كه «حه و كي و كو ناو ري و» تيا بي،
 شه وو روژت به نويزو روژگ ناوا،
 كه هر ماندوت نه كاو برسي و تينو، -
 نه وانه و صه د نه و منده ت لي ببى جه م،
 زله و دهن زل ده هوليكى هولولي
 له مه نزل نسكو ناهمي ت و كولولي
 له تو زي خه م پتر چي ت بو نه ميني؟
 به ته نيا، پوچه يا كرمي: روا له ت
 وه گيرت نايه بيژگه كرم و كو ته ل
 كه چي ت هيشت چي ت نه ميني؟ داخي زورتر
 به ره و خو ته و، هه واتو، عومري دنيا ت،
 له وينه ي گاي بنه ي هر هه ل نه سوپي

وه ليكان گهر به دل بهنده ي خوا بي
 بواري تپه ري نه گري ته مه نزل
 نه گهر نه ك دايمه، لاي كه م جارو باران
 خه مي نه و كه م ده سه ئيواره بو مال
 خه مي نه و دا يكه وا بو پاروي نان
 نه رهنجيني - له گهر دهردي گراني -
 وه كول بيني بقرچيني دل و گيان
 له ناله ي به سته ده ستو شان و بالي
 بشيوي باوو ناوي وهرمو خواردن
 نه گهر هه ول به ي ببى دهرمان له انسان
 به خه لكي ريگه لي شيواوي داماو

نه ديلي داوو توي ديوي هه وا بي،
 له داوي كاگله مؤشان به ن نه كه ي دل،
 ته كانيك ت بدا دهردي هه ژاران،
 نه تي رهن زهردي لاي خيزان و مندال،
 له تاوي ماتلي خيزان و ميوان،
 دلي مندالي نازيزتر له گياني،
 نمي نه سريني دل به ردا ته چاوان،
 له نيشي زه جره وه ي زالم نه نالي،
 حه رام بي ليت ژياني رابواردن،
 هه زاران دهردي بي تامان و سامان،
 نيشان ده ي ريگه ريگه ي خوانيشان داو،

که رزگار بن له ههر زهنجیرو داوی
له ناو چی شوینه واری دایکه دهردان:
کهسی کاکه ی! مه رامت گهر ودها بو
مه خو خه م گهر له تاوی ئه رکی دنیا
- به لام ئه رکی که پیوئستی ژیانه
به راس ئه ر وای له سهر پیگه ی خواوه

به ناوی دینی یا ههر «ئیسیم» و ناوی،
«قه تئسی و بهنده گی انسان بو انسان»
له کانگای گیانه وده؛ هه ولی ته کابو،
برپی نویژت به تامه و بو نه خو منیا
نه ئه و جاو جو له وانه شراف هه یانه -
له ریشته وده ک بته و ههر بو چه ساوه

ئه وی دهم هه ولی په یدا کردنی نان
له ته ک ژن، شو، منال، هاوال، کهسو کار
هه راو، سه یران و، هاتو چوی ئه م و ئه و
که دهر و نه بی به پی ری و شوینی دین بن

ره تانی خزمه تی میوان و خیزان،
که مه و گه پ، باسو کیشه ی یارو ئه غیار
پیارسه، راو، ته نانه ت خواردن و خه و
هه مو ت ههر وده ک عیبادت بو ئه نو سن

له کاری دیش وده کو دهرسو موتالا
ئه گهر زانیت له ژینت خوا ره زایه
به گیانت گیانه که م کاری که مت، زور
بخوینی جو له یی ته نیاو وه حال گه ی
له بو خه لکیش: قسه یکت رای شه کی نی

ئه گهر په رده ژ نه بی نه تبی سکا لا
چه ساوی ده خل و قازانجت به خوایه:
پتر له زیادی خه لکی، بو ئه بی جور
نه دایمه په روه لا ده ی قاله قال که ی
نه بو عومری هه رات ههر دهم ته قینی

هه رای مه جلیس نشینانی زمان زان:
له هه رچی بیرو گو یس سریاو بر او ه
خوه م و تا قانه م و یارانی گیانی
چه نین قه رنه له دهنگی گیان گه شینت
نه زانی خو یی و زانی درو زن
شنه ی ودمی شه مال شانای هه ناسه ت
دلی شیران ئه داو گیانی به هاران

هه زاری وده «ولیدو عاصو سحبان»
لیان ههر ناوی ماوه یا نه ماوه.
فدات ماندوی کریکاری و شوانی
به کامی دژمنانی ری و شوینت،
په راویزو پیارزگ هه ل ئه به ستن
به مردوی توفی توشی نه فسو و عه زره ت
له وشکاروی ته کانه، به خته باران.

هه زار خوزگه م به وه وا ئه وئه راسه
 چه ميكي خوڤ له كويستانكي پاكا
 بگوڤي هه رچهن ئه نازه ي ئه و ئاوه
 خه تايشي گه رهه بي وه ك كاري خاسه
 تكه ي جار جاري پيسي، پيسي ناكا
 ئه وهش لي زيانه وي هه ر ئاو حه ساوه

ده جا گياني براي وريا به: فيرو
 به مردن كه ويه سهر ده وراني خوشي
 له دهس دان هه ر شتي ئاسانه ئاسان
 نه چي ئه م فرسه تي عومره له ده ستو
 نه كو ليت ته خته بي دوكاني خوشي
 گرانه قيامه تو دنيا له دهس دان
 زوساني ٦٤

١٣٠- برو به هانه پاره ناكا

گيانه به حوكمي قورئان ته كليفي تو ي موسولمان
 بو خاتري هه ژاران داناني مال و گيانه
 پيم سه يره چون نه ترسي راي بويري و نه پرسى
 خه لكى چ تير چ برسى هه سيان بزئو نيانه
 جاري به دل نه نالي بو ديلى زلمو، حالي
 هاوارو ناله نالي ئه روا ته حه فته وانه

١ - بهيتى ١١- : له چتي بي بهش بون، ئه گهر بي قه ره وي، سهخت و تاله. وه لي ئه گهر زانيت كه خواي هه ردو دنياو، خواي هه رچي
 خيره، ليت ره زايه، ئيتر چون پيت گران ئه بي؟!
 بهيتى ٢١- : زبوايه تگهل. بهيتى ٢٦ مصرع ١: خوار: لار
 بهيتى ٣٢ مصرع ٢- له داوي كاكله موشان: «أوهن البيوت». (عنكبوت/٤١)
 بهيتى ٣٥ و ٣٦- (مبتدا) → خه مي ئه و كه م ده سه...
 خه مي ئه و دايكه...
 بهيتى ٣٧- (خبر) وه كول بيئي...
 بهيتى ٤٣ مصرع ٢- «قه تيئسي و بهنده گي انسان بو انسان»: قسه ي نمايه نده كه ي حه زره تي عومهر سس- به شاي ئيران.
 بهيتى ٤٥- جه زاي شه رت. ته كراري «شرط» له بهر فاصله ي فره.
 بهيتى ٤٦- : بي ر به نه «مه سه ئليه تگهل جور جور». ته گونجي كه سي، شه رعا ته كليفي بوي كه - به نوميدى خاس بؤني وه زعه وه -
 خزمهت بكاته زينده گيي ئه شرافى.
 بهيتى ٥٠- له «مادى ترين و جسمي ترين» ن.
 بهيتى ٦٤- «بيدل الله سيئاتهم حسنات». (فرقان/٧٠)

وَيْلٌ كَه بَرُوبِيَانُو: بِيْدَه سَمُو لِيْ نَه هَاتُو
 خُو نَيْن هَه ژار يه كو دُو دنيا پره له وانه
 تو بِيْ بكوئشه گيانم تا دينه وهى رِيه ي گم
 ده ركا له گيانى مه ردم نهم گشته دهر دو ژانه
 رِيْ خُوْت بِيِيُوَه سه رراس به و جوړه وا پره زاي خواس
 مه ردم چ كاس چ حه قناس ده سهات ديار بِيْ يا نه
 نه وسا نه گهر گه لت مان وهك خو گله له خويان
 بو تو ژيان و خه رمان خو جوان و پر له دانه
 گش كهس نه گاته سه ر هات هاكا نوهى تويش هات
 نه و كاته پاره ناكات نِيْتِر بَرُو به هانه^۱

۱۳۱- بزن بر موج شب

بزن بر موج شب تنهای با دوست   كه يابى بامداد زندگانی
 به قلب روز اگر دل خالی از اوست   شب تاریكى ار بى ديو مانى^۲

۱- بو خاترى هه ژاران: فى، له «فى سبيل الله و المستضعفين» (نساء/ ۷۵) يانى: بو خاترى.

وَيْلٌ كَه بَرُوبِيَانُو...: «الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُم الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ... قَالُوا: كُنَّا...» (نساء/ ۹۷)

ده ركا له گيانى مه ردم نهم گشته دهر دو ژانه: «... لتخرج النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ...» (ابراهيم/ ۱)

رِيْ خُوْت بِيِيُوَه سه رراس: فاستقم كما أمرت (هود/ ۱۱۲)

مه ردم چ كاس چ حه قناس ده سهات ديار بِيْ يا نه: چُونكه: حيساب «غدر بِي»، خُو نه ويش، «لا يعزب...» (يونس/ ۶۱، سباء/ ۳)

بو تو ژيان و خه رمان خو جوان و پر له دانه: «قال: يا ليت قومى... و...» (ياسين/ ۲۷-۲۶)

يهك كه ليمه س، يا دوانه

گش كهس نه گاته سه رهات: كل نفس ذائقة الموت. (آل عمران/ ۱۸۵، انبياء/ ۳۵، عنكبوت/ ۵۷) هاكا نوهى تويش هات: اِنْك مَيِّت و

اِنْهَم مَيِّتُون (زمر/ ۳۰)

۲- شب تاریكى ار بى ديو مانى: كه دل، چُول بُو له يادى خوا، وهسه شهوى تاريخى. جا نه يش گونجى، بِيِيْتَه مَالِي شه يتان، په نا به

خوا!

۱۳۲- تو خود سرچشمه آب حیاتی

منال از چاه ظلمات سکندر   بزن بر موج شب با ذکر یاتی
دلی سیراب کن از چشمه حُب   تو خود سرچشمه آب حیاتی^۱

۱۳۳- خوت چاوکه ی ناوی ژیانی

له سیننه ی شهو دهگه میه ی یادی نازیز   له وهشتی خوشه ویسی^۱ دل^۲ که کانی
له ریبازی سکه ندر و لئه وازی   ئەتو^۲ خوت چاوکه که ی ناوی ژیانی

۱۳۴- توقع له خو زور ...

گیانه پیت خوشه موسولمانی^۱ بی^۲   خوشه ویسی خواو هر که انسانه
خاسی^۱ خه لک نه ختی^۲، به فره بگره   چاکه ی خوت زوری، به که م بزانه
عهیبه ی خه لک له لات کاوی^۱ کایی^۲ بی^۳   تو زکالی^۱ له خوت به کیوی^۲ دانه
توقع له خو زور، له مهردم که م   سه رمایه ی به رزی^۱ هر دو ژیانه^۲

۱۳۵- ناخوه شینی دل گرانه

ناخوه شینی دل گرانه له ش چیه   ئەوپه پری هر عومری دنیاوه و قوتار

---

۱ - ... با ذکر یاتی

تو خود سرچشمه آب حیاتی: هه روا که زابه ری گه وره - ص - «یحییکم» (۲۴/انفال) وه زه حمه ته «للعالمین» (انبیاء/۱۰۷)، په یزه وی راس و دروسی نه ویش، له نه نازی خو، حیات ته داته خه لکی مردو.

۲ - بهیتی ۳: مه فهومی «علیکم أنفسکم» (مائد/۱۰۵) وه «لا تکلف إلا نفسک» (نساء/۸۴) وه بری زیوایهت. موسولمان، شه شی هه میسه چاوی، تیژ بی بو دیشنی عهیبی خو به لام، بو خه لک، ته نیا دلسوزی بکا، نه ک عهیب بوینی تا توشی گه لی گوناھی وه ک «منهیات ست»: (حجرات/۱۱ و ۱۲) نه بی. موسولمانی حه ساوی، وه ک «صدیقی اتقی» نه وی که له مونا جانا، تیژی:

..... یظن الناس بی خیراً و انی أشر الناس إن لم تعف عنی

دل نه خوښ بى مالى صوزيت تال نه بى
قامكيكي سيىسى وهك گاندى ههسى
تو كه بو ته ن تى نه كوښى چون دلت
راسه تو مه سنولى هه ردوكى به لام

بيتو نه مروت لى نه كاته ژه حرى مار
صه د نه وهندهى حه يته «بيموخ» اعتبار
دى دلت ويل كه ى نه خوښو دهرده دار
سهيره خاس ويل كه يت و گهن بگرته يار

زوسانى ٦٤

١٣٦- خلتان و له شون هوهسى چون

نه لوى خوښه ويىسى به غيرت، به فيل و فهن
خو ويىسى دهم هه راش له شوينى خوهيت نه خا
نار او به پيچ و قه مچى قسان ليت نه كاته ئاو
يا نه: هه وهس به داره دهسى ناكه ست نه كا
زور ههس به داوى مektebi تن يا به ناوى دئن
بو جاو جوله تاوى كه چى ناوى خه لك نه با
ميژوى كه لان پره له خلتان به سه فسه تان
هه ر دهسبره به دهسپرو دهمدار هيز نه دا
خاوان نه بى خه لات و كرئين كوشتن و برين
چون عاله مى له شيوى كولولى نه كاته كا

١ - حه يته «بيموخ»: مهنزور زه به رلاخه زورداره كه ى پالهوانى «شا» به، كه به ساتور، سه رى چهن دانشجوى له سه ر كلاسه وه، په راند.
ناوى، «شعبان جعفرى» بو، كه فارس گهل، بيان نهوت: «شعبان بى مخ» (مخ: موخ (نهك موخ) يانى: ميشك).
٢ - ... فيل و فهن: ته زوير.

خو ويىسى دهم هه راشى له شوينى خوهيت نه خا: خلتان، گه وره ترين وه سيله ى زال بونى زالمگه له: له ئايه تا، «واستفزز» وه
«و عدهم» نه م به رو نه ويه رى «أجلب» و «شاركهم» (اسراء/٦٤)، گرتوه.

هه وهس: نار ه زوى «زه ر» دواى ته زوير، نه ختى «زه ر» يش، كار نه كا، نه م ما به كجار كه مه، له چاوى نه وى تر. «زور» يش، نه گه ر نه وه
دوانه كه نه بى، نه خسوس «زه ر» كار يك ناك.

هه ر دهسبره به دهسپرو دهمدارى هيز نه دا.

خاوان: ته زوير. خه لات و كرئين: زر. كوشتن و برين: زور.

۱۳۷- دۆستايه تي ناكهس

ئەوھى ھەس باوھ يا نە داوو دانەس
 لە قودرەت تا ئەبى دلتەخت و سەر مەس،
 بە رامبەر ناحەساويكى بلى: بەس،
 ئەبىتە دژمنى خوينا و قەساي قەس
 برا، باوک، رۆلە، يا ھاوالى ھاودەس
 ئەوھن ھەن يا لە ميژو باسيان ھەس
 بە رۇ خواناس بە دل پەشتەر لە قەقنەس،
 ئەوھى ئاواتى ھەر دەسچۇنە، ھەر كەس.

كەسم ناگرېتە كەس ناكەس بە دل، كەس
 بزا: بېدئىنى رەسمى و غەيرە رەسمى
 ئەگەر دەستە برايىكى قەدئىمى،
 لە بئىرى چوڭ ئەچىتەو دۆسى و بەين
 نە ھەر دەستە برا، خزمو، كەس و كار
 تماشاي كارى زوركارانى دنيا
 ھەزاران شا بە ناو ھەتتا خەلىفە
 نيرون، چەنگيز، ھەزارانى و ھايئە

نويناگەى جوملەيىكە كورت و سەر بەس:
 تەنا قازانجى ئيمروى خوى ئەوئى و بەس^۱

ھەمۇ تاريخى تازەو كۆنى انسان
 لە ئيمانى بە دل سئىن كەر بە صوزى^۲

۱۳۸- كرىوھى ھەوا

نە رۆى مەزراى دل رەن وە جەلا بەرد
 رەئى ژيان كەرد نە مەزرام ياخي

ھەواى زوسان وار^۲ كرىوھش ھور كەرد
 ھاھا كا ھەرەس بەرزە دەماخي^۱

رۆى ژيان چيوئيش نەمەنەن پيوھ

خاوەن كليھەو مەزراو كرىوھ

۱ - كەسم ناگرېتە كەس: دۆس و خوەشەوئىس و مۆنس و...

بېدئىنى رەسمى: ئەوھ وا ئاشكرا، خوەى لە گورۇھگەل ماتريالئىست، ھەساو ئەكا.

... وە غەيرە رەسمى: ئەوھ وا ئيمانى لە دليا نية، وەلى خوەى، وە خاوەن ئيمان ئەداتە قەلەم.

... يا لە ميژو باسيان: «سئىن» كە، بە «ژېرە» يىكى سۆكەوھ ئەخويترىتەو، وەك ئەوھ بېزى: خاسن.

... ھەتتا خەلىفە: وەك شاگەل اموى و عباسى.

لە ئيمانى بەدل سئىن كەر بە صوزى: يانى: بە زېھن، تى گەيىبى، بەلام، دلى، لەنج بكاو قەبۇلى ئەكا نەك ئەوھ كە زېھنى، پەي بە قىيامەت نەبردبى.

۲ - زوسان وارېن.

جوانی وادەى مال ئاوايش ياوان
 هوردان جەردەى مەرگ كەمئىن وەش كەردەن
 نەر ئەوجە پايىز هەوال ئاوەردەن
 شەنى تەم رەوین گيان وە شەمال دەر
 نە هوى هەناسەى ئازىزى گيانى

هانە پەلوکوى زەردەى رۆزاوان
 بەياخى پيرى نە سەر ملەى تەن
 ئەم وە رەن زوسان كەفەنپوش كەردەن
 زوسان وە وەهار مەردەزىنە كەر
 بكيانى رچەى خەمان بشانى

۱۳۹- ئاروفتەن مەغار

ئاروفتەن مەغار دل مەينەت كيش
 داو جالجالو كەى كۆنە نوى خەمان

كوليتى راکەى گورگو گورگە مېش
 راي رۆشنايى بەست نە رۆى رۆچنەى گيان

سا خاوەن رەحمەت رەحمەت فەرماو
 پەيكى ئاشناى ئاشكراو پەنھان
 بكيانە يانەى دەرۇنى ويران
 دەس خاسان راس گيرو هەزارى

وہ فریای خاپور ئاواى دل ياوہ
 ئاشكرا پەى عام پەنھان پەى خاسان
 وە فەر قودۇمش ئاوا بو ديسان
 با گيرو جارجار دەس كەفتە لارى

بەھارى ۶۵

۱ - ھەواى: بە ھەردۇ مەعناكە، بە حەقىقەت و بە مەجازگرتن. ھا، ھاكا ھەرەس: ھەرەسى تەبىئى لە جىگەگەل لە يال بەرزو ھەل ئەسى. ھەرەس ھەوايش، لە بەرزى دەماخو خو بەزل زائىنەوہ. خاوەن كليلو مەزرا و كرپوہ: « ما تەملون » لە فەرمايشى ھەزرتى ئىبراھىما - ع - بە «عمل» نازانم؛ بەلكە بە مەعناى بوته دروس كرىاگەكانە. وەلى ليرە، خوا، بە خاوەنى ھەم مەزراى دل، ھەم كرپوہى ھەواو، ھەم ھەرەسى كۆبونەوہى خەتاگەل فرە، ناسرىاگە . بو؟ لەبەر ئەوہ: خاوەن، دەسلاتى «تصرفى» ھەيە لە مەملۇكە كەيدا. مەسەلەن: تو خاوەن پۆشەنىكى، مەعناى ئەوہ نىہ: كەردەى خوٹ بى. بەلكە دەسلاتى تصرف تيا ھەيە.

مال ئاوايش...: خواحافزى.

ھوردان جەردەى مەرگ كەمئىن وەش كەردەن بەياخى پيرى نەسەر ملەى تەن

نەر ئەو جە پايىز...: پەلوکوى رۆزاواى جوانى.

ئەم وەرەن زوسان...: چەرمگى مۇ

جەردەى مەرگ

نە هوى ھەناسەى...: «ھۇ» ئەكەن لەچتى رچياگ تا تەز سەرماى دەرچى.

بشانى: نەك «بشكنى». چۆنكە رچەشكانن، نىشانەى تەواوېون سەرماو سۆلەو ھاتن بەھار نىہ. بەلكە: «اھتەرت و ربت».

۲ - گورگ: شەيتان. گورگە مېش: نەفس

داو جالجالو كەى كۆنە نوى خەمان: خەمى گەرۋە، زىەى رۆشنايى بەرەو رۆچنەى گيان شەكاتەو وەلى ئەوہ وا، ئەى وەسى، وردەخەمى پۆچەو، خەمى خەتاگەل (كۆنەونو). وەلى ئەم جوريشە، ئەگەر لەتەك شەرايتى «توبە» بى، ھەر باشەو؛ ئەگونجى بوپتە هوى رۇناكى بو دل.

دهفتہری سیہم

۱۴۰- دل، دلی خوټ

دل دلی خوټ ههروه کو لهش لاشی خوټ
مالی نه مروشت له بو خوټ وهک سوی
لهش نه هه ر هی توټیه حیوانیش ههسی
هه رکه انسان بو، به دل، انسان نهوی
مالی نه م لا ناخلاف ویلت نهکا
شهرتو شوئی وهک ههوی یه بو ههوی
لهش له بو گیان سه رده می هیلانهیه
مه ل هه ل نه فری بی خه وه ر روژی شهوی
مالی نه ولا مالی خوشی و تا سه ره
تامی ژین دهرناکهوی مه ر هه ر لهوی
سهیره پیم بو له شتو دنیات هه ول نه دهی
قیامهتو دل چون وه بیترت ناکهوی

۱۴۱- مه ده ده مه نه فسه وه

نه فس نه گه ر داته ده میه وه، له خراو
په لپه نه گریتو خاس نه بیزیئی
سهیره که: گه ردی هه مو شتیکی به نرخ
چون له بو گه ردی دهر د نه دورینی

۱۴۲- نه فسټ ویل مه که

نه فس نه گه ر ویلی که یتو بو ی بلهوی
پوچت نه کاتهو نه ویته نو که ری زک
هیمه تی نه فسی بی فه ری گه نه خر
هه ر قه تیسه له مه نته قه ی ناوک

۱- چونکه: لهی حیوان.

۲- له ژماره ی ۷۸ (ی دهفته ری دو) دا له باره ی ئیستا حگه لی وهک «نو که ری زک یا زک ناغه» وه تهوزیح دریاگه.

۱۴۳- به ره وه نه فست مه ده

نه فس نه گهر به ره ی پی به ی، ویلی که ی
 زیاتر له به پ خودی پا دابکی شی،
 خهیر نه بی زینی و داوای شه پ نه کا
 وه ک منال دلی له پاریز نی شی

۱۴۴- به چه قولمی؟

به چه قولمی که سم به پؤل، ده سلات
 زور، که لافهت، جه مال، سه واد، که سو و کار؟
 سه ورکه صوزی زه لانی چون هل کا
 تی نه گه ی تامی دهردی عه شقی بگار

— —

نه وه خوا خه لقی کردوه گشتی
 خهیره، ژیرانه گهر بیان خهیه کار:
 چی له دنیا به نیعمه تی ماد ی
 بو له گش باره وه ژیان ی له بار
 یه ک: له هه رچی، نه نازه را گرتن
 دؤ: دوان پیکه وه نه یان کریا
 وه ک له بو سلامه تی، نه خو شی ژیر

—

نه م دو شه رتهت نه گهر دروس را گرد
 پر به ره زه حمهتت نه گهر نه خه سار

وه هاری ۶۵

۱۴۵- رازی دزه کان

(شیعریکی دؤرو دریزه که ته نیا به شه ئاخره که ی بو نی ره به سه)

تو خوا با باسی نه م و نه و به س که ی
 وریای خو مان بین نه ک له ری لاده ی
 هاوری خوشه و یس! ریو گاری عاقل!
 مهینهت خوشه بو ناواتی گه وره
 گوی مه ده: ساوه، بورانه، هه وره

قیامت‌تی خوٚتو دؤ دنیای مّلت
ئەو مەنزله توئەچی بەرەو لای
کیشانی صد سال زەجرەووە تانە
دیاری ئازیز، مەنزگای یاران
فدای تاویکی، عومری صد ساله

چلۆن جوړ ئەبی بی رەنج و مەینهت؟
هەر که مە هەرچی بکیشی له پای
هەر وەک بو «مەسناو» تاوی رەتیانە
تەرخاناوای نو، رووی رەحمەتباران
پەر له عەیش و نووش بی تاوی تالە

ئەگەر بە راستە بو خەلک پەرۆشی
خۆشه‌وێسی و دلسۆزی وەبی
سەیرکە: دایکیکی دلسۆزی فامدار
تو بو عاله می دلت نەنالی

نەک بەناو مەردم بو خو تیکۆشی،
کیشانی رەنج و مەینهت چۆن ئەبی؟
بو خوشەوێسی، چی ئەکا هەموار
بە قەو دایکی بو تاقە منالی!

تو ری خوٚت بگرە بی تەله‌کەو، گت
هەر چەنیش بری مەلای یارمباز
کە بەردی «ئەولا» له سینە ئەدەن
بە ناو پێشەوای مەردم و ئایین
بەردی افترا له سەر ریت بخەن،
خو خوٚت ئەزانئ: رەنجت نابی گم
صۆزی کار ناکا «ها»ی دوس یا دژمن
تو ئەگەر وایی خوات لی رەزایی
بو خەلکی مەزلۆم گێرۆدە بەلا
ناراسیش ئەر هەر بە خاس باست کەن
نەک دلسۆزی خەلک، گزیری هەوایی
وەک ئافرەتە کەئ: «بیکەن دەرزیان
له سەر ریگەیی حەق هەرگیز مەبە کز

هەر چەن مەردمیش نەزانن قەدرت
دنیاپەرستی له قیامت بیواز،
یا بارەقەلا بو «ئەم لا» ئەکەن،
خەیانەتکارن بە مەردم و دین،
تۆماری کفرت بو امضا بکەن.
گوی مەدە چۆنە پێشوازی مەردم
خو وە مەن^۱ مەردم دەخلت ناپیون
با هەر ئەم و ئەو لیت له هەرابی
خوشبەختیت بوی نەک بارەقەلا
دەردە، نەک ئەگەر جنیوت پی بەن.^۲
گەر دەروەن نافات یا بارەقەلایی
هەر بەو شەرته پی بیژن قەیخازن»
با هەرچی دزە هەر پیت بیژن دز

۱ - کاسە مەن.

۲ - هەل ئەکەفی: بری جار ناراس، وە خاسە باس کا له خاسی (له بەر هۆگەلی دەرۆنی یا بیرونی). وهلی ئەگەر کەسی وای بی که ناراسگەل، له هەر وەختیکا هەر بە خاس باسی کەن، نیشانهی عەیبیکه له ئەخلاق یا کاریا.

هه‌روابوه و وایش ئه‌بی^١ که: ناحهق
یاخوا خاوه‌نکار لیمان بی^٢ رازی^٣
بو پاکانه‌ی خوهی، به‌ئناو بکا حهق
که‌یف خوهیه خراو چی^٤ ئیژی^٥ خاس چی^٦
به‌هاری ٦٥

١٤٦- مه‌به دلکهن

مه‌به دلکهن له ته‌زکیه و ته‌علیم
چون بوه و چی^١: ره‌فیقو، فامو، محیط
که‌مه گرساو به باری لاری خراو
له گله گول^٢ به‌لام به ئاوو تاو
هیژی سه‌یری «اراده» ناکا داو^٣
ریشه^٤ هه‌ر چهنده زوری، زوره، به‌لام

١٤٧- چهنی گه‌ره لاوزه؟

ئادابو، فکری پوچو، هه‌وای: ورگو ده‌سته‌لات
ئامانه دیلی خول^١ و گروی خویریته‌ت نه‌کهن
گه‌ر خواپه‌رستی «أخذ^٢» بو^٣ تو ره‌وانیه
ئاخر چهنی^٤ ته‌نی^٥ گه‌ره لاوزه‌ی خه‌وو ژه‌مه‌ن
به‌هاری ٦٥

١٤٨- مائی که‌مو باش

زور گوی مه‌ده له زورو که‌می مال^١، که‌سی برای!
یاخوا خودا بری^٢ به‌ره‌که‌ت باته زنده‌گیت

---

١ - ههم ریبویه‌تی: «... فن العرق، دسّاس»، و ههم بری رازی ده‌ره‌که‌وتوی «ژینیتیک» (توارث).

٢ - «داو کردن» یا «دا کردن» ئیستلّاحیکه له سی‌بازو که‌وشه‌کا.

٣ - وائل علیهم نبأ الذی...

که م، بیته خه رچی خوشی و بلکیته گیانه وه

نه ک زوری به رچی مهینه ت و بی به ش له خیر و پیته

تاوصانی ۶۵

۱۴۹- حه ق راگره

چاو مه بره که سم له حه قی خه لکی^۱ خوشکو کچو دایکو لف، نه تا، مال^۲
که ر پیته خوه شه حورمه تی حه قی خو ت^۳ حه ق راگره بو نه ناسو هاوال^۴

۱۵۰- به فلسی، گهنجی

چهن گه و جه خزل به مال و پارهی زورتر^۱ به ش خو ی و ژن و منالی، هه ول و رهنجی^۲
ئاخر کوره نه و باره له بو که ی؟ بو کی؟^۳ به خوا به ره که ت نه بی به فلسی گهنجی^۴

۱۵۱- به دهم نه فسه وه دان

انسان که به دهم نه فسه وه با وای لی یی^۱ لی زیاده گه لی که پی بو یژری^۲ حه یوان^۳
گیرفانی نه کاته خه رچی گیجی و گه و جی^۴ ناگایشه له برسیه تی^۵ هه زاران انسان^۶

چی بایه ق و نرخ ی بانه فیرو ی دهر نه کا^۱ مایه ی هه وه سی دو روژی ته ن دهر سی ری^۲
بو ماده نه دا قیامه ت و - که ر بی بی- شه ره ف^۳ به شکم به خه یالی خو ی خوه شی رابو ی ری^۴

خه لکو وه ته نی نه خاته رهنج و نلت^۱ چی ناحه ق و ناحه ساوه هه مواری نه کا^۲

۱- بل هم اضل

بو مهردم نه وينی کوټو زنجیر رجووا   تا نانی، بی پلاوو گوشتی له ته کا

— —

نه‌ی خاومنی عه‌قلو دل خوهم و یارانم   لاده له هه‌واو له زوری نه‌فس و شه‌یتان
هه‌ر کامه که دیلی خول نه‌بین مشتی مه‌رگ   زوتر له‌وه داکه‌وین بنیره بو‌مان

۱۵۲- په‌له مه‌که

هه‌ولت نه‌گه‌ر به‌رآسه له‌بو مه‌ردمه نه‌خوت
هه‌ولت نه‌بی که قافله خوشی بگاته جی
هه‌رتا که مله‌تی له‌گ باریکه‌وه نه‌گا
هه‌رچیکی ده‌س که‌وی وه‌ک نه‌بینی له‌کیس نه‌چی

— —

خوشه نه‌جاتی مله‌تی مه‌زلوم به‌لام نه‌گه‌ر
مایه‌ی حکومه‌تت په‌له‌یه، بی نه‌تیجه‌یه
دوشمن له‌رأس و چه‌پ، ده‌سو پا و هاوده‌سی فرس
خاس بی له‌پات نه‌خاتو خراوبی نه‌وا هه‌یه

---

۱ - ته‌لاش.

۲ - اضطراب.

۳ - ئیستل‌احی «ده‌س و پا» که له‌نای ناحه‌ق، هاتوته ناو ئیمه‌یش و؛ بو‌خزمه‌تکارانی به‌ریزو خوشه‌وئسی مال، به‌کار نه‌بری له‌پاشماوه‌ی فهره‌نگی خوینتالی «طبقاتی» ی ئیرانی به‌ر له‌ئیسلا‌مو بری ولاتی‌تره. ئیسه، وتنی بو‌خزمه‌تکارانی مال - که‌رأس و نه‌موه‌ندس و چه‌کیم‌گه‌لی، به‌چه‌قه‌ده‌سی، کار نه‌که‌ن - یه‌کجار ناشه‌رعی و ناباره. به‌لام بو‌نه‌وانه‌وا به‌رده‌سه‌و گرتک کرینی ئیستعمارو، هه‌ر حوکماتیکی ناراسن، به‌رأسی، چه‌ساوی و به‌جیگه‌س (هه‌ر وه‌ک ئیستل‌احی تازه‌داهانگی «جاش»).

۱۵۳- خوبه خهون و خه یالی مه دورینه

مارو مورى كيوو ساراي روى زهوى

گهر له خوت ئاگات نه بي چيت لي نه كه ن؟

ئهوپه رى، دؤ روى دنياي هيچ و پوچ

ليت ئه بي زين له بهر چاوت ئه خه ن

--

دركو دالى كووى ههواو ساراي هه وهس

تيك ئه ده ن ليت ژيني بو ن ژيني به راس^۱

ههروهها ورياي خوهتي بو سه رده مي

ئاگه دارى خوبه بو هه رتا هه تاس

--

گيانه خو وهك ئه م شپرز او نيه

وه زعى ئه و دنيايه وا كه ي بو ي نه چين

ئهينه «روژى فه صله»: وهك خاس و خراو؛

ليك جيا ئه كرينه وه تال و شرين

--

لهينه مه ردمخورى مهور رائه نين

بو ئه وى جى، چى خراپه لى جه مه

جى ئه وانهش واله هه ولى مه ردمان

هه رچى تاريقى بكه ئه هه ر لى كه مه

--

گيانى كاكه ي وا بژئ له و روزه دا

نه بيه هاوتاي خو ينمژان و زالم ان

۱- چ له دنياو چ له قيامه تا. جا ئه وه وا له دنيايشا تامى ژينى به راسى، چه شتى، تاله و به لايش، كارى لى ناكه ن، چونكه ژينى دنياي، ئه و ژيانه «هيچ و پوچ» نيه، كه مارو مور، كارى لى بكه ن و بي زينين.

حەیفە بو خەون و خەيالی، ئاخري

نسكو ناهمی بهیته سه ر ژینى نه مان

تاوصان ٦٥

١٥٤- پیت سهیر نه بی ...

گه ر پهیره وی دینی، گیانی کاکه ی	پیت سهیر نه بی که وای له بهندا
پیم سهیره که بان و خوار هه بی و تووش	بهن بی له خه می خه وو ژمهندا

١٥٥- داخیکی هه ر تازه

سه رده می جوانی جاری ریوار بوم	پیم له سنه وه بو تاران نه چوم
ئوتوبوس وهختی ژمه نی نه هار	له «ئاوهج» لای داو گش هاتینه خوار
له غه زاخوهری چاوه چاوم کرد	له کونجی، شوینی خالیم گیر هاورد
- عه قلم هه ر نه ونه ئه شکیا به کار:	خواربم نه بی له دهره و دیار
ئاوهن و ره ون ژوریش هه رچی ههس	که سی نه زانی پیخوهره که م چهس
تا نه گه ر ساده و، گه وچه ده وله مه ن	من سوک نه وینن با له خو نه که ن
وه ک تریش، تو خوا بو کزو هه ژار	با منیش نه بمه هو ی خه م و ئازار
با منیش نه بمه باری سه رباران	بو به هه زار جو ر بهش چو به تالان
(له زور باره وه له ناته واوی	عازوم نه دی له دهس تاوتاوی) -
له دؤ لای میزی، دیوارو که نو	له و دؤ لا هه ر کام سه نه لی بو
له سه ر یه کیان گه نجی دانیشتو	به سه رو وه زعی له دهسته ن نه چو
نان و پیازی بو له پیش لاوه	که وا دیار بو پاشخوانهس ماوه

١ - ده وله مه نم نه دی، حه زم نه کرد نه ونه ژازیاگه و پر زه رق و به رق و له بار بم، بومه دیقی بو دلی (یا: وه ک ئاواتی بی مایه گه ل: «هاوسه ر که م» نه وم!!). هه ژاریشم نه دی، له زواله تی سازم، خه جاله تم نه کیشاو...

جاروبار دهسی له بوئه بردن
له تهک سلامی به حورمهت و تین
وه ختی که نه حوالپرسیم ته و او کرد
وتم: له لای من کهم چت له دنیا
بو خواردن، تاق و تهنیا دانیشتن
زور مه منون نه بم گهر بی رازی
وا دیارو لاوه پهی به مه بهس برد

به ورده ورده وهک چرو کردن
نیجازم لی خواست تاوی هاوسا بین
نه خته نه خته سهر قسم دهاورد
ناخوشه وینهی سه فهر به تهنیا
وا دیاره تویش به ته نیای وهک من
بوئم نه هاره میوانی من بی
به تشکره و، خوارینی، ویل کرد

وتی: ههر تاوی بهر له پی ییوه
باورم کردو وتم که وا بی
بار قسم گور او له سهری نه چوم
له پاشان هه لسام بو خواحافزی
له بهر ره فیقی و ماتل ماوم.
نه مروانی و هوشم دابو به و لاوه
هه ساو خه رجم کرد چومه دهر له دهر
نان و پیوازی له قهس نه مخوردو
دهسی کرده وه خواردن وهک نه وهل.
له کوتوپرا ته زی پهیا بو
به ربونه گیان دل چهن ئافه تی گیان

نیوه روژم کرد ناخویش بی ییوه
پاشخوانه نه بی هی خوی بی مابی
به تهنیا خه ریگ نه هار خواردن بوم
چه نه و ههر له جی خویا ماو وتی:
چوم به ره و درگاو، به گوشه ی چاوم،
بزانم پاشان چی نه کا لاوه
دیم لاوه کاتی دیمی چومه دهر،
دهسی برد، بردی به ره و لای خوی زو
به راس بی قایه و هه ساوه نه نجهل
له تهوق سه رمه و هات له پامه و دهر چو
هه سرهت، خه جالته، خه م، هه نو ی گریان.

ئاخ له عنه تی خواله نه زمی، دینی
له لایی، خه لکی ملکز و هه ژار

نه زمی «طبقات» رجوانه وینی:
لایی تر «اتراف» له تهک «استکبار»

هاوین ۶۵

۱- یانی له دل خوه مهو.

۱۵۶- غرور خود باختگان

خود باختگان مسلک مادّه پرست   از نشأه باده جهالت سرمست
نازند به فهم خود که ره یافته‌اند   «زیرو زبر شکم اساس همه است» (!)

۱۵۷- کهی ئینسانی؟

ئه‌گهر به دهردی داماوو برسی   به حالی دیلو مه‌زلوم بزانی،
چه هه‌لای هه‌ولت هه‌ر ژینی خو‌بی   به خوا حه‌یفه خو‌وه انسان دانی

۱۵۸- چه‌مه‌را

ئه‌زیز خه‌یلی‌وه‌ن چه‌می دل بریان   نه توتیای گهر د پالای دیدهی گیان
خه‌یلی‌وه‌ن مه‌نه‌ن تاریکا‌وای دل   نه رای روی ئامای گیانی دل ماتل
نه‌وشکاروی دل مه‌زرای محبت   مه‌نه‌ن چه‌مه‌رای بارانی رحمت
خه‌یلی‌وه‌ن چه‌مان سه‌رچه‌مه‌ی ئاوات   چه‌مه‌ران ها‌کا لیل‌اویش داهات

ته‌ن ته‌نیاش وستهن سه‌رمایه‌ی شادی   هه‌میسان خزیان نه‌ انفرادی
وینه‌ی یانه‌ی دل چوله‌ن یانه‌ی ته‌ن   ته‌نیش تون چون دل وه‌ ته‌نیا مه‌نه‌ن
ئه‌ر نه‌بو‌ کوره‌ی دل ماوه‌رو‌ کول   هیچ نیهن ته‌نیا مه‌نه‌ی ته‌ن بی‌ دل
دل بانتر جه‌ خه‌م دوری ئازیزان   سو‌چیان وه‌سه‌ بون دوری چه‌مه‌ی گیان

توخوا با‌په‌له‌ی ره‌حمه‌تت وارو   په‌ی کویر‌اوای دل موژده‌ی گیان بارو
به‌ کویر‌ایی چه‌م چه‌مه‌ئی زه‌بون   ته‌می ته‌نیایی به‌رشونه‌ دهر‌ون
دل تاوی‌ تاوان قورخ جه‌ جه‌ردهن   بی‌گانه‌ نه‌گیان یانه‌ش به‌ر که‌ردهن
سا فرسه‌ته‌ن سای ره‌حمه‌تت دیسان   نه‌سه‌ر دل وارو گیان بارو په‌ی گیان
په‌یکی ره‌حمه‌ته‌ن لیل‌عاله‌ مینت   نازو‌ وه‌ ته‌نیا به‌نه‌ی خه‌مینت

سهردهسهی خاسان حهیفهن بو رازی ویل کهرو شیوهی بهننه نهوازی

یاخوا کلهی چه م گهردی پالاش بو سهرم ههزار جار سهرگهردی راش بو

۱۵۹- لافاوی داخ

دیسان خهییالی دهردی گرانی گهلو ولات

لافاوی داخی رشته که لاوهی دلی کولول

داخی ولاته له تله ته که ی لاشه پر له داخ

زوخاوی دهردی مله تی داماوی خه م له کول

ئه و نیشتمانه بیکه سه، وه ک مالی نازیه تی

ژورو دهری هه رایه له هاواری روله رو

وه ک باخی هه ر په لیکه که ویته ده سی دزی

میراتی که به شبه ری، شه رایانه خو به خو

ئه و خه لکه وار ه تاوو شه لو په ت بو ه ئه لئی

رانیکه تی ر ژاوه له هه ر لاوه گورگه لی

خوی ژیر چه پوکی دایکه دهر دانی به ر په لای

مالی، له شی له بهر په لی هه ر در نه یی په لی

کوسارو ده شتی، گولگولی خوینی جحیل و پیر

دیها تو شاری، دل پر ه هاواری دایکو باب

تر ساوه شینی بیده نی مندالی باب کوژاو

وه خته بلیم که جه رگی یه زیدیش ئه کا که باب

ئاخ خوینه‌واره خواری زکو دهسته‌لاته‌کان

هه‌ندیکی سه‌ر به گوډله بری سه‌ر به میزه‌ره

ئه‌م گشته‌ده‌ردی خه‌لکو ولاته‌له ئیویه

هه‌ر بو خوه‌تانه هه‌رچی ته‌قالاو سه‌روده‌ره

--

یه‌ک هه‌لئه‌لی به مه‌رحه‌مه‌تو عه‌دلی زالمنا

یه‌ک هه‌لئه‌نی به‌ره‌و هه‌له‌تی مه‌رگی لاوه‌کان

ئه‌و به‌شکه‌خوانو و کوانوی بگری‌تو پیر کری

ئه‌م بو به‌شی له ده‌ستو بری ئاو کوتاوه‌کان

--

ئه‌ی خویه‌ ئه‌و خه‌مانه‌هه‌مو لای، لای‌تر

خوم شه‌رمه‌زاری دینی توو به‌نده‌کانی تو

ری تووم ئه‌گه‌ر به جوانی بدایه‌ نیشانی خه‌لک

نه‌ راوی ریوی و نه‌ له بو گورگ ئه‌بوئن گرو

--

ته‌نیا ئه‌گه‌ر له دو کهلیمه‌ی دینی تو، گه‌لم

کردایه‌ شاره‌زانه ئه‌بوئن وائنه‌ ده‌رده‌دان:

خواه‌ر یه‌کیکه، ملکزی لای غه‌یری خوا مه‌بن

ری کفره: چه‌ندی سه‌رمه‌س^۱ و ماقول^۲ گه‌لی هه‌ژار^۳

--

خویه‌ خه‌جاله‌تی دلی قرچاوی مئه‌تم

هی خه‌لکی دیلو ملکزی به‌رده‌ستی زالمنا

---

۱ - مترف.

۲ - مستکبر.

۳ - مستضعف.

نازانه نه مېړۍ كې «اُنذر عشيرتک»

تا وا گهلم له پهل ته له كهو زور نه بې به ران

--

ئې خوايه خوټ ئه زانې خه يالې خه يانه تم

هه رگيز نه بو نه بو گه لي خو م و نه دېني تو

بم به خشه؛ خو م و هاوريه كانم بته و كه، وا

ئو خه لكه موخليسانه له رې تو بخه يينه خو

--

چوار روژې عه يش و نوښې هه وار گه ي نه فام به زين

بو مولكي بي زه والې ره زاي تو فدا بكه يين

هه م خو به به ختي به خته وهران شويني وان كه و ين

هه م خه لكې وي لي به خته و هري هه ر دو لا بكه يين

هاوښي ٦٥

_____

١٦٠- نرخی ره فېق

بو شه پې، پاسې له توپيكي به ئې يا قسه بيكت وه پيشه وه ي به ئې،

دلي ره فيقيك له خو ئيشيني واله قيمه تي ره فيق تي نه گه ئې؟!

بايزي ٦٥

_____

١ - دو دانه خه ت، نيشانه ي به ين دو فصله، له چوار فصلې سال.

۱۶۱- تا دهستی به دلسوزی

تا دهستی به دلسوزی^۱ که وتویی^۲ هل^۳ نه سستی^۴
بو نازی هه تویی^۵ تا خاوه ن که ره می^۶ ئه روا
تا دهنگی^۷ ده ری: مه زلوم^۸ رزگار بی^۹ له مه زلومی^{۱۰}
پیشکش به محمد بی^{۱۱} سه لوات و سه لامی خوا

۱۶۲- تامی انفرادی

له جه رگه ی جه می یارانی گیانی^۱   تو م نه بی^۲ هیشتا خو م پی^۳ ته نیایه
تو م هه بی^۴ ته نیایه انفرادی^۵   لیم جه مه هه رچی^۶ خوشی^۷ دنیا یه

۱۶۳- تاوی خهوی زینگ

عومری^۱ خه وه ری^۲ و ته لاش فدای تاوی^۳ خه و
زینگ به شه پولی گوشه چاویکی^۴ تو
صه د سالی^۵ صه فای ره فاقه تی ئازیزان
قوربانی هه وای^۶ خزمه تی تاویکی^۷ تو

---

۱ - نهک له بهر هه ره سهاوی تر.

۲ - نهک مامه له چی^۱ گه ل. (چونکه چتیک مونسبه، که له تهک نه خلاق و رهوشی ئه و ره حمه ته ن لیلعاله مینه، سنخیه تی بی).

۳ - نهک دهنگ گه ل تر.

۴ - گوشه چاو: بو روا ئینیکی که م و که م تین، نیم نگاه، طرف.

۵ - که یفو ده ماخی فره خوش و کوک.

۱۶۴- نامان له هه وهس ماقوڵی^۱

نامانه گیانه دهسمه داوینت
به‌لی^۲ «اسراف و تبذیر» خوینتالان
هه‌وای زله بوئن، ری^۳ ژینی به‌رچاو
که م‌هه‌ل نه‌که‌وی^۴ وه‌بی^۵ سه‌رمایه‌ی

هه‌وهس ماقوڵی^۱ نه‌که‌ویه شوینت^۱
به‌لان بی^۲ هه‌وای ماقوڵی^۱، کالان
ئه‌نینه به‌رت، چ خاس چ خراو
استکبار، اتراف دامه‌رزنی^۳ پایه‌ی

پایزی ۶۵

۱۶۵- ئیکسیری گه‌وره

رۆله‌م هاوریه‌ی دنیاو قیامه‌تم
رازنی^۱، تازه من دوا‌ی په‌نجا سال^۲
خوشه‌ تو هه‌رتا جوانی حالی^۳ بی^۴

به‌ دل گوی^۱ بگره‌ بو نه‌سیحه‌تم
تی^۲ گه‌بییم، ئه‌ویش به‌ حال^۳ و نه‌ حال^۴
تا پوخته‌ و قالی^۵ موسولمانی بی^۶

— —

رۆله‌م ئه‌زانی: له‌ دوا‌ی تی^۱ گه‌یئن
به‌لام چ رازه: بری^۲ دل، سازن
بری^۳ ئه‌خلاق، یان قسه‌، یا ره‌فتار
مایه‌ی نه‌خوشی^۴ یا ساقین بو^۵ دل^۶
چتی^۷ که له‌ ناو ئه‌وانا گشتی
«خوشه‌ ویسییه»^۸ و، له‌وه‌ لا ئیتر
هه‌ر وه‌ک دلی^۹ چول^{۱۰} له‌ خوشه‌ ویسی^{۱۱}

به‌ دله‌ ئیمان زوردارو به‌ تین
بو^۱ قه‌بوڵی^۲ حه‌ق، بری^۳ له‌ جازن؟
یا ره‌فاقت، یان عاده‌ت، یا ژیار
لادان له‌ زوریان گرانه‌ و موشل^۴
جوانتره‌ و زورتر بردو برشتی،
ناگاته‌ گه‌ردی پایا هیچی‌تر
ناماده‌س بو^۵ صد نه‌خوشی^۶ و پیسی^۷

— —

رۆله‌ی هاورازو هاو گرفتاریم
گشتی هاو قیامت هه‌ر یه‌ک که‌لیمه‌س

پییم وایه: ته‌واو ده‌رس و موچاریم
یانی^۱: «محبّت»، ئه‌رزش گشتی هه‌س

۱ - خله‌تیایگی که‌ وائه‌زانی: توی که‌فتگیته ته‌قالا بو گه‌یین به‌ ماقوڵی، ماقوڵی به، که‌ وه‌ک دژمنی^۲ که‌فتگه‌ شوئت تا به‌دبه‌ختت کا، وه‌ک حه‌کایه‌ت کاوراو خیه‌که‌.

۲ - هه‌زه‌رتی صادق - س - له‌ جوای پرسیاریکا ئیزی: هل الدین، إلی الحب؟ (له‌ جیگه‌ بیکا ته‌وزیحمان داگه‌ که‌ مه‌به‌س چه‌س، وه‌لی نازانم له‌ کوینه‌دا).

محبّت هەر کهس یا هەرچی^۱ که بی^۲
چونکه خوښ و ئیستن ئەر هەر غەرئیزیس
زورن محبت که له خو^۳ و ئیستین
برئ^۴ بهش له ئەو نۆره نه بردو^۵
خوشه و ئیسی^۶ یان ته نانه تی^۷ بو^۸
خو او پیغه مەری «خو» یان خوښ ئهوی^۹

به و شه رته: «ته نیا غەرئیزی^۱» نه بی^۲
له حه قیقه تا له بهر «خو و ئیستی^۳» س
بو^۴ گه ل، بو^۵ ولات، مه زه ه ب، حه تا دین!
له ناو دوکله ی هه وه سا ون بو^۶،
رو^۷ له ی باوشیان بو^۸ نانه و بو^۹ دو^{۱۰}
ئەر خوښ و ئیستیان به درو^{۱۱} نهوی^{۱۲}

— —

له دوای ئه و شه رته وریا به له داو
عه قلی گزئیری غه ریزه ی جادو^۱
به «جه دل» سه رت لی نه شیوینی^۲

عه قلی ری شیواو ئاره زو^۱ لی داو،
عه قلی تمه ن و مه ن و ترازو^۲،
به فیل^۳ قولت لی به فول^۴ نه نوینی^۵

— —

ئاخ له جی^۱ نه و گش حه چه ل و قاله
تی کو شم: خو^۲ م و هه مو^۳ هاوالی^۴
ئه لبه ت نالی^۵ م نه و باسانه زیادین
له دینا «تعلم» پایه ی ئه سللی^۶ یه
ئاخر ئه زانی^۷: نادروس، هەر چه ن

بمفامیای ئه م چه نای چه ن ساله:
به «خوشه و ئیسی^۱» بگه ئین نه ختالی^۲
به لام به بایه ق له پله ی دوایین:
وهلی^۳ جیگه ی واله پاش «تزکیه»
زورتر بزانی^۴ زیاتر ئه دا^۵ پهن

—

به هه ر حال^۱ هیوا ی قه ره وی^۲ هه ر هه س

«ماسی^۱ هه ر وهختی^۲ بیگری^۳ هه ر تازه س»

— —

گیانه دو^۱ ریان کافری و ئیمان
خو^۲ به نه زانی^۳ ن یا زانی^۴ نیه
خو^۵ به که سانی^۶، «کافر» یا «مؤمن»

چ بو^۱ که م حالی^۲ چ بو^۳ فره زان،
به لکه به انصاف یا لاساری^۴ یه
ئیزی^۵، هه ساوی^۶ له حه ق حالی^۷ بن

۱ - خوښ و ئیستی ته نیا غەرئیزیش هه ر باشه (یطعمون الطعام علی حبه، یا: ... ممّا تحبّون) وهلی^۱ خو هی به ته نیا مایه ی گه شه و

نه شه ی دل^۲ نیه؛ مه گه ر عاملگه ل تر - له مه حه بهت یا هه رچی تر - بکه فیته ته کی.

۲ - کنایه س له دنیا و مالی دنیا

۳ - لیره مه به س، ته نیا ئاره زوی نه فسه نه ک هی دل.

۴ - ئیزن: ئه صلی ئه م مه سه له، له به سه ره هایکی بهاء الدینی عاملی یه وه هانگه. ئیره به شی نو سینی نا کا.

يانی: تا پله ی «له حهق تی گه یئین»
پاش حالی بونه، یه کی، هه وه سی
یه کتر، دلی، دیل هه وه سگه ل نیه
ئه گهر دل بده ی به باسی قورئان
جا یا ههر ئیسه ماقول و زله
چونکه ئه وئینی ئه ر ئیمان بی ری
ئهبی بییته هاوشان هه ژاران
— «کما آمن السفها» ت ژنه وت
ئه نجا، له ناحهق، نادا و چانی

—

[جا ههر چه ن ته نیا ده سه ی «مترقین»
چون بو ئه ت بیئی: له «مگه» زوری
زور به یی له خه لک، له ترسی زور کار
یا ری ک ناکه وی: له سامی دژمن
یا ههر سه فسه ته و دروی ده سدار گه ل
کاریکیان ئه کرد: به «پیشداوه ری»
بو قسه ی «شاعیر»، «جادو گهر»، «شیت گه ل»

—

به لان ئه وی تر، هه وای «زله یی»
که تی گا له حهق، یا خاویا به تاو

—

بو یه کی وایه و، یه کی تر ئاوا؟
ههر ئه نازه دل، ناساق یا ساق بی
(نه ک ته نیا کوفرو ئیمان، ته وای)

ئیمان و کوفر، له یه ک جیا نین
ئه ی کی شی به ره و باری ناکه سی
ئاماده ی قه بول حهق و رآسی یه
«کافر» که سی که له زله یی مان
یا بو ی ئه پیوی پله وه پله
ئه شی «گه وره یی» به خوا بسپی ری
توی ل بنی ته جی پی نه داران
له دم نه فامگه ل زله دهر ئه که وت —
چونکه حهق، بو خوه ی، وه شه ر ئه زانی

له ههر دهورانی دوژمنن بو دین
تا به یئی ئیمان نایرن، وه جور ی؟
ناویرن بچن به ره و حهق یه کجار
بو مه به ستی حهق جار جار گوی بگرن
له حهق، کول ئه کا چاوی عه قلی گه ل
مه ردمیش بکه ن له حهق بیوه ری:
کی حازره خو ی بخاته حه چه ل؟

یا نیه، یا که ی نای کا که له یی
بو ی ئه چی، ئه کا چش له نان و ئاو

ته نیا مه سه له ی «دل» له ناوا:
سین ئه کا یا خو به ره و حهق ئه چی.
به دلّه: باری «خاسی و خراوی»

۱ - به معنای حقیقی یا مهجازی.

۲ - ئه لیه ت یانی: دوا ی تیگه یئین.

له ناو هه رچیکه له دل به کاره
تیشکی محبت، دل ته کا پر بار
«ئه خلاق» و «ئیمان» وه بی محبت
پیت وانه بی: بی خو شه وئسی خوا

«محبت» له گش زورتر زورداره
له: ئه خلاق باش، ئیمانی ته یار
هه ر ته شریفاتو و باوه و روالهت
له مالی دلا «ئیمان» هه ل بکا

که وا بو، رۆحی مه بهسته: هه ل بو ن

چرای «محبت» له دل و ده رۆن

وه ک له مه سه له ی کفر و ئیماننا
بو مه حه به تیش، مه ردم جورجورن:

زوتر مه ردم مان وه جورجور دانا،
کرژ یا خاو، به شدار له که م یا زورن

چی بکهین: بلیسه ی خوه شه وئسی مان
ره نی خودخواهی، سسی، ناپاکي
«هه ر به «محبت»، له گشتی زورتر
چونکه دلش وه ک عه قل و له ش، که م که م
به خوه شه وئسی بو چک فی ر بی

زور بگری، قال کاو، زوردار کا ئیمان؟
به سه یقه لی دل، پاکه وکا پاکي؟
سو سه ی محبت ئه ویته ئاگر
له هه ر باریکه و، خوه ی ئه کا مه حکه م
ئه توانی: به ره و لای گه وه ریش بچی

بری عارف گه ل - خویان لی رازی -
به مه جازی ئالوده نه بی
(به لان ئیشتبان باور تیه بو:
هه ر مه حه به تی^{۲۷} ناپه سه ن نه بی^{۳۷}
هه ر وه ک ئه گونجی: دلی کوکو ساز

وا ئه روانن بو عیشقی مه جازی:
دل، بو حه قیقی ئاماده ئه بی.
«حه قیق بی مه جاز، تاقیق نه مه بو»
ئه گونجی به ره و حبی خوا بچی
بگاته ئاوات بی یاریه ی مه جاز)

ئه لغه رهن، ئه گه ر به ئاواتی: دل،
قال بی به حبی خوداو پیغه مه ر

به خوه شه وئسی، جوانتر بی له گول
تا چه پیسیه، لی بچیته ده ر،

۱ - ئه گه ر که سی بی وئستی دل خراوی بکا، ناویته «خراو» و کاره که یشی خراوی واقعی (شیاوی «ذم و عقوبت») نیه (مه سه له ی «علم و عمد»).

۲ - ... اللهم! ما رزقتنی مما أحب، فاجعله قوه لی فیما تحب، و ما زویت عنی مما أحب، فاجعله فراغا فیما تحب. (الحديث)

۳ - بیژگه مه حه به تی که ته نیا غه ریزی بی.

که م که م تیکو شہ تا وہ محبت

لہ بو چکترہو، دل ت بہی عادت.

لہ بہینی ہر چی جورا، دوان ہن
یہ ک: خوشہ ویشی خاس خواگہل، ہر کہس
وہ ک لہ رہ فیقی چہ فتان لائہ دہی
بخوینہ رہوہ تہ حوالی خاسان
دوہ م: محبت ہہ ژارو فہ قیئر
بہ ہر چی جورہ تیکو شہ تاکہ ی
بہ گیانہ کہ ی خوت قہ سہم رولہ گیان
دل تہ کا وہ مال خوداو پیغہ مہر
بہ لام بزائہ: بہ تہ نیا زوان
بزائہ: ہر چی گہ ورہ و گرانہ
بزائہ: تہ بی خوش ویشتی تو

خاسترو زوتر وہ مہ نزل تہ گہن:
لہ ہر نومہ تی یا روز گاری ہہس.
لہ تہ ک ریکانا رہ فاقہ ت بکہ ی.
بیژہ و بیئسہ لہ دہ می راسان.
کہ بو صفای دل، راس و سہ «ٹیکسیئر»
دل وہ مہ حہ بہت ہہ ژاران بگہ ی
خوشہ ویشی و خزمہ ت بی دہستان،
شہیتان لہ کہوشنہ دل تہ کاتہ دہر
یا بہ روالہ ت، دل نابی بہ کان
وہ دہس ہینانی، سہخت و گرانہ
پر بہ دل بی، وہ ک بو خیزان و خو

جا بو تہ وہ تہ و خوشہ ویشیہ
ایہ کہ م و سئلہ، ری جور کردنہ
دو نہ خوشی^۲ ہن بو گیانی انسان
بہ گیانت تہ و دو «دہردہ چہ پلہ»
تہ پیچین لہ دہور ہر چی کہ جوان بی
تا زہردی نہ کہن نہ یخن لہ گہ شہ ی
یہ ک: دہ عیہ و دہ مار، خو بہ زل گرتن
دو: دہ م و دہ زکای پر لہ زہرق و بہرق
گہرہ کتہ جور بی بہرہ وخوا چونت
بہ نیہ تیکی ری کو پاکہ وہ،

بیئتہ گیانی، و سئلہ چہ ہ؟
ژیان، بہرہ و بار ہہ ژار بردنہ.
نہ ک ہر مہ حہ بہت حہ تتا بو ٹیمان
بو بیسانی دل، ہر و منہ کہ لہ
ہر خوی بہرہ و باری ٹیمان بی،
مہ حالہ کہ دہس بہر بہن لہ یہ خہ ی
نارہ زوی بان بو ن لہ مہردم کردن
خو لہ ناو نازونیعہ ت کردن غہرق.
نہ بیئہ مہ کو ی شہیتان دہر و نت،
بہرہ و لای ژینی ہہ ژار لاکہ وہ

۱ - ہاوار لہوہ، وا تہؤنہ دلرہ قہو کو لول کہ: نہ خہ بزانی، خوش گہرہ کہو، نہ تہ فامی. حہساوی، خوی، خوش گہرہ کو ی!

۲ - لہ ناو تہو چت گہلہ، وا لہ بہیتی شہ شہ ما و تمان.

پاکه و که سفره و پوښه نو مالت
له و دو پيسيه، تا ناماده بي
دنه، تا زلي و خوشگوزهراني

مه به ستو هيو او خو و نه حوالت^۱،
به ره و خوښ ويستن هه ژاران بچي
مه به سته، نابيه زاناي ئيماني^۲.

به لام نه ک له بهر ته مه لي، له کار
نه بي لي هاتي ده عيه و، خوان هه بي
جا، خو و ه هاوشان خه لکي هه ژار که ي

لاده ي، بو هه ژار بو يته سه ربار^۳
نه نجا «جوان ژيان» قازنجي نه بي
مالت بو خه رجي خودا په سه ن به ي

نه و سا له ئيسه ناحالي تر بو م
ئاخر ياني چي؟ خاويئي پوښه ن،
سه ره تاي سوړه ي «مدتر» چيه؟
له جي و باليني «ربواردن» لادان،
له خوا به و لاوه به بو چک زانين،
بيرو راي باوي غه له تي ولات
منه ت له شويني خاسيا نه نان
له بهر خوا هه زار عه زيه ت و نازار
هه موار کردن، تا مه زلوم و داماو
له ناو ده ستورگه ل وا گه وره و گران
دوهم: خو و هه زره ت محمد (ص) ئيسه
نه گه ر ده وراني منالي و جواني
نه مه چهن ساله، دواي ژن هي نان،
ده ي خو و تا جبريل (ع) نه و نه مره ي هاني
نه گه ر چهن سال بو و هک خه لکي سه رناس

مه عناي «فَطَهَّرَ» بو م نه بو مه علوم:
که ي ليړه بو باس نه شي ي، نه وه له ن؟
بانتري ن فه رمان انقلابيه:
قيامو، خه لکي خه والو رانان،
له «ريزگرنتي ناحق» وازهانين،
وي ل کردن به لام به شيوه ي خه بات،
(هه رچهن مردوگه ل نه گه يته ژيان)،
برسيه تي، ته بعيد وه بي داژيار،
رزگار بن له ده س زلمو ناحه ساو^۱
باس جه ته ميسي سيپال که ي ره وان؟
چهن ساله، به رگي، باش و ته ميسه
به کريکاري نه ي بواردو شواني،
وه زعي جوړي هه س نه ک ويته ي جاران
پوښه ني، چوه و دوخه که ي جواني!
لباسي، شوړ بو له کوتالگه ل خاس،

۱ - نه وانه وه ته و اوي وا له به يتي شه شه م هانگن.

۲ - نه گونجي: ئيمان بي و هلي نه زانانه؛ يا هه وانه بيک زانين جه مه و که ي به لام بي ئيمان.

۳ - مستقيم و نامستقيم.

له بهر ته میسی، بهر قی نه داوه،
ئیتر پوشه نی، ساده و هه رزان بو
مه گه دیاری، نه نه له وه و لا
له سه ر خاکه وه بهر عه کسی سالان
زور جار له باتی سینی و سفره و خوان
داوین پارچه ی وه ک متقال و جاوه

هه ر نه و نه مره هات، گشتی نا لاره
زور تریش شرول وه ک هه ژاران بو
پوشه نیکی نه و کونه سین بی با
دائه نیشته، نه خه وت هه ر وه ک حومالان
وه ک بهر ده له سه ر داوین نه یخوارد نان
کوتا بو له ژور قوزه کی پاوه

ده ستوری نایه و، وه زعی ئیسه و زو
پاشان تی گه ییم: «فطهر» یانی:
یانی: وه ک له ژور، قام و خو، له ده ر
یانی: ریگه یی که له بهر تایه
«هه رچی، نه ختی بو ی نه شرافتی لی هات
یانی: هه میسان له وینه ی جاران
نه ر حکمه تی خوا و ابو که: ژینی
ئیتر تی گه ییت له حال نه ولایه ش
ئیسه به که لکه ژینی ساده، بو ت
تا وه ک «بهر حمه ت موحتاجان» نه بی

له لام هه ر نه ت وت موعه مایی بو
بهر گی نه شرافتی، پیسه، وه لانی
دهرینه پوشه ن پول و پوز له بهر
ری کامل بو نی دینی خودایه
ناخونجی له ته ک ریگه ی له مه ولات
جو ر که وه شیوه ی ژینی هه ژاران
وه ک ده وله مهنیش، به نی بی نی،
باده وه بهر وه هه ژارو بی بهش
که نه ولا ویل که ی خوت به مه یلی خوت
چون «رحمة للعالمین» نه بی؟

۲- وه سیله ی دوهم که خوه شه وئیسیت
خو له ته ک چینی هه ژاران، جو ر که
به لام وریای ناخ ده رو ئنت بی:

بو هه ژار، بی بی بهر که ت و پیت:
دوسی و هاتو چو له ته کیان زور که
نه ک وه ک گه وره بو لای بو چک بچی

۱- ... ليقوم الناس بالقسط؛ وه فره بی نایه ت و حه دیس. تماشای کئیوی په کجار باشی «الحیة» کهن، له برا گهل «حکیمی» -
خوابان لی رهزا بیتو، ته و فیتی خزمه تیان زیاتر کا - .

۲- هه ر له ناده مه وه دین ناریا گه به پای تواناو نیاز خه لک (واقعیته گهل یانی ناسینی خواو خو وه هه رچی، که م به یان کریا گه و،
نه حکامیش، به قه د مه یانی چکوله ی ژانیا نو، به ویا، دانریا گه). ئیسه ئیتر «رشد طبیعی» به شه ر، گه بیگه سه نه وه دینی بو کامل کریی
(الیوم اکملت لکم...)، به روشتر کردنه وه ی دانسته ئیگهل گه وره و، دانیان چوارچیوه گهل قانون (یا: مه وادی خام و کولی که وه ک
ته بیعت، خوه ی به «اجتهاد» به ره ی لی بو).

ئەحوالت ھەر وەك دەردەدارى بى
لە تەك ئەو چىنا بىبە بە ھاوراز
وہا، لە بەینا ھەر تو نہ مینى

بو دەرمان وەلای ھەكیمان ئەچى
بە رەفاقتى راس و گەرم و ساز
ئىتر من من و تو نہ مینى

لە تەك ئەو ھىشا، مەبەستى تر ھەس
ھەر مادى نىبە دەردى ئەوى چىن
ئە بى دانسقە و وریای رى دىن بى
توشى نەبىتو؛ بە شیوھى جوان
ئەتوش خزمەت كەئ بە ھاوھلى خو
جا خوا یارت بى، سەختە وا كارى:

ورىای بە تالیت نەشیوى مەبەس:
زورى كەم بەشن لە خدەو زانین
تائىشتباى یا عەبیبىكت دى،
نەك بە رەوشتى خودخواھى نەزان
بە باش كرنى تیگە یین و خو
ھەم ھەكیمى بون ھەم دەردەدارى

۳ - وەسئەلى سىبەم: لە شەرحە حالى
كە چون ھاورەئى ھەژاران ئەژيان
تماشای ژيان ھە زرەت پىغەمبەر (ص)
یا لە خىل شاكەل بە دەمارو فیز

پىغەمبەرانو خاسان بى حالى
بى دەعیە و نازو دەزگا و سفرو و خوان
یا ئەبۇبەكرو عەلى و عومەر - ع -
تەماشای عومەر كور عبدالعزیز - ع -

لەم باسە جوانە دەروُن گەشىنە
ھەتا بتوانى: ھەوھسى نەوى
خوشە: لە دنیاو قیامەتا ھاورەن

ھەرچى نوسراوھى باش بو بیخوینە
سونك كەئ؛ بەرەو رى خوا سەرکەوى
پىغەمەر بى، نەك برى دیمەن تەن

دل دان بە حالى ناکەسگەلش، زور

بە كەلكە ئەر باس بە چەشنى بى جور

با جار جار كیش صالحى دەن خوش
بە خویندەوھى بەیتو شیعری جوان

دەروُن وە ئیمان پپ جوش و خوروش
مەنجەلى دلان بینیتە كولان

۱ - نەك بە تام و لاموھ، بە شیوھى كە كاورا بختەبە سەر ھەوھس (وہك بەرنامەى یەكجار خراوى «دینىھا»ى تلويزیون).

جائہ وکاتہ وا دلت کول تیری

یادی برات کہ وہ دوعای خیری

دلگہل پر گہ شہو مه جلیس پر نور بی
فہ زای دل، وینہی هہوای کوردستان
بو هہ ژار لاوین له زالم به سام

مه لایکه نژیک، شه یاتین دؤر بی
خه وش کا رحمت و به ره که تباران:
پیغه مبهری خوا صلوات و سه لام
پایزی ۶۵

۱۶۶- قافلہی خه مان

قافلہی خه مان کرده وه مه نزل
هه میسان هوژی هسره تئاماوہ
خیلان وه هاران مه لان وه هوار
وه هارن په ی خه م دؤریم جه نازین

دیسان که لاوهی کاروانسه رای دل
نه هه وار گه ی دل دوار هور داوه
خه م نه من پاییز که رده ن وه وه هار
په ی من وه هار بو مه بو وه پاییز

توخوا سا خاوه ن خیلا وه هواران
با به یو شه مال مه یلی نازین، هه م
ناکسه سی نه زان پاسه مه زانو
سا توخوا باکه ی گوشه ی ته نیایی

با پاییز بارو موژده ی وه هاران
خیلی شایی بو به رشو خیلی خه م
دل نه ته نیایی بی که س مه مانو
ئاوا بو وه فہر دیدہ ی بینایی

که م بو سهیرانگا، که نه بو وه شته ر:
نه یا که ی گردین نه «حه ساره سور»

«سه رتاویران^۲ و «سه خناخ^۳ و «ئاویه ر^۴»
من و گوشه یی^۱ جه نازیزان دؤر

۱- هه م: دیسان، هه میسان
۲- له وه ته نی خیلی باوکی له دسه.
۳- له وه ته نی خیلی دایکی له کوچی چه رمگ.
۴- له نیشتمانی خوم له سته.

که رو و به هشت هه ناسه ی نازیز
پاییز بو و کله ی دیده ی وهاران

کرو کپخانه ی ته م گیرته ی پاییز
با به کویرایه چه می غه واران

پاییز ۶۵

۱۶۷- ملقی مهنی به خوته وه

ملقی مهنی به خوته وه یانی: نویژ نه که م
موحتاجی نویژو روژگو چاکه ت نه خواس، توی
لایه له مولکی خوائه رمی نویژی تو نه وی!
مه نزومه یی نه شیوی و ئاسمان نه وی نه وی!
نه، گیانه! دین له بو مهیه، تا وهک به شهر بژین
تا بو به شهر نه پر ته می وهک ئیسه وی زه وی
تائافره تی نه بی شپه بارو کزو هه ژار
یه کتر هه میشه سازو به دهق هر وهکی وه وی

وهک یه ک له دهشت و کوئه چهرن گاکه لی، که چی
وه زعی به شهر وه هایه عه جیب و به لاجه وی

نه ی گشته، دهردی عه قلی چرای ریس، وه به رده سی
بو نه فس نه کا به شهر، سه رو خوارو کزو قه وی
روژ و شهوت «صیام و قیام» بی، له خو بنی
پوکا ولی نه گهر له خه می مه ردما نه وی

---

۱ - ليقوم الناس بالقسط + قل: أمر ربی ...

۱۶۸- «پاو»

نُه و دَلَّه وَا بُو هَه ژاران کول نه دا
نه ک به زه ئی، قورئان ئه لئ: تو بُو هَه ژار

--

کورپه یی، تازه گروگالی نه کرد
دایه له ی دامای دلقرچای، بو
وه ک گول نه شکوفاوه بو دایکی که: «پاو»
جه رگی، چی هینا؟ تریتی نان و ئاو

--

ئاو له چای زاو خه می، بهرچانه دل
کورپه دلپر بو، به لام نازی نه داو
تا گولی، به ئی دلی، ناشت کرده وه
برسیه تی، «پاو» ی، له بی ری، برده وه

--

دور له تو بو خوم نه لیم: ده ک ژه قنه بی
ناکه وئته فکری مندالی هه ژار
بی خه م و هه ولی هه ژاران، عهیش و نوئش.
نه و دهمه ی، کورپه ت به ناز نه گری له کوش؟!

--

ئاخ ئاخ یاخوا به میراتم که وی
بی خه می نه و دایکو باو که روله یان
ژینی نه شرافئ، هه تا روتی هه بی
برسیه، تیرئ له گیانم ژه قنه بی

--

روله که م توخوا له ری خواوه برو
لانی که م نه ونه که ته نیا بو ته نی
با نه جاتیان بی له خه م خه لکی هه ژار
هه ول نه ده ئ، هه ول به له بو صه دها هه ژار

--

نه ی خوا ته وفیق به: خوم و هاوریه م
تی بکوشین و، ته نانه ت گیان بده ئین
وا که تو پیئت خوشه بمرئین و بژئین:
«فی سبیل الله و المستضعفین»

--

تا خوهمان هاومالی داماوان نه کهین
پهیرهوی ری خوشه و یست بیئن که وات:

نویژی بیروخ و شیعار نایی به که لک
به شبهری رهحمی خودا، رهمه به خلک^۱

مالی پاش نه حزابی دابهش کرد هه مو
نه ونه خوا پی خوشه سه لوات و سه لام

فهرشی خوی، خوهل: شایه کی بوخوی نه بو
بو رهسول و خوشه و یسانی هه مو

۱۶۹- تفی داماو مه گره دل

نه گره هه ژاران له بهر هه ژاری
حه کیمی دل سوژ، منالی نه خوش
خه ته رت بیی له ئیمانی خو ت

خله تیان تفیان لیت کرد مه یگره دل
هه زار جنیو با ناکه و یته سل
نه بو داماوان دلت نه یته کول

پایزی ۶۵

۱۷۰- سی ریان

نه ی که پی ت خوشه: له رازی عالم
باشه بتوانی سر نجه ی خو به ی
نیه چشتیکی عه جیب وهک انسان

هه لکرینی^۲ به شی خو زور یا که م
تا به دنیا یه کی بی په ی، په ی به ی
وهک له غه ز وایه: که می بی پایان

سهیره: بو هر شت و رازی جگه خو ت
چه له ورد بوئه وهی، خو ت بی ماف
وهک بللی: هه رچی که بو ئینسانه
گره بریکیش ته قه لای زانین به ی

په له قازت بی هه تا دهر که وی بو ت،
خو له خو باوه ژنی بی انصاف!
نه صلن و، خه لقی به شهر بو وانه!
له سه روکاری به شی هر له شی که ی!

تیفکرمه و حهق بده کاورای زانا

که مروقی به نه ناسراو دانا

۱ - چهن حه دپس له باره ی ئه م مه عناوه هه س.

۲ - له مه تلله بی به ته قالی فره وه نه ختالی حالی بون.

هیزو ئه حوالی دیارو نه دیار
 له بهشی، هاوبهشی مه ن گیانداران
 ئه وه وا دیاره به هر حال سادهس
 له و دنی پان و بهرینه، سی چل
 ۱- ئه وه پیویسته له بو ئه صلی ژیان
 ۲- به دله: تاسه، خه فته، پی خوش بو
 ویستن و، هر چی خود و، چی وانه
 ۳- دؤر له رؤی «رؤپه رس» و «تهجره بهناس»!
 تی فکریان و، به راز په ی بردن،
 کام قسه و کار به جیهس کامه هلهس
 کیه دلسوز، کیه مهردم خله تین،
 کامه حهق، کامه یه ناحهق، کامه
 تهجره بهیش و، چه له ویوه دس دی
 چی له ئه و چه شنه هه بو بیت و نه بو

نه یه کو دؤن، نه بیس و سی، نه هه زار.
 له بری بی به ره غه ییری انسان
 نادیاره، دو ریانی کهس و پهس.
 یه کی، نه فسه. یه کی، عه قله. یه کی دل
 به غه ریزهس - چ به شهر یا حیوان -
 خوه شه ویسی، به زهی، بو حهق چون
 چ ئه وانه و چه په وانه ی وانه
 عه قله ریش چه رمگی خیل و ده مرآس.
 بو «ئه ری» یا «نه» ده لیل هاوردن،
 چوئه، یا بو چه وه هایه وا ههس،
 کین که رآس ویژن و، نارآسگه کین،
 بو هه و او قودرته یا بو عامه،
 چ له وه وا هایه، یا کرده وه بی،
 تی گه یین یان به دسی عه قله هه مو

جا که سی کاکی بزا: کهس ئه وه یه:
 ورد به وه جوان له ژیانی انسان
 تی ئه گه ی: عه قلو غه ریزه و دل ئه گه ر
 هه ر له ته ک بیت و له یه ک دس به ربه ن
 ۱- دل که زور بی ری و بو خو ی کیشی
 تو شنی زور هه ولی و خو ی بی جی ئه وی
 له چتی بی وزه یا قولتهش ئه بی
 ئه و چته ی پی زل ئه وی یا بو چک
 مه سه له ن: خو ی کزو ناقابل ئه کا

عه قلی تا ئه کری، له شو ن تهجره به یه
 تاکو بوت دهر بکه وی رازی ژیان
 پیکه وه ن، ریک و به جیس کاری به شهر
 تیک ئه چی مه صله حه تی گه ل یا ته ن:
 پا له بهر خو ی فره تر دا کیشی،
 تا له مهیدانی ژیان دهر ده که وی
 تاکو عه قلیش له ری هی خودی دهر ئه چی
 هه له له و راده یه وا ههس، هه رتک
 یا له سه ر خه لکی، که سی، خو ی زل ئه کا

۱- یانی: له شتگه لیکا که جیه ی تهجره به ن.

۲- ته ن: فرد.

۳- که سی که بی شهرمانه و لاتانه، ئه که ویته شو ن مه به ستی.

گه لئه كا بوچكو سوكو به رپه ل

يا له فاشيسمه وه ديني سر هه ل

يا به باركي ترا، له و راگه
وه ك بري عارفي^۱ خوئيشيرين، گه ل
كه ئه بيني گه رو پيسي و بيداد
وه ك منالي، له شتيكي نه وه دل
وه كو «راهب» له ترنجي ئه خزئ
يا له وينه ي گولي شه و بو ي ئه لو ه
دوانزه مانه له كه ژو شاخان به
ببه شيخ مارفه كه ي بايينچو
له هه مو دهر دي به شهر بيگانه
جي هه ميشه ت له تلي شيكا بي
ئه وه كاري دل گه زور بيني
جاله به ر راسي و خوئيشيريني

لا ئه ده ي، دينو نيشاني داگه:
ويل ئه كه يتو، ژنو مال و كه ل و پهل
دل ت ئيشيتو، له جي هه ول و جيهاد،
چون ئه توري، دلي تيته كول و چل،
لي ت نه خيزي هونه ري غه يري كزي
بابه طاهير له دي و شار مهبه به ن
دور له انسان و گورو ي حه يوان به
شيخي بي دهبه به بي و بچو
هه لي بو شاخي له ئه و ئاسمانه
كه به زوسان جني لي به ن نابي
زور له دو هاوه له كه ي بستيني
هه له ي ئه م تا قمه باش نابيني.

ئه وه وا مه رد م ئه كا به دفة رو په س
پي ئه بي يارو له دلتا خوئيتال
پاي كه وي، گوي له: حه قه يا نه، نه دا
گوشه گيريكي له دنيا تو رواو

دوژمني داويه به يني كه س و كه س،
هه ولي بي شو يه له ماقولاي و مال:
بي خه مي قيامه ت و شه رمي له خودا
بو يه خوئيشيرنه لاي خاس و خراو

ئاخر ئازيزي به ته نيا ماوم
تو كه مه سئولي له حاستي مه رد م
خو به خوشاربده وه ي صه ت وه كي تو
چون دل ت تيري كه مه رد م ويل كه ي

گوشه گيري له ژيان تو رواوم
خو مه تاري نه، مه تور، مه به گم
حه ق و ناحه ق نه ئه بي زال نه تر و
بو نه جاتيان له شه ري هه ولي نه ده ي؟!

۱ - «عارف» به معنای عام، ته‌واوی پیغمبه‌ران و موجهیدگه‌ل گه‌وره ئه‌گرېته‌و که هه‌مؤ عومريان کردوته سه‌روکاری هه‌م ته‌زکيه‌ی خوه‌يان و هه‌م نه‌جاتي به‌شهر. وه‌لي به معنای خاص دؤ ده‌سهن؛ فره‌يان هه‌ر شوين ره‌وی پیغمه‌ران بوون و بريکيشيان، گوشه‌گیر.

«قم فأنذر» چ دهلیو، توچ دهکهی!
زیاد له وهش: خو به رهیی، ریگهی تو
ئاخر ئه و شیوه ئه گهر ری دینه

وا له مه عنای موسولمانی ئه گهی؟!
پیش گری، نه صلی به شهر ئه بریتو
تاقه شیوهی هه موان بو ژینه

خه ته ریشت هه بی نه فسی فه نباز
«خو» پیاریزی له بهر «خو ویسی»
چون، له دهس گوشه گری «بهسته زمان»

خوت نه زانی، که له کی کردبی ساز:
له شه ری زالمو، بوختان بیسی
نیه مه ردم خله تینی نگه ران

گیانه که م رو بکه مهیدان دلپاک
خو له ته ک خزمه تی خه لکا بکه قال
که ره زای خویاه مه به ستت له دلا
با چه ناراسه جنیوت پی بهن
وهک «ره سولان» که ویه رهنج و زهره
ئه و ده می ده فته ری عومرت ئه وه سن
هیچی و هیچکه وه فریات ناگا

«دهس له تو هیز له خودا» نه تبی باک
نه له زیندان نگه ران به نه له قال
خهیری خه لکت ئه وی نه ک باره قه لا
هه رچه نیش خه لکی نه زان چه پ لی دهن
پی ت بلین: شیت، به که له ک، جادو گهر
نه به هه ویای ده می ناکهس نه که سن
خوت ئه میییتو، هه ساوت لای خوا

۲- ئه ری نه فسیش بله وی بو سوار بی
خو به هیچ باوی دیانکه ن ناوی
نه ئه پرسبی له هه لال و له هه رام
له به را په لپی، غه زای جوان جوانه
نه وسنی و، پو شه نی جوان و، له وه لا
یا به باریکی ترا لئداران:
ئاره زوی نه فسی چه له ک، جور جوره
ورده ورده، هه وه سی نه فسی چه په ل
ئه روه ها ری ک بکه وی و، بو وی بله وی:

به سه ری عه قل و دلا زوردار بی،
به نیازی به ده نیش به ن ناوی
نه له خاس و له خرا و هه تتا تام
فایده ی نیعمه تی خوا گو پرانه
جگه ره و گه ردو شه راوو شتی وا
هه وه سی جنسی، زلی، سفره و خوان
هه ری هه کهش، ری چه پ و راسی، زوره
دیل ئه کا خیوی، به زور یا گچه ل
شوینی ری په ستی و پیسی بکه وی،

۱ - به معنای حقیقی و مجازی.

۲ - به یاربه دانی عه قل. نه گهر نه نه فس هه ر پیداو بیستی داوا نه کاو؛ فروفیل و ئه وانه نافامی، ئه م باسه لی ره ناگونجی.

دهئو دهئو، تابی کاورا به ترهف
 چاوی بخشینه به سهر ئه م خاکا
 زیاد له لاتی و گه نه خوری و پهستی،
 بدیه: چون گهر له گلا بوته پهتا!
 له بری «ئاغه» وه تا «استعمار»
 زه جره وهو، فیل و له ری حهق لادان،
 چه خه تاو ناحهقه، گیانی کاکی
 ئه وه ده مهی دل، برهوی نامینی
 قودر هتی سهیری «اراده» ش ئه خهوی
 مامه عه قلیش که چرای ریگایه
 له رییه خودی، کل ئه ویته و حه تمه ن
 سهیره: عه قلو، که چی خویزی و که له شهق!

ههر نه پرسی نه له ناموس نه شه رهف
 جا تماشا که غه ریزه چاکا!
 خو فروشی و، ورو کاسی و، مهستی
 ده سه لاتو، دهمو ده زگایه نه تا!!
 له بری «دوم» هوه تا «کارتل دار»،
 ئیژی ئاو خواردن و کایهس لایان!
 له سوار بوئی غه ریزهس پاکی
 ههر وه ک ئاویته ههوا ئه نوینی
 وهکی بیچولکه له دوی نه فس ئه کهوی
 ئه وه ده مه ههر له گزیری دایه
 وهکی وه رویریکی، لیی بوته ن
 به رده سی نه فسو، دژی «ناحهق و حهق»!

ئاخر ئه و ریش سپیه و راویژکار
 ئیتر نه مجاره کزو بی ده سه لات
 یا له بو نه فس ئه که ویته ته قه راو

بیته و له و شوینی خودیه بینی خوار،
 یا له بو دل به لی قوربانی ده کات
 نوکه ری کرژو له کاری خو خاو

وامه زان ئه وه همو دنیا په رسه
 عه قلیان ههر له بنا فه وتاوه

یا که ئه و یه که یه که بی هه ول و سسه
 نه، نه فه وتاوه جیهی گوراوه

۳- ئه که ریش عه قله به هیزو ده سه لات
 ناله وی بو یه کی له و تر زور کا
 نه خته لادانی له به رنامه ی خوا
 باش به جی تیری ئه وهی کاری خودیه
 دوی تریش چی له ئه ناز داواکه ن
 هه رییه کی زیاده ره وی کا نه ختی

تا بزانی له حهقی لانا دات
 نه ظمی دناوی خودا ناجور کا
 نه ئه هیلی نه ئه وینی رجوا
 ئه و نه زوری ئه شکمی و بردی هه یه
 هه لئنه نی بو له دواچوئی، به دهن
 ئه ی هه نیریته وه جی خوی جه ختی

ئیسە جا رۆلەكەمى تىفكره جوان
(۱) يا ريهى دل: له كەليني بخزى
عالمى خنى، دهقت نەشويى

يەكى ھەل بژنە لە سى جوړه ژيان:
عومرى رابويره به خاوى و به كزى
به خەيالەت بەرى خو دەر بينى

(۲) يا غەريزهى كەرسەى نەفسى لەسەر
يانى: رى جەر دە، دروژن، بەرەلا
ترسەنوڪ، رژد، گرانجان، سوخوڤر
هەول لە شويني دەسەلات و زور دەر،
دينفروش، خويزى، حورسن، دلرەق
دل بە فرتە و تەپە بو دەولە مەنى
پولپەرس، تانە وەشيين، رشخەنچى
بەلى قوربان لە زلە و تون لە ھەژار
نە لە چى حەق بى لە ناحەق ئەچى
بەشو دەسەلاتى ژيانەت ھەمۇ سوچ
كورت و كوردى: لە ريهى خوا لادەى

خو سوار كە، بە زەرەر خوت و بەشەر
خو فروش، گەردى، لە دوى بارە قەلا،
دور لە ناموس، گوروى زلم و زور،
خەلكى، قوربانى زلى بو خو كەر،
دلشكين، خەلكى لە رۆبە رناحەق،
تا لە پوچە لگەلى تر جى نە مەنى
سس لە سام يا لە تەما، وەك لە قەبى
سفرە پر بو دەسەلات، چول لە نە دار،
«لە روا باجى و وەكتر قەچى»
عومرى دنيا بەيە سەر ھىچ و پوچ
لە دو مال، دل بە تەنى دنيا دەى

(۳) يا وە پيش بگره ريهى عەقل و فام
يانى: ريگايى نە وەك «توراوان»
ريزگرى ھەرچى، ئە وەن نرخى ئە وە
ھەول بەدى بو گوزەران كرژو بەتئين:
بە وە دەسەلات بە حەرال دل خوەش كەى
كومەكى ماتلى لات خوشتر بى
ھەول بەدى وەك گوزەران بو ئيمان
خوت و خيزانولە دىن حالى بن
نە بمينن خوەت و خيزان داماو
نە بە ئەشرفى و سفرەى رەنگين.
(ئەلبەتە لازمە ئە وەنەش زانين:

يانى: رىي پيغە مەران، رىي ئىسلام
نە وەكى شوين رە وەكەنى شەيتان
چ لە خوتاج لە دنياى دەر وە
خواردن و خەوتن و مال و لفى ژين
سادە بژييت و خەمى مەردم خوەى
لە وە چيت پى خوەشە بو ت حازر بى
تى گەيشتن، خو و ئە خلاقى جوان
نەك لە بارىكى ژيان دا بن ون:
چاو لە دەس مەردم و برسى بەرچاو،
«ريكى يەك بن: گوزەران و فامين»
ھەمۇ تە كليفى ھەمۇ، وەك يەك نين

خوت وه شوينى كه وه نهو فهرقه چيه
 خو بناسى كه نهتو انسانى
 تى بگهئ: خو «به شهري لى هاتو»
 تى بگهئ: پوچهل و فيرو نيه ژين
 نهك وهكى زالمى بى ئيمان بى
 كه له ئيمان نيه به شيان هه ر چهن
 بو به دهس هاتنى پول يا دهسلات
 يا به هه جورى له بهر زورى هه وهس
 گه ر بيئى: فره يى داماون
 سه خلات و مهينه تى خو هه موار كهئ
 گه ر ره زاي خوا بى، له سه ر مه ردمو، حه ق
 له سه ر نهو ريگه ژيانيش دانى
 خوا خلات كا به هه مؤمان فامى
 وا تون و تول له ريه ي خواوه بچين
 له ريه ي ريكه وه هه ول بهين بو «بور»^۲
 بو هه ژاران خه فهت و تيكوشان
 نه زمى دين جى بكه وى جوان و به گور
 راپه رن خه لك له سه رگه ردانى
 جا وه دهن مه ردمى نازاو حه قناس
 بو هه ژار تاكه كه سى هه ولى بدات

چونكه تى ئيره جيه ي باسى نيه)
 نه مه لا يكه ئت و نه وهك حه يوانى
 وانيه بمه رى و بيژين: ون بو
 ئاخري خاس و خراو وهك يهك نين
 هاوريه ي خو ينمژو زوركاران بى،
 خو وهكى خاوه نى ئيمان هه لخن
 دهردو مهينه ت برژيئته ولات
 خو بكهئ نهوس په رسى خو يرى و په س.
 برى زالم برى حه ق فه وتاون،
 تا هه ژارو خلاتاو رزگار كهئ
 باببى مال و ژيانت ته ق و له ق
 خو وه سه ركه وتوو رزگار دانى^۱
 خاوه نيه بى بو ته مى، تامى، سامى
 سه رده مى چون كزو خه مبار نه بين
 نه ريه ي «خوپه رسانى^۳ خو دور»^۴
 ويل نه كه ئن تاكو دوارو زى ژيان
 تيك بچى به زمى «هه ژارو ملهور»^۵
 له هه لته چون و له بى ئيمانى
 خه وشى سه لات بى چه مال و ساراس:
 پيشكه شى احمدو ئالى سه لات

پاييز ٦٥

١ - فاستبشروا بيبعكم ...

٢ - سابقوا الى ... + و فى ذلك فليتنافس ...

٣ - من اتخذ الله هوا.

٤ - خسروا أنفسهم

٥ - قل: أمر ربي بالقسط. + ...

۱۷۱- ئاخ خەلکی هەزار

ئاخ خەلکی هەزار بە ژەحری مارم بی ئەگەر
بی حەسرەتی ئیوہ تاقە روژی بە مە سەر
بی داخی دلی منالی تامازوو
سیپالی شرت هەزار هەزار تف لە بەشەر
پاییزی ۶۵

۱۷۲- شوکرانە بژیریت ...

شوکرانە بژیریت کە بە دل بی، دنیايش
لیت خوشتر ئەکاو لە کولت ئەخا ژانی خەفەت
دەردت بە دلی چکۆلە دەرمان نابی
گیرو دە ئەبی بە دایکە دەردانی خەفەت
زوسانی ۶۵

۱۷۳- دوات بوړم دنیا

دنیا بان لە پەنجا سال لە تەکتا بو م بو م دەرکەوت
گشتیکت هەر تاوی بو بو تاویکی تر هەر نه و
لە زیندانیس لە هەر لا هەر جیم خوش کرد هەلکنیام
دەک دوات بوړم دنیا زیندانیشت تا سەر نه و

۱۷۴- مہری له دوی گورگا!

له بهر دژمنی له ته ک تو شهیتان   له ر حمه تی خوا که وتو بی بهش بو
دور له تو گه لی گلیه نه ر تو   ببیه مه په که ی وه شوین گورگا چو

۱۷۵- کاورا دره ...

کاورا دره شکه نجه و نازاری خه لک نه دا
خه لکی به عه قل و فامه وه ناشی نه که ن به تال
تو له و گلاوه خو دله، درتر نه بی نه گهر
رازی بی به عه زیه ت و خه م بو ژن و منال

۱۷۶- کامتان درترن؟

کاورا دره شکه نجه و نازاری تو نه دا
تویی به ره له سستی نه وه سستی له بهینی بهی
انصاف به: تو له نه و خو هنی درتر نه رکه تی
می شی که هه ولی رۆزی نه دا عه زیه تی بکه ی؟
جا تو نه گهر به گیان له به ران عه زیه ت بگا
پای که وت، دیاره زه جری نه یارت چلون نه ده ی^۱

---

۱ - کوشتنی بی عه زیه ت، یا نازاده، یا - بری جار - شهوایی ههس (زوتر باسماں بو له م باره وه، له ته ک فه رقی به شه ر له ته ک حه یوانان).

۱۷۸- هم ژیر هم نازا

ئه ره له دهروُن خو نازاو نازادی   سه ر شو پت ناکهن دسدرو دسپر
ئه ریش هم ژیری هم نازا ئهوسا   به لی ناکه ی بو دمهار ی دسبر
زۆسانی ۶۵

۱۷۹- یوم اختیار

کثیراً کثیراً قدرایت تطورا   و ذقت حیاةً ثمّ ذقت منونا
وهاجرت ما لا یبتلی من منازل   وغادرت الاف الألو ف سنینا
قضیت بخیر کلاً ذلک غانماً   بغیر اختیار منک شأراً و حینا
لک الیوم فی شوطک هذا ارادة   تُسیرک مرقیاً أو ضلالاً مبینا
مضى ما مضى بالرغم منک كما ترى   ففی الأرض تحظى سیداً و اذینا
وحسبک یا انسان عاراً و حسرة   ییوم اختیار منک تستقط دونا

۱۸۰- دسه برای شیتان

له بهش خوهت زیاتر چه نیعمهتت ههس   بهش خه لکه هه رچهن خوهیشت نه زانی
به هه رحال چهنی خه رج ئه که ی؛ زیان   مه گهینه مه ردم ئه گهر انسانی
چون رازی ئهوی وه زه ره ر مه ردم؟   دؤر له رؤت مه گهر برا شهیتانی

۱۸۱- مهیکه ره تهپ و تووز

له خاکه چیت هه: له شو و مال و هم ئه بیته وه خاک
به کولی خاکو خوه له و گیله مهیکه ره تهپ و تووز

گهلی نه فامیه گهوجی کرین، بهلام لای ژیر
قهزای مهسیکی نه فامی شهراو له صهد مهسی پوز

۱۸۲- کوله که

سه ری له ترسو ته ما دانه وی کوله که یکه وه یاره ماوه

۱۸۳- له سهر له بهری صوزی ناترسی؟

سه ره بهر دنیا و نه ربابی دنیا دامنه وینه گهنی بی غیرهت
له سهر له بهری صوزی ناترسی لای خواو رهسؤل و مه لایکه و ئومهت؟

۱۸۴- دعوت افطار

نه مینی دهسخه ره ی سورئ روالهت که بهر داسی له تو تونتر نه کا کار
بر آن قطبی است شایان غبطه بردن که محبوبش فرا خواند به افطار

۱۸۵- «أقلل من الدنيا»

چهنده ماندو بون له شوینی عیش و نوش و زهرق و بهرق
جا که تی: دهر دو پهتای پوزو نه دایانی: هه سم
زیاد له وهش چهن خویریته تی و چهن خه م له بو مان و نه مان
وهک عومه ر «أقلل من الدنيا تعش حراً» که سم

۱۸۶-... خووت و غیرهتت

ههتاوو ئاوو ههواو خوول ههتا
زینو بویتهوه تا بویته انسان
بو پلهییکی بانتر له پیشو
قه راره دیسان بچی بهرهو بان
بی دسه لاتو بی ههوالی خووت
به دسی خووته چون ههناو دانی:
تا پاشه روژت خراو بی یا خاس
له قور نهئیشی، خووت و غیرهتت

هه ر له هیچهوه تا دوکهل ههتا
ئیسه، هه زار جار مردی و هه میسان
هه ر مرنیکت وهک قه د بری بو
ئه مجارهش مردی، وهک هه مو جار ان
ئه و قوناخانه هه مو تهی بوون بووت
به لام ئه م که شه ئیتر انسانی
سه ر راس، یا کلا به رهو چه پو راس
جاریک «اختیار» که وتوته رهتت

۱۸۷- دو نیشانهی ئیمان

ئه گه ر ئیمان بی بی دو بهر نابی
یه کتر: به رامبه ر زور کاران غیرهت
له ئه و دو به ره ی ئیمان بی بهش بو
یا به شی باشی له ئیمان نیه
هه ر وهسه ماله رملینه ی منال
«ناقایمتره له ئیمانی جو»^۱

ئه ر که تی ئیمان له دلکا بی
یه ک: به خه لک نه خسوس هه ژار، محبت
ئه ر که سی دایمه له نویژو روژو
یا تی نه گه یوه که: ئیسلام چیه
موسولمانیه که ی نه گرساوه و کال
ئیمانی سوکه هه ر وهک که ره پو

۱۸۸- بنازم به «بهلا»

بنازم به کردارت بهلا و له ناو رانا

بته و بر ئه که ئی، ناکری به چودارو پسپوران

۱ - مهسه لیک کوردی به. دهن، بهینی که له زیندانی عومومی بوم له ئه وینا، پهیم بهوه برد که له ناو ئه و میلله ته دنیا په رسیشه دا، یه که یه که بی هه ن که یه کجار ئیمانان به تین و قایمه. (ئیمان به معنا «مطلق» هه کی، که باسمان کردگه). دو برای به ناو «ایمانی»، بهینی هاووتو تا قم بون که بری ناخری شه، یا به ربه یان، له حالی جوان و هه لگرسایانی وهختی نوپو مونا جاتیان (به تاویه تی: بوچکه که یان) به راسی، ئه گه شیا مه وه له ززه تم نه برد. ئه یشرانن که هه ر له فله ستینا، فیرقه ییکی یه کجار دینداری جو، هه ن که فره له ته ک صه هیونیستگه لاو له ته ک جو کومه تی چوله که، موخالیفن و، ئیژن: ئه شی پیغه مه ری ناخر زه مان حکومه ت دامه رزی نی؛ وه هه ر جو کومه تی تر، ناحه قه.

به لا نه و، چهنی ناسانه بو گورگی ریوی کار
به گالوکی قولیک و هرئی خو له ران گوران

۱۸۹- له په لک بی به تر

نه گهر بو سبهینی خو تو نه مروو سوی مه دم
نه ژئی، گیانه که م تی فکره: ژینت چیه که لکی؟
نه وهی که لکی بو خه لکی نه بی پی نه لین: په لکه
به لام خو تو ئینسافت نه تو که ی وهی په لکی؟
له نه و سییه رو سوختو شه نه و داره راو ته خته و
که لی که لک نه خیزی تو ته نی باری بو خه لکی.
زوسانی ۶۵

۱۹۰- چرکه ی ساعات

نه گهر سرنجه بدهی دهنگی چرکه چرکی ساعات
ته په ی هه ناوی ته مه نته به ره و که لی مردن
که لی خه ساره له شوینی هه وای دوا بریاگ^۱
دو روژه عومری به تاو تیپه ری خه سار کردن^۲
به هاری ۶۶

۱۹۱- خو وه ده وال مه که

توخوا گیانی کاکه ی به ناوچاوی تال^۱
سبهینی که گیان که وه ته سهر گیانه لا
مه رهنجینه هه وال و خیزانی مال^۲
ژیانته له لا بو به وینه ی خه یال،

۱- به معنای حقیقی و مجازی.

۲- وهرگیراو له شیعی «تک تک ساعت چه گوید؟ گوشدار...».

ئەزانى: ژيان ئەۋنە ناژيا كە خو^ۋ لە خوڤا لە مەردم بکەيتە دەوال^ۋ

۱۹۲- ژيوارى ئاسان

بە چاويليگەرۋى دەسپىرگەل، ژيىره
ژيوارى ئاسان ئاسانە جور بو^ۋ
مەيدانى ژيان لە خو^ۋ مەكە تەن^ۋ
گرانە سفرەو دەزگاي رەئاو رەن^ۋ

۱۹۳- ناخ لە كلا چو^ۋن!

ئاخ لە كلا چو^ۋن چو^ۋن دلى: دلى من
چو^ۋن گورگە ميئشى نەفسى وه مل، مال^ۋ
چو^ۋن دلى نە تەپو دوکەلى تاوان
چو^ۋن مەزراى خەزان بى^ۋرەمەق وستەن
تەوسا جەمن بى^ۋ وه يانەى دژمن
وه گالەى گورگى شەيتان كەردەن قال^ۋ
چە مچە م مەوئىنو^ۋ هەناسەش برىيان
تەنى گيان، شەلتەى هەواى نەفسى گەن

شەو وه رو^ۋ گەرئىن زوسان وه وهار
شەمال^ۋ شاناکەى هەناسەى ئازىز
وه تىن كە لامش نە گيارەش، گيان
جە نگاش چەن بى^ۋ شىئشە وه ئەلاماس
ئەر تو^ۋ مەيلت بو^ۋ ديسان دەسى دلى
يانەى دلى كەرو^ۋنە دژمنان چو^ۋل^ۋ
چو^ۋن پەلەى وهار نە سەر گيان وارو^ۋ
ئىئە كەماچان فەصلى وه هارەن
كە رو^ۋشەنيئش وهنو^ۋ وه هاران
مەردە وه ئەمرت ژيان مارو^ۋ بار
وه فەرش، نازى وه هارەن پايئز
چو^ۋن شەپولى تاو وارو^ۋنە بەيان
وه زەر، مس؛ وه رەن گەن، خراو وه خاس
مەتاوو^ۋ گىرو^ۋ بەر بارو^ۋنە گل^ۋ
شەو وه رو^ۋ بارو^ۋنە بەختى كو^ۋل^ۋ
گيان پەى تەرمى دلى وه سەوقات بارو^ۋ
وارانى حەسرەت نە رو^ۋى دلى وارەن،^۱
پەى دلى پايئز بەردەو پەى ياران

۶۶/۱/۱

۱ - واران وار: باران وارين (وه ك: زوسان وار).

۱۹۴- ديارى بۇ ياران

كاتى ئەبىنن بى من بەھاران،
 ۋەك ھاتن دىسان ۋە ناۋ خاك ئەچن
 ۋەك: تاۋى، سۈارى تۆلە رۆلەى گول
 رىيوارن بەرەۋ مەنزل تىكۈش
 پاش ئىۋەش ياران ئەچن بۇ سەيران
 بۇ بەزم سەيران بان ئەكەن لاۋان
 لە زەلكەى دنيا بارگىنەكەى تەن
 ناخلەتى ھەرچەن دلگىرو جوان بى

ديارى بى لە من بو ياران:
 لە بەر چاويان بى ئەوانىش ۋەك من
 گولى گيان بەينى ميانە لە گل
 نەك بخلەتىن خوۋ ۋە خول بفرۈش
 ئەر دنيا مابى ۋە بەريەۋە مان
 پاش ئىۋەش دەشتان شەتاۋان كاۋان
 نەچەقى لە بەر ھەۋەسگەل گەن گەن
 رىيوارى ژىر بو گولزارى ناۋ رى

— —

پوشەن ۋ دەم ۋ دەزگای جوان نىە
 كە سكونتر لە گش: ھەۋەس «گەۋرەبۇن»^۱
 بە ناۋ راگەى خوا لە راى تۆ ران بن
 كارت ۋە حەق ۋ ناحەقەۋ نەۋى
 يا: چەت پى حەق بى بە حەقى دانن

گيانە ھەۋەس ھەر سفرەۋ خوان نىە
 ھەزاران جوړە لە شون شەيتان چوڭ
 پىت خوش بى: مەردم «بەلى قوربان» بن
 پىت خوش بى: مەيل ۋ قسەت سەرکەۋى
 يانى گشتىكت ۋە خاس بزنانن

— —

نەك ھەر رۆ، عەقل ۋ دل موسولمانى،
 خو بو رزگارى مەردم فدا كە
 بو دەرمان يەك يەك خو مەكە ماندو
 لە دىنى تىكەل لە حەق ۋ ناحەق
 ملەت ئەتوانى كەم كەم رزگار بى
 زالم ۋ مەزلۇم، دەسپرو نەدار
 نە ناكوكى ۋ خەم ناوخو ئەمىنى

گيانە گەر بە راس خاۋەن ئىمانى
 لە جى ھەۋا خوالە خو رەزا كە
 دەردى خەلك زورە نە يەكەۋ نە دو
 ھەر رزگارىان كەئ لە ئىمانى لەق
 ئىتر لە ھەرچى دەردە خوا يار بى
 ئىتر نامىنى: ملهور ۋ ھەزار
 نە كەس لە ناحەق سەر ئەخەۋىنى

—

۱ - تلک الدار الاخرة...

۲ - ھەم رىگەۋ ھەم «راى».

نأز او تی گهیی سهر به رزو دلشاد،
«سهلوات بو ره سؤل تا خوا هه ز نه کات»

۶۶/۱/۱

ئهوسا مه جلیسی مه ردمی ئازاد
خوشه دن باته و به دهنگی سهلوات

۱۹۵- رهحم و خزمهت به خه لک

خوشتی بویت و رهحمت پی بکا
خزمهت که هه ر چهن هیزت پی شکا
ئه گهر پیئت خوشه خودای ئه م خه لکه
به بهنده کانی، رهحمت بییت و^۱

۶۷/۳/۱۵

۱۹۶- شوان به

نه وهک قهل به: بیکارهیی گهنده خوړ
نه وینهی هه لو سوړه خوین چنگو پهل
نه وهک ریویه شهل به و نه وهک شییری در
شوان به و بتارینه گورگهل له گهل
ئه گهر پیئت خواهشه: خوشه وئیس بی له لای
خوداو پیغه مهر، خاس به بو بهنده گهل

۶۷/۳/۱۵

۱۹۷- چرا لرزی از حرف مردم؟

چرا لرزی از حرف مردم چو بید؟
نه نیکی به اعراض گردد پلید
اگر داری از خویش تصمیم و فهم
نه بد میشود خوب از اقبال مردم

۶۷/۳/۳۰

۱- ارحم ترحم، وه فرهیی نایهت و جهدئیس (ئه صلهن «جهاد» له بهر رهحم به خه لکه، هه ر وهک دینی خوا که بو زرگاری خه لکه).

۱۹۸- ئەگەر وئىستت له خوتە

ئەگەر وئىستت له خوتە و عەقل و فامت

مەبە مەيمۇتى رەسمو، باسى مەردم

بە بەھبە گەن وە رەن ناوئىت و خاسيش

خراو ناوى وە تەوس^۱ و، پاسى^۲ مەردم

۶۷/۳/۳۰

۱۹۹- منەت بزانه

بگرە ئەستو^۱ كە باش بىكىنى

كاكەلى^۲ بەينى^۳ ئەركو زەحمەتى مال

نەك منەت نى^۱ كە نان وە دەس يىنى

تا بزانى منەت ژن و خىزان

۶۷/۱۱/۲

۲۰۰- ياربهى زالم مەدە

ئەي لاوى خوشەوئىسى بە دل دژ لە زلمو زور!

وريا بە پەستى بەردەسى زالم دروس نەكەئ

ئيمان بە پاشەرۆژو خودات كرده دەر لە دل

كاورالە بارى «مادە پەرسىتى»^۱ وە رى^۲ ئەخەئ

— —

جا ھەر كە پى^۱ وە ھا بو^۲: ژيانى^۳ ھەيە و قوتار

نە خاوەنى^۱ ھەيە و نە ھەساو و كتاوى^۲ ھەن،

ئەوساكە، خوئى و فامو ھەساوى، كە بو^۱ ژيان

ھاورىت بىنى^۱ يا نە بچى^۲ خوئى بكاتە پەن

— —

۱ - تانە.

۲ - ئىستلاخى توپان.

۳ - جوگەبى^۱ لە مەعنا فەلسەفە كە يەو، بەرەو مەعنا ئەخلاقيه كەي.

هاوریت گلهت نه بی که به زئی یاکه خوئی فروت
ری «رای بویره» یا زهره ری خه لکی گرتنه بهر
تو خوت وت گه ری له خوداو باسی پاشه روژ
جا گه وجه خوئی بکاته قه تئسی قسه ی به شه ر؟

— —

وهختی که پی وه هایه: نه وهو بهینی عومرو بهس
هر نه ونه مهرگی هات همو شت ته واو نه بی
پی وایه خاوه نی نیه شه رمی کی لی بکا
حه قیه: شه نی بکات له هه رلاوه بایی بی

— —

چی چاکه چی خراپه چه حهق یا چه ناحه قه
نهر هر قسه ی به شه ر بی له دل که م نه سه ر نه بی
خو «بی خودا» ش هه مو نه وه نالین که تو نه لیلی
جا ژیر چلون به دل به قسه ت باوری هه بی

— —

ئیمانی بو که سی، به خوداو روژی باسو خواس
نهمما به دل نه سه سه ری و هک شیعارو بهس،
دنیاپه رستی نه و که شه ناخاته هه لپه هه لپ
بو هه رکه زانی زالمه نابیتنه داره دهس

— —

نازانی بوچی: چی له دنی دایه زلمو زور
کاری نه بوئی پرگوری ئیمانی دئینه؟
لیت کار نه کا بزانی هه یه مه حکه مه ی به شه ر
ئیمان به خواو هساوی، نه وهن قودرته تی نیه؟

— —

کي ٻه سته، خوف وڻ شه، خه يانه تڪه ره به خه لڪ
ٻيگره له ورده پاوه هه تا زور زه لامه کان،
ٽي ماني قايميڪي نيه دهس له ليوي به ٿي
چهن باوريشي خواره وه بي بان ٿه چي زيان

— —

رنگه بزاني: چي حقه چي ناحهقه، به لام
وهڪ گه ردي ٿه زاني: به ره وه نه گه ته ٿه چي
ياني: به زمين ٿه زاني و: زائينه كه ي، ٿه وهن
ڪاري، له دل نه ڪردوه، ٿي دي ڪلانه چي

— —

گيانه! چلون دلتي يي: بسيني شتي له خه لڪ
به رپرسيان دهيني له بو وه ي كه نايه ني
تيفكره په ي ٿه به ٿي: جگه «ته ڪليف» ي خوا، به ره وه
ته ريديو، ليگه راني، مرو ي وردي هه ل ٿه ني

— —

دنياپه رستي، زوري زهره ر داوه، ٿه من و تو
بوچي به سوختي «باوري مادي» شه نه ي بدهين؟
باورته ني به ماده، له مه ردم، پتر ده ڪا:
«ماده په رستي» هه رچنه پينه وه په روي بڪه ين

— —

خوا فامي وا بڪاته خه لاتمان ته ماع و ترس،
ته وس و بڙي، هه يا، ته نه تي جوان و ناحه زي،
بيزگه له خوشه وي سي خوداو چي به ره وه خوداس
دانه چله ڪيني جاري، دلي، هوڙم و ٿاوه زي

— —

گیانه به تینو گور^۶ که دلی خو^۷ت و هاو^۸لت
نیمان به خوا^۹و حسا^{۱۰}و له دلاندا گه شین^{۱۱}ه وه
خیرت نهوی^{۱۲} له بو^{۱۳} خو^{۱۴}ت و هاوال^{۱۵} و مل^{۱۶}ت
دلگه^{۱۷}ل له داوی ماد^{۱۸}ه په رستی^{۱۹} بسین^{۲۰}ه وه

— —

کاتی^{۲۱} که هاو^{۲۲}لت بخه^{۲۳}یه سه^{۲۴}ر ریه^{۲۵}ی خودا^{۲۶}
بی^{۲۷}ین^{۲۸}ی چو^{۲۹}ن نه^{۳۰}بیته دهوا^{۳۱}و دوکتوری به شه^{۳۲}ر،
نه و جار^{۳۳}ه حق نه^{۳۴}ده^{۳۵}یته خو^{۳۶}ت و نه^{۳۷}بیه هاو^{۳۸}ده^{۳۹}نم
هاوار بکه^{۴۰}ین: سه^{۴۱}لامی خودا^{۴۲} بی^{۴۳} له پیغه^{۴۴}مه^{۴۵}ر

۶۷/۱۱/۱۳

۲۰۱- چاوه^۱روانی^۲ دل^۳

به^۴م گشته پو^۵چی^۶ و سیله^۷یی^۸ و لادانی بی^۹فامی^{۱۰}مه^{۱۱} وه
هه^{۱۲}ر ره^{۱۳}حمه^{۱۴}ته و نه^{۱۵}رژ^{۱۶}ی، به^{۱۷}خوا شو^{۱۸}کرت ته^{۱۹}واو هه^{۲۰}ر نا^{۲۱}کری^{۲۲}
هه^{۲۳}رچه^{۲۴}نده هه^{۲۵}رچی^{۲۶} ره^{۲۷}حمه^{۲۸}ته و لای تو^{۲۹}وه تی^{۳۰} خو^{۳۱}شه به^{۳۲}لام
دل^{۳۳} چاوی^{۳۴} هه^{۳۵}ر له و ره^{۳۶}حمه^{۳۷}ته وا^{۳۸} ده^{۳۹}رکی لی^{۴۰} دانا^{۴۱}خری^{۴۲}

۶۷/۱۱/۱۶

۲۰۲- ره^۱حمه^۲تی به^۳لا^۴

گیانه نه^۵ گه^۶ر گه^۷ره^۸ کته^۹ بژی^{۱۰} خو^{۱۱}شو^{۱۲} و مو^{۱۳}حه^{۱۴}ره^{۱۵}م
هه^{۱۶}ر تو^{۱۷}شی^{۱۸} تو^{۱۹}شی^{۲۰} و زه^{۲۱}ره^{۲۲}رو په^{۲۳}ته^{۲۴}تی^{۲۵} نه^{۲۶}بی^{۲۷}،

لهم ريگه لاده، ريت له لايي تره دهنه

سه رشوپري لاي خداو مه لايكه و به شه ر ئه بي

--

بيت خوشه «پيشرو» بي نه «ظالم» نه «مقتصد»

هيوات نه وهس كه خه لكى وهسه ر ري خدا كه ون

جا تو نه بيته هاوه لي خاسان به هه ولي وان

خه لكيش وهشون ريه ت بكه ون به خته وهر نه ون

--

ئاخر مه گهر نه جاتي گه ليكو ره زاي خدا

ناييني نه ونه تو ته مه ني تال بده يته سر؟

دهي جا نه گهر به راسته كه سه وات له ته ك خوداس

ئيتر خه مت چيه خواهش و تالت چه بيته بهر؟

--

مندال كه فامي: دالكي، دلسوزو ژيره، قهت

نای تورشني به خوار دني دهرماني تال و سول

نهر تو به خوا نه وهنده دلت قايمه، به صهت

وهيشومه ناكه ويته نه ترسان نه بوله بول

--

نهنجا، چوزاني: به شكه تي نازاري ناحه زت

وه عدهي خدا بي تائه وه هيواته بيته دي

دهسچون و، مالي، لازمه تا خه لكى تي بگهن^۱

تويته، خوانه يارت نه نيريته يارمه تي

--

---

۱ - ... انما نملی لهم، خير لانفسهم (ياني: خير لغيرهم).

تو رَیْ خودا په‌یا که به اخلاصه‌وه برَوُ
 ئەوساکه دَلنیا به: چه پیش هات، رَحمه‌ته
 نه‌ختی سرنجه، «انَّ معَ العسرِ یسرًا» ن ت
 لی ئاشکرا ئەکا، ئەگه‌رت هه‌ولی مَله‌ته^۱

— —

بو خوت و کهست و مه‌ردم و هاوریت و دژمنت
 وابه که خوا رَزا بی‌و، ئەوسا خه‌مت نه‌بی^۲
 مه‌ینه‌ت، دهر و، دهر وئی خوه‌ت و هاوریته تیته‌به‌ر^۳
 ریک بن،^۴ چه دهر دو زه‌حمه‌ته، گشتی وه‌خه‌یر ئەبی^۵

— —

ئاخر به‌لاش نه‌بی، که شه‌قاوی و ه پیش که‌وی^۶
 هه‌رچی گه‌ن و دروژنه دین ئەبنه هاوریه‌ت
 ئەمجاره، خو خوه‌ت و گه‌لی هاوریت مه‌لایکه نین
 رهنج و به‌لای ئەوی که ببن لایقی خه‌مه‌ت^۷

— —

دنیاپه‌رستی، خه‌لکی، ئەگه‌ر په‌س نه‌کردبی^۸
 دهر دت له دهر دو مه‌ینه‌تی مَله‌ت، ده‌وا ده‌بی^۹
 گه‌ر خه‌لکی خه‌ستی له ته‌کانی ژیان ی په‌س
 تو بان له هه‌رچی رَحمه‌ته، خوات لی رَزا ده‌بی^{۱۰}

— —

---

۱ - هه‌ر له ته‌کیا نه‌ک به شوینا.
 ۲ - چۆنکه: ئەگه‌ر بو دنیای خوه‌ته، تال‌ه سه‌ختی هه‌یه‌و هه‌چی له ته‌کا نه‌.
 ۳ - فَأنا بکم غمًا بغم.
 ۴ - یانی له پاشان.
 ۵ - باسی که وه‌ختی جه‌نجالی انقلاب، وتمه حه‌مه‌ژبان.
 ۶ - له شیعر گه‌ل‌ترا له‌م باوه‌ته‌وه باس فره کریاگه، وه‌ک ژماره‌ی ۲۸ و ۱۵۲ و ...

گیانه دو تاوه عومرو له ناکاو ئه بی ته واو

ئامانه نهک وه خوشگوزهرانی وه بای بدهی

بو دهردی، بو نه جاتی هه ژارانه تینه ریت

ئه ر تی بگه ی، له باتی رهزا، شوکری خوا نه که ی

— —

راسه کهسی برای که برات پوچو بیفه ره

ئه م باسه حه یفه مه ر له ده می خاوه نی دلی،

دیسان قسه ی «معلم» ه که ت بینه وه وه بییر:

«وهک هه ر که وا به راسی موسولمانه «لی» بلی»

— —

ئه ی خوا نه گه ر نه لایقی خزمه ت به خه لکو دین

ریم کرد، به لام ئه زانی به ئاواتی دیرو زوم

بم به خشه به وه وه واله له گول جوانترانه وا

دلیان به پوئشی^۲ خوشه، بمان گه ینه ئاره زوم

— —

مله ت وه ها بگه ینه که تی گا له خیرو شه ر

دلسوزی وه وه وس په رسی لیک بداته وه

ئیمانی وا بته و بی له ترساو له بو ته ما

قه ت کو له غیره ت و له قسه ی حه ق نه کاته وه

۶۷/۱۱/۱۶

۱ - له ژماره ی ۱۲۲۷، مه عنای «خاوه نی دل» روشن کراوه ته وه.

۲ - هه م له بهر بی مایه یی وه هه م له بهر پییری.

۲۰۳- باورټ نه بی

هر کس وه مهردم زهره ر نه گهینی
«بئوسیک به وریش وه بانیه وه بی
دلی بو تهنیا دنیا نه گری
هه میشه باوه بو وه پیش که وتن:
وه ک باس: نیشتمان، مهردم، نازادی
هر چهن ئیماندار، خوهی باته قهله م،
باورټ نه بی»: دینی بی مه حکم
شه نه ی ماقولی و خوشی نه کا جه م
شیعاری له لای مهردم موحته رهم
نالهم جورانه عهله م و قهله م

۲۰۴- نهی خاوه ن ره حمهت

نهی خاوه ن ره حمهت درگاگهل ره حمهت
به دل به زوان به قهله م به مال
بیسانی تینوی ژیانی هه ژار
وا بکه ره وه له روی دلمانا،
ریژنه ی ره حمهت بین به سه ر بیسانا:
کولولی بار کاله ناو انسانا

۶۷/۱۱/۱۸

۲۰۵- مه به هاوتای تاوانبار

گیانه کهم توخوا فلانه کورپه
دلټ چون تیری خوهت برانیشه و؟
نه وینی کزو شرول و خه مبار،
بو خوهت چش له دل بی نازی نازدار؟!

مه یژه: یارو چهن وه دلمانه وه
به خوا گیانه کهم خاترت له لام
بویه هه ز نه کهم: ژیانټ هاورهن
توخوا بو به کرو عومه رو عهلی،
به خوییت دانن له دنیاو قیامت
نه ته قی! ئاخر چهنی انتظار!
نازیزه زیاتر له جارن چهن جار
په یغه مه ر بی نه ک خویمژو زورکار
وهک نه و منداله هه زاران هه زار،
خاسه، یا ریژت لی بگرن ده سدار؟

نه گه ريش ريّزت گه ره كه، خو هه ر
نه ر خير بي: خودا به پي ده رونت

نه ويش به دهس خواس، نه ك شيوهو، رهفتار
«عزت» ت باتي، به كهس نايه خوار

وهلي تو گيانه نه گه ر دل رهق بي
منيش، هه رچه نيش نازيز بي له لام
تو نه رهنجيني بي تاوان، چون من

له سه ر دل هه ژار زورتر كه اي نازار،
بو تو، وهك تو م بو هه زاران هه زار
«نه» يي نه يژمه هاوتاي تاوانبار!

توخوا گيانه كه م به ر له وه مردن
خوهت پياريزه له ناخو داخي

داد بچله كيئي، خوت بخه سه ر بار
كاتي ناخو داخ نيتر ناكا كار

٦٧/١١/٢٢

٢٠٦- دل رهق ني م

پيت وانه بي له دل رهقي
دوري نازيزان گرانسه

ني م دهروهنی دوری ياران
دهردی مهردم نهيكائاسان

٦٧/١١/٢٥

٢٠٧- «اقبال» وتهني

نه يلي: نه فسي پهس سواري ملت بي
«اقبال» وتهني: له ترس يا ته ماع

سه رت بو دهسچو دابنه ويئي
سه گي بو سه گي سه ر ناخه ويئي

١ - ... ولن يجهد الفقراء اذا جاعوا و عروا، أأ بما يصنع الاغنياء (الحديث).

٢ - متفكر بيدارگر «اقبال لاهوري» - رضوان و رحمت بر روانش - گوید:

آدم از بي بصري بندگی آدم کرد
من ندیدم که سگی پیش سگی سر خم کرد.
گوهري داشت ولي نذر قباد و جم کرد

۲۰۸- دہسیر: دژمنی ئه صلیٰ

ئەگەر چاویکی عه قلت ههس که سم بیکه هه زاران، نه ک
قسه ی نهسته ق له نای ناحه ق له قت کاتو له ریت دهرکا
ئەگەر دہسیر نه بیته هاوده سی دہسدارو دہسپر، چون
به زوری زورو پؤل ئەم گشته خه لکه ئەبنه ران و گا؟
له ناو ته قویمی سالی ۶۶ نوسابو وه لی له ره شه مه ی ۱۵۶۷ ریم لیکه وت و لیره نوسیمه و

۲۰۹- باری باره قه لا

ئەگەر کارت به باری باره قه لاس
که هه لبرییای له خه لک ئەو باره کولی
به گیانت باره که ت ناکاته مه نزل
خه جاله تباریه و ئاخه و کولی دل
۶۷/۱۲/۲

۲۱۰- بری باوه ژن

منال بوم بیستم جوانی ژنی مرد
کاورا ناچار بو ژنی تر بیی
منالی وردی سی و چوار ساله
ژنه له ته ک پای کریاوه ناو مال
کاورایش هه رچه ن خوی وه ژیر ئە زانی
به لام حالی نه و له حالی دلین
تی ناگه ی: ئاخو ئاله و عومرانه
ئهی بو ئەو دوه دایمه بی ده نن؟
که خوهیچی خه ریک ناز دانیان ئە بو
تی نه ئە گه یی: ناو چاویکی تال
له ژن به جی ما دو منالی ورد
مالو، منالی به ئەو بسپییری
غه ریبو بیناز که وتن له و ماله
حورسی گرته دل له جفته مندال
جار جار نازی ئە دا وه منالانی،
دلی چکوله ی له داخ پر کولیان
منال ئە گئیری ئە گری به هانه،
هه میشه کشو ماتو دلته نن؟
تریقانه وه ی جارانیان نه بو
له جی بزهی دایک، چونه بو مندال

دلّ منالّ وهسه خونچهی بههاران
به تهپو توژو دوکهلّ و لافاو

شنه‌ی، گهره‌کهو شهونم و باران
نهر هلنه‌وه‌ری، کز نه‌بی و ژاکاو

به و نه‌حواله‌وه گوزه‌ریا دو سالّ
نه‌مجار که بوه شاره‌زای حالان
له باتی زیاد کا ره‌حمو ترسی خوی
نهر جارن درژ بو نه‌ی نه‌لاوانن
باوکیش له حاستی دو کورپه‌ی بیان
تا که‌ی ته‌واوی خستنی له ناز
چونکه له وهختی نازدانا نه‌وان
به‌لام دو‌ی بی‌به‌ش له نازی دایه
دلی بوچکیان له که‌یف که‌وتبو
باوکی زلحویش له‌جی که‌نو کاو
هر زیاتر دلی لیان سهر د نه‌بو
وه‌ک بیژی کزی و بی‌شه‌وقی منالّ
نیتر به جاری دو خونچه‌ی ژاکاو
ژن و شو هه‌رتک له‌وان بو نه‌که‌س
هر چتی جوان و خوراکی خوش بو
بویای داران بو، به‌ش بی‌دایکه‌کان

ژنه‌یش خوی بوه دایکی دو مندالّ
تی نه‌گه‌ی له دلّ دایکو مندالان،
قینی زورتر بو بو دو هه‌نه‌زای
نه‌مجار لیان بو به‌کونه دژمن
هر که‌م که‌م نه‌بو بیر‌حمو بیواز
که‌یفی به نازدان دوی تر نه‌بو ساز
نه‌ش‌نیانه‌وه وه پله‌زیقان
سامی باوه‌ژن له سهریان سایه،
که‌یفیان له شه‌وق و شادی خه‌وتبو
له رازی ماتی دو گولی ژاکاو،
به‌ره‌و نه‌خلاق‌ی باوه‌ژن نه‌چو
لای، وه‌بوه حالی گه‌وره‌ی ناوچاو تالّ
که‌وتن بی‌که‌س و بی‌نازو داماو
له‌مانیش بو نه‌ دوژمنی ناکه‌س
قوربان و ساقه‌و نازی سهر کوش بو،
خه‌مو هه‌سره‌ت بو، نافات و لی‌دان

زور سه‌یره، ناخر هه‌ق و ابو هه‌ول به‌ن
چه به‌و ره‌قتاره بیر‌همانه‌یان
وایه نه‌خلاق‌ی په‌سی بی‌ئیمان:

خه‌می بی‌دایکی له دلّیان دهر‌که‌ن
زورتر خه‌میان لی نه‌کردن گران
رؤخوش له کوکه‌و دژ له داماو

به‌راسی سه‌یره، چون نه‌بی انسان
به‌لام خو گش که‌س بی‌ئیمان نیه

نه‌ونه په‌س بی‌ت و دلّره‌ق و شه‌یتان!
گ باوه‌ژنی نانسان نیه

فره هه ن كه بو خاسی نمونهن
ژن، كه سه رچاوه ی ره حم، به وانه
حه یقتر نه وه سه: ژنگه ل با ئیمان
وه زیفه ی خویمان به جی نایین:
نمایش گونجی: هه ر سه ر له كاوی كه ن

حه یفی دوان وا ژن به ناو نه كه ن:
مه قامی «دایکی» لایق نه وانه
له به زهیی و، بو ئاوروی ژنان،
له ژن وا تامی ژیان بستین
تیشکی به زهیی له ناو دلی خه ن

— —

وه ك باسیان نه كرد: ژن و شوئی ناكه س
ره زه لخواویكیش نه و بیژی: ئاخ
نه گه ر له خاس و خراو ناپرسن
گیرام دنیا تان هه روا وه سه ردا

سالانیان داسه ر هه روا په س و مه س
له و دو کورپه بو بوگنه سه ئاگر؟
چون له دواروژ خواه تان ناترسن؟
صوزی قوری کوی نه كه ن وه سه ردا؟

—

كه میوانیکیش نه هات، باوه ژن
نه هات به ده میا هه رچی خراو بو
نه یوت: هه ر سهیره: چلون نه توانن
خزمه تیان نه كه م به م ده س و به و ده س
چه خه تای خوه ی بو، پیسی نانسان
باوکه ی گهنیش گه ر نه یداته پالی
میوانیش به ده م چت خوار نه وه
چونکه فره كه س ناكه سن و دلره ق
هه ر به رواله ت، خاوه ن ئیمان
له باتی فکری پاشه روژ، ته نیا
تینه مال مه ردم پیکه نن، بخوه ن
یا دوسایه تی ماقولی نه كه ن
ده ی ئیتر کاریان به کیشه چیه؟

وه ك ده لی نه كه وت وه ده م وه شانن
چه ناوئیکه بو بو دوی دای مردو
نه ونه چه په ل بن؟! نه ونه پورخز بن؟!
چه هه ر چه په لن و هه ر قننیان لیم هه س!
نه ی کرده خه تای منال به سه زوان
خاسیکیش ناها ت له زوانی لالی
نه كه نین وه ده م باوه ژنه وه
کاریکیان نیه به حه ق و ناحه ق
نه نه هه ر به نه ی هه وه س خوه یانن
دلیان نه فری، بو که یفی دنیا
چیشته و، شه وچه ره، وه ژه قنه بکه ن
یا حه ساو نه كه ن له چه نه فع نه وه ن
خو هئج له وانه به منال نیه

ئىنسانى دىنپا پەرس ئاوايە:
دەروەن قىيامەتى خۇي نىيە، وە تۇن
ھاتو خاسترىش لە ئىمرۆي ئەمان
وايش ئەبۇ لەبەر دەلەي دەمەوەر:
وہلى ہەر پشتيان ھەل ئەکرد لیان

رۆالەت ئىمرۆي لەبەر چاوايە
نايژی وە صۆزى منال گەورە بۇن،
صۆزى بۇنە خیو دەزگاو سفردەوخوان.
منالگەل مەعسۇم بەنە بەر تەشەر
لیان یەخەیان ھەر ھەل ئەتەکان

سەرت نەیشینم: مالی ژنو شو
خوینتالی لای خواو باو دلی شەیتان

لە زیندان زالم، شەیتانی تر بو
لایق وە بەلاو وە لەعنەتباران

ھەر وە گوزەریا مانان و سالان
ئەوانەى ئاشنای نزیك بۇن، وایان
دوانەى نازدار، بیفەر و بەد ناو
دایمە بەر تفو شەپ، لەم و لەون
سى - سى و پەنج سالە وە بی ژنو مال
یەکیان سەرئەکا، وەیلان و مەس، یان
ئەویش گەردیی قەلب و بیکارە
ھیچ وەختی سەری ناکیشنە و مال
ئەیان دەنە بەر دوژیژنو نافات
مالیش خو ئیژی دزگەل لی داگە
ژنو شو لەرتەر لە مان یەکشەو
لەوانە وەک دو سگەل و یاران
و ابە «بەلی» بو زلم و ناحەقیان
کەس نیە سەریان لی با بو کاری
ئاوايە دو سى و ھاوالی ناحەق:

تا بۇن بە پیاو ھەمو منالان
ئەگەر انەو - خویدیان و خویان - :
بۇنەسە عیبرەت بو خاس و خراو
کز و چاوەرۆان دەس ئەم و ئەون
ئەى گوزەریژنو خویرۆ و رەجال
وہ دەلەدزی یا سوال شاران
بو گەرد، خودی ئەدا لە ھەرچی عارە.
کە لە باوک و دایک ژیان نەکەن تال
پۆل دەس نەکەوی تالان شروشات
ئیژی گوزەریکە لیژەو دریاگە
کەسیکیش لایان لی ناکاتەو
ئەھاتن بو سەر سفردیان جاران،
ئاشی نەگبەتیان ئەکردن پردان،
سەر سەکەریکیان لی بگری جاری
ھەر فایەى نەما ئەبی تەق و لەق.

کاورا کہفتگه له کاسبی و کار
ژنه‌یش له بهر ئیش سه‌رو شان و بال
ئیزن: بهیه‌که‌و، دایمه شه‌پرانه
ئه‌م به‌ه‌یچه‌ه‌یچ ئه‌ویج به‌کوته‌ک

--

جا باله‌و دوه‌بیرسین خه‌وهر
ئیزن: ماشه‌لا کهفتگه‌سه‌رؤ
له‌هه‌رلا بیکه‌ی باسی هه‌رکامیان
ماشه‌لا تا ده‌س بو‌ه‌ن بو‌کاری
له‌هه‌رچی مال و کوجی و کولانه
ئه‌هلی گه‌ره‌کو مزگه‌وتو بازار
بو‌هه‌رچی گیر که‌ن یا خو‌که‌م‌بیرن
ئه‌وه‌ره‌حمه‌ته، له‌هه‌رتک جه‌مه

—

(ئه‌ی خواجه! هه‌ولی خاسان بیته‌بار
له‌هه‌رچی چته‌سه‌هیرتره‌ئیزن
گ‌رؤژی جاری سه‌ریان لی‌ئه‌ده‌ن
هه‌ر وه‌رؤی خوه‌یان نایرن که‌جاران
له‌پؤل له‌پوشه‌ن له‌خواردمه‌نی
چه‌یان پیویسته‌بو‌یان ریک‌ئه‌خه‌ن
هه‌رچه‌ن ئه‌یشزانن: دؤ‌برای ناکه‌س

—

ئیزن: زردایکه‌ئیزنی: نازانم
«خه‌جاله‌ت خوه‌م» یا «خوه‌م‌رؤ» «نه‌م‌قامی»
تا جار جاریکیش له‌به‌ر خو‌مه‌وه
قسه‌ئه‌گورن، ئیزن: دایه‌گیان

وه‌بی ده‌سمایه‌و ناوو اعتبار
کاریکی لی‌نای بیژگه‌نکو نال
لیان بو‌گه‌سه‌جه‌حانم یانه
هه‌رچی نه‌گبه‌ته‌ئه‌یخه‌نه‌پای یه‌ک

وا منالی‌یان بی‌ناز داوه‌سه‌ر
شه‌رم ئه‌کالیان ته‌نانه‌ت ده‌لو
ئافه‌رین ئیزن بو‌عه‌قل و فامیان
وه‌ک باران، ره‌حمه‌ت لیان ئه‌واری
مه‌ردم قه‌سه‌میان به‌گیان ئه‌وانه
ئیزی کاریانه‌بو‌ئه‌وان به‌ن جار
بو‌چاره‌په‌نا به‌ئه‌وان تی‌رن
له‌خاسی، هه‌رچی باسیان که‌ئ که‌مه

ئاخریان وابی‌داما‌وو هه‌ژار).
ره‌فتاریان له‌ته‌ک باوکو باوه‌ژن:
ریزیان لی‌ئه‌گرن ده‌سیان ماچ ئه‌که‌ن
ئه‌وان مه‌ینه‌تیا‌ن له‌مان ئه‌واران
بی‌ئه‌وه‌گویی به‌ن له‌چون و چه‌نی،
به‌م ده‌سو به‌و ده‌س خزمه‌تیا‌ن ئه‌که‌ن
به‌فیرو‌ی ئه‌ده‌ن چه‌له‌مالا هه‌س

چه‌یان پی‌بیژم، لاله‌زوانم
ئوخه‌ئ وه‌دلم ناخا هیچکامی
گه‌ره‌کمه‌نه‌ختی له‌خوم بو‌مه‌وه،
ئیمه‌چه‌مان هه‌س له‌توو‌ه هه‌سمان

هه رچی ئە ڕوانم بویمان، له شه رما
روژی هه زار جار پالایان ماچ که م
ئاوات ئە خوازم دۆ تفرم لی که ن
وهلی چه بیژم له سه رو زوانیان

ئیزی خوه لۆ بۆل ئە کری وه سه رما
هیچی که م ناکه م له خه جاله ت خوه م
به شکه م سوکنایه خه جاله تيم به ن،
روژی هه زار جار بۆمه قوربانیان

ڕۆ له م له وهختی دهسچو نا دهخیل
تو خوهیچت بیدهس بکه وئ رهنگه
توخوا حهیف نیه بو قین یا هه وهس
له وانه بانتر: بیاریزه خوهت
به قسه و رهفت و نیهت گه و جانه
بانتر له گشتی: دهخیل گیانه که م
خوهت نه خله تینی: چه، نادیاره

بیرحم مه وه وه ژیر دهسه و دیل
وهک کورد وته نی: چیو خوا بیدهنگه
خوهت بکه ی پهس و ناجسن و ناکهس؟
له خه جاله تی و عازاو قیامهت
خوهت عاقبهت شه پ نه که ئ نامانه
خوهت خوینتال مه که له لای خوی عالم
دهروئیش وهک ده ره له خوا دیاره.

٦٧/١٢/٦

٢١١- ئیمانی له تی گه یین

ئیمانی دل، له تی گه یین بو، ئیتر
به لی خوه شه له رازی هه رچی تیگه م
قه زای بزه یکی کورپه یی له زه رده ی
له چی جوانه، جوانتره له بهر دل:
زور تاله هه لبران له هاوه لان وهک
گیانم سه رم مالم فدات که م ئازیز

ئه بی نه بی به چون و بو چه کاری
نهک وهک له بو گولی، شنه ی به هاری
سه رگه و ره گه ل به ده م یه که و، هه زاری
دیاریکی نادیار ی یاری
له چالی نهک له یالی، تاقه داری
بو ئاور ی، بزه یکی، تاقه جاری

٦٧/١٢/٦

دهفتہری چوارہم

۲۱۲- نه گهر بو خه لکته

وهختی دهسچون و نهچون، يه کرهڼ به، نهک دهستت نهچو
ناني گهنمڼ بښتو دس با بوټ بښته تاله گال
مه کته بي خوټ پي حقه، رڼکو رهوان بڼرايه بهين
باله سره حقه تڼک بچي لښت عهيش و نوشو حالو بال
بڼره مهيدان راسو پاک، باست بکه نازاو نه ترس
خوشه بو خيري گهلي ژيني تهني بي تهنگو تال
۶۷/۱۲/۱۰

۲۱۳- چون شهرم ناکهي!؟

له لاي ياري شهرمت له کاري هيه که پي خوش نه بي، هه رچهنيش گه ن نه بي
له به رچاوي خواوه، چلون هه لپه ته له چشتي که بوټ که سنو، وهيشومه بي!؟
۶۷/۱۲/۱۷

۲۱۴- دلټ دي؟

که سيکت خوش بوي پښت خوشه ژښت وها بي هاتوچوت لي دور نه ويته و
دلټ يي وا بژښت، ژيني هه ميشه ت له پيغه مبهه به جاري دور که ويته و؟
۶۷/۱۲/۱۷

۲۱۵- خاسي زياد بگا، قه دري نازاني!؟

دياري دوسي بگاته دهستت ريزي لي نه گري هه رتا بتواني
له نيعمه تي خوا چون سوک نه نه وي؟ زوره په وکاني قه دري نازاني!؟
۶۷/۱۲/۱۹

۲۱۶- بهشی خه لکه؛ مه یژنه

نایه لئی نهختی وه فیرو دهرچی
بهش خوه شه وئسی بزانی که مه
هه رچی نیعمه تت له دهره سایه
زیاتر له بهشی بهشی عالمه
خو ولاتی خو ت پریه له برسی
جا به نیعمه ت خوا چون نه که ئی گه مه؟!

۶۷/۱۲/۱۹

دواره کی ۲۱۶- چون سهرت دیته خوار؟

هائو هه ساره دوره ترؤسکه یکی تی وه حال!
نه فست له کی و چهل یه چهل یه که وته دهره غار؟
ده ئی عه رزو هه رکه، هه رچی که لیس، هیچ و پوچترن
چون بو که سی چتیکی سهرت سوکی دیته خوار؟

۶۷/۱۲/۲۶

۲۱۷- گیانی «وه سبه تنامه»

رولله ئازیزم خوه شه وئیس وه ک چاوا!
برئی تی فکره له حال و باله
بزا: ژیانته: له ته ک ریگایی
نه گهر پر به دل له ته ک تی گه یئین
به بهر زهره یئین هه ناو هه ناوت
به لام وریا بی: نه فسی نه گبه ت پیژ
یا: - خوا نه که رده - سوار بی له سه رو:
که سی تر ئاسان بکه ئی تاوانبار
تاله وه دل خو: تاوانبر کردن
ئومییدی دلم بو خه لکی داماو!
له دهم و ده زگات، سفره ت، سیپالت
که وتویه سهری، نه چن بو لایی؟
که وتویه سهر ری پابه رانی دین،
وه ک ته میس کردن دل و هه ناوت
فامت کول نه کاله سرنجی تیژ
عه قلت گزیر بی بو پینه و په رو
له عه بیی خو دین، «دل» تی بی بیزار
تالتره: کاتی گیانه لاه مردن

برات، هه رچه نیش نالایقه و گهن
 چهن چتیکت لی نه پرسم، تو خوت
 حه ز نه که ئی: هاوړی، هاو هیوا، یا که ی
 و ابو چوار پوړی عومری دنیا یان
 و ابو ماقولی و ده سلات، هه رچه ن
 و ابو که یفیکي دنیا، هه زاران
 و ابو ده سلات، که له پچه و پاوه ن
 و اچه ناکوکی و که سن و ناپاکی
 نه وانه واکه ی، بو ته نیا تاوی
 نه وانه واکه ی، «هه وایان، خوايه؟
 و اله ئیمانی به پاس بی به شن،

له بهر عومری زور، ته جرهبیوه ش ههن
 وه لامیان، بی گهر، په یاکه بو خوت:
 هاوړهن بری بی له ئیمان به گه ی؟
 ته و او ی به شهر هیچه له لایان؟
 ناحه ساو بو یان ده س بدا ئه ی که ن؟
 مهینه ت نه پړینن له سه ر هه زاران؟
 کی «بو؟» یی بیژی له پاو ده سی نه که ن؟
 له ناو خه لکایه، له وانه پاکي؟
 دانه نین عومری هه ر ته و او ناوی؟
 نه و په ر دیمه نیان ته نیا دنیا یه؟
 هه رچه نیش گوايه له ئیمان گه شن؟

هاوړیکه و هاوړهن نه بو ن یا که ی بو ن
 گران په ی بردن به رازگه ل هیواس
 جا نه ر نه ت توانی ری به یته ناو داو
 نه توانی به تین وردی فامو هو ش
 نامانجی ون بو و به بی نه مانه
 چونکه خو ی له بهر خوینتالی و گه نی
 ناچار هیوا گه ل که م ناباریینی
 ده سی د زده سه ک بی حه ساو زورن
 نه م چهن نمونه مهینه تبارترن
 ۱- دلالت رازیه: تازه منالی
 دلی چکوله ی بو چتیکی جوان
 تو پول نه و چته ی به زور لی سینی
 دایکه ی بو شایان بیهیته به رپه ل

نه توانی ناسان له خوت بکه ی رو ن
 کاتی به حه و ره ن، خودی نه کا ناس
 هیوا و ئاواتی خو له حه شار داو
 په ی به ی به بری هیوا ی که م رو پوش
 سه خته کانگای دل بکاته یانه
 گمه ته نانه ت له لای خاوه نی
 رچه ی ریگه ی خو ی به وان نه شکینی.
 له گه نی و ونیش یه کجار جور جورن
 بو سه ر که رده ی شه پ خزمه تکارترن:
 وه ک خونچه ی بی ئاو بی ره ن و کالی،
 یا خو ش، بفریت و، که وینه گریان،
 تا هه وه سیکی خوت وه جی بی نی:
 وه جگه رده ی به ی بی که یته دو که ل؟

۲- رازیت: کورپه‌یی، له نازو نیعمه‌ت
له بی‌پوشه‌نی و برسیه‌تی، زوسان
تا تو سفره‌ت پر، پوشه‌نت جوان بی

بی‌به‌ش، له مالی ژاکاوی مهینه‌ت،
کایه‌ی بیته‌له‌رزین و گریان،
«ماقولانه» بی‌بگاته به‌ری‌ی؟

۳- دل‌ت هر ئه‌گری که: تازه‌لاوی
نه خوش بی، باوکو دایه‌ی هه‌ژاری
هه‌رچه‌ن ته‌قالاو ماله‌و مال بکه‌ن
تازه‌لاو بمری له بی‌ده‌رمانی
به‌شکه‌ تو سفره‌ت بو‌خو‌نوانن
نه ختی جوانتر بی، له خوراک پر بی

به‌نه‌ن و خوشی دل دایکو باوی،
ماتل بن بو‌خه‌رج هه‌کیم و شاری،
له هیچکوی ده‌سیان له هیچ نه‌بی به‌ن،
به‌ربیته‌ دلی دایکو باب ژانی،
یا نه: خوشی و داخ دل دوس و دژمن،
یا خوارده‌مه‌نیت پر تین و گوپ بی؟

۴- دل‌ت هه‌له‌گری: چه‌ن ماله‌ هه‌ژار
درشت و وردی خیزان، برسی و شپ
تا تو بتوانی: وه‌ک خاوه‌ن پؤلان

دیواریان، چله‌ی زوسان بیته‌ خوار،
به‌رزن له‌ناو مالی ساردو سپ،
مالت شان بدا له مال «ماقولان»؟

۵- رازیت: مالکی بی‌هه‌ول و زه‌حمه‌ت
جو‌تیار ی خه‌رمان بارانگر، له کار
یا: ره‌شایی بی‌زه‌وی و مالت
له نوخشی کارا، گه‌لی ئه‌رباوی
بی‌تو داماوی بی‌ژی: ئاغه‌ گیان!
ره‌حمی بفه‌رمو به‌ وه‌زعو حال
به‌ مشت و له‌قه‌و به‌ جنیوباران،

بو‌شناخ و ماقول له په‌نجی رایه‌ت،
بکاو: بو‌کار خوه‌ی، بی‌یاته‌ بی‌گار؟
بی‌کار، ژیواری روژی شک‌نابات،
بی‌خاله‌ هه‌ولی بو‌نان و ئاوی؟
به‌ سه‌ر خوه‌ت دو‌لام خالیه‌ له‌ نان،
به‌ زکی برسی مال و منالم،
به‌ ربیته‌ گیانی بی‌بی‌زنی له‌ گیان؟

رازیت: وه‌ مه‌ینه‌ت رایه‌تگه‌ل داماو

بگری و بگه‌ری سه‌ر ته‌نور ئه‌رباو،

۱ - توضیحاتی درباره‌ی (۱) ضرر باور به بعضی برنامه‌های «تغذیه» (۲) قول بوعلی (۳) ماجرای رمضان دفترخانه (۴) واقعیت زندگی اکثر زحمتکشان، و قهرمانانی مانند عمر و علی - ع - و رهبر و مربی بزرگوارشان - ص - (۵) اصل مسئله چیست؟

دو کهل که و اوو، پلاو گه وره مال
مناگهل برسی له سامی نه رباو

پر کا مالانی خالی له نان گال،
هر له دوره وه بکن بو ی که و او؟

۶- رازیت: خزمه تکار له کولیاگو کال
له بهر چاویه وه خود راک په نا وره
بچیته و برسی و مانو بو مالی
که یوانو بو ژم نان و دو بینو
نه گهر جار جاریش نه مینیته وه
بخوا پاشخوانه سهر دو ناته و او
خو ئیسه ژنو منالی، له مال
له ولایش منالی مالی خه م پر ژین
یه ک ئیژی: شیوی بابام پلاوه،
دایه ی خه م له دل له ژیان تال
ئیژی: گیانه کان! نه مانه قسه ن
هه زار نمونه ی نا و او نا و اتر

داچنی له سهر سفره ی خاوه ن مال،
بخوری، نه ویش، خه مبارو بیړه ن،
تام ازر و وه ک ژنو منالی
یا نه و په ره که ی: چیشه کولینی؟
سهر کا تا سفره جه م نه بیته وه،
چه هیشتا گری، به ربیته هه ناو؛
ناتوان تیر بن له نان و دو ی کال،
هر له خه یالی گه وره یان بدوین:
نه م: نه، ناو گوشته، نه و: فر و جاوه،
بو ره و ئی خه م له دلی منال،
گه وره مالیش هر نان و دوشا هه ن.
له دلت داخو به رن ادا ناگر؟

۷- دلت رازیه: کا و رای خاوه ن کار
لی بو ارینی زیله و شه پاله
به رده سی دامو جاری نه ویری

تا به رده سی، نای هه ناویکی لار،
چه ناو ئیکه یه و چه قسه ی تاله،
جاوی با ته وه، سهر ی هه ل بیړی؟

۸- دلت رازیه: سهر گه وره ی ده مهار
قول له سهر قول و ده عیه زل ناحه ق

که ناکا نیوه ی پی شخزمه تی کار،
ژیرده سی سوک کا به قسه ی له قل له ق؟

نایا رازیت به و گ ناحه ساوه
نایا پی ت خوشه: نه زمی بان و خوار،
وه ک واته ی قورنان: مله ت، تاق تاقی
«مستضعف» بن، تا نه و نه زمه پیسه

که له ناو خه لکا له گلا باوه؟
ما قول و ملکز، ده سپرو نه دار؟
«مستکبر» بن و «مترف» بن، باقی،
بکیشی تاناو خیزان وه ک ئیسه؟

که یفت نایگری: قانونی قورعان:
نه زمی به قانون «فطرت» و اباوه
یانی: به شهریش هر نه زمی «تکوین»
یانی: له بهیتی شیعری، هر لای!
یانی: په له وهر به بالی بفری!
نهری قانونی دینیش بی قه بول،

— —

گیانه گهره کته: پلهت بزانی
بزانه: دلت ولامی چیه؟
کولول، که یف نه کا به و وزعه که هس
چون، «بان بون» بو خودی نه کا ناره زو
ریخی له ناوی کلاشی خویه
نه گهر «خوشبه ختی» نه «یه ولامت
نه» یی، قه بولی «فطهر» به وه
«نه» یی هل سیی له دلت بو سو
«نه» یی بتکاته هاوریه ی پاکان
«نه» یی له زوری ته کان بهیته خوت
«نه» یی حالت کا ناله و دهر دانه
چهن دهور و بهرت سنور تا سنور
وایته مهیدان، به حه ساوی دین
«نه» ت وا «نه» یی بی نیتر پیت نه کری
«نه» یی بی روژی «يقوم الأشهاد»
دیته روشن کا به دیار خاسان
نه ی هزار دم و ده زگا و ته ورو تیز

— —

گیانه که ی کا که ی! تی فکره: برات

به شهر وده که یک بن: هاو حه ق و هاوشان؟
به سه و، قانون دین بجیته لاه؟
به ریوه به ری، وه بی نه زمی دین؟
یانی: ری پروا به شهر به پای!
نور دو و به بی ناگردان بگری!
وه ها بی، تو هر کوک بیت و ماقول؟

له موسولمانی و ناموسولمانی؟
چهن رازی، بیواز، یا نارازیه؟
یا دلی نیژی: به تون و ته وهس.
هر چهن نهیشزانی یا نه یخاته رو
وا رازیه به و زلمه بی شو یه
«نه» یی کار بکا له دل و فامت
له رهن «استکبار» بت شور یته وه
خوینتال کا ژینی وه بیخوی بو خو
صوزی بیته هاومه نزل چاکان
له دژ «طبقات» هر چهن بگری بوت
له دیمهن دنیا چهنی ناجوانه
خوینتالی فهرقه له نژیک تا دور
ببیه گیان دانه ر بو «مستضعفین»
«مدتر» بیت و بخزیته ناو جی
وهک نازاکه ل بی سه ربه رزو نازاد
به شکه زوتریش خوا بیکا ناسان
فدای تاویکی دیاری نازیز

بو له م باره وه نه و نه باس نه کات

ئاخر دینی خوا خوبوئەو هات
 - «دینی خوا» ئیژم، نهک ئایینی باو
 چونکه تا پهتای «طبقات» مابی
 سرنجهی بده «کتاب و سنت»
 یانی «لا»ی ته و حید تا «ن»ی قانون
 گشتی، بو به شهر، بو وهک یهک بوئه
 گشتی، ماقول و خوشگوزهرانان
 «لا»ی ته و حید شیوان پری و پرای نه وانه
 «قانون»یش ههروهک «مه بهس رسالت»
 تا مهردم ببن: هاوهرن و هاوشان

به شهر پرگار کاله شهپر «طبقات»
 «جاهیلیهتی» پوسی دین پوشاو -
 کومهالی ته و او ئیسلامی نابی
 هه ر له بنه پرت هه رتا پوالت،
 هه ر شه پر له گه ل له گه ل بانتر بوئ
 بو خاوین بونی دهر و دهر و نه
 دائه نی و هناو دژمنی انسان
 «نه خلاق» بو تیکدان یاسای نه وانه
 بو دامه زرانی «قسط» هه و عه دالهت
 بی «استکبار» و «اتراف» بی انسان

جا توئه زانی به «وهها شه پری»
 راسه: ئه کریی وه بی گه رو زور
 وه لی وه ختی تو پری په وی دینی
 (بو قانونی «قسط» ئه ر تو نه که ئ کار
 وه ختی به ته نیا «حه دی ناوه پاس
 تو بوله وه بان نه مانه تدار
 به پای حه دیس و ئایه ی بی ئه ژمار
 هه رچه نی زیاتر خه رج ئه که ئ، هه رچی
 به گیانت، به ش ئه و مه زلومانه س وا
 یانی: گرانی مالت، ناو مالت
 له و گشته خه لکه تالان کریاگه
 پیت خوئش بی یا نه، له و هه ژارانه
 حه زره تی صادق، به «سه رانه ی سال»
 یانی وه ته خمین، چوار هه زار دره هم
 له وه لای، پی به ش هه ژار خوار دن بو

ئیتیر له بر و بیانو گه پری
 «باو» ده وله مه نی بوت کردی جور،
 باوی لاله دین پرچواناوینی
 کی هه ول با؟ «زالم»؟ نه زانی هه ژار؟
 بو هه رکه س»، قسطو عه دالهت به ریاس،
 زیاده پره وی که ئ، خه یانه تکاری
 له حه د «سه رانه ی به حه ساو ئامار»،
 بیژنی، نارازیم انسانی کز بی،
 نمونه بیگمان له هه زار هه لدا
 ماشینت، پالات، سفرهت، سییالت
 دابر کریاگه و به تو دریاگه
 ژئوارت، راده ی، له «اوسط» بانه
 تا چوار هه زاری دانا به حه لال
 بو هه رکه س، خه رچی ئه و ساله و، سه ره هم
 خه یانهت وه مال هه تئو کردن بو

«شَرَّ أُمَّتِي الْأَعْنِيَاءَ» يَانِي:
جا خه رجي کا تا وه ئيسراف ئه گا:
خه رجي «مصرف» يا شتي عه له ني
ئه وسا حه ساوه له جه م «مترقيين»
دهنا هه رچه ني، دراو بو لا بي
(ئه لبه ت ئه زاني: قسطو ناوه پاس
مه به سه: دابئين ئه نازه ي نياز

هه رچيكي دهس كه وت. وه ي خوي داني
بگاره له هه د ناوه پاس بدا
يا: هه ر بيكات هه پاشه كه وته ني
- به قسه ي قورئان: وه يشومه ي زه وئين -
ئه ر بو خوي نه بي، ده وله مه ن نابي
بري جار له ريز «مساوات» جياس
وه ك: بو گه وره و ورد، يا خوش و ناساز

پاشان، ئه زاني: بو خه لكي عادي
وه لي تويي - ليت پيروزي - توانيت
ئه شي: «همت و غيرت» وابي
هه ر ته نيا ژيني وه ك چيني هه ژار
فه رموده ي «علي» ت بيستوه بو ژين
(ئه لبه ت نه ك ته نيا بو دلي هه ژار
وا ژيان فايه ي، زوره، وه ليكان
ئافره تي؟ وه شون «خديجه» كه وه
چون له ته ك چاوي دلي كرياوه
چه مال و پول بو، وازي لي هانين
زور ئه بو چه ن زه م ماتل ئه مان بو
بياوي؟ «ابوبكر» ي خوينشيري
بزانه: ياري نمونه ي ئيمان
به پاس ديمه ني «صديق» ي «اتقي»
له مالي خويا چي شك نه ئه برد
به جيس مه لا يكه لي مات بمين

تائه و راده يه هه يه ئازادي
پا له جيه پای «پيشروان» دانيت،
چه دنيا له لات وه ك دنكي كا بي
رچوا بويني بو خوتو، قوتار
ئه وان هه واكه ي پيشروان بو دين
با: خويشت، به كار هاتو، بيته بار
«هه ر بو دل هه ژار» به سه بو چيكان
به پاس ژني پي بيژن: «ژن»، ئه وه
ئه شرافيه تي، هه مو نا لاوه
بو نه جات خه لكو سه ركه وتني دين
دو دنك خورما يا خه پله ي جو
بكه سه رمه شقي پياوانه ژين
چون چه مالي بو لي گه را ئاسان
كه پاش ئه و وه زعو ئه و ده م وه زگا،
وه شپه ي مه ردم ده لالي ئه كرد،
بو «انسان» سه ري سوچه خه ويخن

مه يژه كه وابو، ئه ي «لاتبسطها»؟

ري و شوييني هه س هه ر حوكميكي خوا

قانونی ئیسلام کړو کپ نیه
 هر به حوکمی خوا واهل نه که وی
 خه ته ری له ری که سی، نویژت، یام
 جائه ر بو که سی وه عادیته زانی
 هه روه که نه زانی: به گویره ی امکان
 بو نوممه تیکمی تازه ی گرفتار
 بو نه بوبه کر، «بلال» نه جات دان
 گه لی بانتره له وه بزانی:

وه که ده زگای «خلقت»، اجتهادیه
 واجب، وه گوناوه؛ حه رام، فره ز نه وی
 تیکه ی بو دهمت لی نه کا حه رام
 قانونیکمی وا کچکه س مهیدانی،
 بو «بان»، گه وره تر نه ویته و مهیدان
 له هه ر قانونی، پیشتره: «ایثار»
 له ژیر شکه نجه ی دنیا په ره ستان،
 داخوم له دوله نه مینی نانی؟

جا بو من و تویش پولم ناسانه
 ناخر خو جاو جول یا پول و پاره
 شاعیر وته نی: بو بچوک، بچوک
 که سی به پله ی «پیشره وی» بگات

که وینه سه ر ری نه و پیره رانه
 له به رچاو بوچک، گه وره دیاره
 گه وره س؛ بو گه وره، گه وره، ورده و سوک
 تازه ناگیر ی له بو ناونه وات

جا زیاد له نه که بهت خوشگوزه رانی
 به گیانت گیانه ده زگا و میزانت
 گشتی، نیشانه ن: گیر و ده ی ده عیه ی
 (چونکه فیز، شیوه ی، زوره، بریکان
 نیژ ی توانیوته له ده عیه لاده ی؟
 سفره ت بیژین «هر له چلیسیه»
 ژیرانه ترین ته نویلت، رهنگه
 «هر مه ردم، که سی، نه دار بوینن
 «نوینگه ی واته ی «که وانا بخوه»
 به لی، وان خه لکی ونی دنیا بو
 وه لی گیانه که م نیت تر نیساکه
 نه ر خوه یچیان نه بن به سه ر نه فسا زال

ده ردی «ده مار» چو و وه سوک نه زانی!
 پوشه نی جوانت وه ک سفره و خوانت،
 تیفکری، خویشت نه توانی تیگه ی
 ناسینی، سه خته و؛ بری تر، ناسان).
 نه ی بو خوت ها وره ن هه ژاران ناکه ی؟
 نه ی بو باقی تر، ته نویلت چیه؟
 نه وه بی بیژ ی: «هه ژاری، نه نگه»:
 قسه ی حه قیسی، به لاش ناسینن»،
 به «مال» ریژگرتن، که م زیاد نه که ن».
 ولاتی خویشمان، جاران هه روا بو
 به رچاوی عه قلی فره که س پاکه
 لای که م، نه زانن: فره قی کال تا قال

به هر جورى بُو، شوكرى خوائه لعان
ئيتير وانينه: كافرمان دانن
ئيتير كه مرهنگه تومته و بوختان:
ئيتير كه مپينه ئه و جارو قاوه
ئيتير نايه وى: بو چاوى ئومته
ئه گهر بزائن: له سهر ئه و ريگه ئه
ئه گهر كه سيكيش ناسيئي و، زانى:
ئيتير ئه زانى: دلسوزى گهلى

يه كجار غه ريب نين، وهك جارى جاران
وهك به لاجه وى، بومان بپروانن
لامه زهه ب، گومرا، بى دين و ئيمان
رپى «مه كته ب قورئان» نه ختى ناسراوه
هاورهن «باو» بيئ و سازكه ئه رواله ت
ئيتير گوى نادهن: شپى يا پوشته ئه
توانيوته بو خوا خوشى وه لاني،
وهك: سوک ناوئينى عومه رو عهلى

جا ئه گهر توانيت چش كهى له دنيا
ئه مجاره ئيتير به پاس ئه تواني:

بارگيئى دلت له گل هه ل كنيا،
«سابق» بى له سهر رپى موسولمانى.

ئاخر ئيسه چش له كه م نه تواني
نه فس ئه گهر ئيسه وه قسه ت نه كا

صوزى بو فره چلون ئه تواني
زورى بو، بو زور، گويت بو شل ئه كا؟

مه خله ته به وه بيژن به غه له ت
بزانه: «مفهوم مخالف» چيه؟
ئه وه، پرژديه له خو و خيزان
«پرژدى» وا پيسه، كه خه رجي فره
چ ته فسيري وهك رهفتار پيغه مهر
كراسى هه زار پينه ي عومه ر گيان
نه، گيانه مه بهس به وه مه زانه:
ساده ژيانت، به و شه رته به پاي
پول به دهس بينه به شيويه ي پاك

مه عناي حه ديئسى «آثاري نعمت»
كامه يه وا خوا پى نارازيه؟
كه نسي له تهك ئاوه ل و ميوان
له هه ساو ديئا فره خاستره
مه عناي حه ديئمان بو ئه خاته ده ر؟
بو «ردى شبيهه» س باشترين به يان
خو پراز نيته و له لاي خوا جوانه
«مه سنو ليه ت» بى، جوانتره له لاي
وهك چاكان بيكه خه رجي كاري چاك¹

١ - نعم المال الصالح للرجل الصالح!

ٺهوهى له زهرقو بهرقى خه رچ ٺه كه ٺ
 مه سه له ن: به پوٺل فه رشيكي گران
 به پوٺلى خه رجي چهن مائى ٺو كه ل
 به چتى ٺيان بى ٺه وهيش ٺه وى
 ٺاواس ديار بوٺن ٺاسارى نيعمهت
 (كه م كهس ههس وهها خوٺى بگه يئى):
 وهك ته كلئف، نسبى س ناحه زى و جوانى
 ٺه گهر له رٺدى، هه لپشتن، جوانه
 خوٺه خوشه جوانو بو شناخ بى كو مه ل
 كو مه ليش وهك يهك خيزان بزانه:
 وا جوانه: به پى ٺه نازى دهسهات

باشه بو خزمهت وه مهردى به ٺ
 له مال چهن هه ٺار گهرم كه ٺ جسان
 پو شته كه يته وه كو رپه يى ٺو ته ل
 خيزانى وه سه ر پى ٺيان كه وى
 نهك نه فس و شهيتان رازى كه ٺ له خوهت
 كارى بو دنيا بو خواجى بيئى)
 خوٺ «حسانات الابرار» ٺه زانى
 بو تو گاولكى له شان شهيتانه.
 به لام نهك برى و، باقى تر ٺو ته ل
 وا، له ویش، شتى، ناحه ز يا جوانه
 گش وهك يهك بٺين مهردى ولات

وهلى تا سكه ٺ «بان و خوار» رهواس
 بيستمان له عهلى زاناي خو يئيش ٺرين

بو تو ناپرهواس راده ٺ ناوه راس
 شيوه ٺيانى پيش روهوانى دٺين

له گشتى گه رين، گيانه له لاي دل،
 لاي خواو ره سول و مه لايكه و خاسان
 پيئ خوشه: شيوه ٺيانى، باره و

له به رچاو كو رپه ٺ بو گشتى ماتل،
 پيئ خوشه: له تهك زالم بى هاوشان؟
 پيغه مه ر بى يا «قيصر» و «خسرو»؟

«زينتكم» و «كلوا و اشربوا»
 مه عناي «اسراف» يئيش، ليئ مه علومه خوٺ

بو هه ر سيكيانه: «و لا تسرفوا»
 فه رقى، چهن زوره له مهر دم تا توٺ

١ - له شيعرى ٢٣٥ وردبته وه.

٢ - نهك نه فس. مه سه له ٺ: ١) لى شيويانى خواستى هه ر كام له سى ده زگاي ده روٺن، ٢) كار كردنى هه ر كام له وانه، له ٺه وانى تر، ٣) كار كردنى برى له هي زگه ل يه كى، له هي زه كانى تر يا، يا له برى هي زى ٺه وانى تر، باسيكى زور وردو كه وشه نداره. انشاء الله فرسه تى برى لى دوانى، دهس بدا (يه كى مانگى رهمه زان به ٺاسوى تاران، ١٤١٠).

٣ - تماشاى ٺماره ٨٣ كه.

به لام وریا بی: نه فسی ته شقه لباز
مه به ستت بی: خو بکه ی خوینشیرین.
دل ته نیا له ته ک خوا بی مامه له ی،

به م ریگه داوت له بو نه کا ساز:
نم پ را له دهس ده ی: هم دنیا هم دین.
شیوه و ته قالات، پر به ره و بی وه ی^۱

مه به ستی تریش، پیو یسته ناگات
ناسین چو نیه تی ته کلیفه و، شیوه ی،
مه سه له ن: ئه ره ی خاوه ن ژنو مال،
ئه بی تا به ی نی، له ژینی جو رجور،
به شیوه ی «حکمت» بو یان بکه ی باس
ئه ره نه «قه ناعه ت» ئه بی ته نه گبه ت
ئه ره منال مالی، له و ته کلیفانه،
ناوی بی که ی ته له نچ و له نجبازی
ته نانه ت: ئه گه ر بو لادان له دین
خزمه تیان بکه ی به ئه ده بو فام
وا، ورده ورده و ژیرانه له سه ر
ئا ئه گه ر به دل هاو پرای ری ت نه بن
باقی خیزانیش هه رکام له جی خو ی
وا، وه ده سو ر دین بیوه ریگه ت
به م جو ره، دیریش خو بگه ی نی^۲

لی بی، تا کارت له ری لانه دات،
هه رکه س به گویره ی مه سئولیه ت خو ی
نابی له خیزان، ژیان بکه ی تال
له خاس و خراو، خاوه ن که م و زور،
تا شه وق په یا که ن به ره و باری خاس
وه ک بیستت باسی «ئاساری نیعمه ت».
حورمه ت دایکو باوک، بانتر بزانه
تاله خو ت و ری ت ببن نارازی
زور ت بو بیرن، هه ر گه رم و به تین،
لیان که م نه که ی ری زو احترام
مه به ستت بچوو، ریگه ت بگه ر به ر،
لای که م له پو تاله سه ری نه چن
ری زو محبت به جی بی نه بو ی
به شکه بو وانیش بو ی ته ره حمه ت
هه ر خاستر ره زای خوا وه ده س بی نی

که سم! ئه زانی: چه ن قه رنه به ناو
چه نی زور دار گه ل دل دیلی زه وین،
خه یانه ت ئه که ن به دین و مه رد م
زور به ی ئه وانه و موسو لمانن

دینی خوا چه نی ئه کری ناحه ساو!
بی دین گه ل به ناو رابه رانی دین،
تا و مه رد م بون له ری خودا گم:
دین هه ر به وه و باوه ئه زانن

۱ - له شیعی ۱۷۰ له ئاخرو نوخری «جو ری ژماره ی ۱- سی ژبان» دا بریکی تر له م باوه ته وه باس کریاگه.

۲ - مه به ست، قال و پوخته بوئه.

یانی: تهرمی سر له باتی گیان
له بهر دلی پاک به و هیچه رازین
ئه زانن: گیاندار وه بی «ئاو» ناوی

گه نکاوی له جی سه رچاوه ی ژیان
با فساد پرتتر نه کا سهر زه وین
ئاو شک نابهن با بی گه نکاوی

برپیکش وهختی چاو نه گه پینن
باور نه کهنو، له لایان وایه
پیان وایه: دین، به پاس رازیه
نه خسوس نه وینن: کهسانی ناکهس
خو به پروالته، دیندار هه له خه
خوینتالتر: بری ورده شه یاتین
چهو، چو، بله وی بو یان، ناحه ساو
ئه یکه نو؛ نهجا بو پینه، هه زار
جا نه گهر به پاس، بگری دل و هوش
ئه رکه سی به پی «سرشت» ی خویی
له و دینه لاره، چو ن نابی بیزار
دینی «اختلاف» دینی «طبقات»

به ناو دین، چشتی ئاوا نه وینن،
«دین» ههر نه وهیه له ناو خه لکایه
به م نه زمه پیسه «طبقاتیه»
له مالی حه رام ته یارو سه رمهس،
ته نانهت بو دین داکوکی نه کهن،
مایه ی به ناوی رابه رانی دین،
له وهی خوا چه کی کفر نه یکا حه ساو،
ئیهت و حه دیس نه خه نه قه تار.
«ئیسلامی باو» و «قاو» ی دینفروش،
ببیزنی لاری و له «فطرت» لایی،
دینی هاورهنگی خوینمژو زورکار
دینی، دینی خوا له دژی نه و هات؟

له ولایش، ماقولی په رست و پولخواز
به وه وا باوه به ناو دین، رازین
هه رکه بیه وی به نوسین یا باس
هه زار ناو نیتکه ی پیا هه له خه
تا نارازیکه ل به و دینه باوه
که ئه ری کریا هاودهس نه وان بن
خولاسه: هه ر کهس، دلی لای دنیاس
وای پی خوشه: خه لک یا هه ر بی دین بن

دژی دینی حهق نه یکه ن بانه واز
چونکه خه لک نه خا له ته کان و تین
مه ردم حالی کا له دینی به پاس،
نه ک خه لک به قسه ی، ته کانی بخوه ن
به پاس بزائن نه و «باو» و «قاو» ه
دژی «دین»، ده نا به ره و «دین» نه چن
له تی گه یینی مه ردم، نارپه زاس
یا: نه ر دیندار بو، هه روا بی تین بن

۱- هه م مه عنه وی هه م مادی.

چونکه دینداری له سهر دینی حهق،
دینی وا خاسه رهواجی ههبی

خهته ره: دهزگای ناحهق بکالهق
بو «گورگو ریوی» زهره ری نهبی

حهتمه ن تویش هه رنه فنگته، زور
ئیژن: فلانی له ری راس، کلاس

له دم دژمنگه ل کونه نووی جورجور،
هه ر نه مه واکه ی باوه، دینی خواس (!!)

دهسه گه ل تریش، زور په یان هون
به لام داخه که م له بهر زوری باو
جاله م دنیا یه ی لیوان له پهستی
که بو فره یی، هه روا نه وینی:
نه وانیش بو دین، هه ربی زهره نین،
فره هه ن، عه بیی، له وان بوینن

له رچاندن خه لک تاوی ناسره ون
له بری باره و ناته واون و خاو.
له «باور» و «خو» ی ماده په رهستی،
سه خته قه بو لی نه خلاق ی دینی،
هه رچه نیش به دل تیخوشن بو دین.
وه ناو ئیسلامی، وه حه ساو دینن

گیانه که ی کاکه ی! ئیتر بزانه
ئیسه که زوری باورپان وایه:
نه گه ر نه ختالی له ری دین لاده ی،
مشقولزمه ی نه و خه لکه داماوه
وا بوگنه هاورپیت به دل و به گیان
به «دین» نه زانن: کرده وه و قسه ت
یانی: «نموئه ی عهینی له بو دین».
زیاد له خه یانته به خو ت و به شه ر
چون وائنه زانن: نه وه خواییه
(بو یه، ری به رگه ل، خراو بن یا خاس

ته کلئفت چه نی گه وره و گرانه
ریگه ی تو به راس، ریگه ی خودایه،
هه م گوناباری، هه م مشقولزمه ی
وا به ره و هه ر لا پائنه نین داوه
هه رچه نیش خه ته ر فره ی هه س بو یان
یانی: بو یته سه: «شاهدو حجت»
که وایی، عه بیی، که سنی له تو دین،
خه یانته تیجه به خواو په یغه مه ر
په یغه مبه ری خواو نه وه ی هانیه
حه ساویان له ته ک مه ردما جیاس)

گیانه که م توخوا ته کانی به خو ت:
به ره له گ کاری له ره نگه ل ده مار

له داوی شهیتان نازاد که نه ستوت
که هه زار جوره خو ت بکه رزگار

به سهیقله «اخلاص»، هه مدهر، هه مدهرؤن له «ناته بایی» - به هه ر جورئ بی - خووت و یارانته، یه کدل و زمان شه ری ناکوکی و دسه دسه بون له باتئ تون و تورهبون، تاوی ئه ر به حیکمه ته و، دهر دی چهن هوگر هه رچی، بیکه ن و بیژنی، زورتر ناکوکی تان بو دین و بو ملته جا گیانم ئیسه نه وئته به رپه ل: هاوار دسه لات وه دستت کهوی بزانه: ئه گهر بو ره زای خواوه ن دس کهسی ماچ کهئ، سونک بکه ئ قین

له له شکر شهیتان، ناساز که و چه تون زهره ری دنیا و قیامت وه بار دی خوا رازی که ن و شهیتان دلگران زور جار، زورتره له «له سه ر نه چون» له ری «حکمت» وه بنی هه نگاوی دهر مان نه کریا ناوی، جورئ تر شهیتان نیوانتتان ئه کا ناجورتر هه ر وه ک بو خوتان، زهره ره وه نه گبه ت. هه ل بگری باری ناکوکی ئاوه ل، له دست روژی نه یار چون ئه وی! ئازاد که ئ دلی له ماقولئ به ن، ئه وه وا ئه شکئ، نه فسی تو س نه ک دین

په نا به خوا گهر ناکوکی دو یار به دل نه کوئشی بو خوئشی نیوان

بوئنی و نه وی په شیوو خه مبار، شیوه و رات ئه دا له «ینزغ» شان

ئه ر موسولمانئ له دهر، یا نزیک به اخلاصه وه خزمه ت کاو، چه تو بزا: له ری خوا دلت بیگانه س بو دسه ت، دست گهره که و حورمه ت ئاخر دلسوزئیت بو خه لک بی نه ک خو حه کیم، کاری بو: کی هوی دهرمانه خو شه وئسیکت وه دهریا کهوی

له ریگه ی تو و مه کته بت ته ریک، وه غهیره ی دانئ نه ک وه برای خو، له نیه تتدا خه لئله بییک هه س: نه ک له ری دینه و به مه ردم خزمه ت. چون توره ی، کهسی خزمه ت کا وه ک تو؟ مه به سته ی، دهر مان نیه، گیرفانه قه لسی، کهسیکی وه فریا کهوی؟

له زور لاله ته ک مه ردمی هه ژار ته نیا پوچنی به ره و ئیشکی تاو

هه ر گهره و درو، ته وه ئینه و ئازار به ره و خو شبه ختی بو خه لکی داماو،

تووی و هاوړپښه لړاس و دلپاکت
بوپه براتان ئاواله م دوره
خودا لاتان باله ههواو ههوهس
ئاخر دژمنی نیه بتوانی:
به خوانه ک تهنیا ولاته که ی خوه م

--

هاوالگه لی بی ته ماو بی پاکت.
چاوی ئاواتی، هر به ره و ژوره:
به له نازاری هر که سو و ناکهس
بگلینی وینه ی ههوا انسانی.
بو هر لا تهنیا ئیوه شک نه به م.

ده ئ جا سا ئیوه و غیره تی خوتان
ببن به په حمهت بو کورده واری
کاری که له دهس براتان نایی
ئاخر ئیسانه - پیچه وانهی زو -
که سه رمه نزلی «عشیرتک» بی
یانی: هر ساز بی کومه لی بچوک
«قسطو برایی، گیانی بی و، تینی
(هه مو کهس، کهسو ئاگادار له یه ک
(له ناو مال یا دهر، نه ختی ناحه ساو
(لفی، هاوالی، بوچکی، هر کهس
(نه بی منالی له ره ئی، بوئی
ئیترا له گلا ئاسان تی نه گهن
نه وساکه، هه موان تی نه گهن: هر دین
چونکه که وته دهر: له مه کته بگهل تر
ئیترا له نیای ئیمرو ژا هر چه ن
نه گهر پاش «تبلیغ» کارت بگهینی
له بهر که ره سه ی زوری تی گه یین
نه گهر بتوانن به نه گهل دنیا:
کاتی، حاصلی ته تبلیغ وه دی هات
کهس نایزی: «حوسهین چی له نویت داوه؟!»

به جه لادانی ئیمان و خوتان،
دهرمان که ن هه زار دهردی هه ژاری
ئیهو ریکی خه ن بو «هه مو لای».
ته نیا گه ره کی به وجوره ساز بو،
به سه، که ته کان با ته هه مو جی
له کش باره وه جوانو ئیسک سوک:
له نه مرو نه هیی دینی، په رژی نی:
نه زالمی ویل، نه مه زلومی ته ک
هه ل که وی، کش کهس وه ک کهس بیته جاو
زلمی دی، هه مو بو بی بینه هاو دهس
دلی ناسکی، لی نیشی سوی
که متر گول قسه ی گزباز گهل نه خوه ن
ژیان بو انسان نه کا خوینشیرین،
هر کاسه ی به ختی به شه ر بو که لتر.
دهسدارو دهس بر زورو درو که ن،
به جور کردنی «نمونه ی عهینی»،
مه ردم ناکرین له بیستن و دین
مه ردم بتارنن له ته تبلیغ ته نیا،
پیله و پال و پول، فره کار ناکات
«عهلی بو له ری مزگه وت کوزراوه؟!»

--

گیانه که ی کاکه ی توخوا حهیف نیه:
لاده ئ له پرائ خوا به ره و لای شهیتان
حهیف نیه: له خو خواناره زا که ئ
حهیف نیه خه لکی پیه لی شیواو
بگو پیته وه به نه ختی هه وهس
تو خوا حهیف نیه رهفتارت وایی
نه ک هه نارپه زا: خه مبار و په شیو،
تو خوا ئه م دنیا ئه ونه بینئ بوئ:
وه ختی بو دنیای وه ک خه وو خه یال
له سه رمه نزلآ چون بیژم نه ژیم:
له رهنگی زهردو خه جاله تبارمان
له رسواییمان له بهر چاو عالم
(چون له خو ئه که ئ روشنی چاوی)

به لادان له وهی که به که یف نیه،
هه رچه نیش به قه دیه ک تاله قهیتان؟
بوئ تاوی که خوئ به نه ی هه واکه ی؟
له هه زار باره و مه ظلوم و داماو،
ئه ر نه بی به شه ر، هه ر بتدن له دهس؟
صوژی پیغه مه ر لیت نارزه ا بی؟
ئه وکاته «ئه شهاد» بینن بو حه شیو؟
تاوی په شیو که ئ ئازیزی خواو خوئ؟
«ما عنتم» لا کرانه و تال،
«بالمؤمنین رؤوف رحیم»،
له هه ولی پوچ و رهنجی خه سارمان،
چه ن له سه ر دلئ، خه مان ئه بن جه م
که هه زار دنیا فدای، بوئ تاوی؟!)

تو خوا گیانه که م با خه تای ئیمه ش
بوئ ناشاره زا شیوه ی پیش ره وان
جا تو خوا رازیت: بوئ دو روژی ژین
یا: بوئ ناپاس و، له بیانو به ن
رازیت: هه زار سال عومرت خه لات که ن
به لام رهفتارت ودها بیته بهر:

برئ تر نه کاله رهحه مت بی به ش
مایه س بوئ ته کان یا بوئ سله مان
ببیه هوئ لادان انسانی له دین؟
به هانه بی: خه لک له ری خوا بکه ن؟
هه رچی نارزه زوی دلت بی پیت به ن،
که سی، جنیوی باته پیغه مه ر؟

گیانه که م تو خوا له میژه به ناو
زیاتر له دژمن، دو سگه لی نه فام
ئیتر با ئیمه ش نه وئینه ئافه ت
بوئ خاسان مایه ی به دناوی نه وئین

دینه و ئه کریی زلم و ناحه ساو
خه لک ئه تارینن له ریگه ی ئیسلام
بوئ دین، زیادا نه که ئین له ئومه ت مهینه ت
حه ساوی وه سه ر ری خاسان که وئین

توخوا با کاتی مردن له باتئ

خه می بیکه سی و بیده سه لاتئ،

مه لايكه ي رځمهت سه لاممان لي كهن
 توخوا بائيسه وا بڙين، سوي
 ئيسه و، نه و دم بي، كرده، وه كه لام
 مه زرامان وابي هه تا وه بهر دي
 تا هه رچهن ئيسه ئيڙين: السلام
 ياخوا وابتين: خوا بيكاتنه كاري
 ياخوا وه هابتين له تيكوشانمان
 گه لمان له هه زار دهردي بيدهرمان
 به دلي پاكو پر له صه فاه
 تا يادي كردين به دل بان هه لبات:

ئازيزاني خوا دهوره مان لي بهن
 پوي ديني شيوه ي ئازيزمان بوي
 رومان بي بيڙين: ئازيز «السلام»
 له دلي ئازيز نه نيشي گهردي
 كاتي خوي وه گوي بيستين وه لام
 نه و رځمهت هه مان زوتر لي باري
 خوشو، ئاوا بي ولاتي جوانمان
 به زوري ئيمان بگاته سامان
 كاتي كه ليمان هه ر يادي ماهه،
 بو پيغه مبهرو نالي صلاوات

٦٨/١٣ ته و او بوئي، پاك نوس و ده سكري: عي رهمه زاني ١٤١٠ سه عاتي يانزه و ئيمي به ياني.

٢١٨- نه ي باره قهلا!

كاهه لي زوري تيفكريم به شكه م
 نه ك نه و كاته وا داواي كه ئ بو خوت

تيگه م: مه به ستت له «ئازادي» چه س
 وا ده سه لاتت بكه و يتته ده س

به سه ن و سوزن شيوه و كرده وهت
 ديم: بو توش مه ردم ئازادن بيڙن:

له و چه ن روژا وا چويته بان قهلا،
 «نه ي باره قهلا»، نه ي باره قهلا.

٦٨/١١٨

٢١٩- سفره ي رهمه زان

ئازيز وه نه مرت فه راشي «هلال»
 سفره ي صه رافي، سواله تي ته ن

ديسان وسته وه سفره ي رهمه زان:
 فارو وه چه ني سكه ي زه پي گيان

سفره و، سگارئ جه دؤكه ل كه رو
تا مله ی گيانش مه تاوو به رو

ئيكسيړئ، ده سي زكه پرو جه مل
دلئ پای راش بو نه له رزه كي ته ن

--

نه به زم پراوگه ی دل، وستنه و كار
پازنانه و وه فېر دهن و پهن و وه هار

به رخیلئ سالیس پوچنه ی چه م و گو
ماچان: شاتری شه مال سار او كو

--

«كوردی له هه ر دؤ جه ژن بیوه ری:»
نه به ره ی چه م و گو ش به ره و به ری

كولو ل دلله ی كه یل نه كلاچون، چون
نه گيانش راشه ن به ره و بارگه ی گيان

--

پيژنان نه ده م و گه لوی دل، تالی
په رده ی هه م دؤری هه م بی هه والی

سه م سیامار «نه گبه تاوا» هه م
كیشیان هه م نه پوی دل هه م نه پوی چه م

--

هه میسان بییان به ره ی بیانی
چنی ناق ته م گو شه ی ته نیایی

نه دیمه ن فه صلی ماچان وه هارن
هه م چنی خه می دؤری ئازیزان

--

یاوه وه فریای ئی را گوم كه رده:
نه كچخانه یی شه وه زه ن به رده

ده خیله ن خاوه ن گيان و مان و خور
دلئ، دیل ته م هه وای ته نی، دیل

--

خوانی وه هارو سفره ی ره مه زان
چه نی خوشبه ختان فه رماوی هاوشان:

نه یاگه ی شانای دل و گيان نه سه ر
شان میواندار چون تو ن هه ژاری

--

ریژنه ی په حمه تت كه رو گيانباران
جه من و یاران په ی من و یاران

دلئ گر په رده ی سه بوئی دؤری
به به شی باشتر په ی یاران و من

--

وه خزمه ت خاوه ن چاوه ی ئاوی ژین

دل یاونی چه نی هه م پراگه ل مهینه ت

وہ گیان پرڙینی نگائیش، دہردی
دل و گیان یاو و وہ دہرمان گردین
۶۸/۱/۲۳، ۵ رمضان ۱۴۰۹ پکنوس و دہسکاری: ۵ رمضان ۱۴۱۰، ۶۹/۱/۱۲

۲۲۰- ئیشتا ئہ کھی

ئو مال و شتو مہکھت کہ پیت ہی خوتہ
لیک ہل کہ بران بہ ئیشتبای خوت پھی ئہبھی
نہک وانہ؛ تہنہت ئو تہنہت کاتی پوین
پیت خوش بی نہبی لہ دہسی ئہدھی ویلی ئہکھی

۶۸/۲/۵

۲۲۱- ہر سہر لہ سہر گلی تہنیا؟!

پیت وانہبی وہبی کولی کلی دل
پیت بنکہ بنکہی گورگو گورگہ میثہ
پیوار دلہ لہ پیت دہم قول و پھل
خہتہر بہ عہشقی تاقہ یاری، چارہ
ہر سہر لہ سہر گل پیت بہریتہ مہنزل
بہ حرو زہلو کہنو کہلت لہ پیثہ
زاتی ئہوی و وریایی و کہلوپھل
بہ کہلکہلہی یاران دلت تہیارہ

دل تانہبی گورو خہمی ہہ ژاران
نہ پی ئہگا گریکی گیان گہشیئی
ہہردی لہ دہردی دہردی دہردہ داران،
نہ تیئہگا چریکی گر وہشیئی

پیواری بو بہہشتی مہنزل دل؟
دلت لہ بہر خہمی منالہ روتی
پیت لہ ری خوا خوشہوئیسہ، دہستو
لای خوات ئہوی، تون بگرہ لای نہ داران
نہک گای بنہئ خول خوی لہ کوتہلی گل؟
لای کہم لہ خوت ئہبی پتر بسوتی
خورتومی فیلہ فیہرہ بو دہمی خو
یہکیکہ ہر ریہی خوداو ہہ ژاران

خه می هه ژار نه بی گژه ی هه وایه
هه ول و خه می زلم له لی کراوان،
هاوارو سوژی عه شقی عارفانه
شیر بو زله ی له مافی بیده سان ساز،
پی پیغه مه رت ئاواته بگریه بهر.

گری که بیته وه هایه عیشقی خویه
له چی هه وایه، دل بخاته کاوان:
ئه مجاره لیت نویژو ئه وانه جوانه
و شتر به بو هه تیوی بی بهش و ناز
ئه نجا به جیه لیت موباره که، گهر

له زوری زورو زیرو گهر ته یاران،
سه لام له پیغه مهر له ئالو یاران

سا تا کو زاری هه لبرپی له هاران:
تا هه لگری دلی له خه م هه ژاران،

٦٨/٢/٢٣

٢٢٢- به راسی، زور چکوله ی

ته کانی بو شه کانی هیچکه ناده ی!
که سی کاکه ی به راسی زور چکوله ی

ئه بیته ی مته تیکی ریگه شیواو
ولاتی ویل ئه که ی بو تاقه مالی!

٦٨/٢/٢٣

٢٢٣- ئاخ له عه قلی ریگه شیواو

ئاخ له عه قلی دوا بریاگ - ئه و کاته ریگه ی ئه شیوی -

له خاوه نی دژمنیکه ناگه یته قولیا چ دیوی

٦٨/٢/٢٣ نیمه رو، وه ختی هه واره ی له کومه یته که ...

۲۲۴- بۆكۈتە؟

ئەگەر ھەولت لە بۆخوتەو ھەوای خوت
بچو ھەرچونى پیت خوشەو كرا بوت
دەنا خوتو ھوالت، تالە ريگەن
وہا بار بىنە دەستان چو خەمەت كەن
(چەشەى ئەمروى مەزەى نان و كەبابى
سبەينى چوَن بە نان و دوَيە دابى؟)
نەكا سووزى لە لارى يانە زانى
ئەتوش دىوارى زەبرو زەنگى دانى
لە ترسى «چون؟» لە زەلكەى زورى پوچى
لە ترسان كەس نەويىرى بىژى: «بوچى؟»
لە مەردم توش بىتە بارى نەگبەت
لە خويشت پاشە پوزان بىتە مەينەت
بلاين دنيات بە ھەر جورى وەسەردا
لە مەرگەو جا قوپى كوى كەى وەسەردا
كولول: ئىستا بەھىوای راي خوداو خەلك
سبەينيش شەرمەزارى لاي خوداو خەلك

۶۸/۴/۱۱

۲۲۵- دژمن مەخە چەپلەرپزان

ئەگەر دژمنى نىعمەت و خەلكى و خوت
دەنا مەيكە كارى كە: لیت نەفس و شەيتان
ئەو ھەندە بخوت تا سكت ھەل ئەماسى
بكەن چەپلەرپزان: چ بارگىنى خاسى!

۲۲۶- فہرقتان چیه؟

رولہم ئه گەر له خه رجی هه له و زیاده لانه دهی
پر دهیته چی له لاهیه: نازای و پوچه لی،
فهرقت چیه له تهک ئه وه وا بییری، ماییه؟
ئه و دیلی بییری دژمنه تو دیلی کوته لی

٦٨/٤/٣٠

۲۲۷- کی خاوهنی دله؟

کی خاوهنی دله؟ کزه لوکیکی گوشه گیر؟
هورته و به ره نه کرده له ئاواتی جه ز ئه سئیر؟
نه، گیانه! دل، که سی هیه تهی کرژو توندو تول
بو گیان و لاشه، قیامهت و دنیا، به کارو، ژیر
سه رسه ختو دژ له ناحهق و گه پ، سه رخه وین له حهق
زوردار له سه ره وه ای ته نو روشن به فامو بییر
بیواز له زل، له گه له وه بیدهسته کوکو ساز
وهک شیر له حاستی زالم و وهک په ز له بو فه قئیر
عه قلی، له سه ره وه واو هه وه سی، سوارو ئاغه، نهک
وهک عه قلی دیلی دنیه له بو نه فسی په س گزیر
دل، گهش له خوش و یستنی خواو چی به ره و خوداس
راویژو هه ولی بو وه ته نو خه لکی، جوان و بییر
نه سه ره وتوی هه زار خه مو دهردی گرانی خه لک
چی توش و سه خت و سه خله ته، لای هیمه تهی، هه ویر
دلسوزی مته تی خو، پاشان، هه مو به شه ر
لای که م به قه د ته نی ته نی، خه لکی که ویته بییر

ئەنجا بەجییس: ئومیدی بە خوشوئستنو رەزای
خواو، بو قەفەز شکاندنی، خاسانی بینە پیر
ئەوسا دلی، بەرەو جەمی یارانی خوشەوئیس
بفری، لە گەئنه جەرگە ی ئەوان بی ئومیدی، گیر

وابی، دلت پەراوہ لە ئیمانی خواپەسەن
عیرفان بەراسی، بەشتە، نە وەک بەعزی شیخو پیر
ئەوسا بە سوژو تینەوہ قورعانو نوئیژی خوت
بخوینە، وەک لە زلمە، گورەت گئفەگئفی شیئر

جا گیانە وا بژی و برۆ، نەک بە لاشو، نەک
وەک خوینمژان بەرەو کەنەلانی گرفتو گیر.
چەن خوشە گیانە مردنی وا، وەک عەلی و عومەر
یا بانترت بە پیرەو بین! نعم نا المصیر

گیانینە! ساتەکانی بەرەو مردنی بەرەو
مزگینی و هاینەو صلوا علی البشیر

٦٨/٧/١٥

٢٢٨- بەرۆی بە زین مەکە

بو پەرۆ کردنی بە زین   بیانوی پیری مەھیـرە
پیری مار ئەکائەژدەها   شیر، کە پیر بو «پیرە» شیرە

٦٨/٧/١٦

۲۲۹- کوردستانی جوانم

له دۆرئیت عالیه مم لی بوته زیندان بخاته گیان و چاو بیئیتته گریان	چهنای چهن ساله کوردستانی جوانم مه گهر ناوت له ناو رۆزنامه مؤچرک
شهری زورکارو خویپئی لیت نه کا کار بپاریزی له فیله و داوی به دکار	ولاتی خوشه وئسم یا خودا قهت خودای نه و خه لکه خوت و روله کانت
له کوی بیرم که پی خوش که م دلی خو که ژو کیوی به جوانی ئاویه ری تو	له ههورامان و سارالت له بارتر گرانه تا به هه شتی خوا په یا که م
سنه و مه سناوو گریاشان و قارت هه مؤی قوربانی بستی دهیمه زارت	له دل، تاران و دهوره ی، ناگری جی به لی راسه شه میران خوشه نه ماما
به ئازادیش بجم میوانی تاران، له سهر تا خواری تاران و شه میران	نه به ندی، گهر وه کی باپیره گه وره م دلیم ئیژی: قه زای به ردیکی سه خناخ
موباره ک بی له هه رکه س نیشتمانی فدای ویله ی سنه و مه سناوی جوانی	نه من فاشیست و به دخوای خه لکی تر نییم به لام بو من هه مؤ ئیران به مولکی
- گهلت - داخی به جه رگم - زور هه ژاره - دلی ژاکاوی دۆری، بای به هاره	وهته ن نه لحه ق به هه شتی رۆی زه وئینی زه لانی پاییزی ئامانیهت بو
گه لی ژیره نه ترسو کرژی ئیمان له بو پیغه مبه رو بو ئال و یاران	به پاس لایقته کوردستانی جوانم له گویت ههر نه برپی یاخوا دهنگی سه لوات

۲۳۰- هاوار له دههول بون!

هاوار له دههول بون دهن زلی هولول بون

ناوداری وه بی ناو دسداری کولول بون

لای خه لکه وه ئازا لای خوا گهن و خویری

دهوری پری دوسان مردن گهی چول بون

ئه ی خوییه دهرونی سازتر له روالهت

زورتر له دم و دهمس ئیمان تون وتول بون

۶۸/۸/۲۷

۲۳۱- گیانه که م هه ژار!

ته مه لی نه که ی چهن خوینشیرینی

گیانه که م هه ژار به و شه رته له کار

له خه م و مهینهت له لانشینی

یا خوا رۆزگاری بگا پرزگار بی

خوت له هه ژاران بانتر نه وینی

یاخوا ئه و دهمه وه ک بری پوچه ل

۶۸/۸/۲۷

۲۳۲- قوربانی حوسه بنت بم

له و دیوی هه زارشاخی دهوران و درو، دهنگت

مردو له ته ماو ترسا، دینیته وه جول وجم

ئیستاش له هه ناسه ی توش شین بون و گه شه ی مه زرای

ئازاده گی و غیرهت قوربانی حوسه بنت بم

۶۸/۹/۱۳

۲۳۳- جياوازی مه‌خه ناو خیزان

به هیچ جوړی جياوازی مه‌هاوی
له‌وه‌رویرکی هه‌تا تا‌قانه لاوی
نه یه‌ک تا چین و یه‌ک یه‌خنی پلاوی
ئه‌وئته نه‌گه‌ت و خیریکی ناوی
هه‌ناوی حورس و داوی کینه ماوی
به دوجور بوئی تامی، نازی، باوی

که‌سم ئامان له ناو‌خیزانی مالآ
به نازو، ژینه‌وه‌ر لیک هه‌ل نه‌تاکنی
هه‌مو نانیکی وشکی خون و وه‌ک یه‌ک
زیاده، ئاخری، بو خوشه‌وئست
ئه‌گه‌ر ژیری و موسولامانی، له مالآ
مه‌که خوینتالی لای خوا خوټ و مالت

--

له شه‌یتان داویه ناو مالو داوی
ئه‌گه‌ر که‌یف و ره‌زای شه‌یتانو ناوی
ئه‌گه‌ر یه‌ک لاریه، نه‌ک یاروه خاوی

به تبعیض و، به رو درژی، به‌ده‌س خو
هه‌مو خیزانی مالت خوش گه‌ره‌ک بی
به راویژو به حکمه‌ت بینه‌سه‌ر ری

—

به شه‌رتی کور بزانی بوچه‌واوی

به‌لی جوانه له لای خوا زیاده بو کچ

--

له شه‌ر مه‌یلانه شوینی، بی‌ری، ناوی
سه‌لامی دایمه بی نه‌ک ئوفی تاوی

له مالت تاوی میوانی، له شوین خو
ده‌خیله‌وا بژی: مردی، به دوتا

۶۸/۹/۲۶

۲۳۴- نه‌وئته برا شه‌یتان

ئامانه ئیتر به «تبذیر» نه‌گه‌ئ
زورت بو بی‌ری و وه‌شوینی که‌وی،
تا بیخه‌ینه پای نه‌وسی نه‌فسی په‌س
بویه «مبذر» برای شه‌یتانه

گیانه دور له تو ئه‌ر «اسراف» نه‌که‌ئ
ئه‌ر نه‌فسی نه‌وسن، بو زیاده‌ره‌وئ
ئیتر پزنانن چ تامیکی هه‌س
رشتن، هه‌ر زه‌ره‌ر له به‌شه‌ردانه

۶۸/۹/۲۷

=====

۲۳۵- سامی بهنده گیت

چی که یف و نوش و نازو چه ساوه هم مؤ فدای
تاوی به فامی زهین و دلّه و تامی بهنده گیت
ناوچاوی شیره بو مله، بو مهستی دسته لات
شیوهی ئه سیری نیشته لی سامی بهنده گیت
لای دل، ته واوی خوشی و دسداری و زلی
قوربانی سوزو ئیشی جه فاو زامی بهنده گیت
۶۸/۱۱/۱۹

۲۳۶- خه لاتی ئاوات بو تو ئاسانه

نانو، پلاوو گوشته له پیشم منیش مهینهت و زیندان ئه کیشم	وه چلهی زوسان له هودهی گهرما له خه لکیش وایه: وهک خاسانی خوا
له سه رسوئه خوش ئه که م وهک ماجوم منال و پییری برسی و مه حروم	دانگه لم تازه کی شاوه و خوهراک تیتنه بهرچاوم حالی هه زاران
تریتی نانو و ئاوی بو دینی یا پیرخه تیله به خه و ئه وینی	تیتنه بهرچاوم کورپه یی، دایکی پییری، تیربونی جاری له سائله
چولی خیزانی برسی و بی پو شه ن بو منال برسی و روته لیان چه بکه ن	بیته بهرچاوم سارده که لاوهی خه م دایکو باوکه ل خو له بی ره و چو:
له شیوی «ابوطالب» دا چه ن سال بیکه نه ئاردو بی دهنه مندال	بیته بهرچاوم ئازیزانی خوا ناوکه خورمایان وه گیر نه ده که وت

گهلی هه ژاری پښه شیواوم
له نه فسی کرژو له دلی خام

دیته بهرچاوم هه زاران دهردی
بو پرزگاری یان، وائهبو، نه مکرد

--

دهنگی ماشه لای مهردمی دلیاک
خوم نه فروتوتوته چنی خود لو خاک!

نه جاله گویمائنه زرنیته وه
هر به ونه رازین: خه یانه ت ناکه م

--

تامازو بو ژهمی خه پله ی گال،
له تامی دهمی دلم نه کاتال

وهلی من بیبری خه لکی ری شیواو
پلاوو گوشتو، ماشه لای به خبه خ

--

چهن شیووم هه له له ری خاسانه
خه لاتی ئاوات بو تو ئاسانه

خوایا چه بیژن خو خود نه زانم
له وه وایژن خاستریشم که

--

ملته تو، خه لکی کزو هه ژاره،
بو خه لکو، مهینه ت بو هر که لاره

به رحمه ت، خود و هر که دلسوزی
بته و که له ری سه ختی خوشبه ختی

۲۲ ی به همه نی ۶۸

۲۳۷- دل، کامه به؟

ئه رنه دلی چی ته نی چنی خود لو گله

دل وه ختی دله به خوشه ویسی بفری

۶۸/۱۲/۱۰

۲۳۸- که تی گه یین، به کاره؟

جا تی گه یینه و فامه و پی گه یین
ئه هر هر به ته نیا زهینه تی گه یین

ئه ر تی گه یینی کاری کرده دل
ئه رنه نه زانی گه لی باشتره

--

ناتوانی زور با له مهردم زهره ر
نه گونجی بی به شه پ بو به شه ر

ئاخر نه و کهسه زهینی نه زانه
وهلی زهینی ساز دل نه وه له ته کیا

--

نه تختاه سه ر بار له زانین گه ران
که وتیان: مهبه به گورگی له ران

به لام هوش خوهت بی: دهردی ته مه لی
شوانی به بو ران نه ک بوئته مه پ

--

تا له مال حه رام ژيوار جور کردن،
نه ک هه لازی بو له برسان مردن

به ژیری بیژن: مردن خاستره
تی نه کوشی تا بیژی له هه لال

--

تی کوشه هه رتا زورتر بزانی
لاقی بو زانین هه لینی، دانی

تویش گیانی کاکه ی! بو خاسی و، خزمهت
ویستت خزمهت بو بوت عیباده ته

۲۳ ژمه زان ۱۴۱۰

۲۳۹- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ»

«تولنا» ت لی قه بو له ری ت نه گه ر پی خوداس

نه وسا به «إِذْنَ» ی خودایه و، خیره: چیت بیته ری

بیرت له چی ویله، بوچی واپه شیوه دلت؟

خو «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ» ساله موله و گه ری

۶۹/۱/۳۰

۲۴۰- چئۇ ئەكا زارى وه بئى دل

زورى فه رقه «خو خودشت كا» بۇ ته عارف تا دعوى

دايك و باوكى بۇ نه جاتى خوشه ويىكى نه خوش

وا مه زا: صهت «السلام» ت لايقه بو يهك وه لام

چئۇ ئەكا زارى وه بيدل، بئى ته نانهت بيرو هوش

خوايه سوئى سه ودا له دل دهر كه و گرپكى تيخه وهك

دل په پوله بو چراي دل پر له جوش بيتو خوروش

۶۹/۱/۳۰

۲۴۱- خوايه! نه زانم: چهن ناقابل

به شيوه له رى پيران كلم

سه ره راي گهنى و خه تاي بيحه ساو،

دلى بو دىن و ملت پر كولم

نهك بيفه رى و شيوه و رهفتى لار

به ره و ريكه راي له درو شيواو

ناكهئى وهك زله و خوينمزان ترو،

بو هه موئومهت بو ته واو مهردم،

مه نزل وه مه نزل وه پيشمان كه وئى،

بمان گه ينيته مه نزل گاي خاسان

دهنمان زه لال و زوانمان ره وان كه

به صه لوات له سهر پيغهمبه رو ئال

۶۹/۲/۲۴

خويا نه زانم چهن ناقابل

وه لى نه زانى زاناي دهر و ناو

چلوننه هيواو ئاواتى دلم

له نه م ترؤسكه، هيواو بخه كار

بيكه چرايى بو خه لكى داماو

له و پروژه يشا و ئازيزانى خو

بو خوم و هه مو هاورپى هاو دهر دم

وه نورپكى كه وهك مانه شه وئى

تاله دو پيان لاران و پاسان

جا وه شوكرانه دلمان خه نان كه

خه وش كه ئين به هه شنت هه زار هه زار دال

۲۴۲- هەر وهیته: «فی اهله مسروراً»

نهر دایمه له تهك خیزانی مالاً خوشی نه بویری و سه رمه سی هه وای،
جار جار ناکه ویه خه می مه ردم، که ی له «فی اهله مسروراً» جیای

۶۹/۲/۲۹

۲۴۳- هاوار له داهاتوی هه وه سی!

ده خێله هه وه سی نه دأ له که له ت: که سی له قسه ت نه کا لامو جیم
هه وه سی ما قولی که م که م نه تبا تا: «أنت العزیز الکریم»

۶۹/۳/۳

۲۴۴- که ی له نامی «السلام» نه که ی؟

کوا گیانه نه و سه لامه سه لامه له خوشه وئیس
کاتی که خزمه تی خوه شه وئیس بی به دل نه که ی
بو خهیری خه لکو دین وهره چش که له مال و گیان
نه وساکه جا له تامو مه زه ی «السلام» نه که ی

۶۹/۴/۲

۲۴۵- نوئرو سه لامیکی تام هه می شه یی

خوایه له ژیری هه ورو ته می پوچی و خه تا
جولانی زارو له ش، دلی، چون پی گه شیت وه
وا خوایه ژهن له دل به په له ی هه وری ره حمه تت
لاوه، چه می له ره ی خوه شه وئیس کریت وه

جاری له ناو کلی خوه شه ویسی، خه لات که دل

نوږڅو سه لامي، تامی له بیړ هر نه چینه وه

۶۹/۴/۵

۲۴۶- که ی لایقن سه لامي من؟

نهر نازی خوشه ویسی نه بو، په حمه تو خوی

که ی لایقن سه لامي منی هیچ و پوچی خام

نه ونه جه خواوه جوانه نو، وا لایقن وه تو

نازیزه که ی خوه مو خوه شه ویسانم «السلام»

۲۴۷- چن خوینشیرینی هه ژار!

گیانه که م هه ژار چن خوینشیرینی

نانت دهرتیری وه زور شان و پیل

خوئه پرهنینی بی ده عیه و دهمار

لاشه کوتیاگو ماندو شان و بال

نه درژ نه ویت و نه ناز نه فروشی

فامت بو بری له عه یبه ل چاکه

له حال پوزن و له خوینی تالی

چون وه خو گرتن خوی نه کا وه پهن

نه گورپی خشلو، زین و بهرگی جوان

له بهر پول بانتر نه زانی له تو

ده سمه داویت خو نه که ی وه پهن

چن خوینشیرینی چن خوینشیرینی

چن خوینشیرینی که بی فر و فیل

له شوینی ژوار به زحمه تو کار

ده سهاتت رو خوش تیریته و بو مال

له خوی خوشت مال پر له خوشی

ئیسه هه ژارگیان بهر چاوت پاکه

له که وجی بری خاس نه وی حالی

تی نه که ی: بری که وجه ده وله مهن

یانی: قیمه تی وه ک بری هیوان

تی نه که ی: چهنی نه فامه که خو

هه ژارگیان صوزی که بوی ده وله مهن

۶۹/۴/۵

۲۴۸- کچم! خوت و غیره نت

یاخو خراوئیت نه وئینم!
دژمنی دوس نوئینی گهل،
یا وه گیان ملله نت نه خه ن

پولهم! کچی نازمئینم!
وریای خوبئی له فه ن باز گهل:
که: وه ته ته به خیت نه که ن

پیشیان وه ک خوئیان جور جوره
یه کتر: بو خه یانته به گهل
به ره و خزمه تی خاس نه چی
به ده می هه وه سباز وه
بو به زمی نه و بی گه رمی که ی
بنوئینت و په یر وه ی دین
دینیی دژی لاری و، کاسی
دینیی خویریه تی و نه فامی
دلت دانه چله کی جاری

بزانسه: دوژمننت زوره
یه ک نه تیه وی: وه ک که لوپهل
نه و نه تیه وی: وه وئیلکه بی
بشنیی به له نجه و نازه وه
به پوالله تیش ته کانی به ی
نه وتر گه ره کتی: خو سه نین
به لام نه ک دینیی به پاسی:
به لکه دینیی سسی و خامی
چه زلم و دروس بیاری

خوت و پوحمته به مله نت،
کر می و پوچه ل نه بی ژینت

جا کچم! خوت و غیره نت،
خوت و فامو تی گه یینت:

۶۹/۵/۲۱

۲۴۹- دلت چون دی؟

بیسو چوار سعات نه پوا به کارو خه وو خواردن
که هه ر بو ته نی له شنو خه یال و خه وی دنیا
له بو گیانو، بو ژینیی به راستی دلت چون دی
دریغی عیبادهت که ی دو سی ساعه تی ته نیا

۶۹/۶/۳۱

۲۵۰- چ ره حمه تیکی فدا تم

چ ره حمه تیکی فدا تم که هر سه لامی له تو
له بو به شه ریه کی خهیره و هزار هزار به ره کت
سه لامی خواو مه لایکه و به شه ره مو ت پیشک ش
هه تا هه: بی خه و هرو ریپرو کلا له ریته
۶۹/۶/۳۱

۲۵۱- پیم سهیره!

که یفی خوهیه چه دژ منی ههس دینی خوا، به لام
ماتم به نه م گ دوسه له هه رلاوه، چی نه کا
پیم سهیره به ختی خه لکی کولول چونه هه رکه تی
هه ر خزمه تی نه کاتو چه روژ ره شتری نه کا
۶۹/۷/۴

۲۵۲- له خو دهر نه چی

نمان هه ژار گیان! له خو دهر نه چی
کاتی خوا یار بی بوئته ده وله مه ن
ناوچاوت وه دیو نه که ی له هه ژار
ملت وه راجه و، دلت وه ته وه ن
نمانه و ا باله خو نه که ن
ئاخر فره یان زوتر هه ژار بو ن
۶۹/۱/۲۷

۲۵۳- دنیا پرده بازه

با مه که له خوهت، ئاوا مه نازه
وه خوهت! نه م دنیا وه ک پرده بازه
تاوی له ژیر پای تو یه و تاوی تر
باوش نه کاته و بو هئاوی تر
۶۹/۱۱/۲۷

۲۵۴- بیگری، مشتیکه...

چهن خاس ئیژی کورد: نه فسی نانه جیب
بیگری، مشتیکهو؛ بهریه ی، ده شتیکه
چولیش بی: مالی ئاوا ی ئیمان و
حوبی هه ژاران، وهک بهه شتیکه

۶۹/۱۲/۱۴

۲۵۵- چون دلت بروایی نه دا:

رولهم! چون دلت بروایی نه دا:
خه رج و ئه رکت بی بو خیزان و مال،
که چی هه ر ته نیا نه ونه ی خه رجه که ت
زه حمه ت نه کی شی بو مال و مندال؟!

۶۹/۱۲/۱۵

۲۵۶- چ نه تکاته ئینسان؟

چ حونه ریکه خزمه ت هه ر به ته ن: کاری که حیوان باشتری نه که ن؟
ئیمان و ته قوا و تی گه یینی جوان
ئهو ی بته و ی نه تکاته ئینسان
ئی رهمه زانی ۴۱۱-۲۰/۱/۱

۲۵۷- ئیفتخار!!

پیم سهیره: کاورا خووشی دنیا با
تا ئیفتخاری، ناوی دهس بی نی
رولهی ئازی زی باته کوشتن با
وینه یی له لی له لای بمینی!
جه ژنی رهمه زانی ۴۱۱- ۲۰/۱/۲۸

مه ولؤنامه

چەند تی بینی سەبارەت بە مەولۇنامە:

۱- كاك ئەحمەد ئەم مەولۇنامەییە لە زینداندا ھۆنیووتەووە كە وەك خۆی لە وەسیەت نامە كەیدا لاپەرە ۶ و ۷ ئەلی:

«... ئیستا تەنیا سەبارەت بە ماوەی بەینی (نذر عبدالمطلب) تا سەرەتای ھاتنی وەحی و ھەر وەھا بڑی دیکەش شیعری پەخش و پەلا باس کراو، وا ئەزانم ئەگەر بە شیوہییە کی باش کە لکیان لی وەر بگیری بە یارمەتی و بەرە کەتی خوی گەر، بو ساق و خاوین کردنەووی دل و دەر و قەرەبو کردنەووی کەم و کۆر بە کان، کاریگەر دەبی.»

۲- ئەم چەند شیعری خوارووە ھەر لە سەر مەولۇنامە کەییە؛ بەلام بە ھۆی ئەووە پەییوہندی بە ھیچکام لە بەشە کانی بابەتە کەوہ نەبو، ھەر لیرە دا ئەو شیعرا نە ھاتو کە دەقە کەیی بەم شیوہییە:

«تەنیا یەکیە کی، لە دەولە مەن ھەن؛	حەقیان دی، بە تون لە گشتی ئەکەن
ئەووی ھەل بگا، چرای بەزەیی	زولم و زور تیکدا، نەگەیی و مەیی
ئەبی تی بگا، بە ھەست و بەگیان،	لە رەنج و مەینەت، لە تالی ژیان،
ئەبی تی بگا، دەردی بی نانان	بە گوشت و بە پوس، بە رەگو ئیسقان.»

۳- بەداخووە لە ۱۲ غەزەل کە مەبەستی كاك ئەحمەد بوو بو ھۆنیووتەووە تەنیا سی غەزەلی ژمارە ۳ و ۶ و ۸ لە زیندانەووە گەیشتووتە دەرو.

۴- سەر دیری ھەندی لە غەزەلە کان بە فارسی نوسرابون؛ لە بەر ئەووی تەواوی مەولۇنامە کە بە زمانی کوردی بو، ئیمە ئەو چەند سەر دیرە شمان کرد بە کوردی. کە دەقی ئەو سەر دیرانە بە فارسی ئەمان:

- جیگەیی غەزەلی ۴: حوادت شب، و سال میلاد مبارک

غەزەلی ۶: درگذشت عبدالمطلب

جیگەیی غەزەلی ۷: تسلیت با مدیح محمد و کمکش بە ابوطالب

غەزەلی ۸: رسیدن جوانی از همان راه

جیگەیی غەزەلی ۹: ارتباط ابراهیم و محمد؟

جیگەیی غەزەلی ۱۰: ازدواج با خدیجە

جیگەیی غەزەلی ۱۲: شروع وحی، و معلوم شدن راز عجایب چندین ساله، و ...

نهو، باته ژیر بار هه ژارا دهسی.

«یهک» بو؛ یه کی نهو. بیژگه خوا، کهسی،

بگه رینه وه بو سالانی سال.
چاوی بخشین به سهر زه وینا:

نازیزان! با بهین با بالی خه یال:
لهو بهرزانه، لهو ناسمانه شینا،

داخوم خه یاله؛ یا خه و ئه وینم؟
چهن خوری ئاوات، کزو بیحاله!
چاو، چاو ناوینی؛ ئه نگوسته چاوه!
برینی جهرگی مه زلومان، ناسور!
بی ترؤسکه، وهک گیارهش به هار!
کرو کپو لیل تالو درزو زیز!
یه کیه کی کوشکو قه لای زهردو سور!
باقی، برسی و روت؛ دل، پر له مهینهت!
په یغه مبه ره کان هه لیان کردبو،
به دهس دهسدارو دهسبرو دهسپر.
وهک شه پولی شهو، مهوج ئه داته وه.
ژین له خه لک، بیواز؛ خه لک له ژین، بی نان؛
شاریک دیاره؛ «مگه» یه، ناوی.
باقی تر، دوکهل هه ناسه سهردان.

هاوار، نازیزان! مه رگتان نه وینم،
دیمه نی ژیان، چهن گرژو تاله!
سهرانسهر دنیا، بدهینه پاوه،
بو هه لانه چی، زورداره و بیزور!
روژی میلله تی داماوو هه ژار،
قورسو، لاسارتر له شه وگار پاییز!
له ناو هه زاران که لاوهی خاپور،
یه کیه کی سهرمهس له نازو نیعمهت!
چرای پرنوری «نازادی»، که زو،
ته و او که وتوه له ترؤسکه و گر،
فه ساد له هه لای بهرو به حره وه،
له ولاتیکا به ناوی «حجاز»،
له ئهم ولاتهی پر له داماوئی،
له چهن مال هه لمی دیزی و قازان؛

۵

۱۰

۱۵

خه لکی تر، له خه م، زه ردو؛ ره شو روټ.
قهت له رو مه تیان، نانیشی میښی؛
بی خه یته ټاگر، بو سو ی هه ل ناسی.

بریک سه رگه رمی به زمو، تا قیان جوټ؛
بریک، داوینیان، چه ن که س نه ی کیښی؛
میلله تیش، چلکن؛ له ژیان یاسی، ۲۰

له تاریکایي میژوی رابردو،
- نه ک وهک مالی تر، تایبه تی زوردار-،
بو راوی مه ردم، کردیان ه ره وه.
له دهورو به ریا که سی نه مابو؛
بوت، وهک بایه قوش، له بانو خواری؛
کرديه وه مالی یه کتاپه ره سستی،
مل، بو زورداران، دانه نه وینن،
مالی خه لک نیه؛ خه لک خله تینه.
به بوتی جوړ جوړ، له ژورو خواری،
بو راکیښان و گرتنی میلله ت.
ژیان له مه ردم، کزو کشو مات.

نه و ماله پاکه یش، واهه وه ل مال بو،
دانریا بو خه لک، به بی بانو خوار،
زوردار، نه ویشیان له خه لک سنده وه؛
پاشان، وهیشو مه ی دهوران لی دابو؛
که لاوه ییک ماو، کونه دیواری، ۲۵
ابراهیم، پاکي کرده و له په سستی؛
تا خه لک، بو یه کتر، سه ر نه خه وینن؛
دیسان خوینتال و دل هه ل شیوینه.
به خشلو زینه ت دارو دیواری،
دهری، دیو جامه؛ ناوی، به ره ره ت، ۳۰
به زوره ملیو، به لاتو مه نات،

وهک ئیران و روم، کوکو ته یارن،
به لام بو ته نیا چه ن که س، به که لکه.
که لی زور تره، له جی وهک حیجان.

نه و شوینانه یش واهه مه ددون دارن؛
هه رچی نه بینی، له ره نجی خه لکه؛
فاصله ی ژینی نازدارو بی نان،

جیکه ی غه زه لی ۱: چه ن باسی کوللی...

به نه زمی سهیری پر له نه سرارت!
 میلله تی حجاجز، له زانین بی به ش؛
 له په یغه مبه ران، مابو به دیاری^(۳)؛
 چ نه وه، له دین، بیگانه که فتون.
 که له بیړ چو بو، باسی عه دل و داد،
 - نه لبت، هر له ناو دو چینی ژور و -
 بویان نه مابو، ته نانهت نو سین!
 له م لاو له ولوه، چتی فی ر بو بو ن.
 له خوا، بیگانه و؛ بو زالم به ننه.^(۴)
 تمدن، چهنی بی به شه و نه دار.
 چ له ده خل و دان، تا هر کالای.
 فره ی ها به دس جو له که ی خوینمژ.
 له شاری مه که، مه نزلگای و چان؛
 له وی، نه یان خست، مانی یا ژور تر.
 چاوکه ی ته وحید بو - بو بوه بوتخانه.
 نه زرو نیازیان، بو بوتان نه برد.
 یا ته شقه له و گهر؛ یا شه رو غار هت،
 باقی خه لک، هر وک خه لکی تر داماو.
 به ژیانیکی ره شتر له شه وه،

۳۵ بنام خوایا! به رازی کارت؛
 له خه لکی زه ردو سپی و سور و ره ش،
 له هر لا، شوینی^(۱)، له خوینده واری،
 چ نه وه، به ناو، پهیره وی دین بو ن؛
 ته نانهت ئیران: هیلانه ی فه ساد،
 ۴۰ هه زاران می رزا^(۳) و، خوه نه واری بو؛
 به لام، حجاجزی، له آثاری دین،
 یه کیه کی نه بی، «له ری ده رچو» بو ن؛
 میلله تیک هه مو، «امی» و نه خوه ننه؛
 ئیتر دیاره، له باقی آثار
 ۴۵ کزی «تولید» یچ، هر له باس نایی،
 نه وه یچه که هس، زور بلاوو پز؛
 خیلک له و گه له، «قریش» ن، که هان
 کاروانی هیندو نه فریق او دوتر،
 که عبه یش - که بو خه لک، کرابوه یانه،
 ۵۰ خه لک، له هه مو لا، رو یان تی نه کرد؛
 به داوی بوتو، راوی تی جار هت؛
 یه کیه کی، مالیان هه بو به لیژاو؛
 خوایا! ولاتی بهم نه حواله وه،

۱- شوینی: اثری.

۲- توضیح در این باره، که: همیشه پیغمبران، پیشرو سواد و تمدن، و بوجود آورنده آن بوده اند. و بعدها، گاهی، آثاری، از این دو نعمت، بدون باقی مواهب و مسائل دین، بجاهائی رفته؛ و یا تعالیم اساسی دین در جاهائی از بین رفته؛ ولی سواد و تمدن صوری، باقی مانده؛ و یا اینکه حرکت تقدیمی را نیز شروع کرده است (پیش از رنسانس اروپا، و تأسیس مدارس جدید در ایران، معمولاً کار سوادآموزی، بعهده افرادی بود، که علمای دینی، بحساب میآمدند).

۳- می رزا، یا می رزا: کسی که بتوانی بنوسی.

۴ - نبودن تمدن و رفاه.

بیٚتہ چاوکھی ئازادیٰ و نؤر: زهوی، رۆشن کا، سنؤر تا سنؤر؟!

۵۵ به هه رحال، جاری، له م باسه لادهین؛ سهیری سه رها تی سهیری مهککه کهین: رۆژی له رۆژان، یهکی له وانه، وا، نه له خوار بؤن، نه له و سه رانه، له سه ر رۆ و شوینی جاهیلی قه دیم، که خوا تیکی دا، به دهس ابراهیم، نه زری کرد: ئه گهر کورم، بؤن به ده، (ئاخر له و ژینی جاهلیتته، دههه م، قوربانی بوت و بوتکه ده^(۱) کچ، مایه ی عاره و؛ کور، به ره که ته!) کور، بؤن به ده؛ زوربان، کهس نه دی.^(۲) به لام دههه میان، بی وهی بی وهی؛ هیچ نه که ی، سهیری قه دو بالای که ی! له ئه خلاق ی جوان، تیدا بو پاک ی. له ئازایه تی و، له رآسی و، پاک ی، قه له م، چی بلی له باسی جوانی؟! دهک دایک، بو ت نه کا رور و. عبدالله!

۶۵ عبدالملطّب! بمرم بو حالت؛ چ نه زریکت کرد؟! هاوار به مالت! ئاخر، دوشمنیچ، دلی نای، وه لالا، بژاکنی گولی گونای عبدالله. دیت: تو، چ نه زری ناله بارت کرد؟! دیت: چ به لایکی به سه رتا هورد؟!

۷۰ تانه ت، لی نادم، پیری خوینشیرین! دلم، بو دله که ت، کول ئه دا له شین. کام دلره قی ههس، که دلی بی نی: عبدالله گیانت، خه مبار بوینی؟ پی ره «جوانه لاه»، هه رکهس، ئه ی وینی، ئیژی: هه ک رۆله! خوا^(۳) نه ت سی نی!

۱ - مهسهله ی حه زره ت حمزه، که هاوعومری حه زره ت محمد بوه؛ وه ئه گهر وایی، بوچکتر بوه له عبدالله (پهس عبدالله - ئه گهر دههه میچ بی - ئاخیرین کور نه بوه. وادیاره، مالی عبدالملطّب، به جاری، شایانه ی هه م حمزه و، هه م محمدی گرتبی.

۲ - حدیث «بشارت با اولین نوزاد دختری».

۳ - توضیح درباره: دوگونه بودن حالت تلفظ بعضی کلمات کردی؛ مانند: «گیان»، «خوا»، «کوا»، «شوان» و...؛ که هم بصورت یک سیلاب رسا هستند؛ و هم بصورت یک کوتاه و یک رسا.

باوکی، نه ویتته «په تپه تی دهوران»، دلی تی: کوروا، له دهس با ناسان!؟

به لام، پیره باوک، هه رچهن په شیوه، خوینی، له دلهو؛ باری، له لیوه،
دلپاکه و، خاوه ن عه ه دو په یمانه. ئیمانی، قورسه، وهک نه و کیوانه.
ئه گهر فه ن بازگهل، بوتیان، بو رآو بو، ئه م، به دلی پاک، به ره و بوت ئه چو.
ناخر، ئه و چی بکا؟ گه لی دهورانه، باوی ولاته بوتو، بوتخانه.
له جی ناسینی خاوه نی ههستی، به ره و خوا ئه چن به بوتپه رهستی!
(یه کیه کی، روشن، یا «حنیف» هه بو، له خوا خوارترین، له لا، خوا نه بو)

۷۵

به هه ر حال، گه یی وهختی په یمانی: بو «عزی و لاتو منات»^(۱)، قوربانی.
شوره نه مامی سای گه ردهن، مه رمه ر، گاوگردون بکه ن بو بوتی بیقه ر!
جوانی عبدالله، بی به ساقه ی لات! هه ی لاته ی شه ربه م له لاتو مه نات!

۸۰

*

(به لام، چوزانی، پیری دل خه مین!
(به م گه له گیل و نه خوه نه واره؛
(به م نه زره سهیره و؛ به م قوربانیه،
به رنامه ی خاوه ن ناسمان و زه وین؟)
به م شاره کانگای گهرو، زورداره)
خوا، کاری زوره و؛ کهس ناگا نیه.)

جیگه ی غه زه لی ۲:

ماجرای قوربانی و، فقیر کهوتنی عبدالمطلب و رازی اسمعیل و عبدالله و، سه رئه نجامی قوربانی!

-----

۱ - توضیح درباره اینکه: هرچند لات و منات و عزی در مکه نبودند، با اینحال، کعبه، مرکزیت داشت؛ و غالب مراسم مربوط به آنها، در آنجا، انجام می شد.

داخوَمَ چهن ئه سرار هه بى له م خاكا؟
عبدالملطَب، فه قئير ئه كه وى؟

له رازت، خوايا! كهس سه ر دهر ناكا.
كى بو بزاني: چيه، به شه وى، ۸۵

مالِيك، ماوه،^(۱) روت، به بى سمو دم.
هه رچهن له ريزى ته واو بان نه بو.
ماوه^(۲)؛ ژيانى ته واو ته قو له ق.
بى چزه و بزه، بو شامو نه هار.
بى حينه ئه سپى كويتو تالو ئال.
به م وه زعه تازه، يه كجار دلخوشن.
شوره جوانى وهك عبدالله ماوه.
جوانى وا، خوش بى، بو ناو هه والان^(۳)
جوانى وا خواهش بى، بو سوكنايى دل.

له گه وره مالى خيله كهى هاشم،
به ر له م پيشاته، ماله گه وره بو،
به لام ئيستاكه، مالى ره قو ته ق،
بى ده قو مئزان، به بى خزمه تكار.
بى قوره ئى گاگهل، قاره ئى مه رو مال. ۹۰
ئه م ما هيشتا گشت، به بى په رو شن؛
چونكه: ئه ر مالىان، وا، له دهس داوه،
«با مالى دنيا، بچى به تالان؛
با، با، بى بيبا؛ مال چيه و مه نزل؟»

* * *

پيش هات، به سه رهات حضرت اسمعيل:
كه وته رى، روله ئى، بكاته قوربان.^(۴)
«هه روا، له خورا، قوربانى انسان!».

پاش چه ناي چه ن سال، ديسان، عام الفيل، ۹۵
له ئه ولاده ئى نه و، باوكى، هه ميسان،
ئه مجاره يچ، شيوا، به ئه مرى يه زدان:

ئه م بنه ماله، شه رتى بنوينى؟
سه رمه شقى خه بات، بو خه لكى دابات!
نهك سه ر بريانى فيروو بى كه لك!
عارفى گه وره ئى سه رمه ستنى ئه وئىن،

(تا ئاخرى، كهى، يا له چ شوينى،
(به قوربانىك، جوانتر له هيات:
۱۰۰ (ريگه ئى «چون مردن»، نيشان با ته خه لك؛
(يا به فه رموده ئى «صوفى خوئينشئرين!».

۱ - بمعنى «باقى ماند» نه بمعنى «مانده است».

۲ - برعكس بالائى.

۳ - تضمين با تغيير.

۴ - بمعنى قربانى كردن است.

(سهرمه شقیک، وهما، «جه عهیب بهری بو»، لایق بو، وه صفش، به «عظیم» کریوا)

مه ککه، له شادی و شوکرانه، پر بو.
دلی بردبون، عیشقی عبدالله.
به جوانی و ژیری کچی نه نازی،
له زهماوهن، سه رباسی داهینا.
لایق عبدالله، که سیان شک نه برد.
هرچی، رَویژو سی و دوی دلیان کرد،
تا، له سه مال «وهب» هوه، دای دا:
باوکو کچی کز؛ وه لیکان خوشناو.
هاومالی یه ک بون، له هه سه ره وه.
باقی کیزان، دل پر خه م، کزو مات.
به ختی تازه مال، به دل دلسوز بی.
یه کجار ده سته نه و، روتو، هاوسه رکه م.
خاو خیزان، هه مو، روتو، زک برسی!
«سیسرکا، تیا، موناجات نه کال»
که بو زاوا بوک، زور ناته یاره:
له شادی، دلی هه مو، لیوانه:
زوبه زوبه بن به خاوهن منال!
به مزو، روله یان، نه گرنه باوهش!

وه ختی، عبدالله، به سلامهت درچو،
نه خوازه لا، دل نه و کچانه، وا،
نه نجا، هه ر باوکی، به خوی نه نازی؛ ۱۰۵
به «شیریک، له م لا؛ ریویک، له ولا»،
سه رت نه یشینم، زوری باسیان کرد؛
ئاخری، هرچی، «سه ریان هیناو برد»،
هومای خوشبه ختی، گه را له هه ر لا،
آمنه ی کچی وه بی، کرده چاو. ۱۱۰
هه ر دو مال، هرچی بیریان کرده وه،
مانی سه ره رزی آمنه، هه له هات؛
زهماوهن کریا، ربی! پیروز بی.
مال، گشتی، دلخوش. به لام، داخه که م،
چهن مان گوزه را؛ راسی، نه پرسی، ۱۱۵
تازه مال که هی وه وی و زهما،
هه رچهن گه وره مال، خه جاله ت باره،
به لام هیشتا مال، پله زیقانه؛
شوکور، که زاوا بوکی تازه مال،
زورتر، آمنه و عبدالله، دلخوش، ۱۲۰

غزه لی ۳: دلخووشی...؛ وه مهرگی عبدالله:

به م مزگانیه، دلخووشو خوشحال؛
زوبه زوبه، روله ی، نه گری له ئامیز!

گه وره و بچوکی خاو خیزانی مال،
که: خووشه و یسیان، عبدالله ی به رییز،

چ خەم گەر کەوتوون وەسەر زەوئى رۆت؟
ئەم ئىيىزى: رۆزى تالەى بەتئىنە.
ئەم تر: ھەسارەى بەختى، رۆناکە.

چەن بە رزگار بون عبدالله شاد بون،
تازە شەوق و زەوق کەوتبوە ناو مال،
پەيکى ئەنجەل ھات، عبداللهى ران
ھەمو ھەليان دا بانگى شين و رۆ
يە کجار رۆلە رۆى باوکی دلسوتاو؛

کاتى کە رۆلەى، ئەلاوانەو،
ئاي، عبدالله گيان! ھىواى بەتئىنم!
بو تووم لە دەس دا، دارو نەدارم،
ئەموت: عبداللهم بو خوش بى. بە تون،
چەن دلى ماندوم، پىر ئەبو لە ھىز:

رۆلە! بە قوربان خوت و رۆلەت بم؛
لە دواى بالاي تووى وەک تەرزى چنور،
رۆلەى نازارت، چلون بەخيو کەم؟
سەرانسەرى شار، پىر بو لە رورۆ.
مەرگى عبدالله، ھەموى خەمبار کرد.

چەن مان لە مەرگى عبدالله، لای دا؛
شوکور رۆلەکەى عبدالله، کورە!
جوانە مەرگە کە، داخى، ساريش بو.
شادى کەوتە مال؛ نايان شايانە.
- ھەر چەن مالە کە، بو ميان، پەس بو؛

بو بەختى تازە، ئەخەن تاقو جوت.
ئەو ئىيىزى: کورى کاکول زەرئىنە.
ئەوتر: بو رۆلەى عبدالله چاکە.
ئەم باسە، زورتر، دلى کردن رون.
مەرگى ناخلاف، ژينى کردن تال:
مالى کە يفخوشى، لە خيزان رمان.
ئەم مردنە ناي بە دل گشتا، سو.

عبدال مطلب، کوس کەوتوى داماو:
دلى کوچکى، ئەتاوانەو:
تازە بەھارى پاييىزى ژينم!
جارى گلەيىک نەھاتە زارم؛
لە خوشى و تالى، لە بون و نەبون.
تو صوزى رۆلەت ئەگرى لە ئاميز.

قوربانى ھىواى ديدەو نەديەت بم؛
منى لاکەوتەى وەک کولەى تەنور،
خەمى ھەتئوى، چون لە دل کەم کەم؟
تەمى خەم، جەم بو لە دلان کوکو.
شارى، پىر گريان، پىر لە ھاوار کرد.

(کوئايى غەزەلى ۳)

ھوما، لەسەر مال نازيەتبار، داي دا!
کورئىكى ورياو، ساقو، بەگورە!
پەژارەو خەفەت، لە دلگەل، دەرچو.
ھاتنە کورانە، يانە وە يانە.
بەلام، رۆخوشى خاوەن مال، بەس بو.

ئەنجا باسى تر، ھەمۇ بۇن بەتال.
 ۱۵۰ ھەمۇ سەرسام بۇن: بو بە ھىچ لايى،
 ۱۵۵ ۋا، دل قايم بو، كەس نەى دىبو قەد؛
 زوربان پى سەير بو؛ تورەو، لەسەر خو،
 بەلى، بە مەننا، زور جوانە؛ بەلام،
 جوابى، دانەوہ: وام بە دلأ ھات،

باس، بو بە باسى ناوانى منال.
 ھەركەس، ناويكى، پيشنھاد ئەكرد.
 عبدالمطلب، بە دلى نەبو!
 ئەو، ھەر دۇدل بو قىافەى ماتى!
 عبدالمطلب، سوكنايى نايى؟
 بو بە ھىچ ناوى، دلنيا ناوى!
 ئەىوت: بە راسى، خوھىچم، ھەيرانم!
 ئىتر، نوكەيى، لە كەسەو ناھات.
 ليويا بە دليا، ناوى نەبىسراو.
 وتى: ۋا، ناوم، نايە «محمد».
 ھەمۇ، روى دەميان تى كرد: ئاخر، بو؟
 نەبوہ، ناوى ۋا، لە يەمەن تا شام!
 ئەم كورە ناوى بە چاكە، داخات.

ئەنجا باسى تر، ھەمۇ بۇن بەتال.
 ۱۵۰ ھەمۇ سەرسام بۇن: بو بە ھىچ لايى،
 ۱۵۵ ۋا، دل قايم بو، كەس نەى دىبو قەد؛
 زوربان پى سەير بو؛ تورەو، لەسەر خو،
 بەلى، بە مەننا، زور جوانە؛ بەلام،
 جوابى، دانەوہ: وام بە دلأ ھات،

جىگەى غەزەلى ۴: رۇداۋەكانى شەوو سالى پىروزی لە دايك بۇن

زوانى پاكەو كرد، كەوت لە گرۆگال.
 بوى دەرکەوت: باوكى، زۇ، لە دەس داوہ.
 لە ھەتئوى خو، بىرى ئەكردەوہ^(۲)!
 باوكم نەچوايە، ۋا زۇ لە دنيا!

۱۶۰ ۱ - ھىچ - ھىچ
 ۲ - بىرىە كردهوہ.

عومرى محمد، گەييە دۇسى سال،
 كەوتە قسەو باس، زەينى، كراوہ.
 جارجار، مات ئەبو، بىر ئەى بردەوہ:
 لەبەر خو، يەوہ ئەىوت: ئاخ بريا،

تورّهیی چلوڻ! نازی چلوڻه!
 چهن خوش بو، جاريک، باوڪم بديايه!
 بابيه گيانه کهم، جوانه مه رگه بو؟
 لي ٺه شاردوه فرميسڪي چاوي.
 منيش هه ر وهڪ تو، هيچي نازانم.
 هه تمهن، کاري خوا، بي حيكهت نيه.

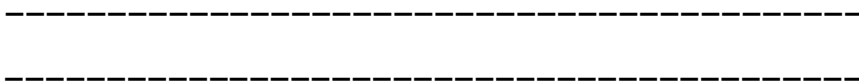
خوزگا ٺه م زاني، بزه ي باوڪ، چونه!
 جار جاريچ ٺه ي وت: ناخ، توخوا دايه!
 ۱۶۵ توخوا، دايه گيان! بوچي ٺاوا زو،
 دايه، بهر ٺه بو گر، له هه ناوي.
 ٺه ي وت: روڻه گيان! به نه ني گيانم!
 رازي هه ٺه ٺو ٺيوت، نازانم چيه.

سهه باشقه ي هه مو خه مو دهر دان بو،
 دهري ٺه کرد ٺه واخه له بيئري.

خه مي بي باوڪي، هه رچهن گران بو؛
 ۱۷۰ به لام مه هه ببهت دايه له ي ٺيئري،

جيگه ي غزه لي ۵: مه رگي آمنه

هه ر، که سيڪيان بو، بويان بيئي نان.
 تير بوڻ له کايه، ٺه نجا بو وچان.
 يا به شهه وچه ره، شهه و رابواردن.
 کي شيعري جواني، زورتر له به ره؟
 به ره و لاي شيعرو قسه ي جوان ٺه چن.
 شمشال و بلوير، به هه واي جوان جوان^(۱)،
 که بي بهش مابوڻ له خو ٺنده واري^(۲).
 که وهخته بيري شوپڻ و ٺاساري. —^(۳)

منالي هه مو دهوله من تا شوان،
 خه ريک کايه بوڻ له کوچي و کولان.
 يا بلاو ٺه بوڻ بو ٺه من خواردن؛
 يا کو ٺه بوڻه و بو موشاعه ره:
 ۱۷۵ — چونکه ميلله تي نه خونه وار بن،
 هه ر وهڪ به يت و باو، بالوره و هه يران،
 له فره شوينا له کورده واري،
 هه يفي، ٺيئسه وا، که وتوه باري،

۱ - تکرار، برای کثرت است.
 ۲ - توضیح فرق دو «واری».
 ۳ - توضیح مسأله، در حجاز و کردستان.

له رۆتو هه ژار، تا دئواخان دار،
 بێته ده میانه، بو دهر دو ئیشتی.
 له دهر، له مال، ته نیاو بی هاوران!
 بزهییک به لاش، نایته لیویانا!
 چاوه چاویانه: چی بێته کایه؟
 که خزمه تیان کا، ئەکه ن دلسوزی!
 مه گهر به هه ساو هیزی، یا مالی!
 گهر جاریکێج با نازی منالی،
 دلی، له لای مال، یا کارو باره!

به ههر حال، هه مو منالی ناو شار،
 ۱۸۰ که سیکیان هه بو نازیان بکیشی؛
 محمد نه بی؛ بیکه سو بی ناز!
 خه لکی، دنیا بی، له هه سیویانا،
 جو له، نوکه یان، ههر بو دنیا به؛
 بو منال خوهیچیان، به هه ساو صوزی،
 ۱۸۵ دنیا دوس، دلی، بو کهس نانالی.
 قهت له به زهیی، هیچ ناکاو، نالی.
 له بنه، چاوی، له کهس و کاره!

له جی هه مو کهس، باپییری ههس،
 ئەبی محمد، بگاته فریای!
 له رۆ نه زه کهی، بو به قوربانی:
 دوراندی هه مو دارو نه داری.
 ههر له ته مه نی پینج و شهش سالی،
 بو داژیاری خووی و باپییری.
 له ته ک به رغه لاو، به شوین رانه وه.
 خوا خوايه تاوی بهه سیته وه.
 مانیه تیش ههیه، له با تی لای لای!
 ئیتر نه و له کوی و، کایه وه له تیقان!

دهی خو محمد، هه تیوه و بیکهس؛
 ئەویچ بریاگه هیز له دهس و پای؛
 ۱۹۰ زوتیش ته واو مال و میزانی،
 بو پاسای خوینی رۆلهی نازاری،
 ناچار، محمد، ههر به منالی،
 که وته سه ر شانی، باری ئە سیری،
 پی خاوس، ماندو، به شاخانه وه،
 ۱۹۵ کاتیکیش له کیو، بو مال بێته وه،
 له بیری ئە چیته و درک دهس و پای؛
 ئاوا، سه خته بو محمد، زیان؛

دلخوشه به رۆی خوشی باپییری.
 هه مو خه میکی، له دل دهر نه کرد.

سه ره رای هه مو رهنج و فه قیری،
 وه ختی، باپییری، له باوه شی نه کرد،

غزه لى ۶: كوچى دوايى عبدالملطوب:

- ۲۰۰ محمد، بى بهش له هه مو نازى؛
 كه سيكى نيه، بوى بيژى رازى^(۱).
 باپيريك پيرو فه قير، شك نه با،
 زامى هه تيوى دلى، ساريش كا.
 دلى چكوله، به نهو، قهوى بو؛
 هه مو ته ميكي، له دل، رهوى بو.
 روژيكا، ماندو، هاته وه بو مال؛
 دهسو پاى وردى پر له دركو دال؛
 يه كراس، هه راي كرد، به ره و لاي باوا،
 ۲۰۵ له باتى بزه و پيشوازي باپير؛
 له دؤر، دهنى شين، دلى كرد بى تين.
 چهن منال، به ره و پيرى، رايان كرد؛
 وتيان: «محمد! خو باپيرت مرد!»

*

- دهردى محمد، ديسان ديوي او ه.
 زامى كونه و نو، هه مو كوليا وه.
 مال، چول و هول كهوت، ته م لى نه بارى؛
 نه باوك، نه داكي، نه كهس و كارى.
 ۲۱۰ محمد، ماوه^(۲)؛ مالى كش و مات.
 له دليا نه ما ترؤسكه ي ئاوات.
 بارى په ژاره، له جى بزه ي ليو.
 خه م، له سه ر دلى، به بارسايى كي و.
 ئه مجار، حالى بو، دهردى هه تيمى.
 كوليا وه ناسور زامى قه ديمى.
 مناليك ماوه، به تاقي ته نيا؛
 كه سيك شك نابا، له ته واو دنيا.
 كه وته بيورى نهو ئاواته كونه:
 ئاخ بيزانيايه: بزه ي باوك، چونه!
 ۲۱۵ (ئاخر، نهو هيشتا، دنياى نه دي بو،
 باوكى به دهردى جوانه مه رگى، چو.)
 كه وته وه بيورى: مناليك بو، ورد،
 ئامينه ي داكي، له باوه شى نه كرد:
 ئه ي خوا، چهن خوش بو، ساقه بو نه كه ي!
 يا جار جاريكيش به گزا چونه كه ي!
 ئه گهر دركى، بجوايته پايا؛
 يا بروكيايه دهسى، له كايا،
 رهنى، نه په رى. راي نه كرد بو لاي؛
 صه د جار، خوه ي نه كرد به قوربان بالاي!

۱ - حكايهت.

۲ - به معنى «باقى ماند»، نه «مانده است». تفاوت در تكيه (أكساند) است.

به دواندنو، به دهم رازوهه،
نه گهر برین بو، دهرمانی نه کرد.

۲۲۰ نهی گرته باوهش، به صهد نازوهه؛
نه گهر درک بو، دهری نه هاورد؛

نه ویش، جوانه مه رگ، دهرچو له دنیا.
چرای ئومییدی، ته و او کوژیاوه!
رژا فرمیسکی، وهک ریژنه ی باران.
به بهر دهنسکه ی گهر مه شینه وه:
خاوهن شه وو روژ! خاوهن خودرو مان!
خو، به دس تو یه مردن و ژیان.
نه م گشت مهینه ته م، به سه راتیری؟
بابه ی عه زیزم، جوانه مه رگه بو.
هر که وتمه سهر پی، که وتمه سه پانی.
نازو نه وازش دایه گیانه که م.
بی بهشت کردم له باوش دایه!
ساریشی نه کرد، زامی تازه و زو،
نه ی خوا! ئیتر من، بی که سم، بی که س!
نه زانم: کارت، بی عه یبه و له خشه.
که سهر دهر بیرم له راز کارت!؟
حه تمه ن، کاری تو، بی حیکمه ت نابی.
(کوژتایی غه زه لی ۶)

منال باوش بو، دایکی، لی سنیا؛
نه و او، باو ایچی، رو یی؛ نه م ماوه.
دلی بو چکه له ی، کولیاو، هاته بان؛
۲۲۵ چاوی، هه ل بری، به نه سرینه وه؛
نه ی خوا! نه ی خاوهن زه وین و ئاسمان!
نه ی خوا! نه ی خاوهن گیاندارو بی گیان!
داخوم، بو نه ونه م، خه م بو نه نیری؟
روشنی دنیا م، به چاو نه دیبو،
۲۳۰ له بهر هه تیوی و، دهردی بی نانی،
نه و گشته داخه ی، لی نه کردم که م،
چه ن زو، نه ویجت لی سه ندم، خویه!
نه ی خوا! هر ته نیا باو اییکم بو،
نه و او، نه ویچم، ئاوا، دا له دس!
۲۳۵ خویا! ناشکوری ناکه م؛ بم به خشه.
من، چه م، له مولکی پهر نادیارت،
دایکم، راسی نه وت - به ره حمه ت خوابی - :

تکاو لاله ی کرد له ابوطالب:
وا، له سهر ریگه ی کوچی دوا ایم.
بی که سو بیدر، بی خه مره وینی.
ته نیا که وتوه، وهک به رخی ته را!

له سه ره مه رگا، عبدالمطلب،
رو له م! وا، نه جهل، هاته پیراییم.
۲۴۰ پاش من، محمد، ته نیا نه مینی؛
نه دایکو نه باوک، نه خوشک، نه برا.

به مهرگم، یه کجار، وشکایى داهات!
 یادگار برا جوانه مهرگه کهت،
 ههر کوس که وتن بو^(۱) داخی په یه دهر په ی،
 ههر نه ی هیشت روژی، بجه سیته وه.
 دایمه ته قلله و دهو^(۲) به کیوانه وه.
 بهم منالیه، گونای ژاکاوی،
 وهخته، یه کجاری، گرم تی بهر بی!

سه رچا وکه ی خیلې، بی ناوی ناوات،
 ده خیل! برازا سفته جهرگه کهت،
 ته وای عومری هه شتو نو سآله ی،
 ۲۴۵ ده سته نى منیچ، سه ره رای نه وه،
 روژیکی نه دی، به وچانه وه؛
 ناخ، روله! هه رچهن دلی سو تاوی؛
 تیتته وه بیرم، دلم وه کول دی؛

دهر ده دلی خو ی، نه گه رانه وه.
 اختیار قسه ی له ده سی دهر کرد.
 تون، بانى هه ل داو، ده نى به رزه و بو؛
 عه زیزی بی ناز که وتوی نازارم!
 بو ژینی تالی وه که کره ی مارت.
 ناواتی دلی عه به گیانه کهم!
 ههر به منالی، به مهینه ت پی ر بو!
 وانه متوانی بو ت بجم به بابی.
 نه متوانی نان ی وشکیت بو جور کهم.
 پی م وابو: تو تاق نه بی له دنیا.
 نه ک، له فه قی ر ی و، بی که سو کار ی!
 ناهات به دلما: وا هه ژار نه بی!

عبدالملطّب، به گریان وه،
 ۲۵۰ له پر کولی دل، وا زوری هاورد،
 وه ک مردو مردوی تازه کوس که وتو،
 ناخ محمد گیان! روله ی هه ژارم!
 روله! بمرم بو دلی خه مبارت؛
 روله ی تاقانه ی روله جوانه کهم!
 ۲۵۵ روله ی دایکو باوک به جوانی مردو!
 ناخ روله! یاخوا کویراییم دابی،
 پی ر ی نه ی هی شتم هه ولیکت بو به م.
 روله گیان! وهختی که ناوتم نه نیا،
 تاق، له گه وره یی و، احترام داری؛
 ۲۶۰ وام به دلا هات: زور ناودار نه بی؛

بایثرت، گری بهردا له جه سه م.

ناخ محمد گیان! به گیانت قه سه م.

۱ - توضیح درباره سقوط «واو» عطف و «یاء» اضافه در کردی.

۲ - توضیح معنی حقیقی و مجازی.

منیش، گری سهند کورهی دله کهم.
 دلی بچکولهی پرله کولت بم.
 قوربان دسو پای پر درکو دالت!
 سهرم به سهرگهر دلی پر گرت.
 گیانم به فدای قه دو بالاکهت.

بو ژینی تالت، تاقه گوله کهم!
 محمد! قوربان داخی دالت بم،
 قوربان منالی پر ره نچ و تالت!
 ۲۶۵ په ردهی چه م، پینهی سیپالی شرت.
 دلم، به رده باز پای بالاکهت.

خه جالته بار خوم، بو قسهی بی جیم!
 من، به بانه واز ئیژم: ناغه گیان!
 به قوربان باوای دل پر له سووت بم.
 به قوربان ابوطالبی مامت.
 به دل، خزمه تت، به جیگه بی ری.
 هه زار جار دلم، به قوربانی بی.
 روخ و گیانه کهم، به لاگه ردانی.

ئاخ محمد گیان! توخوا مه گره لیم.
 - هه رچهن، زور زانا، پیم بلین نه زان -
 من، کهی قابلم، به فدای خووت بم؟
 ۲۷۰ به قوربان باوکو دایکی ناکامت (۱).
 قوربان نه وه بم، دلی بووت تی ری:
 دلی، بو دالت، به دل، ژانی بی،
 کی، گری حبت، به ربیته گیانی،

به کولی دل و، کلپهی جه رگه وه،
 دلی بی به زه یزیدی نه سووتان!
 دل دارو به ردی، نه تاوانه وه:
 به نه نی دلم! گیری جه رگه کهم!
 به رامبه ر جوانیت، گولی ناز، بیناز!
 دار و نه دارم، بو تو، له دس چو!
 چشم کرد له نان خیزانی مالم.
 له خواهشی بالآت، هر نه موت ئوخه ی!
 تاقانه کهت ما، بینازو ته نیا!

باپی ری کولول، به دم مه رگه وه،
 ۲۷۵ گری هه ناوی، وانه هاته بان،
 وه ها عبداللهی، نه لاوانه وه،
 رو له م، عبدالله! جوانه مه رگه کهم!
 گولی تاقانهی سهرانسهر حیجاز!
 وهک باره شارم بیته وه، هه مو
 ۲۸۰ وا، دلم هه ل کهند له مه رو مالم،
 که وتمه بان زهوی رووتو؛ نه موت وهی!
 تو بیج، وا، هه ساره ی جوانیت هه ل که نیا،

۱ - توضیح مسأله فتری بودن.

نه ختالی، حالی، هاته وه سه رخو.
 چکی دامرکا گلپه و گری دل،
 دیسان چوه وه بو سر باسه که ی:
 به دل، ناگات بی له تاقانه که م.
 چون تیا هه ل کا منالی کولول؟!
 سه ره رای نه وه ش، زور خیزانباری.
 ئیتر نه ویچ خوه ی، نان خوه ی دهر دینی.

باوا، پاش بهینی نالان و رورو،
 جا، وهختی، دلی، کهوت له کهفو کول،
 ۲۸۵ نه نجا روی کرده کور خاسه که ی؛
 ده سمه داوینت، روله گیانه که م!
 ئیتر نه م ماله، بی خاوه نه و، چول.
 نه زانم: خو تو یچ، ته واو نه داری.
 هیوامه: نه یلی بیکه س بمینی.

هه رچهن به سه روهت، جی ماوی هوز بو.
 داخی هه تیوی، له بیتر برده وه.

۲۹۰ به راس، پیره^(۱) مام؛ باوکی دلسوز بو؛
 جی باوکو باوای، بو پر کرده وه.

یا له ره نجه ری؛ یا له کیوانه.
 هه ره سه سانه وه ی، نیه له دنیا.

به لام محمد، هه ر بی وچانه:
 نه ک نان؛ بو بژی و مه مری ته نیا،

جیگه ی غه زه لی ۷:

سه ر خوشی به ستایشی محمد - ده س گرتنی محمد و یار مه تی دانیشی به ابوطالب

که وره تر، که سی نه بو، که پاوه ن
 دهر مان کا، دهر دی، له دهر ده داران.

۲۹۵ «یه کی» بو؛ یه کی نه بو. له خواوه ن
 بکاته و له پای بهختی هه ژاران؛

۱ - «پیره» یا دو معنی.

ٺه بيهه! ٺيشه لالا، ٺاخرت خهيره!
 له كارخانه ي غهيب، چي بو ٺوسيو ي!
 چاوت بو لافاو، له چاوه چاوه.
 دهٺ بداته وه، هاڙه ي لافاوي.
 ٺوخه ي! هات دهٺي تافي، له ليٺي.
 زه نه قيان توقي، ٺول و ساراو، كو!
 به حره و؛ له سه ر شار، ليٺه و دراوه!
 مه ككه، نه ي ديٺو، هه تتا به خه يال!
 له چولگه ي حيجان، يا له شاراني،
 مه ككه، نه ي ديٺوه، به م زور و سامه!
 لاي ٺه م لافاوه، به چكه لافاون!
 چهن قه لاي قورسو سه ختي رامالي.
 كه لافاو داچو به ريٺه يانا^(١).
 كه لاهه ييكيچ نه ماله جيا!
 «حجر الاسود»،^(٢) به ساق ماو، قوتار.
 كه: مالي ديٺو دنيايان^(٣) رميا!
 كه عبه رخواوه؛ چون بيكه نه وه؟
 هه مو كالا يكي، له ٺور، بو ٺه چو.
 بو كاري گه وره و گران^(٤)، به كار بي.
 چ دهٺو باسه، له لاي به حري سور!^(٥)

مگه! چهن ساله، ههر باسي سهيره،
 داخوم خاوه ني به رزي و نشيو ي،
 له وساو هه كه خوا، بن دنياي ناوه،
 له شيوو ٺولت، ههر نه بو تاوي،
 ٣٠٠ هه رگيز هه ل نه كهوت، كو سارت بيٺي.
 ٺيمسال، لافاوي، كه وته ري، بيٺو؛
 لافاو، چ لافاو! مه لي لافاوه!
 به راس ٺازيزان! لافاوي ٺيمسال،
 به لي؛ جار جاري، تاوه باراني،
 ٣٠٥ ٺه باري؛ به لام، وهك ٺه م لاسامه،
 لافاو ٺه وانه، جوگه له ٺاون!
 چهن مالي، هه ل كه ند؛ تاشي، دامالي.
 چهن كو شكي پايه له ناو تاشانا،
 كه عبه يچ، وا، لافاو هاتو داي پيا،
 ٣١٠ له ميچو پاسار، له دارو ديوار،
 قوره يش، به جاري، دليان داته ميا،
 كه س نيه، به رهٺ زه رده خه نه وه:
 ٺاخو، ولا تيان، زور به جي مابو؛
 نه خوازه لا، چي، چكي له بار بي؛
 ٣١٥ سه ددهق له كارت! خاوهٺ خوارو ژور!^(٦)

١ - هم به معني حقيقي، و هم مجازي.

٢ - راز حجر الاسود؟

٣ - قبلاً توضيح داده شده.

٤ - له ههر ولاٺيكا، نه وعهه كاري، له بهرچاوي خه لك، گه وره و گرانه، كه امكاناتي، ناچور بي. له حيجازا، مصالحي بناي وهك كه عبه،

دهس ناكهوت.

خه رِئِكن كوْشكى بى وِينه ساز كه ن.
 هه زاران فرسه ق رِگه بپيوى؛
 له مصره وه بو قولزومى خوارو.
 له م پالا، كه شتى، له قور چه قئوه!
 كه تازه مالى كه عبهى، روخواه!
 كه بارى، كالاي ساختمانى بى!

له و دۇر دۇرانه: پاته ختى يه مهن،
 كه شتى ييكيان نارد، به زلى كيوى،
 بارى هه لگري، كه ره سهى خانو،
 تا ئيسه كه سى، چت وای نه ديوه:
 ۳۲۰ ئه ويچ له شوينى نزيك به م ناوه،
 ئه مجار، گه مييك، وا، به ختانی بى،

به هه له و داوان، به ره و دريا چؤن.
 پؤلان داو، كالاي گه ميه كه يان برد.

قوره يش، له م رازه، كه ئاگادار بو،
 ئاغه گه ل قوره يش، مامه له يان كرد؛

بارى مه سالج، گه ييه به ره وه!
 بنه ره تيان نا؛ گه يينه ديوار.
 ئه بى دابنن حجر الاسود.
 چهن تيره ي قوره يش^(۱)، كه وتنه گاله گال.
 ئه و شانازيه، بو تيره ي خودى بى.
 ئيسه و تاوى تر، ها، شه ر هه لگرسى!
 له نه تيجه ي ئه م به زم و بساته.
 كه عبه يش، ناته واو، هه روا بمينى!
 بيسو چهن سالى، به ر له م رو داوه،
 يا قه له مار كرد، يا خسته ديلى؛
 له ديوار يكي، برؤكى گه ردى.
 كه گه لى عه رب، له حه مو^(۲) ولات،

پله زيقانه، له مه ككه: ئه وه،
 ۳۲۵ وه ستاكار جه م بو، ده سيان كرده كار.
 ديواريان چنى، نزيكه ي نيمقه د؛
 له سه ر دانانى، بو به قرم و قال.
 هه ركه س، هه ولى بو، به جى يا بى جى،
 كه سى نه ما، بو راويژو پرسى.
 ۳۳۰ هه مو سه رسامن، له م كاره ساته؛
 ها! وه خته هه لسى، لافاوى خوينى،
 ئه و كه عبه، وا هه ر له بئريان ماوه،
 چؤن خوا، له به ر ئه و، اصحاب الفيلى،
 به لام نه ي هيشتن هه ل كه نين به ردى،
 ۳۳۵ (ئه بره هه ي يه مهن، به خيلى ئه هات،

۱ - يانى: قوره يش، هه رچه ن تيره ي بو؛ نه ك: چهن تيره بيك. بو هه ر كام له دو مه عنا، به حاله تى، تلفظ ئه كرىي.

۲ - هه مو؛ به لام ئه م بو ته واوى استغراقه؛ يا هى حاله تى توره يى.

بو زيارهت كه عبه و، بو رازو نياز^(۱)!
 ده زگای ئه بره هه، له لایان بایه!
 له شه ر پادشای زور داری یه مه ن،
 له بی ر باته وه ناوی جارانی؟!

یا لالا، رۆ ئه نین به ره ولای حیجان،
 یه مه نیش، زور یان، دل یان له و لایه،
 ئه و كه عبه، وا، وا، پاراستی خوا وه ن،
 ئیسه نه سازی خزمه تکارانی،

**

ماله پاکه که ی ته و حید نه مابو،
 دینی ابراهیم ئه زانی، به ناو.
 خوینمژگه ل، یاسای دینیان تیک دابو.
 میلله ت، كه عبه یان، به دل، گه ره كه.
 حورمه تی هه یه، تا حال یان بی.
 هه م یادگاری ئه و^(۲) ابراهیمه.
 هه م بو و چان هه م تزکیه و تعلیم.
 سه ر نه خه وینن بو ده سته ی زور دار.
 هه ر چه ن ئیسه بوت، تیا به ریزه^(۳).
 بو خه لکی هه ژار، هه شارو داوه؛
 قانون ئه م و ئه و، خه لک بچه و سی نی.
 سه ر گه ردان و ویل، ویل ناکا ته واو.
 له خه لکی داماو، رۆژ ببیته وه.
 خاوی ن و ساده، وه ک جاری جار ان) —

۳۴۰ - (نازیزان! هه ر چه ن كه عبه، خو وه ک زو،
 به لام هیشتا خه لک، خو یان له سه ر باو
 خه لکیش تاوانیان نیه، چو ن هه ر زو،
 ئیسه یچ گه ر ئه شراف، کاریان كه له كه،
 هه ر باوری، خه لک، به دل بیان بی،
 كه عبه یچ، هه م مه ر كه ز دینی قه دیمه؛
 ۳۴۵ ئه وه لئین مالی مه ر دم بو قه دیم،
 ئه وه لئین مال بو، خه لک بکا ته یار،
 بو یه، له لای خوا ییش، هیشتا به ریزه؛
 هه ر چه ن كه عبه که ی جار ان نه ماوه؛
 ۳۵۰ به لام خو دنیا، هه روا نامینی؛
 خو خوا، به شه ری چه وسا وه و داماو،
 ئاخری، دیسان، رۆژیک تیته وه؛
 كه عبه ییش، رزگار بی له ده س بوت داران،

بچینه وه لای كه عبه و كه عبه وان:

به لی؛ رۆ له كان! خوه یشكان! برایان!

۱ - وظیفه ابرهه - كه ادعای پیروی دین (نصرايت) را داشت - تطهير كعبه بوده؛ نه تخریب آن. زیرا پیروان این دین، سابقه آنرا

می دانند.

۲ - «ئهو»، سی معنای هه یه، كه حاله تی وتینان، فه رق ئه كا. لیره، مه عنای «همان» ئه دا، له فارسیا.

۳ - یانی؛ ردیف.

۳۵۵ کیشه، تونده، بو دانانی چه جهر.
 ئەم ئەه یوت: جا، خو، من میواندارم.
 یهک ئەه یوت: کاری من، ئاویاریه.
 هه رکهس، به منطق، یا به که للاشی،
 له پر یه کیکیان، ده می پی به ستن؛
 ۳۶۰ ته دبیریکی سهیر، له دلمی، داوه؛
 هه مو دانیشین، بی زله و هه را؛
 ئەوه لئین که سی، له و ریگاوه هات،

سهیر، قه بولیان کرد هه مو، زو به زو؛
 (ئاخر، رهوشی بوتپه رس، هه مو،
 هه رچه ن باسی وا، قهت نه کرابو.
 فالی به نه زلام، یا چتی وابو)

غزه لی ۸: که یشتنی لایک هه ره له و ریگاوه:

۳۶۵ ئەه وا، له دۆره و، په یا بو جوانی.
 هه ی جوان! گش که سم، به لا که ردانت.
 به قوربانته بم به هاوالمه وه؛
 به دل و دیده و، روحو گیانمه وه؛
 تاقانه که ی نهک ته نیا دایکو باب؛
 ۳۷۰ له ده ورت که رهیم، جوانی خوینشیرین!
 هه ی جوان! نمونه ی «ماقۆلی و جوانی!»
 دهرسی «ته میسی، به شره باری!»
 هه ی جادوی «ژیری و نه خوه نه واری!»
 مه لی جوان؛ بلی: مانی تابانی!
 فیدای که ردو توژ سهر سهرو شانته.
 به باوک و دایکو، سهرو مالمه وه؛
 به تاقه رۆله ی ژيرو جوانمه وه.
 بو ته ئریخی ژین، بی وینه و نایاب!^(۱)
 سه ردیری پاکی و ئەده بو ته مکین!^(۲)
 اسطوره ی سهیری «هه یبهت و شوانی!»
 سه رمه شقی «به رچاو تیری و نه داری!»
 سیجری «ده سه لات به کریکاری!»

۱ - له کوردی دا، یانی: استثنایی.

۲ - به کوردی، یانی: وقار و شخصیت.

۳۷۵ هه ی جوان! ته لسمی «رؤخوئشی و برشت!»
 رمزی «ناوداری، له تهک نه داری!»
 بو ناحهق، دلرهق له شهو تاريکتر!
 «حلف الفضول»ت، رازی به زهو، قین:
 جامی جه مالت، دلی گول ته زین.
 کام مه غروری مال، توش و ناته با،
 که توئه بیینی له به رامبه ریا، ۳۸۰
 کام نافرته، جوانه و؛ به خوئی ئه نازی،
 سامی سه ئینییت، ئه ی گری، به ته رزی،
 به بی ته لارو؛ به بی دیواخان؛
 بی نازو نیعمته، به بی سفره و خوان،
 ۳۸۵ ژیانته، زورتر، له چول و کیوان؛
 مه جلیس نشینان، ماتن له ژیریت!

*

۳۹۰ ئه م خه لکه، هه رچه ن، به چاو ئه وینن،
 که چی، «محمد»، زور موخته ره مه؛
 هه رچه ن که م عومره و، بی مال و نوکهر،
 لای دوس و دوژمن، مه شهوُر به «امین».

*

ئه وه ی ناگای بو، له دورانی زو،
 ئه ی وت: شوکور له م گه نجه مه زنه!

«بزته، شیرشکین، هه ر وه ک هیزی مشت!»
 رازی «سه ئینی به هه رزه کاری!»
 له گه ل حه ق، گه رده ن، له مؤ باریکتر!
 بو مه زلوم، نازان؛ بو زالم، ته زین.
 سامی که مالت، به حرو کیو به زین.
 پی وابی: زه وی، سامی لی ئه با،
 ئیژی، خوه ل و بول، ئه که ن به سه ریا!
 بیه وی له لات، ده ربری رازی،
 وه ک «وه نه ن هه جیح» دلی ئه له رزی!
 بی بگه ره و به رده و، به رده و درگاوان؛
 شه رمت لی ئه که ن ئاغه زله کان!
 تاراو له ناو خه لک، له ته ک به رخ و ران؛
 له بردی قسه ی له گه ل فه قیریت!

به سه روه ت، خه لکی، هه ل ئه سه ئینن،
 هه ر چه ن له مالاً^(۱)، زور هاوسه ر که مه!
 ده وله مه ن و روت، پی ئه سپیرن سه ر!
 ئاسمان، له وه قری، شه رم ئه کاو، زه وین!^(۲)

له جوانه مه رگی عبدالله، که یل بو،
 ئوخه ی، عبدالله، ئوجاخ روئشه ن!

— —

۱ - له مالاً: به سه روه ت.

۲ - توضیح درباره اینکه: راز تعارضها (یعنی: همه خصال ممتاز معنوی، با همه فشارها و کمبودهای مادی)، در یک کلمه عبارت است از: «شرایط بزرگترین و عمیقترین و سعادت آفرینترین رهبری».

به لَام ئه و داخه، هه ر سارِيش نابی،
به جوانه مه رگی، سه ریان نیاوه؛

له دل دوسگه لا، بو دایک و بابی،
نه یان دئ بالای ئه م شوره لاوه!

*

۳۹۵ له و سه ریچه وه، خاستری نه مان،
مشتی منال بو، به رغه له وانئ،
منال بو ئه رکی خوئی، که وته سه رشان؛
چ به منالی و، ئیسه، که گه نجه،

بوینن ژینی تالی روله یان:
ئه کردو؛ ره نجی ئه دا بو نانی!
له ته ک کومه کیچ به مال و خیزان!
ژیانی، هه مو، هه ر سه ختی و ره نجه!

*

ئه ی جوان! ئه حوالت، هه مو اعجازه.
۴۰۰ داخوم چاره نووس، چی نووسیوه بووت،

ته ئریخی ژینت، سه رانسهر رازه.
که لی نازانن، نه خه لکو نه خووت!
(کوئایی غه زه لی ۸)

نازیزان! سه یر که ن کاری کردگار:
پی خاوس؛ ماندو له کریکاری؛
بییته هه که م، بانترین پییشتات،
ئه ویش، که سی، خوئی جیگه ی گومان بی؛
۴۰۵ له ولایچه و هه مو، گله یان لی بو؛
به لَام سه ره رای ئه مانه هه مو،
به خاترجه می، هه مو وتیان: خاس!
بانگیان کرد: کاکه! ئوغرت خه یره.
کاریکی گه وره و گران، رۆی داوه؛
۴۱۰ تو نه بی دهر دمان، دهر مان که ی، ئیتر،
فه خری چه جه رنان له سه ر جیگه ی خوئی،
هه رچی تو بیژئی، گشت قه بولمانه.

جوانی کریکار؛ شوانی شره بار،
هه ژاری، له سه ر تا پای، ئه باری،
حه ل کا بو تاقمی، سه رگه وره ی ولات!
روله ی تیره یی له تیره کان بی!
چون له ری دینی بوتان، لاری بو^(۸)!
هه ر چاویان پی که وت، دلایان سوکنا بو.
لاویک هه م ژیره و، هه م ئه مین و راس.
به زه حمه ت نه بی، بی به ره و ئه یره.
هه مو دهر کیکمان، له رۆ به سراوه.
بومان نه ماوه ته دبیریکی تر.
هه ر که سه ئه ی کیشی هه ر به ره ولای خوئی.
له ئیمه، دهر دو؛ له تو، دهر مانه.

---

۱ - توضیح احوال حنیفها.

تا ئاگرى قىن، له دلگهل دامرد.
 ههل بژارده كهن هوژى پياوى.
 بهدهس خوئى ههلگرت، داي ناله سهري.
 دهسيان دا پارچهو؛ هينايانه بان،
 كه نه بو حهجر، بنريته كار.
 ههلگرتو؛ داي ناله سهري جيگه كهى.

محمد، نهختى، سي ودوى دل خوهى كرد،
 نه نجا پى وتن، له دواى تاوى:
 پارچه پى گه ورهى راخت؛ حه جهرى،
 جاله ههر لاه، ههل بژارده كان،
 تا گه ييه حاستى نهو چينهى ديوار،
 نهوسا، حه جهرى، به دو دهستى خوهى،

جيگه ي غزه لى ٩: په يوه ندى ابراهيم و محمد

يا كريكاره، يا شوان له كيوان.
 «كايه» و «مه جليس»^(١)، ره تان بو، له كهش،
 وا، زو مه شهوړ بو، كمش كهس پى زانى.
 بو نه م جحيله، نه ونه به جى بو،
 نه م نهى وت: «محمود»؛ نهو نهى وت: «احمد».
 دلى هه سوډى، پر ئيش و زام بو.
 ناوى، له ناوان، به «امين» ده رچو.
 ناواتيان به نهو نه خواست، زور داران.
 وهره و؛ ژيانى تالى، بوينه!

لاوى، هه مو ژين، له مهينه ت، ليوان؛
 له هه رچى به شه، مه حروم و بى بهش.
 نه خلاق و، قسه و، ره وشتى جوانى،
 مه عناي نهو «ناو»، كهس نهى بيستبو،
 برى كهس، بانگيان نه كرد: «محمد»؛
 هه ركهس، نهى ناسى، مات و سه رسام بو.
 كرده وه و، قسه ي، وا، ريكو راس بو،
 باسى، وا دهنگى داوه له شاران،
 له گهر نهو هه مو حوسنه بى وينه،

تيجاره تى نه كرد له شام تا يه مهن.
 نه ویش، له ژنان، تا قانه ي ناو خيل.

له شارى مکه، ژنيك ده وله مهن،
 ژنيك راس و پاك، دور له فرو فيل؛

١ - كايه ي منالى، مه جليس نشينى له له وه ولا.

۴۳۰ پی خوش بو راس بی، سهوداو مامه له.
ئه و ماله زوره يش، كه كه وتبوه لای،
ارثی چهن كه س بو، بوئی به جی مابو.

خدیجه، قه لس بو، له كار ته شقه له؛
له حه قی خه لكی، قهت نه بو ته مای.
بو كوت فره ی، خوه ی، هه ولی نه دابو؛

له دلی پاکی، زور کاری نه كرد.
بسپیرمه ئه و، مامه له و سهودا.
ئه و كاروانم، ده چی بو شامی.
پیم خوشه كاروان، به ئه و بسپیری،
به م سفارشه، زور دلیان خوش بو.

له پاکی احمد، كه ناویان نه برد،
فكري كرد: به خوا، ئیژم له مه ولا،
ناردی بو ابوطالب، په یغامی: ۴۳۵
ئه گهر ریك كه وی، احمد بنیری،
ابوطالب و محمد، ههر دو،

*

به سه ركه رده یی احمدی ئه مین.
خزمه تکاری بو، به ناو «میسره».
بزانی: رهفتار محمد، چونه؟
سرنج به له خه رج، له سهوداو کاری.
ناوی ده رچوه، به پاکی و راسی؟
به لیژاو، هیشتا، ئه مانه تداره؟

كاروان كه وته ری؛ كاروانی، داجوین،
قافله چی جارن، بهر له م سه فهره،
ئه مجار، خدیجه، ناردی، به و بونه، ۴۴۰
بی ده نگی پی وت: به نادیارئ،
داخوم به جی، وا، باش ئه كه ن باسی؟
داخوم به رده سی بكه وی پاره،

*

كه چی نه فعیشی، هیشتا ئه ی دا بان!
ته و او بو؛ خه رچی كاروان، كه م ده رچو.
كه: سه ركاروانی، له ده سی ده رچو،
ماتی كردبو، زیاد له ئه ننازه.
یا «داخی قه سه م به بوت نه خواردن»^(۱)،
فریفته ی قسه و رهفتاری جوانی.

كاروان هاته وه زوتر له جارن؛
له بهر سه رراسی، مامه له یان زو، ۴۴۵
مه یسه ره، هه رچهن، توژی دلمه ن بو،
به لام، ئه خلاقی قافله چی تازه،
له جی حه سوودی، یا قین لی كردن،
سه رسام بو، دلی سه د دل، حه یرانی؛

۱ - توضیح.

ته قله کوت، رای کرد بولای خاوهن کار.
 کوچو کاروانی، هر له بیئر نه بو!
 ملی نا باسی چاکه ی سهرکاروان:
 چی تان بیستوه، هر ناته واوه!
 به راسی، باسی، هر ته واو نابی.
 فره، که می ههس؛ زیادی، نیه.
 که: سهرکاروانی، چه نای چهن سال بو،
 گه لی کرمول بو دلم له حاسی.
 به شی، زور زوره له هرچی به شه.
 نه وهی، دیومه، کهس، نهی دیوه به چه!

۴۵۰ هر له دور، قافله، گه ییه نزیک شار،
 هیچ ناگای نه بو: شه که ته و ماندو.
 بی چاکه و چونه و، به بی وچان دان،
 خانم! له راسی و پاکئی هم لاه،
 سوین به منات و لات و عزئی بی،
 ۴۵۵ له خوئی په سندی، چی تان بیستیه،
 من، له نه وه له و، زورم پی تال بو،
 به من بو؛ نه و، لی سهندم، به راسی،
 به لام، خوا راسه و؛ راسی پی خوه شه:
 خو، پیم ناکری، خو، له حهق لادم:

جیگه ی غزه لی ۱۰: ئیزدیواج له گه ل خدیجه.

له و ساله ی مه شهور به «عام الفیل» بو.
 وهک تهوقی زالم، تال، وهک ژه حری مار.
 وهک دهنگ هارهر، هاره ی به رده ناش!
 هر تاوی صد سال، زه جره وه و نازار.
 به راسی: «ئاسمان به رزو؛ زه وی سخت»!
 سهرمه سنی خوشی و، به دمه سنی و، قومان.
 خه لکیان کردوه، زه لیلو یه خسیئر.
 خه لک، له ژینی خو، کاس و بی هه وال.

۴۶۰ چل سال، تی په ری، زه مانی ماندو،
 زه مان، چ زه مان؟ سه نگین بو هه ژار،
 ترپه ی هه نگای عومری به به لاش،
 له سهر میشکی خه لک، خه لکی بی هاوار،
 له چاره ره شی میله تی به دبه خت،
 ۴۶۵ له هر ولاتی، تا قمی زوردار،
 لاییک، به زورو؛ لاییک، به ته زوئر،
 به باده ی دورو، نه فسونی خه یال^(۱)،

۱ - توضیح درباره اثر مهم «امانی»... لا يعلمون الكتاب، الا امانی؛ و ان هم الا یظنون.

بو پشته وانه یچ، بوتو بوتخانه^(۱)!
 بو حق دهر خستن، له ته قالا بن،
 ئه ی خه ن له هاوار، یا ئه ی که ن بیده نگ.
 دلّی، لای دنیاو؛ مادده پهرس بی،
 هه مو شتیکی، نابیته لاهه،
 ئه ویش، بو گیان خه لک، ئه ویته جه لالو^(۲)!

ژیان، گرساوی فال و ئه فسانه،
 گهر یه کیه کیکیچ، بری وریا بن،
 ۴۷۰ یا له ناوی ئه بهن، یا به زه برو چه نگ،
 یا ئه گهر نه ختی، ئیمانی سس بی،
 له گوشه ی دلّیا، له ژین به و لاهه،
 زوردار، ئه ی کرّی، به زه ربی دراو؛

ههر وهک بوتپهرس، مل به ختی، لاره.
 ئه وانیش، دوژمن خه لکی هه ژارن.
 دینیان کردوته ده سمایه و دوکان!
 به دو عاو، نوشتو، ئه فسانه و، دورو!
 له وانه ئه که ن به قورگ خه لکا!
 هه م له باتی کار، هه م له جیاتی دین!
 پایه ی ئازادی و موساوات دانهر.
 خه لکی له ته ک یه ک، ئه کاته هاوشان؛
 بو قانونی خه لک، سه ر نه خه وینی؛
 ئافه ریننده ی گیاندارو بی گیان،
 که په روه رنده ی عالمه م، هه ر ئه وه،
 بو تو سه ره شقی «چون ژیان»، دابا.
 پؤل، یا زور، یا گهر، بتکا سه رنه وی!
 نه خوش، بکه وی، ئه ی به ی بو به یتال؛

ئه و مله ته یش وا، به ناو دینداره،
 ۴۷۵ مه لایان، زورتر، هاوده س زوردارن،
 یه کیه کی نه بی^(۳)؛ ئه حبارو رو هبان،
 زورتر له بیدین، دین ئه که ن تورو،
 له جیگه ی هه رچی باسی به که لکا،
 له داوته نینو، «هاوسا وه زه نی»^(۴)،
 ۴۸۰ له باتی دینی زولم له ناوبه ر؛
 دینیک، سه ره به ستی، ئه داته انسان؛
 به ئینسان ئه لی: خو ت نه شکینی؛
 ته نیا، خاوه نی زه وین و ئاسمان،
 که نه زمی گیان و، ژیانته، به وه،
 ۴۸۵ ئه توانی: به شه ر، له نه گبه ت لابا؛
 نه که ی له داوی ئه م و ئه و که وی؛
 تو؛ ئه گهر چاروا، هیسر، مه رو مال،

۱ - توضیح اینکه: حتی علمای دینفروش هم، به صورتی، مردم را مسحور بت و بتخانه‌های خاص خود، ساخته بودند.

۲ - نمونه‌های بی‌شمار و همیشگی در همه جا.

۳ - مستثنای مقدم.

۴ - یانی: ته‌رک بن لیفه.

پیللاکته، تهنگ بی، دسه داوینی
 دیوارت، شهق با، به ره و لای به نا؛
 ۴۹۰ سه عاتت بشکی، بولای نه هلی فهن؛
 یا نه گهر روژی، نه خوش بکه وی،
 خولاسه: ههر کار، یا دهر دیکت بی،
 دهی توخوا، تو خوت، ببه به قازی؛
 که: بو دهرمانی دهردانی کومه ل،
 ۴۹۵ دسه داوین بی، به یاسای انسان!
 تو خوت نه زانی: که س ناناسی، خو،
 جا، توخوا، ئاخر، انسانی مه زن!

پینه چی نه بی، که بی ره وینی؛
 ماشینت^(۱) بشکی، بولای شاره ز؛
 جمگهت، دهر بچی، لای شکسه بهن؛
 دسه داوینی که کیمان نه وی،
 لای که سی نه چی، سه ری دهر بچی.
 نه مه نه زانی، چون نه بی رازی،
 که مایه نه گرن، له دهر و ن ته ل ته ل،
 انسانی انسان نه ناسی^(۲)، نه زان!
 دنیای بی بنیای ره وانسی مرو.
 خوهت، پی که متره، له په زو بز ن؟!

نه مجار، له دنیا: هه واو، به حرو، به ر،
 به رنامه ی، نه ره و هاونه زمی عالم،
 ۵۰۰ بیستوته که: بی «محیط شناسی»،
 که وابو، شه رته، بو قانون دانهر،
 به شه ر، بی نه زمی ئاوا، ئاوا یه،
 له صه د لا، نه مری، روژی، هه زاران،
 بریکیش، له گه ل خواردن، تیرو پر،
 ۵۰۵ چهن ولاتیکی، له ویجدان ته ریکی،
 چی به سه ر به شه ر تیرن، به ههر حال،
 هه واو دهر یایان، مه سموم کردوه؛
 به مانه، نه سللی گیاو گیانداران،

نه قشی، هه س به شه ر؛ به خه یر؛ یا به شه ر.
 بو خوئی و عالم، نه بیته وهر هم.
 نه قشه و ته رحی، سه ر نایریته راسی.
 چاو کا هم و ه زعی عالم، هم به شه ر.
 که نه گبه تی، پر ته واو دنیا یه:
 له به ر برسیه تی، بو تیکه یی نان؛
 لو تاویژ نه که ن؛ نه خه ن پاشا خور!^(۳)
 بو پی شکه وتنی قودر هت و تکنیک،
 به گاز کارخانه و، به ئات و ئاشغال،
 سه میان، تا نه عماق زه وی، بردوه!
 له خه ته رایه، وه کی نه سللی انسان.

۱ - ماشین، عام است.

۲ - توضیح درباره استحالته معرفت کامل انسان، برای انسان.

۳ - نوارها؟

دین ئه‌لی: انسان! ژیرانه برّوا^(۱):
 ۵۱۰ خوا، دنیای پی‌دای، به پیتی بیداد؛
 تا استعدادت، له کار بشکینی،
 به‌لام، په‌روه‌رش خو‌ت و کو‌مه‌لت،
 ئه و خوا، نه‌زمی‌دا، به دنیای بی‌گیان،
 غه‌ریزه‌چی دا جنسی گیان له‌به‌ر،
 ۵۱۵ - ئه و گش گیانداره، که ناینه‌ه‌ساو،
 هه‌ر ئه‌و، لایقه، به‌نامه، دئسان،
 به‌لام هیشتا ئه‌م زیاده‌به‌شانه،
 ئه‌ونه‌یچه، نه‌زمی تاویه‌تی، بانه،
 (ئاخر، بیژگه ئه‌م به‌شه‌سیه‌مه،
 ۵۲۰ جا، چلون‌ه‌یوان، بانتره، کاچی،
 تو، که بانتری، گه‌لی له‌ه‌یوان،
 ئه‌مجاره، ئه‌گه‌ر به‌شه‌ر بتوانی،
 بیژین، بو‌نه‌زمی‌سیه‌م، به‌هه‌ر حال،
 وه‌لی ئه‌زانی فه‌رزی مه‌حاله؛

ته‌واوی دنیا، به‌تو؛ تو، به‌خوا!
 به‌خو‌یشت، گه‌لی‌مایه‌و استعداد،
 چیت پی، پی‌ویسته، به‌ده‌ستی‌بینی.
 بانتره له‌کار مال‌و‌ئاژه‌لت.
 هه‌ر له‌ئه‌تومی، هه‌تا‌کاکیشان،
 له‌میکروبی، تا‌ماسی‌و‌په‌له‌وه‌ر،
 له‌وشکی، یان له‌هه‌وا، یا له‌ئاو - ،
 دانی، بو‌به‌شی‌تایبه‌تی‌عیسان.
 چه‌نی بانتره، له‌ئه‌و‌دوانه،
 بو‌ئینسان: کو‌کای ئه‌و هه‌ر سی‌کانه.
 ئه‌و‌دو‌عاله‌مه‌یش، له‌تودا، جه‌مه
 به‌ته‌نیا نه‌زمی، به‌ری‌وه‌ناچی،
 بی‌نه‌زمی‌زیاتر، نابیته «انسان».
 نه‌زمی‌طبیعی‌و‌غریزی، دانی،
 هه‌رچه‌ن بانتره، بکا‌قالمه‌قال!
 هه‌رچی‌هه‌ول‌بدا، هه‌ولی، به‌تاله.

۵۲۵ نه‌زمی‌طبیعی‌دنیای‌خوارو‌ژور،
 یا‌خو‌غ‌ریزه، گه‌ر بی‌به‌تال،
 که‌دوای‌چه‌ن‌روژ، وه‌ها‌ئه‌گه‌نی،
 به‌شه‌ریچ، نظام‌دینی، وه‌لانی،
 هه‌رچه‌ن‌سه‌رکه‌وی‌عیلم‌و‌سه‌نعاتی،

تیک‌بچی،^(۲) بزا: چو‌ن‌ئه‌بی‌خاپور!
 ژیان له‌ه‌یوان، چو‌ن‌ئه‌بی‌مه‌حال:
 نه‌بی‌بی‌گیانی، وه‌ها‌بو‌گه‌نی!
 زور‌په‌ستر‌ئه‌بی‌له‌هه‌ر‌ه‌یوانی.
 په‌سترو‌پیستر‌ئه‌بی، هه‌یاتی.

۱ - ته‌ماشاکه.

۲ - وه‌ک‌روژی‌ته‌واو‌بونی‌ئه‌م‌ده‌وره‌وه، هاتنی‌نوره‌ی‌ده‌ورانی‌تر.

نه زمی دین، ویل کا، نابیته و حه یوان،
 به راس، اسفل سافلین»، ئه وی.
 ئه و دو نه زمه کیش، جا مثبت ئه بی.
 ئه که ویته سهر شار یگه ی سهر که وت.
 له بیئر ماوه، نهک وهک باقی گه لان:
 روژ بو روژ، زیاتر به ره و پیش ئه چو.
 به ره و دوا هات، هه نگاو به هه نگاو.

۵۳۰ گهر بیئتو، پاشه کشی کا انسان،
 وای لی تی، هیچی، وه حالی نه وی!
 به لام ئه گهر دین، به راسی، هه بی،
 گه لی،^(۱) گه لی کیچ^(۲)، کز بیئتو دمچه وت،
 خو به سهرهاتی ئوممه تی قورئان،
 ۵۳۵ تا وهختی به راس، پابه ندی دین بو،
 کاتی که که مکه م، ناوی^(۳) ما بی ناو^(۴)،

له شهرق و غه ربو، له خوارو، به رزا^(۵)،
 که حه تتا به ران، لی ئیتریس ئه کا،
 چهت دیوه، وهسه شیرینی خوه ران!
 له هیچ باریکه و، تیا نه بی نی.
 بو دنیای تالتر له ژه حری ماری!
 که تیا نه بی، شوینه واری دین.
 له فهره نه نگه لا، بوه جی نشین.
 (جا، یا بی دینی سه تحی و ناشین،)
 یا له بهر زوری^(۶) فهره نه ئی انسان،
 له بری باره و، به ئه خلاقترن!

جا، هه رچه ن، ته ئریخ، له تؤل و عه رزا،
 پر یه له ژینی نه نگینی وه ها،
 به لام له چاوی «کوگای»^(۱) بی دینان»،
 ۵۴۰ یانی: کو مه لیک، فکرو، خوی دینی،
 ئه نجا بروانه بو کارو باری؛
 ئاخ، له هیچکوی، گه لی ناوینین،
 چونکه فره ییک مه به ستی ئاینین،
 مه سه له ن: زور هه ن، به فکر بی دین
 ۵۴۵ (یا، به فه نبازی، بو خه لک خله تان،
 له زور دینداری به ناو، ساقترن!

۱ - میلیه تی.

۲ - فره.

۳ - اسم.

۴ - محتوی

۵ - جنوب و شمال همانند «زورؤ، وه خوارؤ».

۶ - بریک، حه قیانه، که بو جه ماعه تی مهرمی دنیای نه مرؤ، نه لین: «توده»، که یانی: «کوگا»: که له «ران» و باقی کلماتی خاصی

حه یواناتیش، په ستره.

۷ - قدرت و فشار.

به راس، سهیره بو بیدینی، نه خلاق.
 چونکه، دین، داره؛ نه خلاق، شه مری.
 به لام به شه رهو، هه زار رازی سهیر!
 ۵۵۰ ناخر، بو بیدین، هه ر نه دنیا ههس؛
 داری ژین، که مرد، دهر ناکا وه چی.
 بیدین هه یه؛ هه ر دنیا ییک مادئی،
 (به خوا، جه ماعت؛ قسه ی خوه مان بی؛
 وا دیاره، بریک، وریاو به بیرن؛
 ۵۵۵ به لام بو دیندار، ئیره، مه زرایه؛
 دیندار، ریواری ریگه ی ژیانه،
 هه ر له خاک، هه تا، چوزه ره گیا،
 هه ر له نوتفه وه، تا کو ئاوه له م،
 خولاسه: له وسا، هه سته، به دی هات
 ۵۶۰ له پله ی «اذ انشاکم»، هه تا،
 هه زار ریبازی ژینی، دا پاوه؛
 دیندار نه زانی؛ نه م ریگه دوره،
 به م دوره ژینه کورت و بی مایه،
 نه م جار هیچ که مرد، وه ک جار هکان تر،
 ۵۶۵ به نسبت ئیمه، نه م کوچه، مه رگه؛
 هه روا منالی، له ره حه م دهر چی،

به لاجه وئ تر: دینی بی نه خلاق!
 له لاییک، دار بی؛ لاییک تر، به ری؟
 کوگای هه زاران باری شه رو خهیر!
 نه ویچ، بی خاوه ن، وه^(۱) بی سه ره ره س!
 جا، هه ر چی نه ی کا، له کیسی نه چی!
 جا نه گه ر ژیره «اخلاق» یانی چی؟
 نه م باسه، له بهین خوه مان، دهر نه چی؛
 ماشه لالا هه زار ماشه لالا، ژیرن!
 نوخشه و خه رمانی، له نه و دنیا یه.
 وه ک صه دها دوره ی بهر له م دوره انه:
 تا وه ک خوین، له ناو له ش گه لا، ژیا،
 هه ر تا تی په ری چهن دوره ی ره حه م^(۲)،
 وه ک دوکهل، هه تا په یابون حه یات،^(۳)
 «خلقاً من بعد خلق»، گوزه را^(۴)،
 هه زار جار مردو؛ دیسان ژیاوه.
 داویه ته پاوه تا نه م سنوره،
 هه روا، به فیرو، دوا یی نایه.
 هه ل نه داته وه بو ژینی بانتر.
 چونکه دهر نه چی^(۴) له م خیل و جه رگه.
 نه گه ر منال تر، له ره حه م ما بی،

۱ - به.

۲ - در زبان کردی، «ره حه م»، برای بچه دان، درست است، بمعنی شفقت، هم «ره حه م» و هم «رو حه م»، استعمال می شود. پس، باز «صیله ی ره حه م» گفتن، بهتر است، تا «ره حه م».

۳ - آیات با تفسیر

۴ - مرجع ضمیر، از جمله های قبل، معهود و معلوم است.

چه نيمه ئيژين: نه وه په يا بو!
 چوڼ تي په ره نه بوڼ، به خو مان نه بو.
 كه جم جو ليكمان^(۱) هه بو، زور يا كه م.
 پامان له مهيدان «اختيار»^(۲) ناوه،
 دهوره ي تر، قازانچ بكه ين يا زهره ر.
 وه يا خو زگماگ، هه ر ناته واوڼ)
 خوايچ، پاشه روژيان، پاشان لي ناكا)
 زينداني؛ يا وهك هم مثال سه سه:
 بان و دهوره تور، چهن هيلكه شاهين،
 جو جه له هه لو، په ره وازه بي.
 له هي زو ته كان، له حال و باليان،
 بو نه وه زايه، دوروس نه كراوه.
 هه بي^(۳)، تواناي، تيا گول بكا.
 تي فكري، هيچي^(۴) له خورا نيه.
 وه سه نه لفبي عولومي مادي.
 ناسمان يا زه وي، بي گيان يا گياندار،
 مه نزومه بيك ورد، هه تا كاكي شان؛
 په يجور بو كارو بو فايه ي نه وي.
 «غايه»، ناشكراس؛ وهك نه صلي ته علي ل.
 جا، ماترياليست، خو هشي بي، يا قين!
 نه زاني: دنيا ي ته نگه وهر ره هم،

پي وايه: مردو؛ ئيتر، له ناو چو.
 نه وه ننه ي هه يه: دهوره كاني زو،
 مه گهر هه ر ته نيا دهوره ي ناوه له م،
 ۵۷۰ به لام، نام^(۲) دهوره، كه هه لمان داوه،
 به دس خو ه مانه چوني به ينه سه ر:
 (مه گهر نه وان ه ي، سه ر لي شيواوڼ؛
 (كه مه سئو لييه ت، رو يان تي ناكا.
 په ر انپه ر دنيا، بو انسان، وه سه:
 ۵۷۵ له باغه وه حشي بي درگاو بالين،
 په روهر ده بكه ي؛ تا جو چك هه ل تي؛
 تو زي تي فكري له په رو باليان،
 نه زاني: مه ل وا، به وه زعي واوه،
 نه بي بو هه لو، دنيا بيك وه ها،
 ۵۸۰ له ته واو ناسمان، يا له م زه وي يه،
 نه مه نه صلي كه، به ديهي و عادي؛
 زانا بيك، كاري، ته حقيق بي له كار
 له ميكروب تا فيل، نه توم تا كيوان،
 هه ر چتي تازه، به رچاوي، كه وي،
 ۵۸۵ په س، بو محقق، وه بي قالو قيل،
 بيرو راي وه سه فه يله سو ف دين،
 ديسان تي فكري له حال ناوه له م،

۱ - با حذف «واو» عطف به لهجه «له يلاخي».

۲ - اشاره بو فره نزيك.

۳ - توضيح درباره فرق بين اختيار حيواني و انساني.

۴ - توضيح له باره ي سي جوړه «بوڼ» هه؛ وه به كاربردني «هه بوڼ» له باتي يه كيكيان.

۵ - هيچي - هيچي، هيچ - هيچ.

نابیٰ ئاخیرین مالی ژیان بی؛
 انسانچ: کوکای نیروی خیر و شهر،
 ۵۹۰ قههسی دنیا، نادا مهجالی،
 باشیش وردهو بین، نسبتی انسان،
 گهلی ناجورتر، دوتر نهوینین،
 پاشانیچ، بو ژیر، خو خاسو خراو^(۱)،
 ویجدان و زهوقی هه مو انسان،
 ۵۹۵ ئه مجار، بروانه بری چون ئه کهن؛
 یه کی، به رامبه زوردارو، دورو،
 هه ولی بو خیری خه لکه، به جور،
 ژیانو، هه مو شتیکی به که لک،
 هه رچهن که خه لکیچ، قه دری نه زانن؛
 ۶۰۰ له ولایچ بروانه: هه زار ئه که ی بر،
 بو لذت و خوش رابواردن، یا
 عالهمی ئه که گئیروده ی دهردان،
 تانه، به پؤل و پاره، تانه زور،
 تانه به کوشتن، یا تانه و نافات،
 ۶۰۵ هه رخوی، ئاواتی بیته دی؛ به تون؛
 ویجدان ئه زانی: ئه و دوه نابی،
 نه رهنجی خاسان، ئه چی به به لاش؛
 چون وهک یهک دهرچن: چاکه و ناحه زی^(۲)؛
 دیندار، ئه مانه، ئه بی بزانی.

له شوین ئه و ژینه، نورهی نه مان بی.
 خاوه نی مایه و ئاواتی بی پهر،
 که تائه توانی، بدا بای بالی.
 له گهل مهیدانی ئه م دهورهی ژیان،
 له تور و هه لو، رهحه مو جه نین.
 واقعیه تن؛ نهک خه یال، یا باو.
 هه رچهن شیوابی، ئه مه ئه زانی.
 له عومری دنیا، چون به هره ئه به ن؟
 ئه ویسی، با حق، بکه ویته رو.
 له هه ر خوشی ییک، دهس دائه شور.
 ئه که به فیدای زگار بونی خه لک؛
 هه زاران ناو و نیتکه ی پیا ن!
 ملهور، یا زکهور، یا دولانه بر.
 بو زور و مه قام، یا مالی دنیا،
 له کورپه ی ساوا، تا پییری زورهان.
 یا نه به دورو که له کی جور جور،
 ئه یه وی ولات، بکا کشو مات!
 هه زاران هه زار، زه جره وه کوژ بون!
 کرده وه کاریان، هه روا فه نا بی.
 نه زولمی زالم، بی جه زاو پاداش.
 عبدالله و حجّاج، حسین و یه زی؟!
 جا چون بو ئه م لا، ئه ولای، وه لانی!؟

۱ - هیچ انسان بدی هم، بدی را، خوب نمیخواند. بلکه با توجیه، بدیهای خود را، خوب می نمایاند.

۲ - منظور، همان مسأله مشهور «حسن و قبح» است.

٦١٠ به خوا، چهن سهیره، به شهري بيدين،
له وه سهيرتره: كه سي ديندار بي؛
(ئه م دوه، گهر باش، هه ليان سه نكئين،

*

٦١٥ جا با ئازيزان! پاش به يني لادان،
به خوا، خه لكينه! هه رچهن سهير ئه كه م؛
چ له ناو گه لي مه سيحي و جو دا،
كه خو، به خه لكي ديندار ئه زانن؛
تاقمي به ناو ره هبه راني دين^(١)،
بريک، هه رخويان، قودره تمه دارن؛
بو زورتر بوني جيره و، سو رو سات،
٦٢٠ يا به ته واوي، هه ر له به ينيان برد؛
میلله تي ئه مان، بي تامان ترن؛
هه ر لا، بو چينيک، زانين، بانتره،
به فری زورتر، زوری فره تر،

رازي بي، دنياي، تال بيتو بي تين،
كه چي بو دنيا، به هه لپه و هار بي!
ئه ويان، دينداره و؛ ئه مه يان بيدين!

بچينه وه سه ر باسه كه ي خوه مان:
سرنجي هه مو خوارو ژور ئه دهم،
صابي و مه جو س، په ير هوي بو دا،
گوایه له سه ر ري په يغه مبه رانن،
خه لكيان كردوه له دنيا و له دين^(٢).
بريک ده سه نه خو ري ده سدارن.
هه رچي قانون بو په يغه مبه ران هات،
يا به باو دل خو، ده سكار ييان كرد.
له جي به جي ماو، به سه زوان ترن.
چه وسانه وه ي خه لك، زور ئاسانتره:
خه لك ئه خه ويين، وه ك «پس داني مر»!

٦٢٥ يه كه يه كه يي مه لاي به ئيمان،
كه سي قسه يان ناكري به به لاش،
يا خو، له ترسي هاوده سي مي ري^(٣)،
ياران! چي بليم له زولم و بيداد؟!
ته م و دو كه لي روزره شي به شه ر،

له م لاو له ولا هه ن، به لام ده سه و سان.
له بهر هه زاران مه لاي دم هه راش!
په نايان بردوه به گو شه كي ري.
به راس له هه ر لا، «ظهر الفساد»^(٣)!
ئه گري هه ناسه و؛ ئه با ميشكي سه ر.

١ - هه ر كام، به مه عناييك.

٢ - حكومت.

٣ - متن آيه با تفسير دو دسته فساد (اعمال، و نتايج آن).

۶۳۰ قسه‌ی ده‌سدار، زل؛ ده‌سی هه‌ژار، کول.
 جار جاریچ بو کار خویمان، زورداران
 چهن‌ها هه‌ژاری داماو له هه‌للا،
 ئه‌وئته بلحاح. یاخوا، نه‌ی بیینی
 رور و هه‌لئه‌سی، له هه‌زاران مال؛
 خوشکان، بو برا تا قانه‌که‌یان؛
 ۶۳۵ له برینداران، نالین و هاوار؛
 ئه‌مانه‌و، هه‌زار کویره‌وه‌ری‌تر؛
 بوچی؟ با ئاغه، ساز بی ده‌ماغی!
 میلله‌ت، له باتی وه خویمان که‌ون،
 زوربه‌یان، حولی بوتو بوتخانه‌ن؛
 ۶۴۰ به بری ئاوات، فه‌لسه‌فه‌ یوچه،
 له باتی دینو فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بات،
 شلتر له شیرو، خاوتر له فرون.
 یاخو ئه‌گه‌ریش، نه‌ختالی ژیرن،
 ئه‌ونه‌ کولولن، وانه‌گبه‌تیانه،
 ۶۴۵ جا، چهن گرانه، بو مه‌لای راسی،
 خولاسه، یاران! دنیا سه‌رتاسه‌ر،
 عه‌دل و داد، بوته‌ باسی له میژی؛
 به راس ئومی‌دیک نه‌ماوه، انسان،
 هه‌تتا، بر اوئه ئاوات و بریای.

هه‌ر به وجدانی، دلی، تئته کول.
 بهر ئه‌ده‌نه گیان یه‌کتر هه‌ژاران.
 به ده‌سی یه‌کتر ئه‌بن که‌له‌للا.
 نه‌تیجه‌ی دنیا دووسی و بی‌دینی:
 بو کور، دایکو باوک؛ بو بابا، منال؛
 ژنان، بو می‌ردی جوانه مه‌رگه‌یان.
 یاخوا نه‌ی ژنه‌وی، گوچی که‌ی گوچی که‌دار!
 برسی و روت که‌وتن، قور به سه‌ری‌تر.
 به‌ش خوه‌یان چیه؟ مه‌رگو ناساگی!
 بو ده‌فعی زولم و که‌له‌ک، نه‌سه‌ره‌ون،
 یا ورو کاسی رازو ئه‌فسانه‌ن!
 خه‌لکیان خستوه وه خه‌وه‌نوچه!
 ره‌هبه‌رانیان هه‌ن بو پردو صیرات!
 ده‌مقای مه‌لای هه‌وانه دورون.
 له داوی ژینی دنیا، ئه‌سی‌رن!
 له‌ته‌ک یه‌کتر، ره‌قابه‌تیانه!
 به خه‌لک، حالی کا، خراوی و خاسی!
 تاپلوییکه بو به‌دبه‌ختی به‌شه‌ر.
 گولوله‌ی به‌ختی، که‌وتوته لیژی!
 تازه ببینی ناوچاوی ژیان.
 ته‌نیا مه‌گه‌ر خوا بگاته فریای.

جیگهی غه زهَل ۱۱: ده باره ی آیات:

الم اعهد اليكم...؛ و... معيشة ضنكا، و... لا يغرّكم بالله الغرور و...

---

۶۵۰ لهم شهوه زه نْگهی له رَوژ بِيزاره، که ژيانی خه لک، نازیه تی باره؛
که سالی کولول، هه مو پاییزه؛ ناوچاوی حیات، له به هار زیزه؛
که ره شه، به ختی هه ژار، وهک شه وه؛ له کپی، هاوار، دهن ناداته وه؛
ناکاو، له شه وی له شه وگاران، له شه پویک له نور، له زله ی ئاوات،
له شه وه ره شه بی هه سارانه، هئوای ژيانی، خسته سه ر بیسات.

۶۵۵ چه پکی له گول و، چه پکی له نه رگیز. مه رگتان نه بینم هه رگیزاو هه رگیز.

جیگهی غه زه لی ۱۲:

سه ره تای هاتنی وه حی و مه علوم بونی رازی عجاایه باتی چه ندین سآله و...

بهیټی «لانسار»^۱

---

۱ - بهیټی لانسار: لویچیکه له خهرواری ژبانی - زیاتر - مه‌عنه‌وی مه‌رحوم کاک نه‌حمه‌دی موفتی‌زاده... به قه‌له‌مه‌که‌ی خو‌ی...

«های! خالو ریو گار^(۲)! ریگه زانی دنیای دیارو نادیاری^(۳) ژیان! ← ریگه

نازانم!^(۴) « (۱) »

خوایا! وا له کوّساری هه له تی^(۵) په رنادیاری^(۶) ژیان، ← له بیکه سی و ناشاره زایی، راگه م
لی شیواوه. + ریّم هه له کرده، له لانساری.. کلیله^(۷) گری.. پر له کریوه و کزهبا ← پر له جر
و جانه وهری درو.. ← له دیوو درنج. + ئەللی صدها ساله، ئەم شاخانه^(۸) ← هه رگیز
به هاریان^(۹) به خه و نه دیوه! + تاریکیچ^(۱۰)، وه ها گوژنه وی^(۱۱) سامی، نوخانو هته وه^(۱۲) به

۱ - لانسار: لاسیبه: ئەو به شه له کیو یا ههر شتیکی زهق که پشت له هه تاو بیت... لوتکه ی کیوه که: مه قامی وهی - لانساره که ی:
له بری جیی ئەم به یته یانی: جامیعه ی جاهیلی، له بری جیش یانی: ئەم دنیا - به رهو رۆژه که شی: جامیعه ی دینی، یان: میتافیزیک و
عالمی غیب.

۲ - خالو ریوگار: خالو ریوار: هه رکهس که له ریگاو تی کوّشان دایه به رهو ئامانجیک، به لام چون حه زره ت رهسول الله (دخ) هه مو
ژیان موباره کی هه ره هول و تی کوّشان بوه و ئەویش به شیوه به کی دروست و هاوهه نگاو له گهل واقیع و راستی دا مه رحومی کاک ئەحمه د
ئەو به خالو ریوار هه روا به چه شکینی ژیان خوی ده زانی و روی قسه ی له وانه.

۳ - دنیای دیارو نادیار: فیزیک و میتافیزیک، دنیا و ناخرهت... یان دنیای دیار: ته ده بی ظاهیری؛ وه ک: ته خالقیات و...؛ نادیاریش یانی:
مه عنه وی و دهرونی؛ وه ک: باوه رو چه هان بینی و...

۴ - چون به شه ره مه وجودیکی نه لانساروه؛ به تایبته نیاز گهل و مه ترسی گهل و وه ساویسی چاک و خرابی داهاتوی، بو خوی ناتوانی
ریگه ی سهر - راسی ژیان بینینه وه... (بروانه نامیلکه ی فیتره تی کاک ئەحمه د).

۵ - به ردای و دژوار.

۶ - ئەو سهر نادیار، بی نه ایته، نامه حدود.

۷ - کلیله: رندو، هه رهس: کلیله و... جر و جانه وهری...: ته رسیمیکه له دنیای پر له زولم و زالمی کومه لگاکانی غه یره دینی و هه ره وها
به ناو دینی هاوچه رخ...

۸ - ئەم کیوه به رزانه.

۹ - دینی هه ق و هاوهه نگاو له گهل راستی دا: ئیسلام.

۱۰ - ناحه قی و کافری.

۱۱ - سهر ته نوریکی قورس و سه نگین بو که قه دیم له قور دروستیان ده کردو له سهر ته نوریان داده نا بو ئەوه کپ بی: نه گه رماکه ی بیته
دهری؛ نه هیچی تی گه وی... ده رخونه.

۱۲ - سهره و ژیر کردن، به سهر دا دان.

سهر ولاتا، ← چاو چاو ناویني! (۱) ← بنوسیک (۲) چهس، بهرپا دیار نیه + هه ناوی
 نه گوزیتوه، نازانی: پی به ده می نه ژده هایکی هه فسه را نه که ی + یا نه که ویته گیري
 نه لقه ییک له هزار داوی ← دیوی، بو راوی ئاده میزادان، ← خوی داگرتوه لیم (۳)!

هه ناو به هه ناو، ← جوره بوگه نی، بوچه که وری، (۴) ← به رز نه بیته وه! + نازانم: بو نی
 هه ناسه ی دیوه! (۵) + یا هین که لاکي (۶) دارزیوی خه لکی ری گوم کردوس ← که گورگو
 که متار (۷)، هه لیان دریون ← یا به هه ناسه ی نه حسی ژه حراوی یه کتر گه نیون ← وا دارزیون
 + له پیسی دهرونی خو خه ملیون (۸) ++ دو که لی ره شو کپ (۹)، له هه مو لا ← وه ک جه رده ی
 دلر هه ← سهر ری گرتوه + هه ر تاقه هه ناسه ییک به ی، په لاماری، بو یینی ← لیت نه رفینی!
 ++ له تاو نه هه مگه بو به رامه ی ← تیکه لی نه دو که له ناو چاو تورشاوه، خوینتاله، + که
 نه لی درگاییک له جه حانم، به ره و نه ناوه، کراوه ته وه، + بو هه ناسه ییک (۱۰)، وه خته بخنکیم.

-
- ۱ - چاو چاو نابینی: حوکه ته تاریکی: گوناح و فساد تا ده گاته کوفرو ناهه قی.
  - ۲ - بنوسیک: بستیک.
  - ۳ - له دنیا ی بی دینی دا نه خلاق بی پیشه یه ... یانی چون بی خوداو بی پاداشه دهوامی نابی و هه مو شت و هه مو که س مه شکوکه، سه داقت بی میسداقه.
  - ۴ - بوچروک، بو نی سوتاوی چهوری: نه تایجی نه وسافی نه غیره دینی، وه ک بی نه خلاق و دلر هقی و سته م ...
  - ۵ - هه ناسه ی دیو: وه سوه سه ی شه پتان و شه پتان سفه تان، یان: ...
  - ۶ - به هیلاک چونی هه زاران و زور لیکراوان، یان بی هاوالان و بی هه ولان ...
  - ۷ - گورگو که متار: ده سه لات داران و سه رمایه داران: موسته کبیرین و موتریفین.
  - ۸ - له پیسی دهرونی خو خه ملیون: پیسی هه مو دهرونیانی داگرتوه - خه ملاندن، به ره نگاندن و رازاوه بونیش - ده گوتری: عهرزی که وا خه ملیوه وه ک بوکه بارانه - لیره دا مه به ست نه وه یه که به پیسی ره نگیان گرتوه ...
  - ۹ - زهرو زورو ته زوبری راوه ستاو له به رانبه ره هه ق دا.
  - ۱۰ - بو هه ناسه یه ک ... بو قسه یه کی هه ق، کاریکی باش ... سوزو عاتیفه یه ک.

«های..! خالو ریوگارا! ← به هاوالانمهو، قوربانی ریتم ← به لاگهردانی خاکی

به ریتم» (۲)

های خالو ریوگارا! گهلی هه ولتدا + خوت گه یانه ئه و لوتکه بهرزانه^(۱) + به ره و ولاتی سایه قه و به ها^(۲)، ← که که س نایگاتی. + تا مالوایی لانسار نه کا، + به تین، راوه ستای ← لایی، به ره پوژ؛ لایی، لانسار. + هه رچهن پریک، هه روهک سه گی هار و.. لانگیتر^(۳) ← چه په یان نه کرد ← قولیان نه گرتی + له نه م لاو ئه ولای لانساره وه ← به رده بارانیان نه کردی + تو: هه ر ← هه تا ئاخرین هه ناسه مولهت^(۴) + له و دیو بو ئه م دیو^(۵) + به دهم و پلو، به قاچ و قولی برینداره وه، + به سهر ولاتی نه م خه لکه سپله و نه فاما ← هه لت ئه رژان ← باوش باوشی هه ناسه ی به هار^(۶). + وهک نه لین: کیوی قایم و گه وره^(۷) ← ئا، له و سهر یاله^(۸) و تو راوه ستای، نه گه ر بیو، یه کراس له سهر چاوکه ی ئه و خوهره تا وه ← شه پولی برژی به سه ریا، هه لار هه لاری نه کا + نه و تیشکانه^(۹)، تو، له و سهر بهرزانه ← وهرت نه گرتن + به ودمی^(۱۰) دهم و نوفوسی پاکت ← له به رگی خه لاتی خواییت نه گرد + تا ولات و خه لک ←

۱ - نه و لوتکه بهرزانه: مه قامی وهی وهرگرتن.

۲ - ولاتی سایه قه و به هار: عالمی غه یب، میتافیزیک.

۳ - لانگیتر: سه گی که بی وهرین پیاو بگری. یانگیتر.

۴ - مولهت: مولهت، نه جهل.

۵ - له و دیو بو ئه م دیو: له عالمی غه یبه وه بو ئه م دنیا.

۶ - هه ناسه ی به هار: نایهت و وهی خودا.

۷ - کیوی قایم و...: ناماژیه به نایه ی: «لو أنزلنا هذا القرآن علی جبل لرأیته خاشعاً متصدعاً من خشية الله...» نه گه ر نه م

قورنانه مان بناردبا بو سهر کیو؛ له خه شیه تی خودا هه لار هه لار ده بو... (بو رن بونه وهی مانا و مه بهستی نه م نایه پیروژه گوی بگره بو نه واری عه رزی نه مانه تی مه رحوم کاک نه حمه د).

۸ - سهر یال و سهر شاخ: مه قامی وهی وهرگرتنی قورنانی پیروژ.

۹ - نه و تیشکانه: نه و نایه تانه.

۱۰ - ودم: مبیاره کی، پیروزی، یومن.

گفته‌که‌ی کیوه سه‌خته‌که‌ی^(۱) سیئا ← گریان تی‌نه‌چی، نه‌بن به‌قه‌نسه^(۲). + نه‌بن به
 «کلتور^(۳)». ++ هیچکسه‌س ناتوانی: ٚه‌و سهر شاخانه ← تو، بو به‌هاربارانی ولاتی
 سه‌رمابردوی خه‌لکی لی‌قه‌وماو، چوی ← بلی: منیش ییم.^(۴)

به‌قوربانت بم، رچه‌شکینی پیشره‌وی هه‌مو ریوگاری ری‌ناس! + ولاتی که‌تو نوربارانت
 کرد، + له‌دوای به‌ینی^(۵) ← ديسان ته‌مو مژ^(۶)، کیی کرده‌وه ← بو به: شه‌وخانه.^(۷) + خه‌لکی،
 له‌بیریان نه‌ماوه، تامو بوی روژو.. هه‌تاو + ته‌نانه‌ت ← ٚه‌گه‌ر له‌لاییک، پرشه‌ی
 خوره‌تاو^(۸)، دیار بی^(۹) ← خووی لی‌لانه‌دهن ← سلی لی‌ٚه‌کن! + ٚه‌لیی ٚم‌خه‌لکه،
 شه‌مشه‌مه‌کویره‌ن^(۱۰) ← له‌روژو روچیار^(۱۱)، ٚه‌سله‌مین‌ه‌وه! ++ ٚم‌دی بو ٚه‌ودی، ٚم
 کولان بو ٚه‌کوچی^(۱۲) ← ته‌نانه‌ت: ٚم‌مال بو ٚه‌مال ← یه‌کتر نانسن^(۱۳)! + هه‌ر وه‌ک
 بیگانه‌ی هه‌فتا پشته‌یی^(۱۴) + باوا گه‌وره‌یچیان، + له‌مزگه‌وتیکا ← پیکه‌وه، نویژیکیان
 نه‌خویندی^(۱۵) + برا، له‌ترپه‌ی پای برای باوکو دایکی^(۱۶) هاویشته، ٚه‌سله‌میت‌ه‌وه! + هه‌روه‌ک
 دوشمنی خوینی^(۱۷) باب کوشته ← له‌ناوچاوی یه‌ک، درژن^(۱۸) ← بیزارن! + له‌چه‌شنی ده‌عبای
 کیوی، مله‌زیان^(۱۹)، لیک بردو ته‌وه. + خوراکی خوشیان، وه‌ک جه‌حانمی، له‌زوخواوه‌و کییم!

- ۱ - گفته‌که‌ی: وه‌کو. کیوه سه‌خته‌که‌ی (نورای سینا: ئامازه‌به‌به‌و چهن کسه له‌به‌نی ئیسرائیل که له‌هزره‌ت موسا داوایان کرد خودا بیینو ته‌ج‌للی خوداوه‌ند سوتاندنی و بون به‌کله سویحانی!
- ۲ - قه‌نسه‌س: بالداریکی خه‌پالی یه‌که‌ده‌لین ده‌خوینی، بال لیک ده‌ده، گر ده‌گری و ده‌سوتی.
- ۳ - کلتور: سورمه‌دان.
- ۴ - ییم: دیم.
- ۵ - ته‌پو مژ: بی‌دینی و ئیمتیزات... ٚه‌فکارو ٚه‌خلاق‌ی جاهیلی...
- ۶ - شه‌وخانه: کوفرو باتل گه‌رابی، چونکه بی‌انمایی ئاسمان به‌شه‌ر بی‌شه‌له‌ قانونی بی‌که‌مو کوپی، چون ته‌نیا خودا که‌خالقی ئینسانه؛ ئینسان ده‌ناسی و به‌س... له‌وه‌دوا هه‌ر قانونی ٚه‌و ده‌بی‌ر‌ه‌وا بی... (بروانه نامیلکه‌ی فیتره‌تی مه‌رحوم کاک ٚه‌حمه‌د).
- ۷ - پرشه‌ی خوره: هاواریکی هه‌ق‌خوازانه و به‌ره‌و دین.
- ۸ - شه‌مشه‌مه‌کویره: خه‌لکی راهاتو به‌تاریکی و مه‌زلومی...
- ۹ - روچیار: هه‌تاو.
- ۱۰ - کوچی: کوچه.
- ۱۱ - یه‌کتر نانسن: ئامانجی دین به‌دی‌هینانی محه‌به‌ه‌ت و خوشه‌ویستی پایه‌دار له‌به‌ین به‌نی‌ئینسان دایه‌و ٚه‌وکاره‌گرینگ و پر به‌ره‌که‌ته‌ش هه‌ر له‌وی ده‌کالیت‌ه‌وه، - چون بو کونترولی نه‌فسی سه‌رک‌ه‌ش سزای جه‌حانمی هه‌یه‌و بو‌پازی کردنی هه‌ست و غه‌رایز جه‌زای به‌هه‌شت - له‌مه‌کاتبو ٚه‌فکاری دیکه - هه‌روه‌ک تا ئیسته‌ی میژوش هه‌روا بوه - محه‌به‌تیک نیه‌مه‌گه‌ر که‌م و کوپ؛ یا پچر پچر؛ یا تیکه‌ل به‌هه‌وا و هه‌وه‌س و مه‌سله‌حه‌ت! یا هیج و وه‌حشیانه...
- ۱۲ - درژ: گرژ، مرو مۆج.
- ۱۳ - ملاز: که‌مین، ملاز بردنه‌وه: که‌مین دانانه‌وه.

«ئەي خالو رېوگارا! داخوم خوا بى كا ← بە و دەم و نوفوسە پاكە ← رېگام،

رۇشن كەيتەو؟» (۳)

خوآگيانى! مشتى^۱ منال^۲ بو^۳م، دنيا ھەر لانسار بو^۴. + گەورە ژىرەكان^(۱)، ھەروا، لە چەشنى شەوچەرەي زمسان ← لە بەرەپوژەو.. ساياھەتەو.. بەھار ← ھەكايەت و رازيان ئەوت بو^۵مان. + ئەم جورە رازە، ← ھەرچەن لە دەنگو رازى تر ← خوشتر بو^۶ن، + ھەرەك دەنگى تر ← وەك ھەمو^۷ شت ← سەرما بردو^۸ بو^۹ن. + جار جار يېكېچ، وا ھەل ئەكەوت، ← بە دەم رازەو، خەومان لى ئەكەوت! ++ بەلام برى جار، بو^{۱۰} تاوى، دو^{۱۱} تاو ← دەنگى برى رازويژى خوئيشي^{۱۲}رئىن ← فەرقيكى ئەكرد! + وەك بيژى: ← لە گەل ھەناسەيان، بو^{۱۳}نى بەھار^(۲)، ← يا زرنەي خوهرەتاو، ← يا خرەمى نەرمى پېرئىنگ بارانى خوهرەتاو ئەھات! + ئەصلەنى، لە دەنگى رازويژ ناچو^{۱۴}. + ھاللاوى گەرم و خوشى تېكەل بو^{۱۵} ← رەگى بى ھيژى دللى سېرکە وتو^(۳)ى لەشى بى گيانى، ← ئەشەكانەو. + لە دەم و چاوى رازويژو منيچ، خوئىنى ئەزايى^{۱۶} ← وەك بيژى: ← زيندو^{۱۷}ين! + وەك بيژى ← لە ناو دەنگى رازويژا ← ھەرەك گيان، لە ناو لەشى گياندارا ← دەنگىكى تر بو^{۱۸}. ++ ئەو دەنگە، سەير بو^{۱۹}. + وەك دەنگى خەلكى نەبو^{۲۰} + ھەر لە دەنگى لانسار، نەئەچو^{۲۱}! + ئەصلەن: وەك دەنگى دنيايىكى تر بو^{۲۲}. ++ وەك تى گەيىشتم: گەرمای ئەو دەنگە ← لە تىنى نامەي خوآگيانى^(۴) بو^{۲۳} ← كە بو^{۲۴}مان ھاتو^{۲۵}. يا خو^{۲۶} لە ودمى دەم و نوفوسى خالو رېوگارى دلسوز بو^{۲۷}، + كە ئەو نامەيە، ھيئابو^{۲۸} بو^{۲۹}مان + ھيژى ئەدا پي^{۳۰}م.

۱ - گەورە ژىرەكان: ماموستايانى ئايىنى ...

۲ - بو^۳نى بەھارو زرنەي خوهرەتاو و خرەمى نەرمى...: تەشبيھاتىكىن بو^۴ رحمت و بەرەكاتى ھەق...

۳ - بى تاوو تىنى دەستى رەنج و ئازارى جاھىلى و بى دىنى.

۴ - نامەي خوآگيان: قورئانى پېرۆز.

ئەو دەنگە خوشە، كە گەلى زورتر لە ھەزار سال بو^۱ ← نامەى خوا گيانى^۲ ←
 خويندبوو ھەو بو^۳ خەلكى لانسار، + لە ناوى دەنگى رازويژەكانا ← باش ديار نەبو^۴. + نەختى،
 چاوو گويم كرياو ھە، ئەنجا + جار جارى، ھەر خوم، لە باتى رازويژ ← نامەى خواگيانيم،
 تماشا ئەكرد. + ھەك بيژى: دەنگى خالو ريوگار ← برى جار ← وا باشتر ئەھاتە گويم.
 خەلكى، ئەيان وت: ئەو دەنگە، راسە. ← چون ئيژى، واسە. + بەلام، ھەك تريچ، توزكالى^۵
 نەبى ← ناچوتە دەمى ھو! + ھەك بلى ميخكوت، كراون، ← جوئەو تەكانيان نەبو! + برى تريچ
 بوئ: ئەيان وت: ئەصلەن، ھيچى، وا نىە. ← خەوو خەيالە. ++ رازويژەكانيش، كاس و
 ولئەواز^(۱) ← ھەر ھەكو خەلك بوئ. ← بگرە: بريكيچ، ھەر تەنيا بە زوان ← يانى: راز وتن،
 ← ھاوارازو ھاودەنگى دەنگەكە بوئ. ++ منيش جار جارى، ئەھاتە دلما: ← ئەى، ئەگەر راسە
 كە ئەھلى رازن، ← خاوەنى پيشووى رازيان خوش ئەوى، ← بو ھەوليك نادەن؟ + بو
 ناكەونە سەر رى خالو ريوگار؟! ولات، برەنگينئەو ھە بە رەنگى بەھار ← زيندو كەنەو ھە،
 ھەريم^(۲) تا ھەريم؟

دەئو دەئو دەئو ← نە جارى، نە دو، نە صەت، نە ھەزار ← نە روژى، نە ھەفتەيى، نە
 مانى، نە سالى، دو سال، ← ھەر بيرمەكردەو: + داخوم رازى ئەو دەنگەو، ئەم گشتە رازە،
 ← كە ھەر باسيكى لە سەر زارانن: + رازى ئەو خالو ريوگارە ← كە خويان ئەلین:
 پيشرەوى ريگاي بەرەو بەھارە، + ئەلین: ھەرکە، بو خەلكو ولاتى، بەھارى، ئەوى ← ئەبى
 لە شوينى ئەو بچى، چيە؟ + ئەگەر گشتى، ھەر، ھەك بريک ئەلین، بە ناونيشانى
 رازويژەكانمان^(۳) ← خەوو خەيالە، + ئەى ئەو نامە، چە؟ ++ تىگەيشتەم: نە! + ئەوانە^(۴)،
 لەم نامە ناشارەزان. + يا قولى دليان، گيرى نساو. + يا كاسو وري خوهرە چلكنەو ←

۱ - ولئەواز: گيژو سەرگەردان.

۲ - ھەريم: ناوچە.

۳ - بە ناونيشانى رازويژەكانمان: بە پى عەمەل و رەفتارى مەلاكان و ريبەرانى دينى، دەلین ئەگەر دين راستە ئەى بو مەلاكان
 خويان نايكەن...

۴ - ئەوانە: ئەو برەى دەلین: بە ناونيشانى... واتە: ئيراد گران لە دين...

به‌هاره دوروینه‌ی فه‌نبازانن. + نه‌ء! خه‌و نایینم. ← نه‌ء! خه‌یال نیه. + له‌نامه‌که‌ی خوا
گیانی‌چا^(۱) ← هه‌ر وه‌ک له‌ رازی رازویژه‌کانمانا ← ده‌نگیک ئه‌بییم!

ده‌نگیک دیته‌ گویم. + ده‌نگیک له‌و دور دورانه، بیته^(۲) گویم. + ده‌نگیک، که‌ ئه‌ونه‌ ئه‌زانم:
وه‌ک ده‌ن گیفه‌ی کزه‌باو، گرمه‌ی کلپه‌، + یا له‌ چه‌شنی بو‌ره‌و.. نرکه‌و.. قیژه‌ی ده‌عباکانی
ئه‌م لانساره‌ قوشه‌ نه‌حسه، نیه! + یا وینه‌ی ده‌نگی مشه‌ی جورجوری ئه‌م خه‌لکه، ←
ته‌نانه‌ت ده‌نگی رازویژه‌ خوین شیره‌نه‌کان نیه! + ئه‌و، جوروی‌تره! + خوایا! له‌م ریگه‌ دوره
هه‌زار ساله‌وه، «آمنا»^(۳). ++ چه‌نم پی خوش بو: + خوزگا ئه‌و ده‌نگه‌ خوشه‌م ← - که‌ جوان
بو‌م ده‌رکه‌وت: ده‌نگی شاره‌زای شاری به‌هاره،^(۴) ← ده‌نگی پیشه‌وه‌ی ریوگاریانی ری‌ی
به‌ره‌و هه‌تاوه^(۵)، + - له‌ زاری جوانی خاوه‌نی ← نه‌ک به‌ تیکه‌لی ده‌نگی رازویژان، + هه‌ر له
گوی‌بوایه! + نه‌ک هه‌ر جارجاری! + یا، لای که‌م، که‌سی، له‌ باتی رازان، باسم بو‌بکا، +
ده‌نگی، وه‌ک ده‌نگی خالو ریوگار بی! ++ بو‌ه به‌ ئاواتی له‌ دلما: هه‌ل‌سم! + هه‌ل‌سم: ری‌که‌وم
← تا نه‌گه‌مه‌ سه‌ر ری‌ی شاری به‌هار، + وا، ریوگاری خاوه‌نی ئه‌و ده‌نگه‌ خوشه‌ کردیه‌وه؛
+ له‌ویوه، تیشکی روچیار، رژان، به‌ سه‌ر ولاتا ← لانساری، پی زیندو کرده‌وه؛ + تا
دیسان به‌هار نه‌هینمه‌وه بو‌ ولاته‌که‌مان ← نه‌ بو‌ی، دابنیشم: نه‌ وه‌حه‌سیم.

که‌وتمه‌ ری‌. + که‌وتمه‌ ری‌، ته‌نیاو.. ناشاره‌زا ← چو‌م. + هه‌ر چو‌م.. هه‌ر چو‌م. ← نه
ری‌ ناسینی.. نه‌ راویژکاری! ++ ته‌نانه‌ت هه‌ر زو، ← هیشتا سینزه‌ چواره‌ده‌ سالانه‌ بو‌م ←
ئاواتیچم هه‌ر کال و منال بو، + ئه‌ونه‌ چو‌م هه‌تا لانساره‌که‌ی خو‌مانم^(۶) جی هیشت ← تا
گه‌بیشتمه‌ لانساریکی تر^(۷). ++ ئای!.. ئه‌مه، بیسو چه‌ن ساله‌ + له‌و کاته‌وه‌ وا، به‌ شوینما
هاتن ← یا زورو، یان که‌م، + چه‌ن زورتر له‌ جارن ← ده‌ردو سه‌خه‌تی جور جورم دیوه!

۱ - چا: شا: له‌ نامه‌که‌ی خوا گیانیش دا...

۲ - بیته: دیته.

۳ - آمنا: ئیمانمان هینا، وشه‌یه‌کی عاره‌بی‌یه... ئیشاره‌ته‌ به‌ ئایه‌ی سمعنا منادیا ینادی...

۴ - شاری به‌هار: دین... عاله‌می غه‌یب... به‌هه‌شت... شاره‌زای... وه‌ پیشه‌وه‌ی...: حه‌زرت محمه‌د (س.خ)

۵ - هه‌تاو: هه‌ق: ئیسلام... عاله‌می غه‌یب...

۶ - لانساری خو‌مان: کوردستانی به‌ستراو به‌ ئیرانه‌وه.

۷ - لانساریکی تر: کوردستانی به‌ستراو به‌ عیراقه‌وه.

+ هەر چی مارو مور^(۱) .. چرو جانه وەر، بو مان ئه هاتن، ← ئه وه گشتی، هیچ؛ + زور جاری
وا بو؛ نزیك بو خوم و هاوریه کانم ← له نابه له دی^(۲) . ← یا - بری جاریچ - هەر له لاساریم،
+ له تاش و هه له ت، وا به ربینه وه ← نهینه وه سه ر پی^۱ + به لام، شوکری خوا ← دهنگه
خوشه که نه جاتی ئه داین. + نیشانی ئه دام: ← چون بروم هه تا که ومه وه سه ر پیم.

---

۱ - مار و مور و...: نیروگهل دهرهوهیی خرابه، وهک شهیتان و شهیتان بهرستان و...
۲ - نابه له دی و لاساری و تاش و هه له ت: نیروگهل دهرونی خرابه: ئه فکارو ئه عمالی جاهیلانهی خو...

«هه‌ی خالو ریوگار! به قوربان‌ت بم ← سهر ده‌لیله‌ی ریوگاران‌ی ریگه‌ی

دلسوزی و راسی! (۴)

ریواری‌تریچ، وه‌ک من، گه‌لی‌هه‌ن له‌ دورو‌نزی‌ک. + نه‌ ئاگاییکمان له‌ یه‌که‌و؛ ← نه‌ ده‌نگ یه‌کتر ئه‌ بیسین! + نازانم: ئه‌وان چونه‌ کارو باریان؟ ← داخوم وه‌نه‌ من^(۱)؛ + ریگه‌ برینیان، په‌له‌قاژه‌یه‌؟ + به‌ دهم هه‌ناسه‌برکی‌و.. ← وره‌ بردن^(۲) و.. ← پا‌هه‌ل‌که‌فتن‌و.. له‌ تره‌وه‌؟ + له‌ گه‌ل‌هه‌له‌ چو‌ن‌و ← بری‌جاریچ، ریگه‌ گوم‌کردن؟ + یا‌بیژی: ← ئه‌وان بزاندن ← له‌ گه‌ل‌ماندویی‌ ← ره‌فتی^(۳) به‌ره‌و‌روژ‌چو‌ن، ئه‌بی‌چو‌ن‌بی‌؟ + بیژی: له‌ ره‌حمی‌ خواوه‌، رچه‌ی‌سوسه‌باییکیان^(۴) بو‌شکا‌بی‌؟ ← درزی‌ک، له‌ رو‌یان ← به‌ره‌و‌به‌ره‌روژ‌ کرایته‌وه‌؟ ← که‌ ری‌به‌هاریان‌لی‌هه‌له‌ نه‌بی‌؟ + نازانم! ← یا‌خوا، یا‌خواییک، تی‌لیم^(۵).

وه‌ک من بیستومه‌: چه‌نای‌چه‌ن‌ساله‌ + نه‌ وه‌للا! ← بیژه‌: ئه‌مه‌ چه‌ن‌پشته‌ + هه‌ر‌له‌و‌ وه‌خته‌وه‌ به‌هار‌توراوه^(۶) له‌ خه‌ل‌کو‌ولات‌ + هه‌ل‌که‌وتو‌ن‌هه‌ندی‌ ئازاو‌بلیمه‌ت ← یه‌ک‌ یه‌کو، دو‌دو‌ ← یا‌ده‌سه‌ده‌سه‌ + ری‌که‌وتو‌ن‌به‌ل‌کو‌روژ‌بدو‌زنه‌وه‌ + باوه‌شی‌له‌ نور‌بینن‌ ← بیننه‌وه‌ به‌هار‌له‌ ولات‌ ← له‌ خه‌ل‌کی‌داماو. + به‌لام‌خه‌ل‌کی‌دامرکاو‌بیوان، هه‌ل‌نه‌ساون‌ شوینیان‌که‌ون ← هه‌تا‌ئاخری‌ ← به‌ماندویی‌و‌تاق‌و‌ته‌نیایی‌ ← گه‌ییونه‌سه‌ر‌که‌ل‌ + که‌ تازه‌ئیتر، ولاتی‌روژه^(۷) و‌شاری‌رو‌جیاره‌ + نور‌هی‌و‌چان‌و‌سیپالی^(۸) قورسی‌ته‌ن‌فره‌

۱ - وه‌نه‌ من: وه‌کو‌من.

۲ - وره‌ بردن: له‌ خو‌بوران. له‌ خو‌بون.

۳ - ره‌فت: ره‌وت، شیوه‌ی‌رو‌یین.

۴ - سوسه‌با: بای‌نهرم، کزه‌با، سروه.

۵ - تی‌لیم: لیم‌دی.

۶ - توراتی‌به‌هار: نه‌مانی‌حوکمی‌ئیسلا‌م‌له‌ ولاتانی‌ئیسلا‌می‌له‌به‌ر‌زو‌لم‌و‌فهدادی‌به‌ریلا‌و...

۷ - ولاتی‌روژه: عالمی‌غه‌یب.

۸ - سیپال: لیباس، په‌رو‌کو‌ن، په‌رو‌ی‌ش‌و‌دراو.

دانه+ يا چرڼه و درڼه،^(۱) هه‌لی دريئون: + گيانی پاکو خاويڼيان له باری تهنی زه‌خساويان^(۲)
 ← هه‌ساوه‌ته‌وه + يا خو: هه‌ر يه‌کراس، شابالی ټه‌جه‌ل،^(۳) له خه‌لکی مردو هه‌لی بريون ←
 به‌ره‌و تاوو ساو ← به‌ره‌و ولاتی هه‌ميشه به‌هار. + ولاتيش، هه‌ر وا ← کړ و کپ ماوه له
 خه‌لکی بي‌گيان: + نه هورته‌و به‌ره‌ی جوټياریکی زيڼدو، توای ژيان چين ← تيته‌گوي + نه
 چرپه‌ی رانی! ← نه ده‌نگی گه‌شی ملاوی^(۴) شوانی! ← له ناو ئاوايي! + نه ئه‌زانی: کامه
 ئالفجاره‌و، کامه مه‌زرايه؟ + نه شوين و شوينه‌واریک دياره ← له به‌راوو ديم!

---

۱ - چرڼه و درڼه: موسته کبيرين و موترينين.
 ۲ - زه‌خساو: په‌تاو له ژير بارو قورسايي‌دا، ماندو.
 ۳ - ټه‌جه‌ل: ټه‌جه‌ل، مه‌رگ.
 ۴ - ملاو: زولال.

«های خالو ریوگار! کوچو کاروانی ژیان — ژیانان له بیئر نه ماهه»

(۵)

دوینې،^(۱) خه لکی چهن ئاوايي^(۲) ← که ئاوايي^۱ ئيمه چيان له گهل بو، + گه لي^(۳) گه وره يان بو کردو، ← له شوين ريوه گاره کانا^(۴) ← به خو ره تان و ته کان و شه کان، بو ي وده رکه وتن. + ئاخري ← ههر چهن زور سه خله تيان دي + فره فره چيان ئي وه ري مردن، + به لام نه لي ماندو بوَن ← نه به زين، + وچانيان نه دا.. هه تا پر چني هه تاويان هينا ← لاگوي لي^۱ شنهي به هاريان پژان ← به سهر ولا تا. + به لام له ههر لا، لاوه يي^۱ و خويي^(۵) + وا، له م سوسه باو.. له م مشته تاوه بهر بون ← وه ها ته پو تو زيان خستگه سه ري ← چاو چاو ناويني! + خو منيچ له بهر گيري ريگاي خوم ← کاريکم لي ناي. + «خو خويي په کانيش^(۶)، ← يا ههر حالي^۱ نابن ← يا گوي ناگرن!» + نه ونه م پي نه کري له دوريکه وه، + له ناو درنالي^(۷) ← که ههر به دس وان، تي ترنجوم ← له دسو په لي، ته کان بريوم، + هه روا جار جاري، له ژير ليوه وه، ورته يي بکه م! + نه ويچ کي بيژي ← تازه ودوا ئيتر، ههر گوي بو بگرن! + ده ي، جا، ئيتر چي؟! + مه گهر ههر له جي خومه وه، له خوا بلا ليمه وه. + نه ويچ جا کي بي بزاني^۱ ← دو عاي بي ته کان^(۸) قه بول کري ليم! ← نه بيته به ردي، که ويته بهر پيم! + خو خوايش نه زاني: ← چي تر، که په سه ن بي ← ناکري پيم^(۹).

۱ - دوینې: شوږشي گهلاني ئيران دژي حکومتی پاشابه تی له ۵۷ هی ک.ه.

۲ - چهن ئاوايي: ميلله تانی ئيران.

۳ - گهل: هه ره وه، يارمه تی به کومه ل و تیکرایي.

۴ - ریوگار هکان: ریبه رانی شوږش.

۵ - لاوه يي و خويي: خارجي و داخلي به نيسبه ت شوږش... واته چ نه وانهي هه وليان دابو بو سهر که وتني شوږش؛ چ نه وانهي هه وليان نه دا بو...

۶ - ریبه رانی شوږشي ئيران.

۷ - درنال: که نده لایي ناودر... مه به ست زيندانه، يان گوشه ی خه لوه ت وه ک کرماشان و...

۸ - دو عاي بي ته کان: نزا و نيازي بي هه ول دان.

۹ - ناکري پيم: له ده ستم نايه.

«های خالو ریوگارا! ریگه نازانم! دهردت له گیانم»

(٦)

له ریوگاره‌کانی هاوری منیچ ← زوریک ههر وهک من ← له گهل براون.^(١) + له‌م پهل و، له‌و شاخ، گوم بوین له یه‌ک. + نازانم: داخوم ههر کامی ← له ناو چ درنالیکا گئیران کردوه، + باقی‌تریچ، ههر له ته‌ک ته‌کان و په‌له‌قاژهدا ← لیوبه‌بارو چاوه‌روانن: ئە‌بی ← چی‌مان به سه‌را هاتی ← یا بی؟ ++ خه‌لکی ئاواپی ته‌م داگرتویچ،^(٢) کزو ده‌سته‌ژنو ← یا: چاو خه‌والو، هه‌روا له جیوه! + هیواداران.. یا.. به ته‌مان به‌لکو: ← ریوه‌گاره‌کانیان، + به باوه‌شیک ره‌نگو بو‌ی روژه‌وه، + له‌م ریگه سه‌خت و هه‌له‌ته ← ئە‌ویچ، له گهل ئە‌م گئرو گرفته ← بی‌نه‌و ئاواپی. + بی‌نه‌وه ← دنیای سه‌رمابردو‌یان ← بکه‌نه به‌هار. ++ بریگیچ، وا، ره‌نگو بو‌ی به‌هاریان له بی‌ر نه‌ماوه ← وا تامی ژیانیان، لی شیواوه، + نازانن: زیاتر له هه‌زار ساله، دنیا چ باسه؟ ← چی‌لی قه‌وماوه؟! بی‌خه‌م و خه‌یال ← چاوان له خه‌وی نه‌گه‌تی‌ داچو ← ده‌میان له کی‌م و زوخی برینی یه‌کترین ناوه!^(٣) + ئە‌وه‌یان، پی، هه‌م نانه:

---

١ - له گهل براون: دواى سه‌رکه‌وتنی شو‌رش چون سه‌رانی شو‌رش به به‌لینی یه‌کانی خو‌یان که ره‌فی سته‌م گه‌لی ته‌به‌قاتی و میلی و مه‌زه‌به‌ی بو عه‌مه‌لیان نه‌کرد مه‌رحومی کاک ئە‌حمده له گهل‌یان نه‌ماو ئە‌وانیش چه‌بیه‌کانیان هی‌نا سه‌ر کارو په‌رو بالیان گرتن و جا به‌ریان دانه‌گیانی مه‌کته‌بی قور‌ئان تا بی‌هیچ زه‌حمه‌تیکی خو‌یان له له‌مپه‌ری وجودی مه‌کته‌بی قور‌ئان - که کوسپی گه‌وره و جیدی به‌ری‌یان بو - بگوزه‌رین، (هه‌لبه‌ت بو خو‌یان عه‌یب بو پاسته‌و خو‌ بی‌نه‌مه‌یدانه‌وه، چون به ناوی ئیسلامه‌وه شو‌رشیان کردبو کاک ئە‌حمده‌یش چی نه‌ده‌ویست، جگه ئیسلام)، جا له‌و کاته‌دا کاک ئە‌حمده‌دیتی ئە‌گه‌ر له گهل سه‌رانی شو‌رشی نه‌وپای ولات شه‌ر بکا هه‌م بی‌گون‌اچیکی زور له‌نیو ده‌چن هه‌م دل کوفرو ئامریکای پی خوش ئە‌بی؛ ئە‌گه‌ریش له گهل چه‌په‌کان شه‌ری کردبا دیسان زوریک بی‌گون‌اچ که نیوی خو‌یان نابو چه‌یو، چشیان لی نه‌ده‌زانی، مه‌گه‌ر هه‌واو هه‌وه‌سی، له‌به‌ین ده‌چون؛ ههر بو‌یه له کاتی‌ک‌دا که کاک ئە‌حمده‌ قودره‌تی مه‌تته‌قه‌بو؛ ده‌ستوری به هه‌مو پیشمه‌رگه خو‌شه‌ویسته‌کانی دا که چه‌ک فری دن و له‌گهل کس شه‌ر نه‌کهن. ئە‌وه بو له نیو مه‌کته‌بیش دا ئالو‌زی و بی‌خه‌به‌ری یه‌ک له یه‌ک به وجود هات... ئە‌گه‌ر (گهل) به مانای هه‌روه‌زی بی، - وه‌کو پیش‌تر ئاماژه‌کرا- ده‌نا له گهل براوانی: زیندانی یه‌کانی مه‌کته‌بی قور‌ئان له سالی ٦٢ ک.ه... (گوی بده به نه‌واری ره‌واپیتی ئە‌ساسی خانه‌واده‌ی مه‌رحومی کاک ئە‌حمده).

٢ - ئاواپی ته‌م داگرتو: کوردستانی خو‌شه‌ویست.

٣- ده‌میان له کی‌م و... بو چه‌وسانه‌وه‌ی یه‌کتری سه‌ریان کردو‌ته که‌ول و نوقاتی زه‌عی یه‌کتری... ئیستعاره‌یه‌که وه‌رگی‌راو له ئیستعاره‌گه‌لیکی قور‌ئانی وه‌ک: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالِ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا» (نساء/١٠) وه: «و لا يَغْتَنَّبُ بَعْضُكُم بَعْضًا: أُوْحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا» (حجرات/١٢).

هم ئاوه! + لی گیز ئه بن^(۱) و ← چاو ئه چو قینن ← سهر ئه له قینن ← دهم ئه ته قینن! + له ته پو دو کهل بوچه که وری^۲ ← هه ناسه گرتتر له بووی سهر لولهی کوره خانه کان ← له شاری تاران، + ← مش مشی^۳ ئه که ن^(۲) ← له لایان وایه: هه ناسه، وایه! + به شد بریی^(۳) ← به هبه هی بو ئه که ن! + که سی^۴ نیه دابچه کی: ← ئاخر، ئه بو له کوی^۵ بم؟ ← ئیستا که له کویم؟

بریی^۶ روح سوکیچ^(۴) ← که ئه م ژینه پیسه یان^(۵) پی ژیان نیه، ← بی زیان له کیم و بوگه ن دیته وه، + هه ل ساون به ره و ئه م که ل و ئه و که ل ← به خو ره تان و.. ← به ته قلله و ده وو ← هه ناسه برکی^۷ + له شوینی دوروی چهن سیحریازی^(۶) + که ئه لین: له و لاسه رانه ی هه ر ئه م لانساره + ئاواپی ییک هه س ← رو جیار بارانه! ++ منیچ سه ره رای دهر دی گرانی دل و دهر وئم ← (نه ک گیرو گرتی سهر ری^۸ ← که بو ری بواری ری زانیش، پیش دی)، + له شوین ئه م لاوه خوینشیرینانه، + هه م بو ئه وانه که دل به هیوا ی ریو گاره کانن ← (چ ئه وانه، و، پی یان ناکه فی^۹ ← چ ئه وانه و به دلله کوتی، چاو له کوسارن) + هه م له خه می ئه و گه نه خوره کان،^(۷) + وهخته بلیم: هه ر وه ک بو هاواله ته فرو توئاکان + دلی ره تاوو، وچان نه دیوم ← خه لپانی^(۸) خوینه. + داخو دهر دی گیرو گرتی خوم ← نیه له به رچاو: ← چاوی له فرمیسی^(۹) خه م پر له خویم.

---

۱ - لی گیز بون: لی گیز ئه بن به توندی و گهرمو گوری به وه لی ده چنه پیسی.

۲ - مش مش کردن: هه ناسه هه لکیشان توند - توند له بهر بوئیکی خوش.

۳ - به شد بریی: بهشت بیری، شتیکی خراب که ئیشه لالا به شی تووی پیوه نه بی و لی بیری.

۴ - بریی روح سوکو خوینشیرینان: خه باتگیرانی چه کدار و بی چه ک: بی دین و دینداری که مو کوپ.

۵ - ژینی پیس: ژینی په ستانه و ژیردهستی...

۶ - سیحریاز: سیاست بازی به دهوو که له کاوی...

۷ - گه نه خور: هه م مونا فو دوپو، هه م خو فروش. ئه وانه ی ژینیان هه ر وا به فیرو دهرواوی خه مو خه یال و به رابواردنیکی ئاسایی به پی نهریت و باوی زه مانه...

۸ - خه لپان: خه لپان، شه لال.

۹ - یانی هه ر وه ک بو هاواله پرش و بلاوه کانم خه مبارم؛ وهخته ئاواش بو خه باتگیرانی فریوخواردوی سیحریازان؛ بو خو فروش و دین فروشه کان؛ هه رهوا بو خه لکیک که به ته مای خه باتی ئی حساساتی و نامه عقولی بی دینه کان و هه روا ته واو له دین حالی نه بووه کانن خه مبارم.

«های خالو ریوگار! سه رم، سه رگه ردی خوت و ریگاته ← ری لی شیواوم!»

(۷)

ئه‌ی خویا! مشتی منال بوم ← به بی قاچ و قولی^(۱) ئم ریگه پر رهنج و سهخت و هه‌له‌ته +
ته‌نانه‌ته به بی‌شاره‌زاییش له‌م تاشو، درنال^(۲) و، زهررد^(۳)، خلیسکو، زقه^(۴) «دیار و،
نادیارانه» + به لام به دلی پاکه‌وه، ← به خوشه‌ویستی^۵ ئم خه‌لکه‌ی خوت و شنه‌ی به‌هاری
که بوته‌ه ناردن، + له لانساره و ← به ره و ری^۶ به ره و ولاتی به‌هار ← که و تمه ری
ته‌نیا. + خویا! خوت ئاگاداری: ← له گه‌ل گه‌لی سه‌رکیشی^۷ و، لادانی^۸، + به دلما نه‌هاتوه تاقه
جاری^۹ ← هه‌وه‌سی گه‌ری^(۱۰) ← یا: ری گو‌رانی^{۱۱} ← یا: لی‌گه‌رانی^{۱۲}. + خویا! زور کات، هه‌ر
نه‌ختی سه‌ری ماندو‌ییم هه‌لیناوه، + یا: بو لادانی خه‌لک له گه‌نکاوی^{۱۳}.. گری^{۱۴}.. هه‌له‌تی^{۱۵} ← له
هه‌رام داوه، + چه‌پله‌و جنیو‌بارانی گه‌ربازان ← له شوین و انیش: خه‌لکی ساده و نه‌زان: +
های کافر^(۱۶)! .. های لار!.. ← های شیت!.. های نه‌فام! + ته‌نانه‌ته ئم چه‌ن ساله^(۱۷): ← های
گه‌رباز!.. ← های دولانه‌پر^(۱۸)! + وا بو: به‌له‌پای قوچناخی^(۱۹) ری‌ناس ← له ته‌کان بخا. ++
ئیستا ← له ته‌ک داخی ده‌ردی ده‌روُن ← گیری هاوالان ← وا لیم گرانه، + که لاییک له

۱ - بی‌قاچ و قولی: بی‌ته‌زکیه، بی‌په‌روه‌ده، به کرچ و کالی.

۲ - درنال: که‌نده‌لانی ناودر.

۳ - زهررد: تیشه شاخی زور بلند.

۴ - زقی: باتلاق، (خنکاوی بی‌ده‌نگی گه‌نکاوی زقی هه‌وه‌س).

۵ - گه‌ر: فیل، ته‌شقه‌له.

۶ - های کافر: نهاده؛ گوزاره‌که‌ی (وابوه).

۷ - ئم چه‌ن ساله: دوا‌ی شو‌رش؛ له هه‌ر لاوه...

۸ - دولانه‌پر: که‌سیک که له هه‌ر دو لاوه بی.

۹ - به‌له‌پا: پیش‌ره له هه‌لان‌دا... قوچناق: چوست و چالاک، گورج و گول.

سهردهمی تهنیایی^(۱). ← نه که مه وه، + یا: له تهنیا که وتنه وهی جار جاره^(۲)، + وهخته، که
 ئاواتی پی بخوازم^(۳) + به داخو دوخانی دل گئروده که هی دهرده وه ← په کوئی بو بلیم.

خوایا! نه گهر ئیستا پیم هه لکه وی ← یا له تری بدهم، + هه زار که س، قولی، بریندار نه بی
 ← نه ک هه ر تهنیا خوم، + نه گهریش، ریم لی هه له بی، + زوری خه لکی ده سخه ره^(۴)، لار
 نه چن ← کوله وار نه بن. ++ نه هی خوایا! نه گهر متمان^(۵) دل هه بی، + که ریگا که م،
 سه رراسه و ← هه ر ریگه ی خالو ریوگاره، + نه گهر دلنیا بم: ← له دوی گه لی خه تاو
 لاساری، + پاش راچه نین و خه جاله تباریم، + له بهر به زهیی به دهر دو ره نجی هاواله کانم، ←
 لیمان نه بوئی، + گئروگرفتی خوم له لا هیچه. + به لام خوایا! خوت نه زانی: ← ئیستا ← له
 بهر بیگه سی و ناشاره زانییم ← (نه ک له: سه رسه ری چونو لاساری)، + له م لاوو له ولاره ←
 به هه زار باره، + هه له تی^(۶) وه هام له سه ری دایه، + نه گهر فریامان نه که وی، ← به ئاوریک
 یا ← بانگه وازیکی ریگه زانی سه رده سته ی ریواران^(۷) + (یا: زور چه شنی تر که خوت
 نه زانی) + خوم و هه مو هاورییم ← هه ر وه ک نه ژده ها ← هه لمه قوت^(۸) بکا ←
 هه لمان لو شینی! + پاش چن ته قالا، + به ره و قولایی گه نکاوی ئاوی لاساران ← به سه را
 هه وانچه^(۹) بم ← یا خو بخلی سکیم!

خوایا! نه گهر خوم، ← له بهر گه لی لاساری ← بو نه وه نابم، + به خوناوهی^(۱۰)
 گیان پرژینی ژیان دارژینی ← بارانی گوزه شت و به زهیی، ← زیندوم که یه وه؛ + ریم
 راسه وه که ی، + نه هی خوی عاله میان! + هاواله گئروده کانم! ← نه وانی دل پر زامی کونه و نو

۱ - سه ردهمی تهنیایی: سه ره تای ده ست پی کردنی کاری دینی ...

۲ - تهنیا که وتنه وهی جار جاره: دوی ده ست پی کردنی کاری دینی ...

۳ - ئاواتی پی بخوازم: ئاوات به تهنیایی و نه ناسراوی پیشوم بخوازم له بهر مه سایل و مه سایب و بهر پرسیایه تی قورس و گرانی سه رشناسی و ناسراو بون ...

۴ - ده سخه ره: فریودراو.

۵ - متمان: ئیتمینان.

۶ - یندان و سه خله تی و بی هاوالی و بی هاوالی له هام مه سیران ...

۷ - ریگه زانی سه رده سته ی ریواران: هه زره ره رسول الله (س.خ) که زوتریش به ئیزنی خودا عینایه تی هه ر بوه ...

۸ - هه لمه قوت: به راحه تی قوت دان.

۹ - هه وانچه: سه ره و ژور بون، فه وتان و بیه وه بون، به سه ره وه که وتن، سقوط.

۱۰ - خوناوهی: شه ونم.

← جیا له ئوخه‌ی! ← له شادۆکامی^(۱) و تانه‌ی ئه‌م و ئه‌و! + ئه‌ی خوای عاله‌میان! ← خه‌لکی
 هه‌ژاری بی‌ده‌ره‌تانی دل پر له ئاوات! ++ خوایا! خو‌خو‌یچت، ئه‌وه‌ ئه‌زانی: + نه، قه‌ت
 ویستۆمه‌ تاقه‌ ریپواری، ← یا چاوه‌روانی، ← یا به‌ لانسار^(۲)، دل دامرکاو، + قولی، هه‌ل
 که‌وی ← تاقه‌ موئیکی، لی که‌مه‌وه‌ که‌م + نه، به‌ شالتاخو به‌ دهمه‌راشی^(۳) ← لانسار، خو
 جوان که‌م ← پی هه‌ل‌بلیم، + یا خوه‌ره‌تاوه‌و، سایه‌قه‌و، به‌هار ← له‌ خه‌لکی ری‌شیواو ←
 ببیزینم + نه، ← له‌ ترسی سه‌ختی‌و، جرو‌جان‌وه‌ر ← ری‌بگورم؛ یا ← له‌ ریگه‌ هه‌لیم.
 سا، خوایا! دیسان ← به‌ ده‌نگه‌ خو‌شه‌ به‌هاراویه‌که‌ی خالو ریوگاری خو‌شه‌وئیس، +
 رچه‌ی به‌سته‌لوکی^(۴) بی‌ری سه‌رما لی‌داوی^(۵) نسا، + کپو بی‌تروسکه‌ی هه‌ناسه‌ی دیو،^(۶)
 + هه‌تاو‌ره‌وی‌نی هه‌له‌ره‌وی^(۷) و لاساریم، ← بشکیینه + به‌و ده‌نگه‌ بارانی ژین له‌ مه‌زرای
 گیانی بی‌ره‌مه‌ق^(۸) رژیینه، + به‌و ده‌نگه‌ هه‌وری ته‌می له‌پی‌که‌وتوی ره‌ویینه، + به‌و ده‌نگه
 به‌شه‌ر گه‌شینه، ← دیوو درنج ته‌زینه، + بم‌خه‌ره‌وه‌ سه‌ر ریگای سه‌ر‌راسی ← ریپوارانی
 دلپاکو به‌ راسی ← ریگای به‌ره‌روژ^(۹) + تا، نه له‌ تانه‌ی ئه‌م و ئه‌و ← له‌ سام و ترسی
 نسا^(۱۰) ← دل‌م‌بله‌رزی، + نه، به‌ هه‌ناسه‌ی سیراوی دیوو درنجی له‌ هه‌ر لا خو‌داگرتو، ←
 بخلیسکی پیم.

هاوینی ۶۲

- ۱ - شادۆکامی: پی‌خوش بون به‌ خلیسکانی کاک ئه‌حمه‌د...
- ۲ - به‌ لانسار؛ دل دامرکاو: دنیاگه‌را.
- ۳ - به‌سته‌لوک: زه‌مینی سه‌هولاوی.
- ۴ - بی‌ری سه‌رما لی‌داوی: نه‌فکاری بی‌تاوتینی غه‌یره ئیسلامی حاکم به‌ سه‌ر ولاتدا.
- ۵ - هه‌ناسه‌ی دیو: فاعیلی کپو بی‌تروسکه‌یه.
- ۶ - هه‌له‌ره‌وی: ئیشتیاه‌رویین.
- ۷ - بی‌ره‌مه‌ق و له‌پی‌که‌وتوو...: به‌ ده‌س زولم و بی‌دینی.
- ۸ - ریگای به‌ره‌روژ: ئیسلام.
- ۹ - سام و ترسی نسا: نه‌زیه‌ت و نازاری دنیاو دنیا‌داران.

به من باز گویند:

بمن باز گویند:

کمی با مقامات سازندگی.
از احوال دنیا بشو باخبر.
شده حرف تو چون دُرّ بی‌رواج.
همه ناکسان زر گرفتند و زور.
ره زندگی گیر و سالار شو.
تو بی‌سُود کردی جهان کمال.
برندت به دانشگه و پارلمان.
وزارت دهندت چه خواهی دگر؟!
کمی نرم کُن با بزرگان زبان.
بدهکاری از مرگ ناخوش‌تر است.
زن و بچه‌ات را بسختی مه‌ل.
نسوزد دلت بر محمد ژبان؟!
یکی حرف بس، گر بخانه کس است.
بیندیش گر نیستی فکر نان.
ز مردان نامی زدندی به دار.
تو تلقی پایدیک فی المَهْلَکَه.
اولی الأمر را امر و فرمان پذیر.
مگر مردمی نیست در دیگران؟!
تو تنها مسلمان، همه کافرند؟!
مگر برتری از فلان و فلان؟
خودت را گرفتارِ حرمان مکن.
ز احسان دولت گریزان مباش.
ترحم کن و بر دل مادرت.
رضامندی او رضای خداست،

بمن باز گویند: بکن زندگی
بمن باز گویند: آرام‌تر،
بمن باز گویند: کز احتیاج،
بمن باز گویند: ای بی‌شعور!
بمن باز گویند: بیدار شو
بمن باز گویند: با ایده‌آل
بمن باز گویند: که این خوشدلان
بمن باز گویند: ای باهتر!
بمن باز گویند: کز بهر نان
بمن باز گویند: کای حق‌پرست!
بمن باز گویند: ای سنگدل!
بمن باز گویند: ای بد زبان!
بمن باز گویند: زندان بس است،
بمن باز گویند: بر حفظ جان
بمن باز گویند: صدها هزار
بمن باز گویند: در مملکه
بمن باز گویند: اندرزگیر
بمن باز گویند: ای بدگمان!
مگر چند میلیون ملت خرنند!
چرا سخت‌گیری کنی این چنان؟
بمن باز گویند: عصیان مکن
چنین سرکش و نابفرمان مباش
بمن باز گویند: بر خواهرت
که آزدن قلب مادر خطاست،

ندارد دگر مادرت تاب درد
کسانت همه خون بدل گشته‌اند
زنت گشته از غصّه رخ چون خزان
بین اشک مادر چو بچه گریست
و یا خواهد اسباب‌بازی از او
که آن بچه را هست طیّاره‌ای
فلان بچه دارد یکی رادیو
فلان بچه را می‌شناسی که کیست؟
به این آرزوهای او مادرش
بر و بچّه خلق دریا روند
زن و بچّه تو بمنزل به بند
زنندم بسی طعنه آبدار
خراشند با چنگ روی و جبین
که دشمن بخندد بکردار تو
شماتت بود داغتر از لهی‌ب:
بیا قولکی ده که تا رهبران
ترا صد هزاران و میلیون دهند
برای کسانت شوی دستگیر
نشینی بسّیّاره بهت‌ترین
هر آنجا که خواهی زن و بچّه را
بمن باز گویند: دولت ستای
که هر چه خواهی ز دُرّ و گهر
بیا کشور تو خریدار تُست،
بیا مردی کن نصیحت پذیر
مسلمان! بیا بشنو از دین همین:
بمن باز گویند و گویند باز،

که بیند یکی بچّه‌ات رنگ زرد.
ز فقرت گرفتار سل گشته‌اند.
خودت گشتی از درد و غم ناتوان.
که کو میوه‌ای؟ او بگوید: که نیست.
کند بارزوه‌های خود، گفتگو:
چه زیبا و خوشگل، چه مهپاره‌ای.
که چون ابر غرش کند جان تو.
یکی تانک دارد ندانی که چیست؟
چه گوید؟ چه خاکی کند بر سرش.
بماشین نشینند و صحرا روند،
بحسرت کسان را نگه می‌کنند.
بگریند از کین من زار زار،
بکوبند عمامه‌ها بر زمین:
دل دوست خون شد ز رفتار تو.
که بی‌غیرت از دین ندارد نصیب،
دهندت زر و زیور بی‌کران،
ترا کاخ و ویلای گلگون دهند
رهانی ز محنت هزارات فقیر
جهان بر تو گردد بهشت برین
بگردش بری با نشاط و صفا.
به بحر تقارب تقرّب نمای
بدست آیدت سهل و بی‌دردسر،
شهنشاه مشتاق دیدار تُست،
ازین خوان یغما تو هم سهم گیر،
که مرد آنکه شد مرد دنیا و دین.
چه از من محال است جویند باز.

ولی من نیم آنکه افسون شوم
 نیم آنکه با خونخواران پست
 نیم آنکه از احتیاج درم
 ز احوال دنیا شدم باخبر
 بگویند با من: که از احتیاج،
 بر آنان که هست از ستم جاهشان؟
 خوشا آنکه اینان گریزند از او،
 ولی دیگران از فریب و فشار
 گریزند از حکمت ناصحان،
 نه حاجت کند شیر، رو به مزاج،
 تو خواهی خورم من فریب غرور:
 زر ناکسان ناکسان را سزاست،
 شعور است با ناکسان کس شدن؟!
 نخواهید از من که بیدار شو.
 که بیدار ساکت ز بیداد نیست،
 مرا زندگانی نیرزد بدان
 چنان گشته دنیای ما بی کمال
 دل و دین فروشند و تن میخرند،
 مرا گر کمالی است، از بهر نان
 ستایند مکر و فریبِ لَم
 بهای یکی بوسه یک جان برند،
 بگو: خاکی پست! بردار دام،
 گر از تو است دانشگه و پارلمان
 زبان در دهان بهر حق گفتن است
 چو ناحق زبان گفت از بهر نان
 مرا آن زبان به که با ناتوان

که با ساز سازنده میمون شوم،
 ز خون یتیمان شوم سیر و مست،
 ز رنج فقیران نصیبی برم.
 که آرام ندارد بر من گذر.
 بنزد کی حرفم ندارد رواج؟
 و یا ریزه‌خواران درگاهشان؟
 ستیزند چون او کند گفتگو.
 که بینند از ظالم و جیره‌خوار
 وگرنه ستانند از آنان بجان.
 نه روبه شود شیر، بی احتیاج.
 چرا ناکسان زر گرفتند و زور؟!
 که هرگز کس از ناکسان زر نخواست.
 گسستن ز کسها و ناکس شدن!
 بگویند: غافل شو و خواب رو!
 به سالاری دزد دلشاد نیست.
 که بالاشخوران شدن همگنان.
 غم خلق خوردن شده ایده‌آل!
 کمال آنکه پولی بدست آورند!
 چه سان می‌کنم سجده بر ناکسان؟!
 که با طعمه آرند شیری بدام!
 برای دو نان دین و ایمان برند.
 که در آسمان است ما را مقام.
 تفو باد، همچون وزارت بر آن.
 وگرنه کجاست فرق هشیار و مست؟
 چه بهتر که اصلاً نباشد زبان.
 بود نرم و با ظلم تیغ بُرآن.

تواضع تحمل بود از فقیر،
صحیح است کان در بر حق پرست،
ولی چیست مدیونی این چنین:
که فردا چو برخواست روز حساب
نه مدیونی پولی از دوستان
چه رحمی است بر نفس و اهل و عیال
ستانم یکی چند لقمه بکام
چنین است معنای رحم پدر:
مرا بازگویی که زندان بس است؟!
کسی را که توحید باشد شعار
نباشد بفکر مقام و ضیاع
«موحد چه زر ریزی اندر برش
امید و هراسش نباشد ز کس
ورا بمقصد ره‌هی است
در آنجا یکی درس آموختم
شدم زان بوضع جهان آشنا
بفهمیدم امراض این نسل چیست،
مرا آن یکی درس عمری بس است
اگر مردمی هست در ما دگر
مرا چون بود فکر با حفظ جان؟
اجل را نباشد دمی دیر و زود،
بفرمان حق در تن آید روان،
ز نسل امیران یکی شاهزاد،
در خانۀ ابن عبدالعزیز
که بیند یکی وضع رقت‌پذیر،
بجز نان خشکی بسفره نیافت.

ولیکن تزلزل بود با امیر.
بدهکاری از مرگ ناخوشتر است،
خیانت به امت، خیانت به دین.
نه پرداختن ممکن و نه جواب!
که باشد امیری به پرداخت آن.
که بفروشم ایمان و دین و کمال
کزان خون بتن نیز گردد حرام؟!
نیالاید از جیفه خون پسر.
ندانی که در بند ناکس کس است؟
تترسد ز زندان تترسد ز دار،
نجوید ز ارباب دنیا متاع.
چو شمشیر هندی نهی بر سرش
بر اینست بنیاد توحید و بس»
چو زندان که او را دانشگهی است
کزان یک جهان فهم اندوختم،
بصدها رموز نهان آشنا،
فریبندۀ مردم ساده کیست،
که یک حرف بس گر بخانه کس است،
نگردیم با رهنزان هم‌سفر،
که جز دست حق نیست قادر بر آن،
از اندوه بر حفظ جانم چه سؤد؟
بفرمان حق هم شود زان روان.
ز خویشان نزدیک خود کرد یاد،
فرود آمد و دیدگان کرد تیز:
بسازد به آن رام قلب امیر،
خروشان بنزد خلیفه شتافت

که: در خاک اسلام کاشانه‌ای همه مؤمنان بی‌نیازند و شاد، ندارند اهل تو در دسترس، دلت چون نسوزد بر این کودکان؟! که چون نان خالی و خشکی خورند؟ چو فاروق ثانی علیه السلام فرو خواند فرزندگانش به پیش بگفتا: دو راه است در پیش باب یکی اینکه سازید با فقر و رنج، قناعت بکسب حلال و متین تنعم ز دارایی بی‌ت مال که این مال دارایی اُمّت است، بسی جور کردند اجداد ما نمودند رسم خلافت فنا دگر ننگ و جور شهی بس کنیم ز من گر بخواهید ازین رسم زشت ولی گر بسختی قناعت کنیم بمحشر سبک‌تر شود بار ما بیایید از راه پاکان روییم

پریشان نبینی بجز خانه‌ای! فقط خانه تست خالی ز زادا! نه نان و پیاز و نه آش عدس! که نارسته دندانشان در دهان! چه اندازه بینند از تو گزند؟! شنید از پسر عمّ خود این کلام، بیاراستشان دل به اندرز خویش، کدامین شما می‌کنید انتخاب؟ دگر اینکه سازید انبار گنج. بود راه پیغمبر و راشدین. نباشد برای امیران حلال خیانت در آن موجب لعنت است، بمال مساکین و دین خدا، بکردند کاخان شاهی بنا. ستمکاری و ابله‌ی بس کنیم حرام است بر باب باب بهشت. نگهداری از مال مَلّت کنیم خدا می‌شود راضی از کار ما. ز شاهی گریزیم و انسان شویم.

وشه نامه

مانای وشه کان

ئەندەلوس: بە شیککی زور لە ولاتی ئەسپانیایی
ئێستە.

ئەنگوس: ئەنگوست، قامک

ئەنوینی: نیشان ئەدەی

ئەوجسات: ئەو وەختە

ئەوھن: ئەو نە

ئەوی دەم: ئەو وەختە

ئەویش: ئەگەریش

ئەوی بویرن: ئەی گوزەرین

ئەینا: ئەمانە

ئیتیرس: خوین تال، بەدشکل

ئید: ئەمە، ئەم

ئیزئس: ئیجازە ی

ئیسقان: ئیسک، پیشە

ئیسەتی: ئیستا، ئیستە کانی

ئیکسیر: ھەر شتیکی زور باش و کەم دەس
کەوی

ئینە: ئەمە

إخاء: بڕایەتی

اوس: قەبیلەییکی گەورە ی عەرەب

ب:

باپروشکە: با پوسکە، سوتو

بادی ھەوایی: دەعیە و لەخو دەرچون

بار: بەر، سەمەر

ب:

ئاخیوھن: ئاخیکە، داخیکە

ئاد: ئەو

ئادھن: ئەو

ئافات: دەردو بەلا

ئالا: بەیاخ، پەرچەم

ئاواتی: جی ئاوات، دل پی بەستراو

ئاودھس: توالت، مەستراو، دستشویی

ئاوژ: لاگردنەو

ئاورد: ھینای

ئوتول: ماشین

ئەتوار: نابار خو نیشان دان

ئەچنی: لی ئەکاتەو

ئەر: ئەگەر

ئەژنەوی: ئەبێستی

ئەژی: ئەگوزەرینی و زیندگی ئەکا

ئەسان: سندوق

ئەسرین: فرمیسکی چاو

ئەشراف: گەورە گەل

ئەشئیا: پی ئەکەنی و ئەتریقاو

ئەصلەنی: ئەصلەن، بە ھیچ جووری

ئەگژی: ئەشیوی و شپرز ئەبی

ئەگەینە: ئەگەن.

ئەمرنی: ئەمرینی

بۆسناخ: شىك پۇش	باز: تاك، كراوه
بۆگن: بوون، بون ناخوش	بازدى: بهيلن
بويه: بيوره، بهه خشه	بازە: بهلك، دو رەنگ
به ته مای: به ئومیدی	باکەى: بهلكه، بهلكو
به تەنى: تەنیا خوی	بالکون: بانجیله، هه یوان
به چۆم: به لیشاو، به تیرو تهسه لی	بان: لای سهرو، سهربان
به ده عیه: خو به گه وره زان	بانجیله: هه یوانی بی بان
به گویره: به رابه ر، به رتبق	بانگه واز: هاوار کردن
به یو: بیت	باو: عادهت و رسوم
به جی: به حق	باوانی: جیازی بوک، جیهاز
به ر: سه مه ر	باوه رو: بهینی، بیریت
به ریاد: بابر دو	بدریی: پاره ی کا
به رپرس: لی پرسراو	بروا: بروانه، تماشا که
به رد: برد، ترازان	بری: بیژه، بلی
به ردیووه: به نه وه	بریآ لی: لی برا
به رقلیان: به رچایی، ناشتا	بریا: له بیرو بریا، خوزگه
به رکه روژا: ری ده رکا	بری نه نم: بریومه
به رمال: جانماز	بزا: بزانه
به رنئشو: ده رنه چی	بزه: زه رده خه نه
به زم: شادی و که یف	بسره وی: ئارام بگری
به سیان: به سراوه، به ستراره	بشکنم: بشکینم
به که لک: موفید	بگه ی: بگه، بگه ره
به لاش: خورایی، مفته	بنار: داوین و لای خواروی کیو
به لگه: ده لیل، مه دره ک	بنیان: به ستوه
به ینه: بیته	بنیونی: نیشان به بیت
بیانگ: به هانه	بنیان: به سراوه
بی به رگه: بی موقاومهت، بی خوراگری	بو: بیت، بیته
بی تاوان: بی خه تا	بوره: ئه سپی خال خالی سپی و ره ش

بی‌دی: بیگانه
 بی‌ری: بینی
 بی‌ستاری: بی‌فهراری
 بی‌عه‌ده‌بی: بی‌ئه‌ده‌بی
 بی‌ناوک: بی‌موخته‌وا
 بی‌نی: بوون
 بی‌واز: بی‌ئیشتیا
 بی‌هن: بوه
 په‌ری: بو
 په‌ریش: بو‌ی
 په‌س: په‌ست، له‌خواره‌وه
 په‌ل: به‌رد یا کلو
 په‌لی: بیانوی، به‌هانه‌یی
 په‌ن: پینج
 په‌نفس: پیی
 په‌نم‌واتی: پیم‌وتی
 په‌ی: بو

پ:

پاراو: تیراو، شاداب
 پلسا: چاوپوشی، شاردراوه
 پلسه: وه‌ها، وا
 پلسهن: وایه، وه‌هایه
 پلش: دوای
 پلشاخو: به‌رماوی‌ئاژهل
 پاک: خاوین و ته‌میز
 پالای: که‌وشی
 پاف: با، که‌لیمه‌ی شوخی‌کردن به‌زگزل
 پل: تیکه، پله‌گوشته
 پله: دهره‌جه، پایه
 پورخز: چه‌موش، خویری و بیکاره
 پوز: ده‌مارو ده‌عیه
 پوتسان: پوشیو
 پمت: گوریس، زه‌نجیر
 په‌تی: روت، خالص
 په‌رچ: پیچ‌دانه‌وه‌ی ناسن و میخ
 په‌رسو: بپرسی

ت:

تارائن: دورخستنه‌وه
 تارم: تاریکم
 تافتون: نه‌وعی نانی ماشینی
 تاقانه: ته‌نیا منال، ته‌نیا کور
 تاک: تاق، ته‌ک
 تاله‌لار: به‌دبه‌خت
 تان: وه‌خت، هیزو ته‌وان
 تان‌وپو: تاروپو
 تاوان: گوناح، سوچ
 تاوصان: هاوین
 ترو: بی‌نابرو، رسوا
 ترویسک: بریقه، وره‌وشه
 تریقه: ده‌نگی که‌نین

تین: گهرمای خور یا ئاگر
تینک: تونی، تینگ
تینون: تینگن

ج:

جاریو تهر: جاریکی تر
جمکوت: پرپر، قهره بالغ
جواو: جواب
جه کو: له کیو
جه کوئس: له کولدانی
جه: له
جهراکه: له ریگه، له ری
جهرای تو: له ریگایکی تو
جهرده: چه ته
جسه: جوسه، گیان
جهغز: دایره
جهفهنگ: شوخی
جهلا: صه یقه ل
جهولا: له ولا، له ولواوه
جهولایشو: له ولایشو
جههاز: جیازی بوک
جهیو: له یه ک
جیلس: جیایه، فهرقی هه یه

چ:

چاولیگه ری: چاولی برین
چکی: که می

تفاق: ئازوقه
تلیرهو بو: تلار بووه
توته کوئه: توله سه گ
تورمبیل: ماشین
توف: کریوه
توله کی: تانه و ته شه ر
تون: توند، کرژ
تونه: تویه
توی: تووی
توی: ناوی
ته ته به خی: ئه سباوبازی
تهرچک: ته رو تازه
ته ره می: بی ناموس، خویری
ته رنی: تریت
ته ریک: دورکه و توو، بی به ش
ته فروتونا: نابود
ته لار: باله خانه
ته مامیان: دوایی هاتوه
ته مهن: عومر
ته مه ی: ته ماعی
ته ن: جسم
ته نا: ته نیا
ته نک دهست: فه قیر، نه دار
ته یار: سازو ئاماده
تی پهر: عبور کردن
تیژ پهر: زو چو
تیسکه ی تفه نگ: تیزه ی تفه نگ
تی سکاو: شکست خوار دو

چلپو لیس: دہنگی ٹاوخواردنہوہی سہگو

پشیلہ

چلکاوخور: نوکھرو کارہکھری بیقہدروقیمہت

چلون: چون

چول: خالی

چہ ہیشتا: کہچی ہیشتا

چہ: چی

چہتون: ناراست، ہاروہاج

چہرمگ: سپی

چہرمہ: سپی، چہرمو

چہشقیہنی: چہشتگتہ، چہشتوتہ

چہشن: جور، مانند

چہفت: لار، ناریک

چہمانی: چاوانی

چہمہی: سہرچاوی

چہنہت: لیت

چہنی: لہتہک، لہگل

چی: بوچی، بو

چیٹس: چی

چیٹما: چیمان

چیٹسہن: چییہ

چیگہبیج: لیرایش، لہگرایش

چیلا: لہملا

چیمن: چہمن، میرگ

چین: نہسل

چیئی: ہیچنی

چیو: شت، چت

ح:

حساو: حساب

حسیل: گول، ٹہستیر

حہفتہوانان: حہوت ٹاسمان

حہک: ٹہک! کہلیمہی ٹاوات و تہعہججوب

خ:

خافض: ہینہرہ خوارہوہ

خاو: خام، نہکولاًو

خنجیلہ: خوین شیرین

خوارمہنی: خوراک

خون: سفرہ

خورلس: خوراک

خوری رستن: بو خوشامایی کردن و چاپلوسی

خہکار ٹہچی

خونمایی: خو نشان دان

خوہی ہہل ٹہخا: تہزاور ٹہکا

خہفتگ: خہوتو، نوستو

خہمار: خہمبار

خہون: خہو بینین، روٹیا

خہوہرتس: خہوہرت ہہس، خہبہرت ہہیہ

د:

دابڑکا: داگیرکا

داخوم: داخو؟، ٹاخو

داڑیار: رسق و روزی

داکوی: کوشش و تہقالا

داگرسیان: ناوَر رُوْشَن کردن
 دانسقه: که موینه، نایاب
 داوین: دامنه
 دخترور: چه کیم، پزشک
 دزدمهک: شهریکه دز
 دژ: قه لآ، موخالیف
 دلّ دای: دلّت دا
 دلّ سانان: دلّ سینان، دلّبه‌ران
 دلّت ناگولّی: دلّت لیّ نادا
 دلّسین: دلّبه‌ر

ر:

دلّنیآ: خاترجهم
 دنه‌ی: دانه‌ی
 دنیان: دنیا‌یه
 دورنج: دورژنگ
 دوسویچ: دویه‌یانش، دو سبه‌یش
 دوفله‌قان: دو ئه‌نگوسی سه‌بابه‌و وه‌سه‌ت
 دوّم: تایفه‌یکی بی‌مالّ و چادرنشین
 دویون: قسه‌یان پیّ کرده
 ده‌خلّ: حاصلّ، ده‌رامه‌د
 ده‌رچی له‌خو: خوّت لیّ بگوری
 ده‌رفه‌ت: فه‌رسه‌ت
 ده‌س‌شان: ده‌ستیان
 ده‌س‌هار: ده‌ستار، هاره
 ده‌سه‌سه‌ر: ده‌س‌خه‌ره، به‌سه‌رگیران
 ده‌شته: ده‌چپته
 ده‌عیبه: ده‌مار، خوّه‌ل‌کیشان
 ده‌گا: دی، ئاوا‌یی
 ده‌ل: سه‌گی میو

ده‌ماخ: له‌که‌یف ساز، شادی
 ده‌مار: فیز، غیره‌ت
 ده‌میّک: تاویک، له‌حزه‌بیّک
 ده‌نا: وه‌ئیلا، مه‌گه‌ر
 ده‌و: راّ کردن، هه‌لاّتن
 ده‌ورمش دان: ده‌وره‌ی لیّ داوه
 دیسان: جاریکی تریش
 دیق: خه‌می زور
 دیل: ئه‌سیر، یه‌خسیر

رآبردو: گوزه‌شته
 رآتان: ریگاتان
 رآز: نه‌ینی، سیر
 رآفه: به‌رزکه‌ره‌وه
 رآی: ریگای، ریّ
 رآجوا: ره‌وا
 رآکیف: وزه‌نگی، رکاب
 رآولس: ریوی
 رآوانین: تماشا کردن
 رآوتاندنه‌وه: به‌زور شت لیّ سه‌ندن
 رآوجیار: خوّر، روژگار
 رآوژگ: روژو
 رآوزه‌ه‌لاّت: شه‌رق
 رآه‌په‌لکه: جیگه‌ی له‌وه‌ری عمومی
 رآه‌تانگا: جیگه‌ی هات‌و‌چو
 رآه‌حمین: به‌ره‌حم
 رآه‌سا: پی‌گه‌ییو، ره‌سیده

رُشْتَه: رشتو، ریژراو
 رُشخهن: پی که نینی بو شوخی پی کردن
 رَهْمَل: زیخ، ماسه
 رَهْن: خیلاف و پیچه وانه ی گهن
 رَهْنجِه رَو: رهنج به با
 رَیژ: قه درو ئی احترام
 رَیژِهول: ورده نان
 رَیئوس: ده ستوری نوسین
 رَیوال: ریال هه نگوین
 رَیه: ریگه، ری

زِیاردِه: سیزده
 زَیْدی: خوبی
 زِیژ: بی زار، دل بی شاو
 زینه: زینو، زینگ

ژ:

ژار: ژه حر، زه هر
 ژاکاو: سیس کراو، سیس بو
 ژهراوی: زه هراوی
 ژهقنه موت: زه هری مار
 ژهمن: ژهم، وهختی نان خواردن
 ژیر: عاقل
 ژین بهختن: زینده گی به خش

ز:

زات: نه ترسان

زار: دم

زارو: منال

زلم: برین

زانا: زانی، عالم

زله: هه مه مه مه و جه نجال

زمانم موره: به روژووم

زولن: زمان

زوانگه ل دی: زمانه کانی تر

زوخواو: کیم و خوینی تیکه ل و ناو یته

زوربه: زورتر، غالب

زوسان: جستان، زمستان

زول: هه رام زاده

زه بون: زه لیل، کز

زه خساو: کوتراو، په تاو له ژیر بارو قورسایبی دا،

ماندو.

س:

سارا: سه حرا

ساق: سالم، ساخ

ساو: سیو، سایقه

ساون: سابون

سنیا: سه ندرا

سورته: ده موچاو

سوی: صوزی، به یانی

سه خلت: زه حمه ت، دشوار

سه رچاوه: کانی، مه نبع

سه رعیل: ره ئیسی تایفه

سه رمیس: سه رخوش

سه وئس: صوزی، به یانی

سیپال: لیباس

ش:

شامی که **شاهو**: که بابی ناو تاوه

شانو: بوه شینی

شاهو: کیویکی بهرز له هه ورامان

شکار: راو

شنه: سروه، نه سیم

شهر: پریشکه ی ناگر، شهراره

شه قلم: خیابان، جاده

شه لالخ: تازیانه

شه له مین که ره: قاسیده ک

شه مه ک: رهخت و شه سپاپ

شین کا: سهوز کا، بروینی

شیو: شام

ف:

فایه: فایده، سود

فران: رفاند

فرته: دهر په رینی شتی به توندی

فرشته: مه لایکه

فره: زور

فه حشا: کاری ناشیرین و خیلاف نه خلاق

فه نیاز: حیله گهر

فیرو: بی قیمه ت، مفت

فیز: ده عیه، تکبر

فیشتر: زورتر، فره تر

ق:

قاتی: قه حتی، تیکه ل

قازانج: به هره، نه فع

قلسپه: دهنگی خویندنی که و

قافر: زه وینی لم یزرع

قاله قال: جارو جه نجال

قرا کردن: مردنی به عموم

قرپه: مهرگی عمومی

قوت: هه رزه

قنچکانه وه: به هه ل تروشکانه وه

قوته: هوشیاره

قوچاو: به سه ر یه کا نراو، به ستن

قورگ: گه لو

قوشه: نه گبه ت

قوله پا: قولی پا، قول

ع:

عازاو: عه زاب، نازار

عانی: وهختی

عومر یوما: عومر یکمان

عه ره بیباخن: ناخراو له زمانی عه ره بی، پر له

عه ره بی

عه ودا لآن: ناو کیویکی بهرز له کوردستانا

عه بیبار: عه یب دار

عهیره تی: نه مانه تی

غ:

غاره تنگه ر: تالان که ر

غه واره: بیگانه

قهراخ: که نار، په نا
قه ره چی: کولی، کوچ نشین
قه ساو: قه ساب
قه سایی قیس: قیسایی
قه مچی: شه للاح، تازیانه
قه و ماوه: روی داوه
قیث: بلندو راست،
قین: داخ

ک:

کزوک: فه قیروکه، کز کردو
کفته که ی: قسه که ی، به لینکه ی
کلا: له جیگه ی خوی دهرچو
کلپه: دهنگی بلیسه ی ناگر
کوتوپر: له ناکاو
کوتی: بری، دهسه بی
کوجی: کولان، کوچه
کوجاننن: کوچ پی کردن
کوچک: به رد
کوز: جیگه ی کوبونه وه
کورپه: منالی ساوا، نوزاد
کورد وته نی: وه ک کورد ئیژی
کوژیاگه وه: خاموش بوه، کوژاوه ته وه
کوسالان: ناو رشته کیفیکی به رز له نزدیک
شاری مهربوان له کوردستاندا.
کوشتی: زوران
کوشک: قه سر، کاخ
کوک: ساز، سه رحال
کوگهن: کوی یه
کولانه: جیگه ی مریشک
کولوم: قفللی دارینی درگا
کولیاگ: کولاو، پوخته
کوم: کوور، نوشتاوه
کهرئس: بی که ن
کهرن: بی که ن
کهرد: کرد، به جی هینا
کهرده ی: کردن
کهروتا: نه تانکات

کاتی: وه ختی
کارش: کاری
کارپوهم: کاریکم
کلسکولکه: کاسه
کال کردنه وه: له رو بردن
کالی: خامی، نه پوخت
کاو: کیفی له کوچک
کاوان: شاخان، کیفه کان
کاورا: کابرا، یارو
کایه کلی: کایه ی منالان
کپ: بی ده نگ
کتکه دل: دل پیشیله
کردگه: کردووه
کرمول: کرم تی دراو
کرمی: کرمول
کریاگنه: کراونه
کریاتس: کراویه
کریانه وه: کراوه ته وه

گر: بلیسه	که‌ری: بکی
گراو: ئاوی گازدار، ئاومه‌عده‌نی	که‌فتگ: که‌وتو، قرپه لی‌که‌فتگ
گرته‌قهرزار: قهرزی کرد	که‌فتن: که‌وتن
گرد: هم‌مو، گشت	که‌کره‌ی مار: ژه‌حری مار
گردین: هم‌مویان	که‌ل: گه‌رده‌نه، شکاف
گس: گشت، هم‌مو	که‌له‌ک: ته‌له‌که، حيله
گستی: عمومی	که‌له‌لا: شه‌که‌ت، په‌ریشان حال
گفو: بکه‌وی	که‌واو: که‌باب
گلکوی: قه‌وری، قه‌بری	که‌وته‌جی: له‌جیدا که‌وتن
گنوش: نه‌که‌ویت	که‌وته‌ن: که‌وتوه
گور: هیز، قودره‌ت	که‌وته‌نی: که‌وتوی
گوم: جیگه‌ی قولی‌ ناو‌ ناو	که‌وته‌ی: که‌فتگی
گوننا: کولم، رو‌خسار	که‌وشکهن: جیگه‌ی که‌وش دا‌که‌ندن
گوپزی‌نازا: گوپزی‌ ناوپرو‌ کاکله‌دار	که‌وه: بکه‌وه
گهر: فیل، حيله	که‌یل: پرپر، مالا‌مال
گهر‌گهره: قرقره، که‌لله‌ی بیژنگ	که‌یلشان: پریان
گهرک: مه‌حه‌لله	کی‌ له‌ کی: که‌س له‌ که‌س
گهره‌کش: بیه‌وی، گهره‌کی بی	کیژ: کچ، که‌نیشک
گهل: کوم‌ل، ملله‌ت	کیژو: نه‌کی‌شیت
گه‌لله: ران، ده‌سته‌ی حه‌یوان	
گه‌مه: شو‌خی	گ:
گهن: بو‌ن ناخوش، بو‌گهن	گ: گشت، هم‌مو
گه‌نج: جه‌حیل، جوان	گاقور: گابور
گه‌نکاو: ئاوی بو‌گهن	گال: هه‌رزنی‌ کال، نه‌رزهن
گه‌نم‌وجو: ره‌شبه‌له‌ک	گالته: قومار، کایه
گه‌وره‌تی: گوره‌یه‌تی	گاله: دادو‌ هاوار به‌ نار‌ه‌حه‌تی
گیران: بگرن	گوانی: ریشوله، سیرو
گیرته: گرتوی	گچکه: چکوله، بچوک

گيردين: بيگره ن

گيل گهوجه: حولى نه فام

گيش نهشون: بکه ويته شوينى

ماندو: شه که ت، هيلاک

ماوهرو: دينى، تيرى

مترف: خوش گوزهران

مخال: ناوچه، مه نته قه

مرو: ئينسان، به شه ر

مستکير: خو به گه وره زان

مفارونه وه: ناگورمه وه

ملهور: شه رلاتان

مواره ک: موباره ک

مور: روژو

مه باوه: نه بنه وه

مه بو: نه بى

مه بس: مه تل ب

مه تاوا: ناتوانن

مه دو: نادات

مه روا: تماشا مه که

مه ريزو: نه رزينى

مه زانى: نه زانى

مه زرا: مه زره عه

مه زلوميه ل: مه زلومان

مه کو: جيگه ي کو بونه وه ي خه لک

مه که ران: نه که ن

مه که ز: مه که س، ميش

مه گيرو: نه گريت

مه لان: نه رون

مه مه نو: نامينى

مه نمانو: نانوينى

مه نمينه وه: بمينه وه

ل:

لا تقنطوا: نائوميد مه بن

لافاو: سيلاو

لاوه يش: بيگانه يش

لواى: چوون، رويشتن

لوتاويژ: بوگه نى زور پيس که ئينسان لوتى

نه گرى تا بوئى نه کات

له بو: بو؟، له به ر

له ته ک: له گه ل

له ق: شاخه، لق

له قوبو: شاخ و به رگ

له وئس: نه وعى نان

له وئش: له وه يش

له ويچه: له ويشه

له يته: ليره، له وى

لى نابرى: بوى ناچى

ليژاو: ريزاو، تافگه

ليم گرى ريش: ريشم لى بگرى

م:

ماجه را: نه وه ي رابورد

مازا: نه هلين

ماق مان: چاوزه ق بون

مالآت: حه يواناتى مالى

مه‌نهن: ماوه	نه‌بهن: نه‌بوه
مه‌نپوه: بمینیتته‌وه	نه‌چیر: راو
مه‌ی: شهراب	نه‌خسوس: به‌خسوس
مه‌یان: مه‌یدان	نه‌زانات: نه‌ت‌زانی
مه‌یلانه: ئیجازه مه‌ده	نه‌زاندی: نه‌زانن
مه‌یمانخانه: جیگای میوان	نه‌ستهق: قسه‌ی به‌راس و دور له شوخی
مه‌ینمت: خه‌م و خه‌ف‌ه‌ت	نه‌قرچیتته‌وه: نه‌قرچی، نه‌برژی
میرو: مروچه، میروله	نه‌قیزه: داری نوک‌تیژ بو لی‌خورینی حه‌یوان
میژو: تاریخ	نه‌کریان: نه‌کراوه
میقن‌ی گورآو: ریخت و قیافه	نه‌که‌ردی: مه‌که‌ن
میلاک: چه‌شته‌ن	نه‌گه‌بت: به‌لا، به‌دبه‌خت
	نه‌گنپوه: نه‌که‌و‌یتته‌و

ن:

ناراو: تالاو	نه‌هس: نه‌فس
نشاره‌زا: نابه‌له‌د	نه‌ون: نه‌بن، نه‌بی
نافت: خراپ و تن	نه‌وو: نه‌بو، نه‌بی
ناکاو: ناگه‌هان	نه‌وش: نه‌خوش
نالهبار: ناریک، ناباب	نه‌وی: نزم، له‌خواره‌وه
ناوا: نابا، به‌ش نابا	نه‌یار: نه‌دار، فه‌قیر، دو‌شمن
ناونیتکه: له‌قه‌بی زشت	نیمرو: هیلکه‌ورون
ناوی: نابی	نیه‌تس: نیه‌تی

و:

نوانسن: نیشان دان	واجدی: بیژن، بلین
نوخشه: وه‌ختی خه‌رمان هه‌لگرتن	واچی: بیژی، بلیی
نوقلانه: نوخشانه، مزگانی	واردنی: خواردوته
نه‌زای: له‌ریگه‌ی	واردی: خواردن
نه‌به‌ر: له‌ده‌ر	واز: کراوه، باز
نه‌به‌ز: کول‌نه‌ده‌ر، نستوه	وازن: بازه، کراوه‌ته‌وه

وهلا نا: كه ناری گرت	وان: ئه وان
وه لیكان: ئه ممما	واینه: ئاوا، به و جوړه
وه ویلكه: عروسك	وتو وویژ: قسه و یاس
وه یت: خوت	ورته: قسه ی له ژیر لیوه وه
وه یشومه: به لا، موسیبه ت	وزو: ئه خاته
وه یلان: سهر گهردان	وزه نگی: ركاب
ویارد: رابوارد	وشكان: جیگه ی بی ئاو
ویاروه ی: رابواردن	وشكه جاو: نانی خالی خواردن
ویته نی: خوتی	وشه: كه لیمه
ویرد: دو عای له ژیر لیوه وه	وه تون: به تویه
ویم: خوم	وه جامارو: به جیگا تیری
وینه: عه كس	وه نیه: وا نیه
ویهر دهن: رابوراوه	وه هاتن: به هاتن
	وه بو: ئه وه بو
ه:	وه بوه: له وه ئه چو
ها: وا	وه بهرتی: دیته بهر
هان دان: ته حریرك كردن	وه حسی: به حه سیوه
هاو: های، هو ی!	وه ختاری: وه ختی
هاوسهر كنم: خوارتر له مهردم	وه خوینن: بخویننه وه
هو ده: ژوری مال، وه تاق	وه راتان: وه بهر ریتان
هومه: كو په، خوم	وه ركه مهر: گیا یكی بون خوشه
هونهن: خویننه	وه رنه: ئه گه رنه
هه: هه یه	وه ره هم: خه فته ت
هه بو: بو	وهس بو: بهس بی
هه بی: بی، بوی	وهسه: وهك، وهك ئه وه
هه دا: نارام	وهسهن: خوشه
ههرده: کیوان، شیتی کیوان	وهسیم: خوشیم
ههر كو: ههر جیگایی	وه غار: به غار، راکردن

ههرمانی: کاریک

ههنس: هه په

ههنستی: عالهم

ههل: دهرفهت، فرسهت

هه لاله: ههرا کردن، جار دان

هه لاههل: شیرهی گیاییکه زور کوشه نده

هه لای: هیشتا

هه لپه: په له، عه جه له

هه ل پیچ: کوکه ره وه

هه لمه قوت: به په له قوت دان

هه له: خه تا، سه هو

هه مبو: بوم

هه مگه: هه موه، گشته

هه موان: هه مویان، گشتیان

ههن: هه په

هه ناو: ناوزگ، دهرون

هه ندی: بریک، قسمه تی

هه نی: ئیتر

هه وال: خه بهر، ئه حوال

هه وانه: هه مانه، ئه نبار

هه وه: هه وی، هه وو

هه یجوی: خواستگاری

هه یچی دی: هه یچی تر

هیل: جوت له وهختی کیلانندی زه وین

هیلال: مانگی یه ک شه وه

ی:

یاگنشان: جیگایان

یال: تیژایی سه ر کیو

یانه ی: مالی

یثرب: ناو شاری مدینه پیش له ئیسلام

یه خسیرو: ئه سیر

یه خی: سه هولی

یی: بیت، دی

ییت: دیت